EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 20.9.2017
COM(2017) 536 final

2017/0230 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), förordning (EU) nr 1094/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), förordning (EU) nr 1095/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), förordning (EU) nr 345/2013 om europeiska riskkapitalfonder, förordning (EU) nr 346/2013 om europeiska fonder för socialt företagande, förordning (EU) nr 600/2014 om marknader för finansiella instrument, förordning (EU) nr 2015/760 om europeiska långsiktiga investeringsfonder, förordning (EU) 2016/1011 om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat, och förordning (EU) 2017/1129 om prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad

(Text av betydelse för EES)

{SWD(2017) 308 final} - {SWD(2017) 309 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Integrerade finansiella marknader medför betydande fördelar för finansieringen av EU:s ekonomi och utgör en stabil och hållbar grund för främjandet av sysselsättning och tillväxt. För att främja finansiell integration och marknadsintegritet och samtidigt värna den finansiella stabiliteten måste det finnas gemensamma regler och en stark samordning av tillsynen på den inre marknaden för finansiella tjänster. När EU, till följd av finanskrisen och i linje med arbetet på global nivå, såg över sitt finansiella system införde man därför ett enhetligt regelverk för finansiell reglering inom EU och inrättade de europeiska tillsynsmyndigheterna. De europeiska tillsynsmyndigheterna utgör en institutionell hörnsten i det omfattande reformpaketet och har spelat en avgörande roll när det gäller att säkerställa väl reglerade, starka och stabila finansiella marknader i EU. De bidrar till vidareutvecklingen av det enhetliga regelverket och ser till att det tillämpas på samma sätt och löser gränsöverskridande problem, vilket främjar konvergens inom både reglering och tillsyn.

Trots de åtgärder som vidtagits efter krisen finns fortfarande stort utrymme att öka konvergensen inom reglering och tillsyn på den inre marknaden. Integrerade finansiella marknader kräver mer integrerade tillsynsarrangemang för att fungera effektivt, samtidigt som mer centraliserade tillsynsarrangemang i sin tur kan främja marknadsintegration.

EU har därför försökt skapa starka och stabila förutsättningar för ytterligare integration inom hela finanssektorn. I synnerhet har kapitalmarknadsunionen lanserats för att lägga grunden till en fullt fungerande inre marknad för kapitalmarknaderna. I detta sammanhang belyste de fem ordförandenas rapport om färdigställandet av EU:s ekonomiska och monetära union från juni 2015[1] vikten av att stärka EU:s tillsynssystem, vilket ytterst måste leda till en gemensam tillsynsmyndighet för kapitalmarknaderna. Mer nyligen föreslogs det i kommissionens diskussionsunderlag om en fördjupad ekonomisk och monetär union[2] att en översyn av EU:s tillsynssystem – i synnerhet av Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma) – bör vara första steget på vägen mot en sådan gemensam tillsynsmyndighet senast 2019. Diskussionsunderlaget uppmanar också till ett fullbordande av finansunionen – som består av bankunionen och kapitalmarknadsunionen – senast 2019 för att garantera eurons integritet och förbättra euroområdets och hela EU:s funktion. De globala finasmarknaderna är nära sammankopplade och EU:s regelverk bygger till stor del på internationella standarder som framför allt G20-länderna införde i finanskrisens kölvatten. Eftersom EU strävar efter att påskynda fullbordandet av kapitalmarknadsunionen är det viktigt att unionens tillsynsarrangemang fortsätter att utvecklas på ett sätt som gör det möjligt att dra full nytta av de internationellt integrerade finasmarknadernas, men samtidigt kontrollera och effektivt hantera gränsöverskridande risker mellan EU och omvärlden. De europeiska tillsynsmyndigheterna spelar en avgörande roll i detta sammanhang.

Förenade kungarikets beslut att lämna EU har slutligen ställt tillsynsarrangemangen i de kvarvarande 27 medlemsstaterna inför ytterligare utmaningar. Det faktum att EU:s största finanscentrum kommer att lämna unionen innebär att EU-27:s kapitalmarknader måste utvecklas ytterligare och att tillsynsarrangemangen måste stärkas så att det även framöver

[1] De fem ordförandenas rapport: Färdigställandet av EU:s ekonomiska och monetära union, 22 juni 2015.
[2] Diskussionsunderlag om en fördjupad ekonomisk och monetär union, COM(2017) 291, 31 maj 2017.

finns tillfredsställande och stabila förutsättningar för de finansiella marknaderna att stötta ekonomin.

Syftet med detta förslag är att anpassa och uppgradera ramen för de europeiska tillsynsmyndigheterna så att de kan få ett utökat ansvar för tillsynen av de finansiella marknaderna. De europeiska tillsynsmyndigheterna måste få tillräckliga verktyg i fråga om befogenheter, styrning och finansiering.

För det första måste de europeiska tillsynsmyndigheternas nuvarande befogenheter stärkas och förbättras på områden där de delvis visat sig vara otillräckliga eller otydliga. Det gäller till exempel utarbetandet av tekniska yttranden eller tillhandahållandet av fortlöpande stöd i samband med beslut om likvärdighet. Vidare måste de europeiska tillsynsmyndigheternas nuvarande mandat omprövas i ljuset av kapitalmarknadsunionens politiska mål. Den gemensamma direkta tillsynen måste öka på vissa specifika områden för att säkerställa en mer enhetlig tillsynspraxis och tillämpning av EU:s regler för finansiella tjänster. I den översyn av förordningarna om de europeiska tillsynsmyndigheterna som genomfördes 2017 konstaterades att tillsynen av vissa verksamheter och vissa enheter som är särskilt viktiga för unionen som helhet, eller som har en betydande gränsöverskridande verksamhet, bör skötas av europeiska tillsynsmyndigheter i stället för av nationella behöriga myndigheter. På samma sätt bör de europeiska tillsynsmyndigheterna bli mer delaktiga i auktorisationen och tillsynen av enheter från tredjeländer som är verksamma i unionen.

För det andra syftar detta förslag till att få till stånd en effektivare styrning av de europeiska tillsynsmyndigheterna. Dagens incitamentsstruktur i de europeiska tillsynsmyndigheternas beslutsprocesser leder till att inga beslut fattas om framför allt konvergens inom reglering och tillsyn, eller premierar beslut som har tyngdpunkten på nationella intressen istället för övergripande EU-intressen. Detta beror delvis på den inneboende spänningen mellan det europeiska mandat som de europeiska tillsynsmyndigheterna är inriktade på och de nationella mandat som de behöriga myndigheter (som är medlemmar av de europeiska tillsynsmyndigheternas styrelser) är inriktade på[3]. Denna situation rimmar illa med målet om tillsynskonvergens. En större roll för de europeiska tillsynsmyndigheterna när det gäller fördjupad integration av de finansiella marknaderna eller att stärka den inre marknadens stabilitet förutsätter att de också får effektivare befogenheter att främja konvergens[4].

För det tredje behöver de europeiska tillsynsmyndigheterna en lämplig finansieringsbas som gör det möjligt för dem att allokera resurser utifrån vad de behöver för att uppnå sina mål. Nuvarande budgetarrangemang begränsar och kommer att fortsätta att begränsa de europeiska tillsynsmyndigheternas verksamhet, eftersom medlemsstater av olika anledningar kan vara ovilliga att öka sina nationella bidrag.

I föreliggande förslag föreskrivs särskilda ändringar av förordningarna om de europeiska tillsynsmyndigheterna[5] och flera sektorsspecifika rättsakter[6] som syftar till att stärka de

---

[3] Se Europaparlamentets studie från 2013: *the Review of the New European System of Financial Supervision , Part 1: the Work of the European Supervisory Authorities (EBA, EIOPA and ESMA)* (ej översatt till svenska).(http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/etudes/join/2013/507446/IPOL-ECON_ET(2013)507446_EN.pdf)

[4] ”Det är avgörande med ett mer integrerat system för översyn som säkerställer en enhetlig tillämpning av reglerna för finanssektorn och ett mer centraliserat genomförande av översynen.”. Diskussionsunderlag om en fördjupad ekonomisk och monetär union, s. 22, COM(2017) 291 av den 31 maj 2017.

[5] Förordning (EU) nr 1093/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), förordning (EU) nr 1094/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet

europeiska tillsynsmyndigheternas befogenheter, styrning och finansiering eftersom dessa är de områden som måste förstärkas för att de europeiska tillsynsmyndigheterna ska kunna möta de utmaningar som beskrivs ovan.

I den konsekvensbedömningsrapport som åtföljer detta förslag behandlas kostnaderna för och nyttan med dessa ändringar. I konsekvensbedömningen beskrivs ett antal åtgärdsalternativ som syftar till att stärka de europeiska tillsynsmyndigheternas befogenheter på EU-nivå, förbättra deras styrning (inbegripet beslutsfattande) och säkerställa att deras finansieringsram är hållbar och står i proportion till nuvarande och framtida uppgifter. I konsekvensbedömningen ges omfattande bevis för att de föreslagna ändringarna på ett ändamålsenligt sätt kommer att förstärka ramen för de europeiska tillsynsmyndigheterna och därmed stabiliteten överlag i EU:s finansiella system, samtidigt som kostnaderna för EU:s allmänna budget och intressenterna minimeras. De föreslagna ändringarna bidrar också till en vidareutveckling och fördjupning av kapitalmarknadsunionen, i linje med kommissionens politiska prioriteringar.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom detta politikområde**

Förslaget är förenligt med ett antal andra befintliga EU-bestämmelser och pågående initiativ som har till syfte att säkerställa ändamålsenliga och effektiva tillsynsarrangemang på EU-nivå.

Sedan finanskrisens början har EU och dess medlemsstater gjort en grundläggande översyn av finansiell tillsyn och reglering. EU har sjösatt ett antal reformer för att få till stånd ett säkrare, mer stabilt, transparent och ansvarsfullt finansiellt system som gagnar ekonomin och samhället som helhet. Exempel på sådana reformer är inrättandet av den gemensamma tillsynsmekanismen och av den gemensamma resolutionsmekanismen och den gemensamma resolutionsnämnden med särskilda och diskretionära befogenheter på tillsynsområdet. Förslaget är förenligt med och kompletterar dessa organs uppgifter och funktioner.

Förslaget är också förenligt med det enhetliga regelverk för finanslagstiftning som de europeiska tillsynsmyndigheterna i hög grad bidrar till genom sitt arbete. Syftet med det gemensamma regelverket är att fastställa gemensamma regler inom EU som säkerställer finansiell stabilitet och lika spelregler samt ett starkt konsument- och investerarskydd. Förslaget är till exempel förenligt med det befintliga kapitalkravsdirektivet/kapitalkravsförordningen (banker) och Solvens II-direktivet (försäkringsföretag) som syftar till att göra finanssektorn stabilare. Förslaget är även förenligt med det befintliga regelverket för betaltjänster och hypotekslån i fråga om konsumentskydd.

När det gäller pågående initiativ föreslår kommissionen i dag också ett lagstiftningsinitiativ som syftar till att stärka Europeiska systemrisknämnden (ESRB), som tillsammans med de

---

(Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), förordning (EU) nr 1095/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten),

[6] förordning (EU) 2016/1011 om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat, förordning (EU) nr 345/2013 om europeiska riskkapitalfonder, förordning (EU) nr 346/2013 om europeiska fonder för socialt företagande, förordning (EU) nr 600/2014 om marknader för finansiella instrument, förordning (EU) 2015/760 om europeiska långsiktiga investeringsfonder och förordning (EU) 2017/1129 om prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad.

europeiska tillsynsmyndigheterna utgör det europeiska system för finansiell tillsyn som upprättades efter finanskrisen. Bland andra nyligen presenterade förslag kan nämnas kommissionens förslag till ändringar av Emir[7] för att stärka tillsynen på EU-nivå när det gäller auktorisation av centrala motparter och krav för godkännande av centrala motparter från tredjeländer och kommissionens förslag om en europeisk privat pensionsprodukt[8], som stärker Eiopas roll genom att ge myndigheten rätt att godkänna dessa nya produkter och därmed ge dem en EU-omfattande kvalitetsstämpel som gör att de kan distribueras inom hela EU.

Förslaget är slutligen förenligt med befintliga EU-bestämmelser avseende genomförande och efterlevnadskontroll av tredjelandsbestämmelser i EU:s finanslagstiftning, vilka beskrivs i kommissionens arbetsdokumentet om likvärdighet[9]. Arbetsdokument ger en översikt över processen för tredjeländers likvärdighet i EU-lagstiftningen om finansiella tjänster, beskriver relevanta erfarenheter och identifierar vissa områden som behöver ägnas särskild uppmärksamhet och som delvis behandlas i detta förslag. När det gäller uppfyllande av EU:s politiska mål är god förvaltning i skattefrågor och åtgärder mot penningtvätt utifrån internationella standarder viktiga delar för den fortsatta utformningen av politiken. För att säkerställa politisk samstämmighet och förstärka skyddsmekanismerna mot skatteflykt och penningtvätt kommer kommissionen att fortsätta att integrera dessa frågor i lämplig EU-lagstiftning – inbegripet när det gäller finansiella tjänster – och kan komma att överväga att integrera dem i likvärdighetsprocesser.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Förslaget är förenligt med kommissionens pågående arbete för att gå vidare med kapitalmarknadsunionen. En mer ändamålsenlig tillsynssystem är avgörande för mer integrerade kapitalmarknader eftersom den bidrar till en mer enhetlig tillämpning av reglerna för finanssektorn. I detta sammanhang framhöll de fem ordförandenas rapport från juni 2015[10] vikten av att stärka EU:s tillsynssystem, vilket ytterst måste leda till en gemensam tillsynsmyndighet för kapitalmarknaderna. Vikten av att ytterligare utveckla och integrera EU:s kapitalmarknader underströks i meddelandet om kapitalmarknadsunionen från september 2016[11] och i kommissionens meddelande om halvtidsöversynen av kapitalmarknadsunionen[12].

Förslaget är också förenligt med kommissionens åtaganden inom ramen för kapitalmarknadsunionen att möta två nya utmaningar på dagens marknader, nämligen finanssektorns bidrag till en hållbar utveckling (s.k. hållbar finans) och tekniska innovationer inom finanssektorn (FinTech).

---

7 Förslag till förordning om ändring av förordning (EU) nr 1095/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 vad gäller förfarandena för och de myndigheter som ska delta i auktorisationen av centrala motparter samt om kraven för godkännande av centrala motparter från tredjeland, COM(2017) 331 final.

8 Förslag till förordning om en europeisk privat pensionsprodukt, COM/2017/0343 final - 2017/0143 (COD).

9 *EU equivalence decisions in financial services policy: an assessment*, SWD(2017)102 final (ej översatt till svenska).

10 https://ec.europa.eu/commission/publications/five-presidents-report-completing-europes-economic-and-monetary-union_sv

11 Kapitalmarknadsunionen - Att påskynda reformarbetet, COM(2016) 601 final.

12 Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén om halvtidsöversynen av handlingsplanen för kapitalmarknadsunionen, COM(2017)292 final.

Vad gäller hållbar finans har kommissionen inom ramen för sitt initiativ om kapitalmarknadsunionen lovat stärka EU:s ledarskap på områdena hållbara investeringar och hållbar finans. Nya risker och möjligheter till följd av miljöfaktorer, sociala faktorer och bolagsstyrningsfaktorer håller på att förändra finanssektorn och kräver att tillsynssystemet och sättet att bedriva tillsyn anpassas. Finanssektorn har dessutom en avgörande roll när det gäller att säkerställa omställningen till en koldioxidsnål och mer energieffektiv ekonomi. Det krävs stark samordning och konvergens på EU-nivå när det gäller tillsynsmyndigheternas syn på hållbarhet. I detta avseende är förslaget förenligt med energiunionsstrategin, EU:s åtaganden om en cirkulär ekonomi och målen för hållbar utveckling.

De europeiska tillsynsmyndigheterna bör också bidra till att tillvarata den potential och de möjligheter som FinTech erbjuder, men även hantera eventuella risker, bland annat genom en mer enhetlig tillämpning av regelkrav. Detta förutsätter att FinTech-relaterade aspekter blir mer integrerade i de europeiska tillsynsmyndigheternas tillsynsarbete. Förslaget är härvidlag också förenligt med strategin för den digitala inre marknaden. Ny teknik håller på att förändra finanssektorn och därför måste även tillsynssystemet och sättet att bedriva tillsyn anpassas. Nationella tillsynsmyndigheter har tagit olika initiativ som, om de inte samordnas på ett lämpligt sätt, potentiellt skulle kunna inverka negativt på den inre marknadens funktion. Det krävs en starkare samordning och konvergens på EU-nivå när det gäller tillsynsmyndigheternas syn på tekniska innovationer, exempelvis genom att det inrättas ett "EU-innovationsnav" på de europeiska tillsynsmyndigheterna.

De riktade ändringarna av den nuvarande styrningsmodellen ligger också i linje med kommissionens arbete för att göra beslutsfattandet på EU:s decentraliserade myndigheter mer operativt inriktat och oberoende. När det gäller finansiella tjänster har andra EU-organ och institutioner, till exempel Europeiska centralbanken och den gemensamma resolutionsnämnden, ett permanent och oberoende förberedande organ med egna befogenheter och uppgifter som kan fatta beslut i vissa frågor och delta i beslutsprocessen. Inrättandet av exekutivstyrelser på de europeiska tillsynsmyndigheterna, med permanenta ledamöter och exklusivt mandat, ligger i linje med befintliga bestämmelser för att stärka EU-dimensionen i myndigheternas beslutsprocess.

När det gäller finansiering finns det slutligen flera EU-myndigheter som helt eller delvis finansieras med privata medel, även om majoriteten av EU:s decentraliserade myndigheter finansieras via EU-budgeten. Övergången till avgifter från sektorn för att finansiera de europeiska tillsynsmyndigheternas budget är i detta sammanhang helt i linje med rådande EU-praxis.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Den rättsliga grunden för alla ändringar är artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Denna bestämmelse är rättslig grund för samtliga förordningar som omfattas av detta förslag.

Förlaget syftar till att anpassa de europeiska tillsynsmyndigheternas grundförordningar till utvecklingen för att förbättra deras funktion och uppnå ökad konvergens på den inre marknaden, som därigenom skulle fungera bättre. I den analys som utförts i samband med konsekvensbedömningen identifieras de inslag i ramen för de europeiska tillsynsmyndigheternas som behöver ändras för att förstärka stabiliteten och

ändamålsenligheten i EU:s tillsynsarrangemang och därigenom förstärka det finansiella systemet i EU.

Ytterligare ändringar av sektorsspecifik lagstiftning är nödvändiga för att de europeiska tillsynsmyndigheterna till fullo ska kunna utnyttja sina utökade befogenheter. Konsekvensbedömningen och den åtföljande utvärderingen visar att åtgärder på EU-nivå är motiverade och nödvändiga för att komma till rätta med de problem som identifierats i fråga om de europeiska tillsynsmyndigheternas befogenheter, styrningsram och finansieringsram.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

De europeiska tillsynsmyndigheterna är unionsorgan och deras grundförordningar kan därför endast ändras av unionslagstiftaren. Ändringarna ska bidra till en mer enhetligt fungerande inre marknad, vilket är ett mål som inte kan uppnås genom att medlemsstaterna agerar var och en för sig.

När det gäller fonder som omfattas av **förordningarna om EuVECA, Eusef och europeiska långsiktiga investeringsfonden** säkerställer inrättandet av Esma som gemensam tillsynsmyndighet att enhetliga krav och villkor inom de tre förordningarna tillämpas på samma sätt i alla medlemsstater. Den gemensamma tillsynen kommer att minska de kostnader och den tid som ägnas administration och kommer därmed att innebära lägre transaktions- och rörelsekostnader för förvaltare. Den kommer att effektivisera de administrativa processerna i samband med auktorisation/registrering av EuVECA-, Eusef- och Eltiffonder, samt leda till mer lika spelregler genom att centralisera tillsynen över dem oavsett var fonderna är etablerade. Den gemensamma tillsynen kommer ytterligare att stärka marknadsintegrationen i dessa sektorer och förstärka marknadsfinansieringen av EU:s ekonomi genom dessa fonder.

När det gäller **förordningen/direktivet om marknader för finansiella instrument** och även när det gäller kritiska referensvärden, ligger det i **datarapporteringstjänsters** natur att de är EU-omfattande och de reglerings- och tillsynsproblemen som detta ger upphov till kan inte lösas av medlemsstaterna själva.

Vad gäller den Esmas nya **samordningsfunktion** definieras denna redan i Esmaförordningen och i respektive unionsrättsakt. Den kan således endast förstärkas genom ändringar i unionslagstiftningen.

När det gäller **referensvärdesförordningen** är kritiska referensvärden av stor ekonomisk betydelse eftersom de används i finansiella instrument (särskilt derivat), finansiella avtal och av investeringsfonder över hela EU. Kravet att tillsynskollegier ska inrättas för vissa av de kritiska referensvärdena som åtminstone består av tillsynsmyndigheterna i de medlemsstater där administratörerna av referensvärden och rapportörerna under tillsyn finns är redan i sig ett tecken på att tillsynen av sådana referensvärden inte kan skötas av en enda nationell tillsynsmyndighet, varför det är nödvändigt att fastställa nödvändiga arrangemang på unionsnivå.

Det är proportionerligt att alla administratörer av kritiska referensvärden står under Esmas direkta tillsyn, eftersom dessa referensvärden är ytterst viktiga för unionen och de nuvarande tillsynskollegierna är så stora att det finns en risk att de inte är tillräckligt flexibla i en krissituation.

Referensvärden från tredjeländer kan användas i unionen om de har erkänts eller godkänts av en behörig myndighet i unionen. Annars måste reglerings- och tillsynsordningen i det land där de finns erkännas som likvärdigt med den ordning som fastställs genom referensvärdesförordningen. Även om beslutet om likvärdighet fattas av kommissionen och tredjelandets tillsynsmyndighet måste inrätta samarbetsarrangemang med Esma, är det de nationella behöriga myndigheterna som fattar beslut om godkännande och erkännande. Detta innebär att många nationella behöriga myndigheter måste behandla sådana ansökningar och det medför risken att administratörer av referensvärden från tredjeländer försöker välja en nationell behörig myndighet som verkar liberalare i sina beslut och i sin efterföljande tillsyn av administratören (”forum shopping”). Eftersom administratören finns i ett tredjeland gäller inte det främsta argumentet för nationell tillsyn, dvs. närhet till de enheter som står under tillsyn. Om Esma fastställs som behörig myndighet för administratörer av referensvärden i tredjeland blir systemet effektivare och risken minskar för forum shopping och skillnader i tillsynen av dessa enheter. Det här kan dock inte uppnås enbart genom att medlemsstaterna agerar på egen hand.

För att säkerställa att Esma kan utöva direkt tillsyn av vissa administratörer av referensvärden är det nödvändigt att komplettera referensvärdesförordningen med ett antal delegerade akter för att närmare ange vissa av förordningens bestämmelser.

När det gäller prospektförordningen har Esma sedan 2011 lagt ner mycket tid och ansträngningar på att främja regleringskonvergens mellan de nationella behöriga myndigheterna i fråga om granskning och godkännande av prospekt. Detta har lett till att man skapat tillsynsgenomgångar med gemensamt överenskomna principer som de nationella behöriga myndigheterna uppmanas att tillämpa vid godkännande av prospekt. Esma genomförde också två sakkunnigbedömningar av godkännandeförfarandet för prospekt under 2012 och 2015, eftersom det hade framkommit uppgifter om varierande praxis i medlemsstaterna. Även om dessa åtgärder var väldigt meningsfulla har de inte helt uppnått målet att främja fullständig tillsynskonvergens, och eftersom emittenter i vissa fall har möjlighet att välja vilken behörig myndighet som ska godkänna deras prospekt lämnar de nationella behöriga myndigheternas fortsättningsvis varierande rutiner fortfarande utrymme för tillsynsarbitrage och effektivitetsförluster.

Kommissionen har identifierat vissa typer av prospekt som på grund av de berörda värdepapprenas och emittenternas karaktär har en sådan gränsöverskridande dimension inom unionen, en sådan teknisk komplexitet och som medför sådana potentiella risker för tillsynsarbitrage att en centraliserad tillsyn av dem av Esma skulle vara effektivare och mer ändamålsenlig än tillsyn på nationell nivå. Hit hör icke-aktierelaterade prospekt i grossistledet som endast erbjuds kvalificerade investerare, prospekt som rör specifika typer av komplicerade värdepapper, till exempel värdepapper med bakomliggande tillgångar som säkerhet, eller som upprättats av specialiserade emittenter samt prospekt som upprättats av emittenter i tredjeland i enlighet med förordning (EU) 2017/1129.

Genom att godkännandet av dem och all relaterad verksamhet i form av tillsyn och efterlevnadskontroll centraliseras och överförs till Esma blir tillsynen inom unionen bättre, mer enhetlig och effektiv, man skapar lika spelregler för emittenter och väntetiden för godkännande förkortas. Detta kommer att undanröja behovet av att välja en ”hemmedlemsstat” och förhindra forum shopping.

- **Proportionalitetsprincipen**

Genom detta förslag görs riktade ändringar för att stärka EU:s tillsynssystem i syfte att på ett hållbart sätt stärka det finansiella systemets stabilitet och effektivitet i hela EU och förbättra konsument- och investerarskyddet. I detta syfte fastställs riktade och väl avpassade ändringar av EU:s tillsynssystem med en effektivare och mer ändamålsenlig styrning. Det omdefinierar de europeiska tillsynsmyndigheternas nuvarande uppgifter och befogenheter och ger dem nya befogenheter så att de kan hantera ny utveckling, bland annat på det tekniska området, men även den fortsatta ökningen av gränsöverskridande verksamhet inom EU och den sannolika ytterligare integrationen mellan de finansiella marknaderna i EU och omvärlden. Dessutom innehåller förslaget ett anpassat finansieringssystem för att säkerställa att de europeiska tillsynsmyndigheternas finansiering är hållbar, proportionerlig och anpassad till deras uppdrag.

När det gäller sektorsspecifika rättsakter handlar de föreslagna ändringarna i huvudsak enbart om att Esma får ansvar för direkt tillsyn. Rättsakterna har valts utifrån de berörda sektorernas egenskaper. Dessutom är det nödvändigt att anpassa ändringarna av den så kallade Mifir-förordningen till de begränsade ändringarna av direktiv 2009/138/EG (*Solvens II*). Därför läggs även ett separat förslag fram om ändring av det direktivet.

Ingen del av förslaget går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå de fastställda målen.

Dessutom ska innehållet i och formen för de europeiska tillsynsmyndigheternas verksamhet och åtgärder, i enlighet med den proportionalitetsprincip som är förankrad i fördraget, inte gå utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målen för denna förordning och ska stå i proportion till arten, omfattningen och komplexiteten av de inneboende riskerna hos den finansiella verksamhet som bedrivs av de institut eller företag som påverkas av den relevanta europeiska tillsynsmyndighetens agerande.

- **Val av instrument**

Detta förslag syftar till att ändra de gällande förordningarna om de europeiska tillsynsmyndigheterna och flera rättsakter som ingår i den sektorspecifika finanslagstiftningen[13]. Alla rättsakter som ändras genom föreliggande förslag är förordningar och ändringarna föreslås därför i form av en gemensam (samlad) ändringsförordning.

Dessutom föreslås en ändring av direktivet om marknader för finansiella instrument[14] (främst för att spegla ändringarna i den så kallade Mifir-förordningen) och begränsade ändringar av direktiv 2009/138/EG (Solvens II). För dessa två ändamål läggs ett förslag till ändringsdirektiv fram separat.

---

[13] Förordning (EU) nr 1093/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), förordning (EU) nr 1094/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), förordning (EU) nr 1095/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), förordning (EU) 2016/1011 om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat, förordning (EU) nr 345/2013 om europeiska riskkapitalfonder, förordning (EU) nr 346/2013 om europeiska fonder för socialt företagande, förordning (EU) nr 600/2014 om marknader för finansiella instrument, förordning (EU) 2015/760 om europeiska långsiktiga investeringsfonder och förordning (EU) 2017/1129 om prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad.

[14] Marknader för finansiella instrument (Mifid II) – direktiv 2014/65/EU.

Kommissionens förslag nyligen till en förordning om ändring av både Esma- och Emir-förordningarna[15] justeras slutligen även det genom ett separat dokument.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

• Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning

Den konsekvensbedömning och den utvärdering som åtföljer detta förslag innehåller en analys av den befintliga ramen för de europeiska tillsynsmyndigheterna för att utröna om den har gjort det möjligt för dem att uppfylla målet att på ett hållbart sätt stärka det finansiella systemets stabilitet och effektivitet och förbättra konsument- och investerarskyddet.

När det gäller de europeiska tillsynsmyndigheternas effektivitet och ändamålsenlighet konstateras i analysen att de i stort sett har uppnått sina nuvarande mål. Riktade förbättringar behövs dock för att möta framtida utmaningar och i analysen konstateras i synnerhet följande:

a. De europeiska tillsynsmyndigheternas befogenheter kan utökas på vissa områden för att säkerställa att de kan fullgöra sina uppdrag på ett bättre sätt. Detta bör leda till ett bättre reglerings- och tillsynsresultat för alla marknadsaktörer och konsumenter i hela EU samt till en effektiv och ändamålsenlig hantering av gränsöverskridande risk.

b. De europeiska tillsynsmyndigheternas nuvarande styrningsram gör det svårt att hantera konflikter mellan EU:s och ländernas interessen. Därmed uppstår en risk att de europeiska tillsynsmyndigheternas beslut inte alltid tjänar EU:s gemensamma intresse, att beslut skjuts upp eller till en tendens att inte agera, i synnerhet när det gäller åtgärder som inte rör reglering (bindande medling, överträdelser av EU-lagstiftningen eller initiativ till sakkunnigbedömningar).

c. Den nuvarande finansieringsramen står inte i proportion till de europeiska tillsynsmyndigheternas uppdrag, än mindre med tanke på de uppgifter de kommer att ta över i framtiden. Den verkar också leda till skillnader i bidragen från de nationella behöriga myndigheterna som inte är lätta att motivera.

I fråga om samstämmighet ligger de europeiska tillsynsmyndigheternas arbete med regleringsfrågor helt i linje med uppbyggnaden av EU:s mer övergripande tillsynssystem. Det ligger också i linje med slutförandet av det enhetliga regelverket. Begränsningar som har att göra med de europeiska tillsynsmyndigheternas styrnings- och finansieringsstruktur och deras faktiska befogenheter har dock inneburit att de inte har kunnat fokusera på att främja en enhetlig tillämpning av den relevanta EU-lagstiftningen om finansiella tjänster i tillräcklig utsträckning.

När det gäller relevans konstateras i analysen att ramen för de europeiska tillsynsmyndigheterna är relevant.

[15] Förslag till förordning om ändring av förordning (EU) nr 1095/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 vad gäller förfarandena för och de myndigheter som ska delta i auktorisationen av centrala motparter samt om kraven för godkännande av centrala motparter från tredjeland, COM(2017) 331 final.

Det står slutligen klart att ramen för de europeiska tillsynsmyndigheterna har skapat ett mervärde för EU, eftersom deras arbete är oumbärligt för att främja den inre marknaden för finansiella tjänster.

- **Samråd med berörda parter**

Kommissionens avdelningar utförde under våren 2017 ett omfattande offentligt samråd om de europeiska tillsynsmyndigheternas verksamhet. Under samrådet inkom nästan 230 synpunkter från många olika grupper av respondenter: 26 % från offentliga myndigheter eller internationella organisationer, 71 % från organisationer eller företag och 3 % från privatpersoner.

Några kommentarer, ståndpunktsdokument och synpunkter lämnades även utanför det offentliga samrådet, bland annat officiella ståndpunkter från vissa regeringar. Dessa ingår inte i statistiken från EU Survey, men har likväl beaktats i den analys som ligger till grund för detta förslag.

Överlag anser respondenterna att inrättandet av de europeiska tillsynsmyndigheterna varit en stor förbättring och ett viktigt steg på vägen mot tillsynskonvergens i unionen. Merparten är positiva till en utökad roll för de europeiska tillsynsmyndigheterna när det gäller att förbättra tillsynskonvergensen. Många intressenter medger att genomförandet av kapitalmarknadsunionen och Förenade kungarikets beslut att lämna unionen skapar en ny situation som kräver att man överväger att stärka tillsynen på EU-nivå, i synnerhet i fråga om gränsöverskridande verksamhet och likvärdighet med tredjeländer.

Även om många respondenter invänder mot betydligt utökade befogenheter för de europeiska tillsynsmyndigheterna i nuläget, inser vissa av dem befogenheternas begränsningar och vill se riktade förbättringar. Merparten av respondenterna anser att de tillgängliga verktygen i stort sett är tillräckliga och att de kan utnyttjas mer och på ett bättre sätt. Det finns ett stort stöd för mer utökade och tydligare befogenheter när det gäller övervakning av likvärdighet.

Konsumentorganisationer ser betydande brister i efterlevnadskontrollen av konsumentskyddsreglerna, som de anser vara antingen ineffektiva eller inte beakta de största problemen på nationell nivå. De ser ett behov av att utvidga de europeiska tillsynsmyndigheternas verksamhet när det gäller konsumentskydd. Merparten av respondenterna anser att det är svårt att säkerställa både en verklig balans mellan de europeiska tillsynsmyndigheternas intressentgrupper och en geografisk balans. Företrädare för konsumenter och användare klagar på att de i antal är helt underlägsna företrädarna för finansinstitut och att intressentgruppernas åsikter därmed inte är balanserade. Ett antal organisationer anser att de europeiska tillsynsmyndigheternas befogenheter att förbjuda produkter bör utvidgas till att även omfatta sådana som kan vara till skada för konsumenterna.

Respondenterna i det offentliga samrådet om de europeiska tillsynsmyndigheterna stöder uttryckligen direkt tillsyn på EU-nivå av clearing via centrala motparter[16] och leverantörer av datarapporteringstjänster som är verksamma inom hela EU och inte bara på specifika nationella marknader. Många respondenter avstod från att svara på frågan om direkt tillsyn.

[16] Kommissionens förslag om centrala motparter har redan antagits och diskuteras därför inte i denna konsekvensbedömning. Det inför ett mer europeiskt perspektiv på tillsynen av centrala motparter i EU för att uppnå ytterligare tillsynskonvergens och påskynda vissa förfaranden. Esma kommer att vara ansvarig för att säkerställa en mer samstämmig och enhetlig tillsyn av centrala motparter i EU och för en skärpt tillsyn av centrala motparter i länder utanför EU.

Vissa svarade ja på frågan om Esma bör få ansvar för direkt tillsyn över fonder för kollektiva investeringar som marknadsförs i hela EU, men i regel gjorde respondenterna ingen skillnad mellan olika typer av fonder.

De som invände mot en utvidgning av Esmas direkta tillsyn till nya områden gör det främst utifrån argumenten att nationell tillsyn anses bäst lämpad att hantera de olika medlemsstaternas marknadsstrukturer och att Esmas tillsyn kan stå i konflikt med nationella befogenheter i fråga om investerarskydd för icke-professionella investerare, finansiell stabilitet samt beskattning, rättstvister och tvistlösning, Det hänvisades även till praktiska svårigheter, till exempel kontrollen av lokala krav när det gäller distributionsarrangemang eller marknadsföring. I stället bör befintliga verktyg som kan säkerställa tillsynskonvergens utnyttjas bättre för att integrera kapitalmarknaderna.

Huvudargumenten för att Esma ska ha ansvar för direkt tillsyn är enligt vissa respondenter att de potentiella fördelarna med att Esma sköter tillsynen över enheter eller instrument med en Europatäckande dimension skulle göra det möjligt att undanröja skillnaderna i tillsynspraxis, men inte hindra att hänsyn i relevanta fall skulle tas till olika marknadsstrukturer. De menar att sådana lösningar är lämpliga för att komma till rätta med den fragmentering som beror på att relevanta EU-regler tillämpas på olika sätt och den risk för regelarbitrage som detta ger upphov till i dagens system.

När det gäller de europeiska tillsynsmyndigheternas styrning överlag anser intressenterna att deras styrelser och ordförande har skött sig väl. Omkring hälften av respondenterna ser ett mervärde i de styrningsändringar som nämns i det offentliga samrådsdokumentet. Även om majoriteten av de offentliga myndigheterna inte stöder ändringar av de europeiska tillsynsmyndigheternas styrning kan detta delvis bero på att de inte vill få mindre inflytande.

Införandet av oberoende ledamöter med rösträtt och särskilda uppgifter i de europeiska tillsynsmyndigheternas styrelser stöds i varierande grad. Medan den offentliga sektorn mestadels invänder mot detta (även om hälften inte ens svarar) är åsikterna i den privata sektorn delade och flera respondenter pekar på de inneboende intressekonflikter som finns i det nuvarande systemet. De flesta – huvudsakligen offentliga myndigheter – invänder mot utökade befogenheter för ordförandena, medan merparten av branschorganisationerna förordar förbättringar.

När det gäller finansieringen är många av intressenterna medvetna om de europeiska tillsynsmyndigheternas nuvarande resursbegränsningar och EU-budgetens och de nationella budgetarnas begränsningar. Ett stort antal respondenter håller med om att de europeiska tillsynsmyndigheterna behöver tillräcklig och hållbar finansiering för att kunna uppfylla ambitiösa mål och förbättra sin verksamhet. Många respondenter påpekar att finansieringen av de europeiska tillsynsmyndigheterna bör utgå från deras ansvarsområden och baseras på resultatet av översynen av dessa myndigheter.

Omkring hälften av respondenterna uttalar sig om huruvida de europeiska tillsynsmyndigheterna bör finansieras delvis eller helt av branschen. En klar majoritet motsätter sig att den nuvarande finansieringsramen ändras genom att bidrag från nationella behöriga myndigheter ersätts med avgifter från branschen. Stödet är större för ett system som delvis finansieras av branschen, även om det fortfarande handlar om en minoritet.

- **Konsekvensbedömning**

Kommissionen har gjort en konsekvensbedömning av relevanta alternativ. Alternativen har bedömts utifrån huvudmålet att på ett hållbart sätt öka stabiliteten och effektiviteten i det finansiella systemet inom hela unionen samt stärka konsument- och investerarskyddet.

Vid utarbetandet av konsekvensbedömningen gjorde kommissionen en utvärdering av de europeiska tillsynsmyndigheternas verksamhet som visade på vissa betydande brister. Det handlar bland annat om a) att befogenheterna inte är tillräckligt definierade för att säkerställa en effektiv tillsyn av samma standard i hela EU, b) att det saknas befogenheter att på ett effektivt sätt hantera gränsöverskridande risker som beror på sammankopplingarna inom EU och mellan EU och omvärlden, c) en styrningsram som leder till felaktiga incitament i beslutsprocesserna och d) en finansieringsram som är otillräcklig i förhållande till de europeiska tillsynsmyndigheternas uppdrag.

Konsekvensbedömningen omfattade de europeiska tillsynsmyndigheternas 1) befogenheter, 2) styrning och 3) finansiering för att ta itu med konstaterade brister och nya utmaningar, däribland konvergens i reglering och tillsyn. Bristerna i styrning och finansiering är gemensamma för de tre europeiska tillsynsmyndigheterna, eftersom de har samma regler. Ändringarna av deras befogenheter inriktas främst på specifika sektorer för Esma och på övervakningen av tillsynskonvergens för alla de europeiska tillsynsmyndigheterna.

De alternativ som bedömdes var följande:

När det gäller styrning: a) Ingen åtgärd, dvs. inga ändringar av den nuvarande styrningsstrukturen. b) Riktade ändringar av den nuvarande styrningsstrukturen, bland annat differentiering av befogenheter att fatta beslut utifrån typen av beslut samt förbättring av förfarandet för val av ordförande. c) Tillsynsstyrelsen öppnas för oberoende, permanenta ledamöter (utan rösträtt).

När det gäller befogenheter: a) Ingen åtgärd, dvs. de nuvarande befogenheterna i arbetet för att uppnå konvergens i reglering och tillsyn förblir oförändrade, liksom Esmas ansvar när det gäller den direkta tillsynen. b) En del befintliga befogenheter förtydligas och övervakningen skärps. c) En del befintliga befogenheter förtydligas och Esma får ytterligare befogenheter när det gäller direkt tillsyn på vissa områden. d) Tillsynen över finansiella tjänster, bankverksamhet och försäkringsverksamhet centraliseras till de tre europeiska tillsynsmyndigheterna.

När det gäller finansiering: a) Ingen åtgärd[17]. b) Den offentliga finansieringen ändras för att ta hänsyn till den nationella finansiella sektorns storlek i varje medlemsstat. c) Blandad offentlig-privat finansiering där avgifter från de nationella privata sektorerna ersätter bidrag från de nationella behöriga myndigheterna. d) Ett finansieringssystem som finansieras helt av den privata sektorn.

Dessa alternativ jämfördes sedan utifrån olika kriterier[18] för att välja ut de som bäst avhjälper de brister som konstaterats i konsekvensbedömningens problemformulering och i utvärderingen.

---

[17] Den direkta tillsynen (när det gäller Esma) skulle även i detta scenario ha finansierats helt av branschen.

[18] T.ex. hållbarhet, proportionalitet och tillräcklighet när det gäller finansiering; lämpliga incitament för myndigheterna att faktiskt utnyttja sina befogenheter och agera i EU:s intresse när det gäller styrning; och

Resultatet av analysen är följande:

- När det gäller styrningen är det bästa alternativet att införa oberoende ledamöter med rösträtt vid sidan om de nationella behöriga myndigheterna i beslutsprocessen, en ny utnämningsprocess och roll för ordföranden och att styrelsen ersätts av en oberoende exekutivstyrelse som består av heltidsledamöter som utnämns externt.
- När det gäller befogenheterna är det bästa alternativet att förtydliga vissa befogenheter, till exempel genom att ge de europeiska tillsynsmyndigheterna en formell roll i den fortlöpande övervakningen av likvärdighet, att förbättra deras möjligheter att säkerställa en korrekt tillämpning av unionslagstiftningen och att överföra tillsynsbefogenheter till dem på särskilda områden som huvudsakligen rör tredjeländer eller gränsöverskridande verksamhet.
- När det gäller finansieringen är det bästa alternativet att behålla det nuvarande årliga EU-bidraget till de europeiska tillsynsmyndigheternas budget, men att ersätta resterande finansiering från nationella behöriga myndigheter med finansiering från den privata sektorn.

De valda alternativen var de som bäst säkerställer att de europeiska tillsynsmyndigheterna kan hantera den växande arbetsbördan och förbereda sig på de ändringar av tillsynssystemet som följer av sektorspecifik lagstiftning. De valda alternativen var dessutom främst inriktade på riktade ändringar av det nuvarande systemet, snarare än på en fullständig omdaning. Detta låg helt i linje med utvärderingens slutsats, dvs. att ramen för de europeiska tillsynsmyndigheterna har fungerat relativt bra i förhållande till de betydande utmaningar som de har ställts inför och de resurser de haft för att uppfylla sina mandat.

I konsekvensbedömningen granskades också den kumulativa effekten av de valda alternativen i både kvalitativt och kvantitativt hänseende. Enligt analysen skulle en tillämpning av de valda alternativen ge de europeiska tillsynsmyndigheterna bättre möjligheter att fullgöra sina befintliga uppdrag och säkerställa större tillsynskonvergens utöver utarbetandet av regleringsprodukter.

Det finns närmare bestämt tre skäl till varför de europeiska tillsynsmyndigheterna kan förväntas fungera bättre. För det första förbättras incitamentstrukturen i de europeiska tillsynsmyndigheternas styrning genom att minska incitamenten att skydda nationella intressen i beslutsprocessen, så att i synnerhet befogenheterna att främja konvergens i reglering och tillsyn kan användas mer effektivt. För det andra kan beslutet att minska beroendet av offentlig finansiering från nationella behöriga myndigheter genom att komplettera finansieringen med medel från den privata sektorn säkerställa att de europeiska tillsynsmyndigheterna har tillräckliga resurser för att fullgöra sina befintliga uppdrag och lättare anpassa sig till framtida förändringar. För det tredje kan riktade ändringar av vissa av de europeiska tillsynsmyndigheternas befogenheter säkerställa att myndigheterna kan fullgöra sina uppdrag på ett effektivt och ändamålsenligt sätt mot bakgrund av erfarenheterna från de sex år som de har existerat samt utvecklingen på de olika finansiella marknaderna och i EU-lagstiftningen. Dessa riktade ändringar stämmer också överens med intressenternas åsikt att det är motiverat att ge de europeiska tillsynsmyndigheterna en större samordningsroll och att de europeiska tillsynsmyndigheterna bör utnyttja sina befintliga befogenheter på ett bättre sätt.

---

säkerställande av en effektiv och ändamålsenlig tillsyn i fråga om gränsöverskridande verksamhet och enheter när det gäller befogenheter.

När det gäller nettoeffekten i fråga om kostnader för olika intressenter väntas de valda alternativen, med undantag för de direkta befogenheter som ska ges Esma, få begränsade effekter för den privata sektorn eftersom deras bidrag till avgiftsfinansierade nationella myndigheter skulle minska när de nationella behöriga myndigheterna inte längre behöver betala in till de europeiska tillsynsmyndigheternas årliga budget. Nettoeffekten på EU:s budget är neutral – även om förskottsfinansiering från EU:s budget kommer att behövas under de första åren efter det att förslaget antas, kommer dessa belopp att återbetalas till EU:s budget i efterhand när de nya finansieringsmekanismerna har börjat tillämpas. Dessutom kommer även nettoeffekten på de nationella behöriga myndigheterna att vara neutral eftersom de inte längre skulle bidra till de europeiska tillsynsmyndigheternas finansiering och deras behov av inkomster för att täcka dessa utgifter skulle minska i motsvarande grad. Inga konsekvenser förväntas för konsumenterna i fråga om kostnader.

Konsekvensbedömningen överlämnades till nämnden för lagstiftningskontroll den 14 juni 2017. Nämnden avgav ett negativt yttrande om konsekvensbedömningen och lämnade ett antal rekommendationer om förbättringar. Dokumentet omarbetades i enlighet med detta och lämnades in på nytt den 19 juli. Den 27 juli avgav nämnden för lagstiftningskontroll ett positivt yttrande med reservationer och tog upp förbättringar som har beaktats i möjligaste mån. Följande viktiga ändringar har gjorts i konsekvensbedömningen för att beakta nämndens rekommendationer:

1. *Analysen av utmaningar för tillsynssystemen när det gäller den sannolika utvecklingen på bank-, försäkrings- och värdepappersmarknaderna under de kommande åren bör slutföras. De olika konsekvenserna av Förenade kungarikets utträde ur EU för de europeiska tillsynsmyndigheternas kärnverksamhet bör inkluderas.*

Konsekvensbedömningen har omarbetats för att tydligare förklara att detta initiativ främjar EU:s inre marknad och dess integration och att det är en följd av det åtagande som gjordes i de fem ordförandenas rapport och det åtagande som senast uttrycktes i diskussionsunderlaget om en fördjupad ekonomisk och monetär union[19], nämligen att sträva mot en verklig finansiell union med en gemensam tillsynsmyndighet för kapitalmarknaderna. De utmaningar som fastställs i dessa dokument för EMU i allmänhet och dess finansiella marknader i synnerhet utgjorde referensramen för konsekvensbedömningen. Starkare fokus har lagts på Förenade kungarikets utträde och konsekvenserna därav i huvuddelarna av konsekvensbedömningen.

2. *Bedömningen av de europeiska tillsynsmyndigheternas kostnader och finansieringsunderskott i referensscenariot och de olika alternativen bör slutföras.*

Mer diskussion och kvantifiering om de resurser som behövs för att de europeiska tillsynsmyndigheterna ska kunna ta sig an ytterligare uppgifter (direkta och indirekta befogenheter), om effekterna på resurserna till följd av ändringar av styrningen och om effekterna på resurserna till följd av ändringar av finansieringsmetoden för indirekt tillsyn.

Kostnaderna har differentierats för direkt och indirekt tillsyn och annan verksamhet, och det ges en bättre redogörelse för vem som bär kostnaderna för de valda alternativen.

[19] Diskussionsunderlag om en fördjupad ekonomisk och monetär union, COM(2017) 291, 31 maj 2017.

Diskussionen om nettoeffekter (i fråga om kostnader) för de valda alternativen har fördjupats för att bättre beakta frågan om finansieringsunderskot och de totala tillsynskostnadernas inverkan på sektorn.

I synnerhet gällande följande:

1. Tabellen som ger en översikt av kostnaderna har uppdaterats i linje med finansieringsöversikten. Vi har nu en mycket detaljerad uppskattning av kostnader och effekter av både ändringarna av den nuvarande ramen för de europeiska tillsynsmyndigheterna och de nya direkta befogenheterna.
2. Avsnittet där finansieringsalternativ jämförs har omarbetats helt på det sätt som begärts för att ta hänsyn till de totala kostnaderna för och fördelarna med alternativ 3 jämfört med referensscenariot och i synnerhet alternativ 2.
3. Avsnittet om uttagsmekanismen har omarbetats helt för att uppfylla kraven för konsekvensbedömningar och lagts till i huvudtexten eftersom det är en del av lagstiftningsförslaget.

En fullständig bedömning av nettoeffekterna för de enskilda sektorerna kunde inte göras i detta skede, eftersom de beror på vilken modell som används för att finansiera de nationella behöriga myndigheterna i en medlemsstat. Om marknadsaktörerna i en viss medlemsstat till exempel för närvarande inte betalar för sin tillsyn (dvs. när de nationella behöriga myndigheterna finansieras helt med offentliga medel) skulle fördelningsmetoden i det valda alternativet självklart leda till ökade kostnader för dessa marknadsaktörer, till gagn för skattebetalare och nationella budgetar i dessa medlemsstater. Samtidigt skulle nettoeffekterna (inkrementell kostnad/nytta) för marknadsaktörer som redan betalar för de europeiska tillsynsmyndigheterna via sina avgifter till nationella behöriga myndigheters budgetar bero på vilken metod de nationella behöriga myndigheterna använder för att ta ut avgifter från enskilda enheter och på den viktning de tillämpar på enheternas finansiering av de europeiska tillsynsmyndigheterna. För att komma fram till en exakt och säker uppskattning av inkrementell kostnad/nytta i hela EU skulle det i detta fall behövas en grundlig jämförande analys, vilket skulle kräva medverkan av dessa nationella behöriga myndigheter som har sina egna metoder för avgiftsfördelning. Det är emellertid under alla omständigheter rimligt att hävda att säkerställandet av lika spelregler på hela den inre marknaden genom en enhetlig mekanism för att beräkna finansiella enheters avgifter i slutändan skulle gynna alla marknadsaktörer. Dessutom bör det noteras att de belopp som krävs för att finansiera de europeiska tillsynsmyndigheterna i princip inte bör utgöra ett hot mot enskilda enheters verksamhetsmodeller.

3. *Jämförelsen av alternativen bör förbättras och valet av alternativ i större grad underbyggas med tillgängliga bevis och analyser.*

Mer detaljerade beskrivningar och ytterligare tillägg till beskrivningen av alternativen och analysen har tillhandahållits i möjligaste mån, särskilt i delarna om befogenheter och finansiering men även i delen om styrning.

Diskussionen om befogenheter styrks med ytterligare information och argument i bilagan till konsekvensbedömningen. Eventuell brist på bevis till stöd för det valda alternativet i avsnittet om befogenheter har ibland sin förklaring i att inriktningen beror på ett politiskt beslut.

Diskussionen om alternativen i avsnittet om styrning har beskrivits ingående och underbyggts med exempel och anekdotiska bevis samt med resultat från utvärderingar som gjorts av både Europaparlamentet och kommissionen. Det är på grund av typen av problem som konstaterats när det gäller styrningen mycket svårt att hitta konkreta och kontrollerbara uppgifter.

När det gäller finansieringen har till exempel avsnittet om det valda alternativet nr 3 när det gäller finansiering förbättrats genom att ytterligare inslag har lagts till i bedömningen och befintliga argument redovisas på ett tydligare sätt.

4. *Utvärderingen bör vara mer evidensbaserad och underbyggd.*

Utvärderingen har omarbetats för att tydligare skilja mellan bedömningar och argument som är en följd av skrivbordsarbete och ståndpunkter som är en följd av samråd med intressenter. Mer diskussion har lagts till och där det är möjligt har mer bevis inkluderats för att förbättra utvärderingen. Den typ av bevis som används har vissa begränsningar – vissa delar av utvärderingen bygger i hög grad på anekdotiska bevis och intressenternas erfarenheter av de europeiska tillsynsmyndigheterna. För att kompensera för detta har målet varit att ge många exempel från flera olika informationskällor, se t.ex. avsnittet om styrning. Andra delar, såsom den om finansiering, bygger på mer hänvisningar och underbyggda argument.

Utvärderingen är också bakåtblickande genom att de senaste åren jämförs med referensscenariot, i vilket de europeiska tillsynsmyndigheterna inte existerar. Det ligger därför i sakens natur att utvärderingen fokuserar mindre på behovet av att Esma får nya befogenheter när det direkt tillsyn.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Detta förslag är inte kopplad till en Refit- eller förenklingsövning. Syftet med förslaget är att förbättra ramen för de europeiska tillsynsmyndigheterna och stärka de nuvarande tillsynsarrangemangen. De föreslagna ändringarna av de europeiska tillsynsmyndigheternas befogenheter, styrningsram och finansieringssystem bör göra tillsynen på EU-nivå effektivare och mer ändamålsenlig. En förbättrad ram för de europeiska tillsynsmyndigheterna kommer att förbättra den rättsliga och ekonomiska säkerheten samt den finansiella stabiliteten och riskbegränsningen. Detta ligger helt i linje med kommissionens agenda för bättre lagstiftning.

I den utsträckning som detta förslag leder till centralisering på EU-nivå av vissa tillsynsuppgifter till Esma undanröjer initiativet dubbelarbetet bland nationella myndigheter. Detta bör leda till stordriftsfördelar på EU-nivå och minska behovet av att avsätta resurser på nationell nivå. När det gäller finansinstitut och finansmarknadsaktörer bör införandet av en gemensam tillsynsmyndighet på vissa områden främst få positiva effekter i form av en mindre administrativ börda.

- **Grundläggande rättigheter**

Förslaget respekterar de grundläggande rättigheter och principer som i synnerhet erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Framför allt bidrar det till målet om ett starkt miljöskydd i enlighet med principen om hållbar utveckling som fastställs i artikel 37 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna[20].

4. BUDGETKONSEKVENSER

De europeiska tillsynsmyndigheternas nuvarande finansiering är baserad på ett allmänt bidrag från EU:s allmänna budget (40 %) och bidrag från nationella behöriga myndigheter (60 %). För Esma är fördelningen något annorlunda, eftersom enheter som står under Esmas direkta tillsyn (såsom kreditvärderingsinstitut och transaktionsregister) också betalar tillsynsavgifter till myndigheten. Genom detta förslag ändras de europeiska tillsynsmyndigheternas

[20] EUT C 326, 26.10.2012, s. 391.

finansieringsstruktur. De europeiska tillsynsmyndigheternas budget skulle nu komma från följande tre finansieringskällor:

- Årliga avgifter som betalas av finansinstitut som står under de europeiska tillsynsmyndigheternas indirekta tillsyn.
- Tillsynsavgifter som betalas av enheter som står under de europeiska tillsynsmyndigheternas direkta tillsyn. Detta är särskilt relevant för Esma, eftersom det i lagstiftningsförslaget föreskrivs att befogenheter när det gäller direkt tillsyn (över vissa EU-fonder, leverantörer av datarapporteringstjänster, vissa administratörer av referensvärden och vissa prospekt) ska överföras från de nationella behöriga myndigheterna till Esma.
- Ett utjämnande bidrag från EU som inte skulle överstiga 40 % av de totala inkomsterna för varje myndighet. Storleken på detta utjämnande bidrag ska fastställas på förhand i den fleråriga budgetramen.

Den nya inkomstskällan för de europeiska tillsynsmyndigheterna (dvs. de årliga avgifterna från finansinstitut under indirekt tillsyn) kommer dock att kräva att kommissionen antar en delegerad akt som anger i) hur summan av de årliga avgifterna ska fördelas mellan de olika kategorierna av finansinstitut och ii) objektiva kriterier som möjliggör beräkning av den årliga avgiften för varje finansinstitut. Under övergångsperioden (dvs. tills en delegerad akt med vissa parametrar för de årliga avgifterna har antagits) ska den nuvarande finansieringsstrukturen som bygger på bidrag från EU (40 %) och de nationella behöriga myndigheterna (60 %) kvarstå. Detta kommer att påverka både EU-budgeten och de olika nationella behöriga myndigheternas budgetar.

De föreslagna ändringarna i styrningsstrukturen, befogenheterna när det gäller indirekt tillsyn, finansieringssystemet och de europeiska tillsynsmyndigheternas befogenheter när det gäller direkt tillsyn kommer att kräva nya resurser. EBA, Eiopa och Esma kommer att behöva 29, 35 respektive 156 ytterligare heltidsanställda när de olika bestämmelserna i förslaget börjar tillämpas. Det bör noteras att de flesta av de ytterligare heltidsekvivalenterna i Esmas fall avser uppgifter med anknytning till den direkta tillsynen (97 av 156). De europeiska tillsynsmyndigheterna kommer också att få ytterligare it-kostnader (uppskattningsvis 10,2 miljoner EUR under perioden 2019–2020) och översättningskostnader (uppskattningsvis 1,8 miljoner EUR under perioden 2019–2020).

Det bör påpekas att de europeiska tillsynsmyndigheternas budgetkrav kommer att underställas alla mekanismer för ansvarsutkrävande och revision som införts genom förordningarna om de europeiska tillsynsmyndigheterna i samband med upprättande, antagande och genomförande av deras årliga budgetar. Dessutom skulle det årliga beslutet om EU:s utjämnande bidrag till de europeiska tillsynsmyndigheterna och deras tjänsteförteckningar (t.ex. beslut om personalstyrkan) fortfarande behöva godkännas av parlamentet och rådet, samt vara föremål för ett beslut om ansvarsfrihet från parlamentet på rådets rekommendation.

De ekonomiska och budgetmässiga konsekvenserna av detta förslag förklaras utförligt i den finansieringsöversikt som åtföljer förslaget.

Informationen i finansieringsöversikten påverkar inte det förslag till flerårig budgetram för tiden efter 2020 som ska läggas fram senast i maj 2018. Det bör i detta sammanhang även påpekas att även om den personal som krävs för den direkta tillsynen kommer att bero på hur antalet kapitalmarknadsaktörer under tillsyn, och deras storlek, utvecklas över tid, kommer respektive utgifter i princip att finansieras genom avgifter som tas ut av dessa marknadsaktörer.

DE EKONOMISKA OCH BUDGETMÄSSIGA KONSEKVENSERNA AV DETTA FÖRSLAG FÖRKLARAS UTFÖRLIGT I DEN FINANSIERINGSÖVERSIKT SOM ÅTFÖLJER FÖRSLAGET.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Genomförandet av denna förordning kommer att granskas på två sätt: inom ramen för de regelbundna översynerna av de europeiska tillsynsmyndigheterna vart tredje år och inom ramen för översynerna av de sektorsspecifika förordningarna, som i de flesta fall ska ske två eller tre år efter respektive tillämpningsdag.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

(1) Ändringar av förordningarna om de europeiska tillsynsmyndigheterna[21]

Enligt skäl 11 i förordningarna om de europeiska tillsynsmyndigheterna agerar myndigheterna i syfte att förbättra den inre marknadens funktion, särskilt genom att säkerställa en stark, effektiv och enhetlig reglering och tillsyn.

Enligt artikel 1.2 i förordningarna om de europeiska tillsynsmyndigheterna är myndigheterna verksamma inom tillämpningsområdet för de rättsakter som nämns i artikeln, dvs. inom en proportionerlig ram som fastställs och uppdateras regelbundet av unionslagstiftaren.

Ändringar av EBA-förordningen, Eiopaförordningen och Esmaförordningen behandlas i artiklarna 1, 2 respektive 3 i förslaget till förordning.

a) Befogenheter

De ändringar som anges nedan gäller de europeiska tillsynsmyndigheternas allmänna befogenheter, vilka utökas genom detta förslag. De nya befogenheter när det gäller direkt tillsyn som tilldelas Esma behandlas i avsnitten 2–5.

Nya verksamhetsområden och ny inriktning

I artikel 1 i förordningarna om de europeiska tillsynsmyndigheterna anges vilka rättsakter som ligger inom de europeiska tillsynsmyndigheternas ansvarsområde. Artikel 1 har formulerats på ett sätt som innebär att endast rättsakter som antagits före inrättandet av de europeiska tillsynsmyndigheterna och rättsakter som inte föreskriver uppgifter för de europeiska tillsynsmyndigheterna behöver anges. Alla rättsakter som antagits efter förordningarna om de europeiska tillsynsmyndigheterna, även ändringar och akter som grundar sig på rättsliga instrument som ligger inom de europeiska tillsynsmyndigheternas ansvarsområde samt akter som föreskriver uppgifter för de europeiska tillsynsmyndigheterna, ligger automatiskt inom de europeiska tillsynsmyndigheternas ansvarsområde utan att behöva anges i artikel 1.

Det föreslås att artikel 1 i alla förordningarna om de europeiska tillsynsmyndigheterna ska ändras genom att tillämpningsområdet för EBA-förordningen utvidgas till att omfatta direktiv 2008/48/EG om konsumentkreditavtal och direktiv 2014/92/EU om betalkonton, att tillämpningsområdet för Eiopaförordningen utvidgas till att omfatta direktiv 2009/103/EG om

[21] Förordning (EU) nr 1093/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), förordning (EU) nr 1094/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), förordning (EU) nr 1095/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten),

ansvarsförsäkring för motorfordon samt att tillämpningsområdet för Esmaförordningen utvidgas till att omfatta redovisningsdirektivet 2013/34/EU.

Ändringarna av artikel 4 i EBA-förordningen kompletterar förteckningen över de definitioner som ska användas vid tillämpningen av förordningarna. Mer specifikt ändras definitionen av ”finansinstitut” för att säkerställa att alla enheter som omfattas av relevant sektorsspecifik lagstiftning ska ligga inom EBA:s ansvarsområde. Den nya definitionen av ”behöriga myndigheter” som föreslås säkerställer att alla relevanta tillsynsmyndigheter och andra myndigheter omfattas, även om de inte definieras som ”behöriga myndigheter” i den tillämpliga lagstiftningen.

Det föreslås att artikel 8 i Eiopa- och Esmaförordningarna ska ändras för att införa uppgiften att utarbeta och hålla uppdaterad en EU-handbok för tillsynen av finansinstitut i unionen. De två förordningarna anpassas därmed till EBA-förordningen. Dessutom föreslås att EBA ska få i uppdrag att utarbeta och hålla uppdaterad en EU-handbok för resolution av finansinstitut i unionen.

Genom ändringar av artiklarna 8 och 9 i förordningarna om de europeiska tillsynsmyndigheterna specificeras att de bör bidra till konsumentskyddet. Alla tre europeiska tillsynsmyndigheter ska också bli skyldiga att i sitt arbete ta hänsyn till tekniska innovationer och miljöfaktorer, sociala faktorer och bolagsstyrningsfaktorer. När det gäller Eiopa och Esma har det dessutom specificerats att principerna om bättre lagstiftning bör tillämpas när de utför sina uppgifter. Dessa förordningar anpassas därmed till EBA-förordningen. Det läggs slutligen till att myndigheterna inom ramen för sina uppdrag bör göra djupgående tematiska granskningar av marknadsbeteenden, bygga upp en gemensam bild av praxis på marknaderna, identifiera potentiella problem och analysera deras effekter samt utveckla riskindikatorer för icke-professionella investerare för att i tid upptäcka sådant som kan skada konsumenterna.

Tekniska innovationer

Enligt artikel 8.1a är de europeiska tillsynsmyndigheterna uttryckligen skyldiga att ta hänsyn till tekniska innovationer när de fullgör sina uppdrag enligt förordningen. Tekniska innovationer bidrar till bättre och enklare tillgång till finansiering. De sänker operativa kostnader och hinder för tillträde, och de europeiska tillsynsmyndigheterna bör stödja sådana innovationer. Ett förverkligande av de tekniska innovationernas potential förutsätter samtidigt att integriteten säkras när det gäller användning av uppgifter, ordnade och rättvisa marknader, att det finansiella systemet inte används för olagliga ändamål samt it-säkerhet.

Dessutom stärker ändringarna av artikel 29 i förordningarna om de europeiska tillsynsmyndigheterna myndigheternas samordnande roll när det gäller innovativa företags och tjänsters marknadstillträde, i synnerhet genom utbyte av information mellan de nationella tillsynsorganen och de europeiska tillsynsmyndigheterna.

Miljöfaktorer, sociala faktorer och bolagsstyrningsfaktorer

Alla tre europeiska tillsynsmyndigheter ska vara skyldiga att inom ramen för sitt uppdrag ta hänsyn till risker till följd av miljöfaktorer, sociala faktorer och bolagsstyrningsfaktorer. Detta kommer också att göra det möjligt för de europeiska tillsynsmyndigheterna att övervaka hur finansinstitut identifierar, rapporterar och hanterar risker som miljöfaktorer, sociala faktorer och bolagsstyrningsfaktorer kan utgöra för den finansiella stabiliteten och därmed få aktiviteterna på de finansiella marknaderna att bidra mer till hållbarhetsmålen.

De europeiska tillsynsmyndigheterna kan också utfärda riktlinjer för hur hållbarhetshänsyn i praktiken kan integreras i EU:s relevanta finanslagstiftning och verka för en enhetlig tillämpning av dessa bestämmelser när de väl har antagits.

Riktlinjer och rekommendationer

Befogenheten att utarbeta riktlinjer och rekommendationer har visserligen visat sig vara ett viktigt verktyg för tillsynskonvergens som gett goda resultat, men intressenterna har framhållit vikten av att man vid utarbetandet av sådana verktyg håller sig inom de europeiska tillsynsmyndigheternas ansvarsområde och säkerställer en fullständig bedömning av kostnader och fördelar. Ändringarna av artikel 16 i förordningarna om de europeiska tillsynsmyndigheterna antyder att utförandet av kostnads-nyttoanalyser måste anses vara regeln. Ändringarna syftar också till att säkerställa att ett yttrande lämnas in till kommissionen om en majoritet av ledamöterna i den relevanta intressentgruppen anser att den europeiska tillsynsmyndigheten i fråga har överskridit sina befogenheter genom att utfärda vissa riktlinjer eller rekommendationer. I sådana fall ska kommissionen bedöma riktlinjernas omfattning och kan kräva att den berörda europeiska tillsynsmyndigheten drar tillbaka de aktuella riktlinjerna.

Dessutom ges de europeiska tillsynsmyndigheterna genom ändringarna av dessa artiklar en möjlighet att utfärda riktlinjer till de myndigheter som inte definieras som behöriga myndigheter enligt förordningarna om de europeiska tillsynsmyndigheterna, men som har befogenhet att säkerställa tillämpning av de rättsakter som ligger inom de europeiska tillsynsmyndigheternas ansvarsområde för att fastställa en enhetlig, effektiv och ändamålsenlig tillsynspraxis inom det europeiska systemet för finansiell tillsyn.

Överträdelser av unionslagstiftningen

Kommissionen föreslår också ändringar av artikel 17 i förordningarna om de europeiska tillsynsmyndigheterna i fråga om överträdelser av unionslagstiftningen. För att de europeiska tillsynsmyndigheternas befogenhet att beivra överträdelser av lagstiftningen ska vara effektiv har det visat sig vara avgörande att de har tillgång till alla relevanta uppgifter. Ändringarna säkerställer att de europeiska tillsynsmyndigheterna, när det gäller överträdelser av unionslagstiftningen, kan rikta en vederbörligen motiverad begäran om information direkt till andra behöriga myndigheter eller relevanta finansinstitut/finansmarknadsaktörer. Om de europeiska tillsynsmyndigheterna begär information direkt av det relevanta finansinstitutet eller den relevanta finansmarknadsaktören ska den nationella behöriga myndigheten informeras och bistå de europeiska tillsynsmyndigheterna i insamlingen av den begärda informationen. Det bör dessutom framhållas att exekutivstyrelsen ska vara ansvarig för överträdelser av lagstiftningen (se nedan), vilket kommer att göra detta verktyg ännu effektivare.

Tvistlösning

Det föreslås att artikel 19 i förordningarna om de europeiska tillsynsmyndigheterna om lösning av tvister mellan behöriga myndigheter ska ändras. Målet är att säkerställa att de europeiska tillsynsmyndigheterna kan agera och ingripa på ett beslutsamt sätt när sådana tvister uppstår. Genom ändringarna förtydligas att de europeiska tillsynsmyndigheterna även själva kan ta initiativ till att lösa tvister mellan behöriga myndigheter i gränsöverskridande situationer, om det på grundval av objektiva kriterier kan fastställas att en sådan tvist föreligger. I det senare fallet ska en tvist anses föreligga om det i rättsakter som ligger inom de europeiska tillsynsmyndigheternas ansvarsområde krävs ett gemensamt beslut men något sådant beslut inte har fattats inom den tidsfrist som anges i den relevanta lagstiftningen. I detta sammanhang införs genom ändringarna även en skyldighet för de behöriga myndigheterna att meddela de europeiska tillsynsmyndigheterna om de inte har kunnat enas.

Exekutivstyrelsen ska vidare vara ansvafrig för tvistlösning (se nedan), vilket kommer att göra detta verktyg effektivare.

Tillsynskonvergens och samordning

I ändringarna av artikel 29 i Eiopa- och Esmaförordningarna anges att de två myndigheterna bör utarbeta och hålla uppdaterad en tillsynshandbok i syfte att främja en gemensam tillsynskultur bland tillsynsmyndigheterna. Detta utgår från EBA:s befintliga befogenheter. På bankområdet anges i ändringarna att EBA bör utarbeta en liknande handbok för resolution.

Enligt den föreslagna nya artikeln 29a får de europeiska tillsynsmyndigheterna utökade befogenheter för allmän samordning för att i betydligt högre grad och mer effektivt främja konvergens i alla behöriga myndigheters löpande tillsyn. De europeiska tillsynsmyndigheterna ska fastställa EU-omfattande prioriteringar för tillsyn i form av en strategisk tillsynsplan utifrån vilka alla behöriga myndigheter ska bedömas. De behöriga myndigheterna ska vara skyldiga att upprätta årliga arbetsprogram som överensstämmer med den strategiska tillsynsplanen. Därmed kommer alla tre europeiska tillsynsmyndigheter att kunna säkerställa konvergens i tillsynen av finansinstitut som främst är verksamma i andra medlemsstater än den där de är etablerade och står under tillsyn. Detta är särskilt viktigt för Eiopa.

Genom förslaget ändras också nuvarande artikel 30 i förordningarna om de europeiska tillsynsmyndigheterna avseende sakkunnigbedömningar. För att öka dessa bedömningars mervärde och säkerställa att de är opartiska ska de inte längre att vara ”sakkunnigbedömningar” utan ”oberoende granskningar” utförda av den nya exekutivstyrelsen. De europeiska tillsynsmyndigheterna ska upprätta en rapport med resultaten av granskningen och de behöriga myndigheterna ska göra sitt yttersta för att följa eventuella riktlinjer och rekommendationer som de europeiska tillsynsmyndigheterna kan utfärda till följd av sakkunnigbedömningen.

Förslaget innehåller en ny artikel 31a som syftar till att stärka de europeiska tillsynsmyndigheternas samordnande funktion för att säkerställa att de behöriga myndigheterna utövar effektiv tillsyn över arrangemang för utkontraktering, delegering och risköverföring i tredjeländer. Tillsynspraxis varierar mellan medlemsstaterna. De europeiska tillsynsmyndigheterna ska övervaka dessa arrangemang både på förhand och fortlöpande.

Esmas samordnande roll i samband med utredningar av marknadsmissbruk

Om operatörer bedriver verksamhet som ligger inom Esmas ansvarsområde och som har ett betydande gränsöverskridande inslag kan Esma vara bäst lämpad att inleda och samordna utredningar. Genom en ny föreslagen artikel 31b anförtros Esma en större samordnande roll genom att myndigheten kan rekommendera behöriga myndigheter att inleda utredningar och underlätta utbytet av information som är relevant för dessa utredningar, om Esma har skälig grund att misstänka att verksamhet med betydande gränsöverskridande effekter bedrivs som hotar de finansiella marknadernas korrekta funktion och integritet eller den finansiella stabiliteten i unionen. Esma ska för detta ändamål ha ett datalagringssystem för att samla in all relevant information från de behöriga myndigheterna och sprida den mellan dem.

Stresstester

Genom ändringarna av artikel 32 i förordningarna om de europeiska tillsynsmyndigheterna uppnås två saker. För det första anpassas Eiopaförordningen och Esmaförordningen till EBA-förordningen i fråga om stresstester. För det andra innebär detta förslag att resultaten av stresstester för enskilda finansinstitut eller finansmarknadsaktörer får offentliggöras i syfte att säkerställa transparens när det gäller sådana stresstester. Det gör också klart att de behöriga myndigheternas tystnadsplikt inte hindrar att de överför resultat av stresstester till de

europeiska tillsynsmyndigheterna för offentliggörande. Den andra ändringen gäller alla tre europeiska tillsynsmyndigheter. För att full hänsyn ska tas till den inre marknaden i beslut om stresstester föreslås dessutom att sådana beslut, inklusive om metoder och strategier för att kommunicera resultaten av stresstester, ska fattas av den nya exekutivstyrelsen i alla tre europeiska tillsynsmyndigheter.

Likvärdighetskriterier för tredjeland

Likvärdighetskriterier för tredjeland är ett viktigt verktyg för att möjliggöra internationell marknadsintegration men samtidigt säkerställa en effektiv tillsyn (se även kommissionens arbetsdokument om likvärdighetsbeslut i politiken för finansiella tjänster[22]). Genom ändringarna av artikel 33 i förordningarna om de europeiska tillsynsmyndigheterna slås det fast att dessa myndigheter, på kommissionens begäran, ska bistå kommissionen i beredningen av beslut om likvärdighet. När sådana beslut väl har fattats är det viktigt att se till att de anpassas till ändrade förhållanden. Ändringarna innebär därför att de europeiska tillsynsmyndigheterna även får i uppdrag att fortlöpande övervaka utvecklingen inom reglering och tillsyn samt praxis när det gäller efterlevnadskontroll i tredjeländer om vilka kommissionen har fattat ett likvärdighetsbeslut. De ska dessutom årligen överlämna en konfidentiell rapport med sina slutsatser till kommissionen. De europeiska tillsynsmyndigheterna ska upprätta administrativa arrangemang med tredjeländer för detta ändamål.

Insamling av uppgifter

För att de europeiska tillsynsmyndigheterna ska kunna bedriva en effektiv verksamhet måste de ha tillgång till alla relevanta uppgifter. Uppgifterna lämnas i regel av nationella tillsynsmyndigheter, som befinner sig närmast de finansiella marknaderna och instituten, men de europeiska tillsynsmyndigheterna kan som en sista utväg rikta en begäran om uppgifter direkt till ett finansinstitut eller en marknadsaktör. Om en nationell behörig myndighet inte lämnar eller inte kan lämna sådana uppgifter i tid bör man till exempel se till att de europeiska tillsynsmyndigheterna kan få tillgång till de uppgifter de behöver för att fullgöra sina uppdrag. Genom detta förslag inrättas därför en mekanism för att skärpa den faktiska efterlevnadskontrollen av de europeiska tillsynsmyndigheternas rätt att samla in uppgifter (se de nya artiklarna 35–35h i förordningarna om de europeiska tillsynsmyndigheterna). De europeiska tillsynsmyndigheterna ska ha nödvändiga resurser för att se till att en begäran eller ett beslut om att uppgifter ska lämnas också efterlevs. Genom ändringarna får de europeiska tillsynsmyndigheterna befogenhet att, under domstolens överinseende och utan att det påverkar enhetens rätt att höras, besluta om böter och viten av administrativ karaktär om ett finansinstitut och/eller en finansmarknadsaktör inte lämnar tillräckliga uppgifter.

Interna modeller inom försäkringssektorn

Förslaget till en ny artikel 21a i Eiopaförordningen innebär att Eiopa får en starkare roll när det gäller att säkerställa konvergens i tillsynen av interna modeller. Skillnader i tillsynen och godkännandet av interna modeller kan leda till inkonsekvens och olika spelregler. Eiopa ska på begäran snabbt kunna få in alla relevanta uppgifter och lämna yttranden till relevanta behöriga myndigheter. Om behöriga myndigheter är oeniga om gruppinterna modeller ska Eiopa på eget initiativ, på begäran av en eller flera behöriga myndigheter eller under vissa omständigheter på begäran av den berörda företagsgruppen även kunna hjälpa myndigheterna att nå en överenskommelse enligt artikel 19 i inrättandeförordningen.

[22] *EU equivalence decisions in financial services policy: an assessment*, SWD(2017)102 final (ej översatt till svenska).

Övriga bestämmelser

Genom ändringarna av artikel 37 i förordningarna om de europeiska tillsynsmyndigheterna får dessa myndigheters intressentgrupper, vars yttranden och rådgivning är av grundläggande betydelse för myndigheternas löpande verksamhet, en starkare rådgivande roll. Om intressentgruppens medlemmar inte kan enas om ett gemensamt yttrande eller råd kan medlemmar som företräder en grupp intressenter lämna ett eget yttrande eller råd.

Genom ändringarna av artikel 39 i förordningarna om de europeiska tillsynsmyndigheterna fastställs att deras beslut ska offentliggöras tillsammans med en sammanfattning och motivering, med undantag för utredningsbeslut som fattas vid underlåtenhet att lämna tillräcklig information som svar på en begäran om uppgifter.

(b) Styrning

Förslaget syftar till att effektivisera de europeiska tillsynsmyndigheternas styrningsstruktur genom att det införs en oberoende exekutivstyrelse med heltidsledamöter som ska ersätta den nuvarande förvaltningsstyrelsen (artiklarna 45 och 47 i förordningarna om de europeiska tillsynsmyndigheterna) och genom att ändra tillsynsstyrelsens sammansättning (artikel 40 i förordningarna om de europeiska tillsynsmyndigheterna). Förslaget förtydligar dessa två styrelsers respektive befogenheter (artiklarna 43 och 47). Dessutom stärks ordförandens ställning och befogenheter (artikel 48).

Exekutivstyrelsen

Exekutivstyrelsens huvuduppgift ska vara att bereda de beslut som ska fattas av tillsynsstyrelsen, vilket bör ge en snabbare och enklare beslutsprocess inom tillsynsstyrelsen och även bidra till ett starkare EU-perspektiv. För att ta hänsyn till den särskilda situation som råder inom banksektorn, där en majoritet av medlemsstaterna deltar i bankunionen, finns det ett uttryckligt krav på att EBA:s exekutivstyrelse ska vara väl avvägd och proportionell samt avspegla unionen som helhet.

Exekutivstyrelsen ska bestå av ordföranden och heltidsledamöter, vars antal kommer att variera mellan Esma, å ena sidan, och EBA och Eiopa, å den andra, eftersom förslaget innebär att Esma får ett betydande antal ytterligare uppgifter på olika områden till skillnad från de andra två europeiska tillsynsmyndigheterna. Heltidsledamöterna ska utses efter en öppen ansökningsomgång som anordnas av kommissionen. Kommissionen ska upprätta en slutlista över kandidater och överlämna den till Europaparlamentet för godkännande. När slutlistan har godkänts ska rådet utse heltidsledamöterna genom ett beslut. Samma förfarande ska tillämpas för att entlediga som för att utse ordföranden och det slutliga beslutet ska fattas av rådet. En av de permanenta ledamöterna ska överta de uppgifter som fullgörs av den nuvarande verkställande direktören, vars befattning kommer att försvinna.

Exekutivstyrelsen ska ha samma roll som förvaltningsstyrelsen när det gäller upprättandet av de europeiska tillsynsmyndigheternas arbetsprogram och budget.

Den ska ha befogenhet att fatta beslut på flera områden, bland annat i förhållande till enskilda behöriga myndigheter när det gäller vissa frågor som inte rör reglering, till exempel tvistlösning, överträdelser av unionslagstiftningen och oberoende granskningar, vilket bör säkerställa verkningsfulla, opartiska och EU-orienterade beslut. Exekutivstyrelsen ska även fastställa tillsynsprioriteringar för behöriga myndigheter i en ny ”strategisk tillsynsplan”. Den ska kontrollera att de behöriga myndigheternas arbetsprogram överensstämmer med EU:s prioriteringar och granska genomförandet av dem. Exekutivstyrelsen ska vidare övervaka arrangemang för delegering, utkontraktering och risköverföring till länder utanför EU för att se till att de inneboende riskerna i sådana arrangemang hanteras. Den ska fatta beslut om stresstester och hur resultat av stresstester ska kommuniceras. Exekutivstyrelsen ska slutligen

även fatta beslut om begäranden om uppgifter. Ledamöterna i exekutivstyrelsen ska ha en röst vardera och ordföranden ska ha utslagsröst. Exekutivstyrelsens uppgifter fastställs i den föreslagna versionen av artikel 47.

Genom ändringarna ersätts hänvisningen till förvaltningsstyrelsen till att avse exekutivstyrelsen. Vidare försvinner den verkställande direktörens befattning och hans/hennes uppgifter övertas av en av heltidsledamöterna i exekutivstyrelsen.

Tillsynsstyrelsen

Tillsynsstyrelsen fortsätter att vara de europeiska tillsynsmyndigheternas viktigaste organ med ansvar för övergripande ledning och beslutsfattande. Genom de föreslagna ändringarna av artikel 40 ändras emellertid tillsynsstyrelsens sammansättning så att den inkluderar exekutivstyrelsens heltidsledamöter, som emellertid inte ska ha rösträtt. Ändringarna innebär även att konsumentskyddsmyndigheter ska närvara när detta är relevant.

Varje röstberättigad ledamot i tillsynsstyrelsen ska ha en röst. De nuvarande beslutsreglerna ändras eftersom vissa beslut som inte rör reglering (tvistlösning, överträdelser av unionslagstiftningen och oberoende granskningar) ska fattas av exekutivstyrelsen.

Trots att Förenade kungarikets kommande utträde innebär att antalet, och andelen, medlemsstater som inte deltar i bankunionen kommer att minska, samtidigt som fler medlemsstater kan vilja ansluta sig till bankunionen, ska enligt förslaget det röstningssystem med dubbel majoritet för åtgärder och beslut som antas av EBA:s tillsynsstyrelse som infördes 2013 som del av ”bankunionspaketet” behållas för att säkerställa att EBA:s beslut tar hänsyn till situationen i både medlemsstater som deltar i bankunionen och övriga medlemsstater. Tillsynsstyrelsen ska därför fortsätta att fatta beslut med kvalificerad majoritet bland ledamöterna, vilket åtminstone bör omfatta en enkel majoritet av de nationella behöriga myndigheter som deltar i bankunionen och en enkel majoritet av nationella behöriga myndigheter som inte deltar i bankunionen.

Dagens system gör dock EBA:s beslutsfattande alltför tungrott eftersom beslut inte ens kan fattas när en majoritet av icke-deltagande medlemsstater inte anser omröstningen tillräckligt viktig för att närvara. För att se till att EBA kan fortsätta att fatta beslut på ett effektivt sätt och samtidigt behålla garantierna för icke-deltagande medlemsstater, förutsatt att de deltar i omröstningar, bör de nuvarande omröstreglerna ändras så att omröstningar inte behöver skjutas upp på grund av frånvaro. Detta skapar även starka incitament för nationella behöriga myndigheter att delta i EBA:s möten och ger därmed de beslut som fattas under mötena större legitimitet. Genom ändringen förtydligas därför att ett beslut måste ha stöd hos en enkel majoritet av de nationella behöriga myndigheterna i icke-deltagande medlemsstater som deltar i omröstningen och av de nationella behöriga myndigheter i deltagande medlemsstater som deltar i omröstningen.

Fördelning av befogenheter mellan de två styrelserna

Genom ändringarna av artiklarna 43 och 47 i förordningarna om de europeiska tillsynsmyndigheterna förtydligas grundprincipen för fördelningen av befogenheter mellan tillsynsstyrelsen och exekutivstyrelsen. Om inte annat anges (se ovan beträffande exekutivstyrelsen) ska tillsynsstyrelsen ansvara för alla beslut som avses i förordningen. I fall där Esma kommer att ha befogenheter som rör direkt tillsyn kommer tillsynsstyrelsen bara att kunna förkasta exekutivstyrelsens förslag till beslut med två tredjedelars majoritet. Om så sker måste exekutivstyrelsen revidera förslaget (ändringar av artikel 44 i Esmaförordningen).

Tillsynsstyrelsen förlorar sin disciplinära myndighet över ordföranden eftersom den inte längre kommer att ha rätt att utse denne (se nedan).

Genom ändringar av artikel 41 och en ny artikel 45b kommer både tillsynsstyrelsen och exekutivstyrelsen att kunna inrätta interna kommittéer för särskilda uppgifter. Inrättandet av paneler avskaffas.

Ordföranden

Ordföranden är en viktig företrädare för den europeiska tillsynsmyndigheten. Ordförandens ställning och befogenheter kommer därför att förstärkas för att öka hans/hennes lagstadgade auktoritet.

Genom ändringar av artikel 48 i förordningarna om de europeiska tillsynsmyndigheterna förtydligas förfarandet för att utse ordföranden. Han/hon ska utses efter en öppen ansökningsomgång som anordnas av kommissionen. Kommissionen ska upprätta en slutlista över kandidater och överlämna den till Europaparlamentet för godkännande. När slutlistan har godkänts av Europaparlamentet ska rådet utse ordföranden genom ett beslut fattat med kvalificerad majoritet. Samma förfarande ska tillämpas för att entlediga som för att utse ordföranden och det slutliga beslutet ska fattas av rådet. Detta bör stärka ordföranden legitimitet och auktoritet. Ordföranden ska dessutom ha utslagsröst i exekutivstyrelsen.

Övriga bestämmelser

Genom ändringar av artikel 54 i förordningarna om de europeiska tillsynsmyndigheterna utvidgas den gemensamma kommitténs uppdrag till att även omfatta konsument- och investerarskyddsfrågor.

(c) Finansiella bestämmelser

För att de europeiska tillsynsmyndigheterna ska ha en finansiering som är hållbar och står i proportion till deras nuvarande och framtida uppdrag, samt för att se till att avgifter och bidrag står i proportion till de europeiska tillsynsmyndigheternas verksamhet, föreslås att det nuvarande finansieringssystemet ska revideras. Enligt förslaget ska den offentliga finansieringen från EU kvarstå och kombineras med avgifter från den inhemska sektorn och andra marknadsaktörer som ska ersätta de nuvarande bidragen från nationella behöriga myndigheter. Den rättsliga grunden för inrättandet av de europeiska tillsynsmyndigheterna (artikel 114 i EUF-fördraget) medger att finansieringssystemet ändras och att avgifter tas ut av sektorn.

Den nuvarande fasta fördelningen mellan bidrag från EU:s allmänna budget och bidrag från nationella behöriga myndigheter (40 %/60 %) avskaffas.

Ändringarna innebär att de europeiska tillsynsmyndigheternas inkomster ska komma från tre huvudkällor.

I den ändrade versionen av artikel 62 fastställs ett utjämnande bidrag från unionen. Det föreslagna maximala årliga EU-bidraget, som ska fastställas på förhand i den fleråriga budgetramen, ska svara för högst 40 % av de europeiska tillsynsmyndigheternas årliga budget, vilket respekterar EU-budgetens begränsningar. Därmed avskaffas även den nuvarande fasta fördelningen (40 %/60 %), som kan begränsa de europeiska tillsynsmyndigheternas möjligheter att öka sina andra inkomstskällor. Inför upprättandet av varje flerårig budgetram därefter bör de europeiska tillsynsmyndigheterna överlämna en beräkning på medellång sikt (minst 5 år) till kommissionen av sina budgetbehov genom att tillämpa samma metod som de använder för sina årliga budgetförslag.

Det har dessutom tillkommit en ny källa till inkomster från den privata sektorn, nämligen årliga avgifter från finansinstituten. Denna inkomstkälla kommer att ersätta de nationella behöriga myndigheternas nuvarande obligatoriska bidrag till de europeiska

tillsynsmyndigheternas budget. De årliga avgifterna ska betalas av finansinstitut som står under indirekt tillsyn av de europeiska tillsynsmyndigheterna och som omfattas av artikel 1.2 i inrättandeförordningarna. Enligt ändringarna ska storleken på finansinstitutens årliga avgifter baseras på myndighetens beräknade arbetsbörda för varje kategori av marknadsaktörer enligt inrättandeförordningarna och sektorsspecifik lagstiftning. Ändringarna innebär att de årliga avgifterna ska tas ut av nationella myndigheter som utses av medlemsstaterna. I ändringarna föreskrivs även en delegerad akt som ska ange hur de totala årliga avgifterna ska fördelas mellan olika kategorier av finansinstitut baserat på vilken verksamhet som krävs för varje kategori. För varje kategori finansinstitut ska den delegerade akten även fastställa lämpliga och objektiva kriterier för att beräkna den faktiska årliga avgift som ska betalas. Kriterierna bör baseras på finansinstitutens storlek för att ta hänsyn till deras betydelse på marknaden. Den delegerade akten ska slutligen fastställa tröskelvärden under vilka små finansinstitut inte ska behöva betala avgifter eller fastställa minimiavgifter.

Den nuvarande bestämmelsen i de tre förordningarna enligt vilka de tre europeiska tillsynsmyndigheterna kan ta ut avgifter från enheter som står under deras direkta tillsyn ska vidare förbli oförändrad. Denna bestämmelse är för närvarande särskilt viktig för Esma.

Enligt den nya finansieringsmekanismen ska enheter inte behöva betala två gånger för samma tjänst. Medan enheter som står under direkt tillsyn av de europeiska tillsynsmyndigheterna ska betala de tillsynsavgifter som anges i sektorsspecifik lagstiftning, ska andra finansinstitut (som står under direkt tillsyn av nationella behöriga myndigheter och under indirekt tillsyn av de europeiska tillsynsmyndigheterna) betala ett finansiellt bidrag.

I ändringarna föreskrivs även två andra inkomstkällor. Genom ändringarna blir det möjligt för medlemsstater och observatörer att betala frivilliga finansiella bidrag, under förutsättning att detta inte inkräktar på de europeiska tillsynsmyndigheternas oberoende och opartiskhet. Sådana frivilliga bidrag kan till exempel finansiera delegering av uppgifter och ansvarsområden från nationella behöriga myndigheter till de europeiska tillsynsmyndigheterna. Genom ändringarna införs även en möjlighet för de europeiska tillsynsmyndigheterna att ta ut avgifter för publikationer, utbildning och andra tjänster från nationella behöriga myndigheter.

(d) Allmänna bestämmelser

Genom ändringar av artikel 70 i förordningarna om de europeiska tillsynsmyndigheterna utvidgas kravet på tystnadsplikt till att även omfatta personer som inte är anställda på myndigheterna (dvs. personer som direkt eller indirekt, permanent eller tillfälligt, tillhandahåller tjänster som har anknytning till myndighetens uppdrag, inbegripet tjänstemän och andra personer som har bemyndigats av exekutivstyrelsen och tillsynsstyrelsen eller utsetts av den behöriga myndigheten för detta syfte. Samma krav på tystnadsplikt ska även gälla observatörer som deltar i exekutivstyrelsens och tillsynsstyrelsens sammanträden och i myndighetens verksamhet. Denna ändring bör säkerställa att personer som för närvarande inte omfattas av kravet på tystnadsplikt i artikel 70 i förordningarna om de europeiska tillsynsmyndigheterna och som deltar i styrelsesammanträden, arbetsgrupper, underkommittéer, paneler och expertnätverk omfattas av regler om tystnadsplikt och konfidentialitet.

Enligt förordningarna (EU) 1093/2010, 1094/2010 och 1095/2010 samt sektorsspecifik lagstiftning om finansiella tjänster ska de europeiska tillsynsmyndigheterna försöka upprätta effektiva administrativa arrangemang, däribland informationsutbyte, med tredjeländers tillsynsmyndigheter. Behovet av effektivt samarbete och informationsutbyte bör bli ännu större när vissa av de europeiska tillsynsmyndigheterna, i enlighet med denna

ändringsförordning, får ett utökat och mer övergripande ansvar för tillsynen över tredjeländers enheter och deras verksamhet. Om de europeiska tillsynsmyndigheterna i detta sammanhang behandlar personuppgifter, till exempel genom att skicka dem till länder utanför unionen, måste de uppfylla kraven i förordning (EU) nr 2018/XXX (dataskyddsförordningen för EU:s institutioner och organ). Om det inte finns ett beslut om adekvat skyddsnivå eller lämpliga skyddsåtgärder, till exempel inom ramen för sådana administrativa överenskommelser som avses i artikel 49.3 i dataskyddsförordningen för EU:s institutioner och organ, får de europeiska tillsynsmyndigheterna utbyta personuppgifter med myndigheter i tredjeländer med stöd av det undantag för situationer där det föreligger ett sådant allmänintresse som anges i artikel 51.1 d i samma förordning och som bland annat gäller internationellt informationsutbyte mellan finansiella tillsynsmyndigheter.

(2) Artiklarna 4, 5 respektive 7 handlar om ändringar av förordning (EU) nr 345/2013 (EuVECA), förordning (EU) nr 346/2013 (EuSEF) och förordning (EU) 2015/760 (Eltif).

Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013 av den 17 april 2013 om europeiska riskkapitalfonder[23] (EuVECA) och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013 av den 17 april 2013 om europeiska fonder för socialt företagande[24] (EuSEF) infördes särskilda fondstrukturer för att göra det lättare för marknadsaktörerna att skaffa och investera kapital i innovativa små och medelstora företag och sociala företag i hela Europa. Enhetliga krav och villkor fastställdes för förvaltare av företag för kollektiva investeringar som vill använda beteckningarna EuVECA eller EuSEF i samband med marknadsföring av godkända riskkapitalfonder eller fonder för socialt företagande. Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760 av den 29 april 2015 om europeiska långsiktiga fonder[25] infördes en annan fondmodell – Eltif-fonder – som inriktar sig på investeringar i den reala ekonomin, till exempel infrastrukturprojekt, där fokus ligger på mer långsiktiga investeringar. I förordning (EU) 2015/760 fastställs enhetliga krav som långsiktiga fonder måste uppfylla för att få auktorisation som Eltif-fonder.

EuVECA-, EuSEF- och Eltif-fonder är harmoniserade fonder för kollektiva investeringar. Förordning (EU) nr 345/2013, förordning (EU) nr 346/2013 och förordning (EU) 2015/760 reglerar godkända investeringar, godkända portföljföretag, koncentrationsregler och tillåtna investerare. I reglerna fastställs även tillsynsbefogenheter, däribland krav på registrering och auktorisation, löpande tillsyn och återkallelse av registrering eller auktorisation.

Målen med förordning (EU) nr 345/2013, förordning (EU) 346/2013 och förordning (EU) 2015/760 är främst att främja sysselsättning och tillväxt, finansiering av små och medelstora företag, sociala och långsiktiga investeringar samt att uppmuntra en investeringskultur i EU. Trots den harmonisering som uppnåtts genom de tre förordningarna kvarstår dock skillnaderna i tillsynskultur och tillsynsutövning eftersom de nationella behöriga myndigheterna utnyttjar sin bestämmanderätt på olika sätt och har olika förvaltningspraxis. Dessa skillnader gör det svårare att skapa en situation med lika spelregler för förvaltare av godkända riskkapitalfonder, godkända fonder för socialt företagande och långsiktiga investeringsfonder i de olika medlemsstaterna, samtidigt som de ökar dessa förvaltares transaktions- och rörelsekostnader. Genom att en gemensam EU-tillsynsmyndighet utses blir

[23] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013 av den 17 april 2013 om europeiska riskkapitalfonder (EUT L 115, 25.4.2013, s. 1).

[24] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013 av den 17 april 2013 om europeiska fonder för socialt företagande (EUT L 115, 25.4.2013, s. 18).

[25] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2015/760 av den 29 april 2015 om europeiska långsiktiga investeringsfonder (EUT L 123, 19.5.2015, s. 98).

det lättare att uppnå målen med dessa förordningar, eftersom det underlättar sådana fondstrukturers integration, utveckling och marknadsföring över gränserna.

Syftet med detta förslag är att effektivisera den administrativa processen för auktorisation/registrering av sådana ”EU-märkta” fonder i unionen och att skapa lika spelregler genom att centralisera tillsynen av dem oavsett var de är etablerade eller marknadsförs. En enhetlig tillämpning av reglerna skulle sänka förvaltarnas transaktions- och rörelsekostnader och öka utbudet för investerare.

Esma får i uppdrag att auktorisera/registrera och utöva tillsyn över dessa EU-fonder och deras förvaltare, vilket kommer att effektivisera dessa administrativa processer. Förvaltare av sådana fonder kommer att behöva ansöka om auktorisation/registrering hos en enda behörig myndighet – Esma – som även kommer att ansvara för att säkerställa att reglerna i dessa förordningar tillämpas på ett enhetligt sätt. Det görs därför riktade ändringar för att överföra behöriga nationella myndigheters befogenheter till Esma.

Dessa EU-märkta fonder regleras i direkt tillämpliga förordningar som redan innehåller en uppsättning regler som Esma ska upprätthålla.

Esma ska även vara behörig myndighet när det gäller EuVECA- och EuSEF-fonder som överstiger tröskelvärdena i artikel 3.2 b i AIFM-direktivet (2011/61/EU), och som därför förvaltas av förvaltare av alternativa investeringsfonder som auktoriserats enligt detta direktiv. Esma ska säkerställa att dessa förvaltare, utöver de sektorsspecifika bestämmelserna i artikel 2.2 i EuVECA- respektive EuSEF-förordningen, även följer den nationella lagstiftning genom vilken AIFM-direktivet genomförs i den medlemsstat där förvaltaren är etablerad. Syftet är att uppnå en enhetlig tillsyn och att minska den administrativa börda som uppstår om både Esma och nationella behöriga myndigheter samtidigt utövar tillsyn över dessa enheter.

I detta förslag fastställs i nödvändiga fall flera befogenheter att närmare ange kraven enligt förordningarna, så att innebörden av vissa rättsliga skyldigheter och räckvidden för Esmas bestämmanderätt är tillräckligt exakta för att uppnå den harmonisering som eftersträvas.

En översyn har nyligen gjorts av förordning (EU) nr 345/2013 och förordning (EU) nr 346/2013[26] med fokus på reglerna för särskilda fonder, ändringar av tillämpningsområde och godtagbara investeringar. Översynen omfattade inte tillsynsfrågor. Medlagstiftarna enades om ett förslag till en förordning om ändring av de två förordningarna som därefter godkändes av Europaparlamentet[27]. I avvaktan på att detta förslag antas slutligt av rådet och offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning* bör texterna till de två förordningarna, i den ändrade lydelse som medlagstiftarna enats om, fungera som utgångspunkt för detta förslag. Om den ändrade lydelse av de två förordningarna som överenskommits skulle ändras under den antagandeprocess som bör avslutas de närmaste dagarna står kommissionen redo att även ändra detta förslag.

Artiklarna 4–6 ska i enlighet med artikel 11 börja tillämpas 36 månader efter förordningens ikraftträdande för att det ska finnas tillräckligt med tid att utarbeta och anta de delegerade akter och genomförandeakter som förutses i dessa artiklar. I förslaget fastställs även

[26] Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) nr 345/2013 om europeiska riskkapitalfonder och förordning (EU) nr 346/2013 om europeiska fonder för socialt företagande, COM(2016)0461 final.

[27] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/... om ändring av förordning (EU) nr 345/2013 om europeiska riskkapitalfonder och förordning (EU) nr 346/2013 om europeiska fonder för socialt företagande, som man preliminärt enats om med Europaparlamentet, 27 juni 2017, 2016/0221/COD.

övergångsåtgärder för överföringen av befogenheter och skyldigheter från nationella behöriga myndigheter till Esma.

(3) Ändringar av förordning (EU) nr 600/2014 (Mifir – leverantörer av datarapporteringstjänster)

Genom artikel 6 införs följande ändringar:

- Auktorisation och tillsyn av **leverantörer av datarapporteringstjänster** ska ingå i tillämpningsområdet för förordning (EU) nr 600/2014 (Mifir) tillsammans med befogenheter att samla in data direkt i samband med rapportering och transparensberäkningar.
- De tre olika typerna av leverantörer av datarapporteringstjänster läggs till i definitionsförteckningen i Mifir.
- Esma får befogenhet att begära uppgifter som myndigheten behöver för sitt tillsynsuppdrag.
- Esma utses till tillsynsmyndighet för leverantörer a datarapporteringstjänster.
- Det fastställs vilka befogenheter och vilken behörighet Esma bör ha i sin roll som behörig myndighet.
- Det införs krav på att kommissionen ska rapportera om hur den konsoliderade handelsinformationen fungerar.
- Det anges närmare hur befogenheter ska överföras från nationella behöriga myndigheter till Esma.

I detta förslag fastställs även uttryckligen att befogenheterna att ingripa enligt Mifir även ska omfatta förvaltare av fondföretag[28] och alternativa investeringsfonder[29] om verksamheten bedrivs direkt av dessa förvaltare.

Esma har redan enligt artikel 40 i Mifir befogenheter att tillfälligt ingripa, vilket innebär att Esma under vissa förhållanden tillfälligt kan förbjuda eller begränsa marknadsföring, distribution eller försäljning av vissa finansiella instrument eller finansiella instrument med vissa särskilda egenskaper eller en viss typ av finansiell verksamhet eller praxis. Dessa befogenheter i fråga om produktingripanden gäller värdepappersföretag och kreditinstitut som deltar i marknadsföring, distribution eller försäljning av finansiella instrument, inbegripet andelar i företag för kollektiva investeringar. Eftersom även andelar i företag för kollektiva investeringar kan marknadsföras, distribueras eller säljas direkt av förvaltningsföretag för företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) och fondföretag som är investeringsbolag som auktoriserats i enlighet med direktiv 2009/65/EG samt förvaltare av alternativa investeringsfonder (nedan kallad *AIF-förvaltare*) som auktoriserats i enlighet med direktiv 2011/61/EU, är det nödvändigt att uttryckligt fastställa att ovannämnda befogenheter i fråga om produktingripanden enligt Mifir även gäller fondföretags förvaltningsföretag och fondföretag som är investeringsbolag, liksom förvaltare av alternativa investeringsfonder under särskilda omständigheter.

---

[28] Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag).

[29] Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010.

Ett förslag till ett direktiv om ändring av direktiv 2014/65/EU (Mifid II) syftar till att exkludera leverantörer av datarapporteringstjänster från tillämpningsområdet för direktiv 2014/65/EU.

(4) Ändringar av förordning (EU) 2016/1011 (referensvärden).

Genom artikel 8 i den här förordningen ändras förordning (EU) 2016/1011 (referensvärdesförordningen). I punkt 11 fastställs att Esma ska vara behörig myndighet för administratörer av kritiska **referensvärden** och av alla referensvärden som används i unionen men administreras utanför EU. Punkterna 4, 5, 12, 13, 14, 15, 16, 17 och 19 är tekniska justeringar till följd av detta, där det i punkt 4 fastställs att kommissionen ska fastställa referensvärden som används för en volym över 500 miljarder EUR som kritiska. Esmas befogenheter och behörighet i sin roll som behörig myndighet fastställs i punkt 18.

I punkt 10 fastställs att auktorisation av administratörer av kritiska referensvärden ska beviljas av Esma. Genom punkt 16 avskaffas tillsynskollegierna för kritiska referensvärden, eftersom Esma blir den nya tillsynsmyndigheten för dessa referensvärden och kommer att ha ett EU-omfattande perspektiv i sin bedömning av risker etc.

I punkterna 8 och 9 fastställs att Esma ska vara behörig myndighet när det gäller att erkänna och bekräfta godkännandet av administratörer och referensvärden i tredjeländer.

Genom punkterna 1, 2, 3 och 6 får kommissionen befogenhet att specificera vissa bestämmelser i förordning (EU) 2016/1011 för att säkerställa att Esma kan tillämpa dem direkt.

Genom ändringarna av artikel 30 i förordning (EU) 2016/1011 säkerställs slutligen att tredjeländers likvärdighet med denna förordning övervakas fortlöpande. Esma kommer att behöva ingå samarbetsavtal med tillsynsmyndigheter i tredjeländer för att säkerställa ett lämpligt informationsutbyte och samarbete i tillsynen av referensvärdesadministratörer i tredjeländer. Om ett tredjeland finns med i förteckningen över jurisdiktioner som har befunnits ha strategiska brister i sina nationella system för bekämpning av penningtvätt och terrorismfinansiering som utgör ett betydande hot mot unionens finansiella system, får Esma emellertid inte ingå ett sådant samarbetsavtal med tillsynsmyndigheterna i detta tredjeland.

(5) Ändringar av förordning (EU) 2017/1129 (prospekt).

Artikel 9 i den här förordningen ändrar förordning (EU) 2017/1129 genom att tillsynen av vissa typer av **prospekt** överförs till Esma.

Den viktigaste ändringen finns i punkt 10 och innebär att Esma blir ”behörig myndighet i hemmedlemsstaten” för fyra kategorier av prospekt. När det gäller dessa prospekt får Esma i uppdrag att granska och godkänna dem samt att handlägga anmälningar om EU-pass. En ”tolkningsregel” fastställs för hur bestämmelserna i prospektförordningen ska tillämpas i situationer där Esma svarar för direkt tillsyn. Genom punkt 1 införs ett antal definitioner när det gäller specialiserade emittenter. Genom punkt 4 får Esma, i stället för de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna, även befogenhet över tillsynen av annonsering som rör de prospekt som ska godkännas av Esma. Även om Esmas faktiska kontroll av att sådan annonsering överensstämmer med lagstiftningen är frivillig kommer den att bli obligatorisk om en behörig myndighet formellt begär att Esma ska utnyttja sin kontrollbefogenhet när prospekt som godkänts av Esma används för erbjudande eller upptagande till handel inom dess jurisdiktion.

Genom punkterna 2, 3, 4, 6, 8, 11 och 12 förtydligas Esmas nya roll i situationer där ”tolkningsregeln” i punkt 10 eventuellt inte är tillräcklig för att uppnå juridisk klarhet (språkordning, samarbetsavtal, anmälningar).

I punkt 7 förtydligas och förbättras likvärdighetsbestämmelserna för prospekt som upprättas enligt de nationella reglerna i ett tredjeland. Om dessa regler förklaras vara likvärdiga av kommissionen i ett genomförandebeslut ska ett tredjelandsprospekt som redan godkänts av det berörda tredjelandets tillsynsmyndighet endast arkiveras hos Esma varvid Esma ska skicka ett arkiveringsintyg (i stället för ett intyg om godkännande, se punkt 5 b) till den behöriga myndigheten i varje värdmedlemsstat där ett sådant ”likvärdigt” tredjelandsprospekt anmäls. För att övervaka prospekt från emittenter i tredjeland kommer Esma att behöva ingå samarbetsavtal med tillsynsmyndigheter i tredjeländer. Om ett tredjeland finns med i förteckningen över jurisdiktioner som har befunnits ha strategiska brister i sina nationella system för bekämpning av penningtvätt och terrorismfinansiering som utgör ett betydande hot mot unionens finansiella system får Esma emellertid inte ingå ett sådant samarbetsavtal med tillsynsmyndigheterna i detta tredjeland (se punkt 9 a). I punkt 5 a korrigeras ett utelämnande i artikel 25.4 i förordning (EU) 2017/1129 genom att det förtydligas att de behöriga myndigheterna också måste skicka alla slutliga villkor i grundprospekt till Esma elektroniskt när dessa slutliga villkor arkiveras, även om grundprospekten inte har beviljats ett EU-pass till en värdmedlemsstat, i enlighet med vad som krävdes enligt direktiv 2003/71/EG.

I punkt 13 korrigeras ett fel i förordning (EU) 2017/1129 genom att den tidpunkt då medlemsstaterna ska ha anmält sina sanktionsregler till kommissionen och Esma anpassas till den tidpunkt som fastställs i artikel 49.3 i förordningen, då de ska uppfylla kraven i kapitel VIII i förordningen.

I punkt 14 införs ett nytt kapitel som beskriver Esmas nödvändiga befogenheter och behörighet för att övervaka och kontrollera att prospektförordningen efterlevs, däribland befogenheter att besluta om böter och viten.

2017/0230 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), förordning (EU) nr 1094/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), förordning (EU) nr 1095/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), förordning (EU) nr 345/2013 om europeiska riskkapitalfonder, förordning (EU) nr 346/2013 om europeiska fonder för socialt företagande, förordning (EU) nr 600/2014 om marknader för finansiella instrument, förordning (EU) nr 2015/760 om europeiska långsiktiga investeringsfonder, förordning (EU) 2016/1011 om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat, och förordning (EU) 2017/1129 om prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande[30],

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[31],

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet[32],

av följande skäl:

(1) Efter finanskrisen och till följd av rekommendationerna från den expertgrupp på hög nivå som leddes av Jacques de Larosière har unionen gjort betydande framsteg i arbetet för att inte bara skärpa, utan i större utsträckning harmonisera, reglerna för de finansiella marknaderna i form av ett enhetligt regelverk. Unionen har även upprättat det europeiska systemet för finansiell tillsyn – ett tvåpelarsystem med både mikrotillsyn, som samordnas av de europeiska tillsynsmyndigheterna, och makrotillsyn, genom inrättandet av Europeiska systemrisknämnden (ESRB). De tre europeiska tillsynsmyndigheterna – dvs. Europeiska bankmyndigheten (EBA), som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010[33],

[30] EUT C , , s. .

[31] EUT C , , s. .

[32] Europaparlamentets ståndpunkt av den ... (EUT ...) och rådets beslut av den ..., och

[33] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr

Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (Eiopa), som inrättandes genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma), som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010[34] (nedan tillsammans kallade *inrättandeförordningarna*) – inledde sin verksamhet i januari 2011. De europeiska tillsynsmyndigheternas övergripande mål är att på ett hållbart sätt öka stabiliteten och effektiviteten i det finansiella systemet inom hela unionen samt att stärka konsument- och investerarskyddet.

(2) De europeiska tillsynsmyndigheterna har på ett avgörande sätt bidragit till att harmonisera reglerna på de finansiella marknaderna i unionen genom att lämna underlag för kommissionens initiativ till förordningar och direktiv som därefter antas av rådet och parlamentet. De europeiska tillsynsmyndigheterna har även överlämnat förslag till närmare tekniska regler till kommissionen som därefter har antagits som delegerade akter och genomförandeakter.

(3) De europeiska tillsynsmyndigheterna har dessutom bidragit till ökad konvergens i den finansiella tillsynen och i tillsynspraxis inom unionen genom att utfärda riktlinjer för behöriga myndigheter och samordna översyner av tillsynspraxis. De europeiska tillsynsmyndigheterna har emellertid inte helt kunnat uppnå sina övergripande mål på grund av de beslutsprocesser som fastställs i inrättandeförordningarna, resursbegränsningar och den typ av instrument som de har till sitt förfogande.

(4) Efter sju års verksamhet och till följd av utvärderingar och offentliga samråd som kommissionen har genomfört förefaller de europeiska tillsynsmyndigheternas förmåga att uppnå sina mål om mer integrerade finansiella marknader och tjänster och ett starkare konsumentskydd, både inom unionen och mellan unionen och tredjeländer, inom det nuvarande regelverket bli alltmer begränsad.

(5) Alla ytterligare befogenheter som tilldelas de europeiska tillsynsmyndigheterna för att de ska kunna uppnå dessa mål förutsätter dessutom både en lämplig styrningsstruktur och tillräcklig finansiering. Om de europeiska tillsynsmyndigheterna inte har tillräcklig finansiering eller inte styrs på ett effektivt sätt räcker det inte att bara utöka deras befogenheter för att de ska kunna uppnå sina mål.

(6) I kommissionens meddelande av den 8 juni 2017 om halvtidsutvärderingen av handlingsplanen för kapitalmarknadsunionen framhölls att en effektivare och mer enhetlig tillsyn av finansiella marknader och tjänster är avgörande för att undanröja regelarbitrage mellan medlemsstaterna när de utövar tillsyn, för att snabba på marknadsintegrationen och för att realisera de möjligheter som en inre marknad kan erbjuda finansiella enheter och investerare.

(7) Det är därför särskilt angeläget att ytterligare framsteg mot en integrerad tillsyn görs så att kapitalmarknadsunionen kan fullbordas. Tio år efter det att den finansiella krisen bröt ut och ett nytt tillsynssystem inrättades står det klart att utvecklingen

---

716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

[34] Europaparlamentets och rådets förordning(EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

inom finansiella tjänster och kapitalmarknadsunionen i allt större utsträckning kommer att påverkas av två viktiga faktorer: hållbar finans och tekniska innovationer. Båda har potential att förändra finansiella tjänster och vårt system för finansiell tillsyn bör vara rustat att hantera dem.

(8) Det är därför av mycket viktigt att det finansiella systemet bidrar fullt ut till att hantera kritiska hållbarhetsutmaningar. Detta förutsätter en genomgripande omstrukturering av det finansiella systemet som de europeiska tillsynsmyndigheterna bör bidra aktivt till och som bör börja med reformer för att skapa rätt reglerings- och tillsynsram för att mobilisera och dirigera privata kapitalflöden mot hållbara investeringar.

(9) De europeiska tillsynsmyndigheterna bör ha en framträdande roll i identifiering och rapportering av risker som miljöfaktorer, sociala faktorer och bolagsstyrningsfaktorer utgör för den finansiella stabiliteten och i arbetet för att få aktiviteten på de finansiella marknaderna att i högre grad överensstämma med hållbarhetsmålen. De europeiska tillsynsmyndigheterna bör utfärda riktlinjer för hur hållbarhetshänsyn i praktiken kan integreras i EU:s relevanta finanslagstiftning och verka för en enhetlig tillämpning av dessa bestämmelser när de väl har antagits.

(10) Tekniska innovationer har fått ett allt större inflytande på den finansiella sektorn, vilket har lett till att behöriga myndigheter tagit olika initiativ för att hantera den tekniska utvecklingen. För att främja ökad konvergens i tillsynen och utbyta bästa praxis dels mellan relevanta myndigheter, dels mellan relevanta myndigheter och finansinstitut eller finansmarknadsaktörer, bör de europeiska tillsynsmyndigheternas övervakningsfunktion och tillsynssamordning stärkas.

(11) Tekniska framsteg på de finansiella marknaderna kan bidra till finansiell inkludering, ge tillgång till finansiering, stärka marknadens integritet och effektivitet samt även minska hindren för tillträde till dessa marknader. Om det är relevant för tillämpliga materiella regler bör utbildningen av behöriga myndigheter även omfatta tekniska innovationer. Detta bör bidra till att förhindra att medlemsstaterna utvecklar olika sätt att hantera dessa frågor.

(12) Flera nationella myndigheter definieras inte som behöriga myndigheter i inrättandeförordningarna, men har ändå befogenhet att säkerställa att unionslagstiftningen för finansiella tjänster och marknader tillämpas. För att säkerställa en enhetlig, effektiv och ändamålsenlig tillsynspraxis inom det europeiska systemet för finansiell tillsyn är det nödvändigt att definiera dem som behöriga myndighetersådana. Detta skulle bland annat göra det möjligt för de europeiska tillsynsmyndigheterna att utfärda riktlinjer och rekommendationer till dessa nationella myndigheter.

(13) För att säkerställa lämpliga skyddsåtgärder för intressenternas intressen när de europeiska tillsynsmyndigheterna utövar sin befogenhet att utfärda riktlinjer eller rekommendationer bör de olika intressentgrupperna kunna lämna ett yttrande om två tredjedelar av deras medlemmar anser att den berörda europeiska tillsynsmyndigheten överträder sin behörighet. Kommissionen bör i ett sådant fall ha rätt att kräva att den europeiska tillsynsmyndigheten, efter en lämplig bedömning, i förekommande fall drar tillbaka dessa riktlinjer eller rekommendationer.

(14) Vid tillämpning av förfarandet i artikel 17 i inrättandeförordningarna och för att säkerställa en korrekt tillämpning av unionslagstiftningen bör de europeiska tillsynsmyndigheterna lättare och snabbare få tillgång till uppgifter. De bör därför

genom en vederbörligen motiverad begäran kunna begära uppgifter direkt från alla berörda behöriga myndigheter, finansinstitut och finansmarknadsaktörer, även om dessa myndigheter, institut eller marknadsaktörer inte själva har brutit mot någon bestämmelse i unionslagstiftningen. De europeiska tillsynsmyndigheterna bör informera den berörda behöriga myndigheten om sådana begäranden och den behöriga myndigheten bör bistå de europeiska tillsynsmyndigheterna i insamlingen av de begärda uppgifterna.

(15) För att uppnå en harmoniserad tillsyn över den finansiella sektorn krävs att behöriga myndigheter har samma tillvägagångssätt. De behöriga myndigheternas verksamhet bör därför regelbundet bli föremål för oberoende granskningar av de europeiska tillsynsmyndigheterna, som bör inrätta varsin granskningskommitté för detta ändamål. De europeiska tillsynsmyndigheterna bör även utarbeta metodregler för sådana granskningar. De oberoende granskningarna bör inte endast inriktas på konvergens i tillsynspraxis utan också på behöriga myndigheters förmåga att uppnå tillsynsresultat av hög kvalitet och på dessa behöriga myndigheters oberoende. Resultaten av sådana granskningar bör offentliggöras för att uppmuntra regelefterlevnad och öka transparensen, utom om ett sådant offentliggörande skulle innebära risker för den finansiella stabiliteten.

(16) För att uppnå en harmoniserad tillsyn över den finansiella sektorn krävs vidare att tvister mellan behöriga myndigheter i olika medlemsstater i gränsöverskridande situationer kan lösas på ett effektivt sätt. De befintliga tvistlösningsreglerna är inte helt tillfredsställande. De bör därför anpassas så att de blir lättare att tillämpa.

(17) En viktig del av de europeiska tillsynsmyndigheternas arbete med konvergens i tillsynspraxis är att främja en gemensam tillsynskultur i unionen. De europeiska tillsynsmyndigheterna har emellertid inte alla verktyg som krävs för att uppnå detta mål. De europeiska tillsynsmyndigheterna måste kunna fastställa allmänna mål och prioriteringar för tillsynen i en flerårig strategisk tillsynsplan, som ska hjälpa behöriga myndigheter att identifiera och fokusera på de områden som är viktigast för att säkerställa marknadsintegritet och finansiell stabilitet i hela EU, däribland tillsynen av företag som bedriver gränsöverskridande verksamhet. Den strategiska tillsynsplanen bör vara riskbaserad och ta hänsyn till allmänna ekonomiska och regulatoriska riktlinjer för tillsynsverksamheten samt relevanta utvecklingstendenser, potentiella risker och sårbarheter på mikronivå som de europeiska tillsynsmyndigheterna identifierar i sina granskningar av behöriga myndigheter och i unionsomfattande stresstester. De behöriga myndigheterna bör därefter upprätta årliga arbetsprogram för att genomföra den strategiska tillsynsplanen som omsätter unionens prioriteringar och mål i verksamhetsmål för dessa myndigheter. De europeiska tillsynsmyndigheterna bör ha befogenhet att granska genomförandet av de årliga arbetsprogrammen för den löpande tillsynen, bland annat ett urval av de tillsynsåtgärder som vidtas i enskilda fall för att säkerställa att de europeiska tillsynsmyndigheterna kan uppnå målet att harmonisera tillsynspraxis.

(18) Medlemsstaterna har för närvarande olika tillsynspraxis när det gäller utkontraktering, delegering och risköverföring (*back-to-back business* eller *fronting*) från en auktoriserad enhet till en annan. Dessa skillnader i tillvägagångssätt riskerar att ge upphov till regelarbitrage mellan medlemsstaterna (”kapplöpning mot botten”). En ineffektiv övervakning av utkontrakterad, delegerad eller överförd verksamhet utsätter unionen för risker för den finansiella stabiliteten. Dessa risker är särskilt allvarliga när enheter under tillsyn utkontrakterar, delegerar eller överför risker till tredjeländer där tillsynsmyndigheterna eventuellt inte har de verktyg som krävs för

att utöva en tillfredsställande och effektiv tillsyn över väsentliga verksamheter och nyckelfunktioner. De europeiska tillsynsmyndigheterna bör aktivt främja konvergens i tillsynen genom att säkerställa en samsyn och gemensam tillsynspraxis när det gäller utkontraktering, risköverföring och delegering av väsentliga verksamheter och nyckelfunktioner till tredjeland som är i enlighet med unionslagstiftningen och tar hänsyn till de riktlinjer, rekommendationer och yttranden som antas av de europeiska tillsynsmyndigheterna. De europeiska tillsynsmyndigheterna bör därför ha befogenheter att faktiskt samordna nationella tillsynsmyndigheters tillsynsverksamhet, både när de auktoriserar och registrerar ett företag och inom ramen för en pågående granskning av tillsynspraxis. I denna samordnande roll bör de europeiska tillsynsmyndigheterna särskilt fokusera på situationer som kan leda till att regler åsidosätts och övervaka finansinstitut eller finansmarknadsaktörer som planerar en omfattande utkontraktering, delegering och risköverföring i tredjeländer i syfte att dra nytta av EU-passet samtidigt som de bedriver en betydande verksamhet och har viktiga funktioner utanför unionen.

(19) Fortsatt finansiell stabilitet förutsätter att beslut om tredjeländers likvärdighet som har antagits av kommissionen fortlöpande kontrolleras. De europeiska tillsynsmyndigheterna bör därför övervaka att kriterierna för besluten om tredjeländers likvärdighet och eventuella villkor i besluten fortfarande uppfylls. De europeiska tillsynsmyndigheterna bör dessutom övervaka utvecklingen inom både reglering och tillsyn samt hur efterlevnaden kontrolleras i dessa tredjeländer. De europeiska tillsynsmyndigheterna bör i detta sammanhang även upprätta administrativa arrangemang med tredjeländers behöriga myndigheter för att få information för kontrolländamål och samordna tillsynen. Denna skärpta tillsynsordning kommer att säkerställa att tredjeländers likvärdighet blir mer transparent, förutsägbar för de berörda tredjeländerna och mer likartad inom alla sektorer.

(20) Att de europeiska tillsynsmyndigheterna kan samla in korrekta och fullständiga uppgifter är en förutsättning för att de ska kunna fullgöra sina uppdrag och funktioner samt uppnå sina mål. För att undvika dubbla rapporteringskrav för finansinstitut och finansmarknadsaktörer bör sådana uppgifter lämnas av de relevanta behöriga myndigheter eller nationella tillsynsmyndigheter som befinner sig närmast de finansiella marknaderna och instituten. De europeiska tillsynsmyndigheterna bör dock kunna rikta en vederbörligen motiverad begäran om uppgifter direkt till finansinstitut eller finansmarknadsaktörer om en behörig myndighet inte lämnar eller inte kan lämna uppgifterna inom en angiven tidsfrist. Det är vidare nödvändigt för att säkerställa att de europeiska tillsynsmyndigheternas faktiska rätt att samla in uppgifter att de har möjlighet att förelägga böter eller viten för finansinstitut eller finansmarknadsaktörer som inte korrekt, till fullo eller utan onödigt dröjsmål tillmötesgår en begäran eller ett beslut om att uppgifter ska lämnas. Det bör finnas en uttrycklig garanti för det berörda finansinstitutets eller den berörda finansmarknadsaktörens rätt att bli hörd av de europeiska tillsynsmyndigheterna.

(21) I de europeiska tillsynsmyndigheternas inrättandeförordningar föreskrevs att behöriga myndigheter ska spela en central roll i deras styrningsstrukturer. För att undvika intressekonflikter fastställdes i dessa förordningar dessutom att ledamöterna i tillsynsstyrelsen och förvaltningsstyrelsen skulle agera oberoende och uteslutande i unionens intresse. I de europeiska tillsynsmyndigheternas ursprungliga styrningsstruktur fanns emellertid inte tillräckliga skyddsmekanismer för att helt undvika intressekonflikter som kan påverka dessa myndigheters förmåga att fatta alla

beslut som krävs när det gäller tillsynskonvergens och för att säkerställa att deras beslut till fullo beaktar unionens mer övergripande intressen. För att säkerställa att de europeiska tillsynsmyndigheterna har en effektiv beslutsprocess bör fördelningen av beslutsbefogenheter inom dessa myndigheter därför definieras på nytt.

(22) Unionsdimensionen i tillsynsstyrelsens beslutsprocess bör vidare förstärkas genom att det införs oberoende heltidsledamöter i styrelsen som inte kan bli föremål för eventuella intressekonflikter. Beslut i frågor som rör reglering och direkt tillsyn bör även i fortsättningen uteslutande kunna fattas av tillsynsstyrelsen. Förvaltningsstyrelsen bör omvandlas till en exekutivstyrelse med heltidsledamöter som bör besluta i vissa frågor som inte rör reglering, till exempel oberoende granskningar av behöriga myndigheter, tvistlösning, överträdelser av unionslagstiftningen, den strategiska tillsynsplanen, övervakning av utkontraktering, delegering och risköverföring till tredjeländer, stresstester och begäranden om uppgifter. Exekutivstyrelsen bör även granska och bereda alla beslut som ska fattas av tillsynsstyrelsen. Ordförandens ställning och roll bör vidare stärkas genom att denne får formella uppgifter och utslagsröst i exekutivstyrelsen. Unionsdimensionen i de europeiska tillsynsmyndigheternas organisationsstyrning bör även förstärkas genom att rådet och Europaparlamentet får en roll i förfarandet för att välja ordföranden och ledamöterna i exekutivstyrelsen. Exekutivstyrelsen bör ha en väl avvägd sammansättning.

(23) För att säkerställa lämplig expertis och ansvarighet bör ordföranden och ledamöterna i exekutivstyrelsen utses på grundval av meriter, färdigheter, kunskaper om clearing, post-trading och finansiella frågor, samt erfarenhet som är relevant för finansiell tillsyn. För att säkerställa insyn och demokratisk kontroll och för att skydda unionsinstitutionernas rättigheter bör ordföranden och ledamöterna i exekutivstyrelsen utses genom ett öppet urvalsförfarande. Kommissionen bör upprätta en slutlista och överlämna den till Europaparlamentet för godkännande. Efter detta godkännande bör rådet anta ett beslut om att utse ledamöterna i exekutivstyrelsen. Exekutivstyrelsens ordförande och heltidsledamöter bör vara ansvariga inför Europaparlamentet och rådet för alla beslut som fattas på grundval av inrättandeförordningarna.

(24) För att säkerställa en mer effektiv fördelning av dels verksamhetsrelaterade uppgifter, dels ledning av den löpande administrativa verksamheten bör de nuvarande uppgifterna för den verkställande direktören i respektive europeiska tillsynsmyndighet övertas av en av ledamöterna i exekutivstyrelsen och denne utses med hänsyn till just dessa uppgifter.

(25) Det är lämpligt att finansinstitut och finansmarknadsaktörer bidrar till att finansiera de europeiska tillsynsmyndigheternas verksamhet, eftersom det övergripande syftet med denna verksamhet är att bidra till finansiell stabilitet och, genom att förebygga snedvridning av konkurrensen, till en väl fungerande inre marknad. De europeiska tillsynsmyndigheternas verksamhet är därför till nytta för alla finansinstitut och finansmarknadsaktörer, oavsett om de bedriver verksamhet över gränserna eller inte. De europeiska tillsynsmyndigheterna bidrar till att de kan bedriva sin verksamhet i en stabil miljö med lika spelregler. Även finansinstitut och finansmarknadsaktörer som inte står under direkt tillsyn av de europeiska tillsynsmyndigheterna bör därför bidra till att finansiera de av de europeiska tillsynsmyndigheternas verksamheter som gynnar dem. De europeiska tillsynsmyndigheterna bör emellertid även ta ut avgifter från de finansinstitut och finansmarknadsaktörer som står under deras direkta tillsyn.

(26) Inom varje kategori av finansinstitut och finansmarknadsaktörer bör storleken på avgifterna ta hänsyn till i vilken grad varje finansinstitut och finansmarknadsaktör har nytta av de europeiska tillsynsmyndigheternas verksamhet. Finansinstitutens och finansmarknadsaktörernas individuella avgifter bör därför fastställas med hänvisning till deras storlek för att ta hänsyn till deras betydelse på den relevanta marknaden. När det gäller uttag av mycket låga avgifter bör det finnas ett tröskelvärde för att säkerställa att uttaget är ekonomiskt men också att större företag inte behöver bidra i oproportionerlig grad.

(27) För att fastställa hur enskilda finansinstituts och finansmarknadsaktörers årliga avgifter ska beräknas bör kommissionen få delegerad befogenhet att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget. I de delegerade akterna bör fastställas en metod för att fördela de beräknade utgifterna mellan olika kategorier av finansinstitut eller finansmarknadsaktörer samt kriterier för att fastställa individuella avgifter på grundval av storlek. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, bland annat på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

(28) För att konfidentialiteten i de europeiska tillsynsmyndigheternas arbete ska upprätthållas bör kravet på tystnadsplikt även omfatta alla personer som direkt eller indirekt, permanent eller tillfälligt, tillhandahåller tjänster som har anknytning till den berörda europeiska tillsynsmyndighetens uppdrag.

(29) Enligt förordningarna (EU) 1093/2010, 1094/2010 och 1095/2010 samt sektorsspecifik lagstiftning om finansiella tjänster ska de europeiska tillsynsmyndigheterna försöka upprätta effektiva administrativa arrangemang, däribland informationsutbyte, med tredjeländers tillsynsmyndigheter. Behovet av effektivt samarbete och informationsutbyte bör bli ännu större när vissa av de europeiska tillsynsmyndigheterna, i enlighet med denna ändringsförordning, får ett utökat och mer övergripande ansvar för tillsynen över tredjeländers enheter och deras verksamhet. Om de europeiska tillsynsmyndigheterna i detta sammanhang behandlar personuppgifter, till exempel genom att skicka dem till länder utanför unionen, måste de uppfylla kraven i förordning (EU) nr 2018/XXX (dataskyddsförordningen för EU:s institutioner och organ). Om det inte finns ett beslut om adekvat skyddsnivå eller lämpliga skyddsåtgärder, till exempel inom ramen för sådana administrativa överenskommelser som avses i artikel 49.3 i dataskyddsförordningen för EU:s institutioner och organ, får de europeiska tillsynsmyndigheterna utbyta personuppgifter med myndigheter i tredjeländer med stöd av det undantag för situationer där det föreligger ett sådant allmänintresse som anges i artikel 51.1 d i samma förordning och som bland annat gäller internationellt informationsutbyte mellan finansiella tillsynsmyndigheter.

(30) Det är av väsentlig betydelse att EBA:s beslutsförfaranden innehåller lämpliga skyddsåtgärder för medlemsstater som inte deltar i bankunionen, samtidigt som de måste göra det möjligt för EBA att fortsätta att fatta beslut på ett effektivt sätt när antalet icke deltagande medlemsstater minskar. De nuvarande röstreglerna, enligt vilka en majoritet av deltagande medlemsstater och en majoritet av icke deltagande medlemsstater krävs för att EBA ska kunna fatta beslut, bör behållas. Ytterligare

skyddsåtgärder krävs emellertid för att undvika ett scenario där beslut inte kan fattas på grund av att medlemsstaters behöriga myndigheter inte är närvarande och för att säkerställa att så många nationella behöriga myndigheter som möjligt närvarar vid omröstning så att ett starkt och legitimt omröstningsresultat kan uppnås.

(31) I de europeiska tillsynsmyndigheternas inrättandeförordningar föreskrivs att dessa myndigheter, i samarbete med ESRB, bör ta initiativ till och samordna unionsomfattande stresstester för att bedöma finansinstituts och finansmarknadsaktörers motståndskraft mot en negativ marknadsutveckling. De bör även säkerställa att en enhetlig metod i möjligaste mån tillämpas på nationell nivå för sådana tester. För att säkerställa en lämplig avvägning mellan behöriga myndigheters tillsynsintressen och unionsomfattande hänsyn bör befogenheten att fatta beslut om inledande och samordning av stresstester överföras till exekutivstyrelsen i respektive europeiska tillsynsmyndighet. Det bör när det gäller alla europeiska tillsynsmyndigheter även förtydligas att behöriga myndigheters tystnadsplikt inte ska hindra dem från att överföra resultat av stresstester till de europeiska tillsynsmyndigheterna för offentliggörande.

(32) För att säkerställa en hög grad av konvergens i fråga om tillsyn och godkännande av interna modeller bör Eiopa kunna utfärda yttranden för att åtgärda potentiella inkonsekvenser och biträda de behöriga myndigheterna med att nå ett samförstånd när det gäller godkännande av interna modeller. De behöriga myndigheterna bör fatta sina beslut i överensstämmelse med dessa yttranden eller alternativt förklara varför deras beslut inte följer yttrandena.

(33) Eftersom handelsverksamheten kontinuerligt blir allt mer gränsöverskridande, i synnerhet verksamheten hos vissa värdepappersföretag som till följd av sin systemkaraktär kan ha gränsöverskridande effekter på den finansiella stabiliteten, bör Esma få en utökad samordningsroll när det gäller att rekommendera behöriga myndigheter att inleda motsvarande utredningar. Esma bör också kunna underlätta utbytet av information som är relevant för sådana utredningar, i de fall Esma har rimliga skäl att misstänka att verksamhet med betydande gränsöverskridande effekter äger rum vilken hotar de finansiella marknadernas korrekta funktion och integritet eller unionens finansiella stabilitet. För detta ändamål bör Esma använda ett datalagringssystem för insamling av all relevant information från behöriga myndigheter och spridning av denna information mellan dessa myndigheter.

(34) Huvudmålen med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013[35], Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013[36] och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760[37] är att främja sysselsättning och tillväxt, finansiering av små och medelstora företag, investeringar i sociala företag, långsiktiga investeringar och att uppmuntra en investeringsmiljö på EU-övergripande nivå. Trots den harmonisering som uppnåtts genom de tre förordningarna kvarstår dock skillnaderna i tillsynskultur och tillsynsutövning eftersom de nationella behöriga myndigheterna utnyttjar sin bestämmanderätt på olika sätt och har olika förvaltningspraxis. Dessa skillnader gör det svårare att skapa

[35] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013 av den 17 april 2013 om europeiska riskkapitalfonder (EUT L 115, 25.4.2013, s. 1).

[36] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013 av den 17 april 2013 om europeiska fonder för socialt företagande (EUT L 115, 25.4.2013, s. 18).

[37] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760 av den 29 april 2015 om europeiska långsiktiga investeringsfonder (EUT L 123, 19.5.2015, s. 98).

en situation med lika spelregler för förvaltare av godkända riskkapitalfonder, godkända fonder för socialt företagande och långsiktiga investeringsfonder i de olika medlemsstaterna, samtidigt som de ökar dessa förvaltares transaktions- och rörelsekostnader.

(35) I syfte att sänka transaktions- och rörelsekostnaderna, öka utbudet för investerare och förbättra rättssäkerheten bör tillsynsbefogenheterna, inbegripet beviljande och återkallelse av registreringar och auktorisationer, över förvaltare av godkända riskkapitalfonder och sådana fonder som avses i förordning (EU) nr 345/2013, förvaltare av godkända fonder för socialt företagande eller sådana fonder som avses i förordning (EU) nr 346/2013 och europeiska långsiktiga investeringsfonder som avses i förordning (EU) 2015/760 överföras från behöriga myndigheter till Esma. För detta ändamål bör Esma ha möjlighet att utföra utredningar och kontroller på plats och ålägga sanktioner eller viten för att tvinga personer att upphöra med en överträdelse, att lämna fullständiga och riktiga uppgifter som begärts av Esma eller att underkasta sig en utredning eller kontroll på plats.

(36) I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760 av den 29 april 2015 om europeiska långsiktiga investeringsfonder fastläggs enhetliga krav som måste uppfyllas av långsiktiga fonder för att de ska kunna auktoriseras som Eltif-fonder. I förordningen anges bestämmelser om godkända investeringar, godkända portföljföretag, koncentrationsnivåer och tillåtna investerare. I dessa regler anges också tillsynsbefogenheter, inklusive krav för auktorisation och löpande tillsyn. Samtidigt som tillsynsreglerna i förordning (EU) 2015/760 behålls tilldelas Esma genom den här förordningen tillsynsbefogenheter, däribland i fråga om auktorisation, löpande tillsyn och återkallelse av auktorisationer. Genom den här förordningen får Esma också i uppdrag att utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder som inte inbegriper policyval och som ska läggas fram för kommissionen, så att Esmas rättsliga skyldigheter och handlingsutrymme enligt förordning (EU) 2015/760 klarläggs i tillräcklig mån. Liknande förändringar har gjorts av förordningarna (EU) nr 345/2013 och (EU) nr 346/2013 för att överföra tillsynsbefogenheter till Esma.

(37) För att kunna utöva sina tillsynsbefogenheter över godkända riskkapitalfonder, godkända fonder för socialt företagande och europeiska långsiktiga investeringsfonder och förvaltare av sådana fonder på ett ändamålsenligt sätt bör Esma ha möjlighet att utföra utredningar och kontroller på plats. Till stöd för sin övervakningsförmåga bör Esma få befogenheter att ålägga sanktioner eller viten för att tvinga personer att upphöra med en överträdelse, att lämna fullständiga och riktiga uppgifter som begärts av Esma eller att underkasta sig en utredning eller kontroll på plats. Denna förordning bör således tydligt ange gränserna för sådana administrativa sanktioner eller andra administrativa åtgärder, vilka bör vara ändamålsenliga, proportionella och avskräckande och säkerställa ett gemensamt tillvägagångssätt och en varnande effekt. Esma utredningsverksamhet och efterlevnadskontroll bör få stöd av de nationella myndigheterna när det behövs. Esma bör få befogenhet att delegera vissa av dessa funktioner som kan delegeras tillbaka till de nationella behöriga myndigheterna.

(38) Genom artikel 40 i förordning (EU) nr 600/2014 fick Esma befogenheter att tillfälligt ingripa som innebär att Esma under vissa förhållanden tillfälligt inom unionen kan förbjuda eller begränsa marknadsföring, distribution eller försäljning av vissa finansiella instrument eller finansiella instrument med vissa särskilda egenskaper eller en viss typ av finansiell verksamhet eller praxis. Det anges uttryckligen att dessa befogenheter i fråga om produktingripanden enligt förordning (EU) nr

600/2014 gäller värdepappersföretag och kreditinstitut som deltar i marknadsföring, distribution eller försäljning av finansiella instrument, inbegripet andelar i företag för kollektiva investeringar. Eftersom andelar i företag för kollektiva investeringar även kan marknadsföras, distribueras eller säljas direkt av förvaltningsföretag för företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) och investeringsbolag som auktoriserats i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG samt av förvaltare av alternativa investeringsfonder som auktoriserats i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU, är det i syfte att öka rättssäkerheten nödvändigt att uttryckligt fastställa att ovannämnda befogenheter i fråga om produktingripanden enligt förordning (EU) nr 600/2014 även gäller fondföretags förvaltningsföretag och fondföretag som är investeringsbolag, liksom förvaltare av alternativa investeringsfonder.

(39) I vissa strikt definierade undantagsfall bör Esma kunna använda sina ingripandebefogenheter för att begränsa eller förbjuda sådan marknadsföring, försäljning eller distribution av andelar eller aktier i fondföretag eller alternativa investeringsfonder som görs av deras förvaltare. Detta skulle vara lämpligt när den föreslagna åtgärden utgör ett svar på ett påtagligt investerarskyddsproblem eller hot mot de finansiella marknadernas korrekta funktion och integritet eller mot stabiliteten i hela eller delar av unionens finansiella system, när de tillsynskrav enligt unionslagstiftningen som är tillämpliga på det berörda finansiella instrumentet eller den berörda finansiella verksamheten inte avvärjer hotet och när en behörig myndighet eller flera behöriga myndigheter inte har vidtagit åtgärder för att avvärja hotet eller när vidtagna åtgärder inte är tillräckliga för att avvärja hotet.

(40) Bristande överensstämmelser i handelsuppgifters kvalitet, format, tillförlitlighet och kostnad inverkar negativt på transparensen, investerarskyddet och marknadens effektivitet. För att förbättra övervakning och rekonstruktion av handelsuppgifter, sådana uppgifters enhetlighet och kvalitet och deras tillgång och tillgänglighet till en rimlig kostnad i hela unionen för de berörda handelsplatserna infördes genom direktiv 2014/65/EU ett nytt regelverk för datarapporteringstjänster, inbegripet auktorisation och tillsyn av leverantörer av datarapporteringstjänster.

(41) Kvaliteten på handelsuppgifter och på behandling och tillhandahållande av sådana uppgifter, inklusive behandling och tillhandahållande över gränserna, är av yttersta vikt för att uppnå huvudmålet med förordning (EU) nr 600/2014 att stärka de finansiella marknadernas transparens. Tillhandahållandet av tjänster rörande grundläggande uppgifter är således avgörande för att användare ska kunna få en överblick över handelsverksamheten på unionens finansiella marknader och för att de behöriga myndigheterna ska få korrekt och heltäckande information om relevanta transaktioner.

(42) Uppgifter om handel är vidare ett allt viktigare verktyg för en effektiv efterlevnadskontroll av kraven i förordning (EU) nr 600/2014. Med hänsyn till de gränsöverskridande aspekterna på datahantering, datakvalitet och behovet av stordriftsfördelar och i syfte att undvika de negativa effekterna av potentiella skillnader på både datakvalitet och den verksamhet som utförs av leverantörer av datarapporteringstjänster är det lämpligt och motiverat att överföra auktorisations- och tillsynsbefogenheter i fråga om leverantörer av datarapporteringstjänster från behöriga myndigheter till Esma och att ange dessa befogenheter i förordning (EU) nr 600/2014, vilket samtidigt möjliggör konsolidering av fördelarna av att sammanföra datarelaterad kompetens i Esma.

(43) Icke-professionella investerare bör få tillräcklig information om potentiella risker när de beslutar att investera i ett finansiellt instrument. Unionens regelverk syftar till att minska risken för vilseledande försäljning där icke-professionella investerare köper finansiella produkter som inte motsvarar deras behov eller förväntningar. För detta ändamål stärks i direktiv 2014/65/EU och förordning (EU) nr 600/2014 organisations- och affärsuppförandekraven, så att värdepappersföretagen agerar i sina kunders bästa intresse. Bland dessa krav ingår utökad riskinformation till kunder, bättre bedömning av rekommenderade produkters lämplighet och en skyldighet att distribuera finansiella instrument till den identifierade målmarknaden, med beaktande av faktorer som emittenters solvens. Esma bör fullt ut använda sin befogenhet att säkerställa konvergens i tillsynen och stödja de nationella myndigheterna i arbetet för att uppnå en hög nivå på investerarskyddet och en ändamålsenlig övervakning av finansiella produkters risker.

(44) Det är viktigt att säkerställa en ändamålsenlig och effektiv inlämning, sammanställning och analys av uppgifter och ett ändamålsenligt och effektivt offentliggörande av uppgifter för att kunna göra beräkningar för att fastställa kraven i regelverken för transparens före och efter handel samt för handelsskyldigheter, samt för att få referensuppgifter i enlighet med förordning (EU) nr 600/2014 och förordning (EU) nr 596/2014[38]. Esma bör således få befogenhet att direkt samla in uppgifter från marknadsaktörer när det gäller uppfyllandet av kraven på transparens före och efter handel, och att auktorisera och övervaka leverantörer av datarapporteringstjänster.

(45) Genom att ge Esma denna befogenhet möjliggörs en central auktorisation och övervakning som innebär att man lämnar den nuvarande situationen där flera handelsplatser, systematiska internhandlare, godkända publiceringsarrangemang och tillhandahållare av konsoliderad handelsinformation måste lämna uppgifter till flera olika behöriga myndigheter och där uppgifterna först därefter lämnas till Esma. Ett centralt förvaltat system bör vara mycket fördelaktigt för marknadsaktörer när det gäller större datatransparens, investerarskydd och marknadseffektivitet.

(46) Överföringen av datainsamlingsbefogenheter och auktorisations- och övervakningsuppdrag från behöriga myndigheter till Esma är också viktig för andra uppdrag som Esma har enligt förordning (EU) nr 600/2014, t.ex. marknadsövervakning, befogenheter att tillfälligt ingripa och positionshanteringsbefogenheter, samt för att säkerställa en konsekvent efterlevnad av kraven på transparens före och efter handel.

(47) För att kunna utöva sina tillsynsbefogenheter i fråga om databehandling och tillhandahållande av uppgifter på ett ändamålsenligt sätt bör Esma ha möjlighet att utföra utredningar och kontroller på plats. Esma bör kunna ålägga sanktioner eller viten för att tvinga leverantörer av datarapporteringstjänster att upphöra med en överträdelse, att lämna fullständiga och riktiga uppgifter som begärts av Esma eller att underkasta sig en utredning eller kontroll på plats, och Esma bör också kunna införa administrativa sanktioner eller andra administrativa åtgärder när man

[38] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadsmissbruk (marknadsmissbruksförordning) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG (EUT L 173, 12.6.2014, s. 1).

konstaterar att en person uppsåtligen eller av oaktsamhet har överträtt förordning (EU) nr 600/2014.

(48) Finansiella produkter som använder kritiska referensvärden är tillgängliga i samtliga medlemsstater. Sådana referensvärden är därför väsentliga för de finansiella marknadernas funktion och den finansiella stabiliteten i unionen. Tillsynen över ett kritiskt referensvärde bör följaktligen bygga på en övergripande bild av de potentiella effekterna, inte enbart i den medlemsstat där administratören är belägen och de medlemsstater där dess rapportörer är belägna, utan i hela unionen. Esma bör således utöva tillsyn över kritiska referensvärden på unionsnivå. För att undvika dubbelarbete bör tillsyn över administratörer av kritiska referensvärden, inklusive eventuella icke-kritiska referensvärden som de också administrerar, endast utövas av Esma.

(49) När ett referensvärde har kritisk betydelse i enbart en medlemsstat kan den närhet till marknaden som den medlemsstatens behöriga myndighet har motivera att Esma helt eller delvis delegerar tillsynen över detta referensvärde till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där administratören är belägen, förutsatt att Esma först har fått ett samtycke för detta ändamål från den berörda behöriga myndigheten.

(50) Eftersom administratörer av och rapportörer till kritiska referensvärden omfattas av striktare krav än administratörer av och rapportörer till andra referensvärden bör fastställandet av referensvärden som kritiska utföras av kommissionen eller Esma och kodifieras av kommissionen. Eftersom de nationella myndigheterna har bäst tillgång till uppgifter och information om de riktmärken de utövar tillsyn över, bör de underrätta kommissionen eller Esma om de referensvärden som de anser uppfylla kriterierna för att vara kritiska.

(51) Tillsynskollegierna för kritiska referensvärden utformades för att bidra till en harmoniserad tillämpning av reglerna enligt förordning (EU) 2016/1011 och en mer enhetlig tillsynspraxis. Eftersom Esma är i direkt kontakt med samtliga nationella tillsynsmyndigheter eller utgörs av dessa tillsynsmyndigheter finns det inte längre något behov av sådana tillsynskollegier.

(52) Förfarandet för att fastställa referensmedlemsstaten för sådana administratörer av referensvärden belägna i tredjeländer som ansöker om erkännande i unionen är besvärligt och tidskrävande för både sökande aktörer och nationella behöriga myndigheter. De sökande kan försöka påverka fastställandet i förhoppningen att utnyttja tillsynsarbitrage, liksom andra administratörer av referensvärden belägna i tredjeländer som söker tillträde till unionen via godkännandeordningen. Sådana administratörer av referensvärden kan på ett strategiskt sett välja rättsliga företrädare i en medlemsstat där de bedömer att tillsynen är mindre strikt. Ett harmoniserat tillvägagångssätt där Esma utgör behörig myndighet för tredjelandsreferensvärden och administratörer av sådana referensvärden undviker dessa risker och minskar kostnaderna för att fastställa referensmedlemsstaten samt för efterföljande tillsyn. Genom denna roll som behörig myndighet för tredjelandsreferensvärden fastställs Esma som motparten i unionen för tillsynsorgan i tredjeländer, vilket gör det internationella samarbetet mer effektivt och ändamålsenligt.

(53) Många administratörer av referensvärden, om inte majoriteten av dem, är banker eller finansiella tjänsteföretag som hanterar kundmedel. För att inte undergräva unionens kamp mot penningtvätt eller terrorismfinansiering bör en förutsättning för ingåendet av ett samarbetsavtal med en behörig myndighet inom ramen för en likvärdighetsordning vara att landet för den behöriga myndigheten inte finns med i

förteckningen över jurisdiktioner med sådana strategiska brister i sina nationella ordningar för bekämpning av penningtvätt och terrorismfinansiering som utgör ett betydande hot mot unionens finansiella system.

(54) Nästan samtliga referensvärden hänvisar till finansiella produkter som är tillgängliga i flera medlemsstater, om inte hela unionen. För att upptäcka risker relaterade till tillhandahållandet av referensvärden som kanske inte längre är tillförlitliga eller representativa för den marknad eller ekonomiska verklighet de avser att mäta bör de behöriga myndigheterna, däribland Esma, vid behov samarbeta med och biträda varandra.

(55) Till följd av vissa värdepappers och emittenters karaktär involverar vissa typer av prospekt upprättade enligt förordning (EU) 2017/1129 en gränsöverskridande dimension inom unionen, en grad av teknisk komplexitet och/eller potentiell risk för regelarbitrage som medför att det är mer ändamålsenligt och effektivt att tillsynen över dessa värdepapper och emittenter utförs centralt av Esma än att tillsynen sker på nationell nivå. Om befogenheterna att godkänna sådana prospekt samt den relaterade tillsynsverksamheten och efterlevnadskontrollen konsolideras till Esma bör detta minska kostnaderna för efterlevnad och de administrativa hindren samtidigt som tillsynens kvalitet, konsekvens och effektivitet i unionen ökar.

(56) Privata placeringar av icke-aktierelaterade värdepapper är en viktig kapitalkälla för emittenter och är till sin karaktär gränsöverskridande. Privata placeringar hos kvalificerade investerare kräver inga prospekt, men det efterföljande upptagandet av berörda värdepapper till handel på en reglerad marknad omfattas enligt förordning (EU) 2017/1129 av ett krav på att ett prospekt ska offentliggöras. Regelverket för prospekt ger emittenter flexibiliteten att välja hemmedlemsstat när det nominella värdet per enhet av icke-aktierelaterade värdepapper överstiger 1 000 EUR. Eftersom de icke-aktierelaterade värdepapper som berörs av privata placeringar vanligtvis har ett nominellt värde per enhet som överstiger 1 000 EUR skapar detta utrymme för så kallad forum shopping i fråga om regelverk Om Esma får befogenheten att godkänna sådana prospekt i grossistledet för icke-aktierelaterade värdepapper som tas upp till handel på en reglerad marknad eller ett specifikt marknadssegment där enbart kvalificerade investerare har tillträde bör detta uppnå det dubbla målet att säkerställa lika spelregler för emittenter och uppnå effektivisering genom att godkännandeförfarandena rationaliseras i betydande mån.

(57) Godkännandet av prospekt för värdepapper med bakomliggande tillgångar som säkerhet samt av prospekt som upprättas av specialiserade emittenter, till exempel fastighetsföretag, mineralföretag, forskningsföretag eller rederier, kräver att de nationella behöriga myndigheterna har tillgång till i hög grad specialiserad personal, vilken i flertalet fall får hantera en tämligen blygsam mängd prospekt. En del av den icke-finansiella information som ska lämnas av specialiserade emittenter anges dessutom inte i de delegerade akter som avses i artikel 13 i förordning (EU) 2017/1129, utan ska anges av de nationella behöriga myndigheterna. Detta utgör en potentiell källa till ineffektivitet och regelarbitrage. Om Esma får befogenhet att godkänna dessa typer av prospekt bör detta, å ena sidan, säkerställa lika spelregler i fråga om informationslämnande samt undanröja risken för regelarbitrage och, å andra sidan, optimera allokeringen av tillsynsresurser på unionsnivå genom att Esma etableras som expertcentrum, vilket effektiviserar tillsynen av de berörda prospekten.

(58) Emittenter i tredjeland som upprättar prospekt enligt unionslagstiftningen har viss flexibilitet när det gäller valet av hemmedlemsstat för prospektgodkännandet, vilket

innebär en risk för forum shopping mellan medlemsstaterna i fråga om tillsyn. En konsolidering av sådana godkännanden till Esma skulle säkerställa ett helt harmoniserat tillvägagångssätt gentemot emittenter i tredjeland och undanröja möjligheterna till regelarbitrage. Emittenter i tredjeland skulle därigenom ha Esma som sin enda kontaktpunkt i unionen, oavsett i vilken eller vilka medlemsstater de erbjuder sina värdepapper eller ansöker om upptagande till handel. Detta undanröjer behovet av att fastställa hemmedlemsstat för sådana emittenter i tredjeland.

(59) Likvärdighetsordningen för prospekt upprättade enligt de nationella reglerna i tredjeland bör ändras så att det föreskrivs att likvärdighetsbedömningen och det beslut som därefter ska antas av kommissionen ska baseras inte bara på informationskraven i tredjelandets nationella lagstiftning utan även på förekomsten av ett regelverk för granskning och godkännande av prospekt av tredjelandets tillsynsorgan, inbegripet i tillämpliga fall tillägg till prospekten, och en ändamålsenlig tillsyn och efterlevnadskontroll när det gäller erbjudanden och upptagande till handel inom ramen för sådana prospekt. För att följa den metod som kommissionen anger i sitt arbetsdokument *EU equivalence decisions in financial services policy: an assessment* (SWD(2017) 102 final) (ej översatt till svenska) bör kommissionen kunna ange ytterligare villkor i sitt likvärdighetsbeslut i syfte att skydda marknadsintegriteten i unionen och främja den inre marknaden för finansiella tjänster samt gemensamma värden och regleringsmål på internationell nivå. Sådana villkor kan bestå i att tredjelandet får ett krav på sig att inrätta ett ändamålsenligt och likvärdigt system för erkännande av prospekt upprättade enligt förordning (EU) 2017/1129 eller Esmas möjlighet att samarbeta med det berörda tillsynsorganet i tredjelandet med tanke på en löpande övervakning av reglerna i tredjelandet.

(60) Om regelverket och tillsynssystemet i ett tredjeland i fråga om prospekt upprättade enligt de nationella reglerna i det landet har förklarats likvärdiga av kommissionen och ett lämpligt samarbetsavtal har ingåtts mellan Esma och tredjelandets tillsynsmyndighet bör varje prospekt som godkänns av det tredjelandets tillsynsmyndighet och som används i unionen för erbjudande av värdepapper till allmänheten eller upptagande till handel på en reglerad marknad arkiveras hos Esma och tillämpningen av bestämmelserna för fastställande av hemmedlemsstat upphöra.

(61) Eftersom den likvärdighetsordning som föreskrivs i förordning (EU) 2017/1129 kräver att de behöriga myndigheterna och Esma förlitar sig på tillsynsorganen i tredjeländer i fråga om sådana erbjudanden och upptaganden till handel av värdepapper som äger rum i unionen på grundval av prospekt upprättade enligt tredjeländers regler, bör dessa behöriga myndigheter och Esma också kunna lita på att förebyggandet av att det finansiella systemet används för penningtvätt och terrorismfinansiering fungerar i det berörda tredjelandet. För det ändamålet och även för att inte undergräva unionens kamp mot penningtvätt och terrorismfinansiering bör en förutsättning för att Esma ingår ett samarbetsavtal med ett tillsynsorgan i ett tredjeland inom ramen för likvärdighetsordningen i förordning (EU) 2017/1129 vara att det berörda tredjelandet inte finns med i förteckningen över jurisdiktioner som förklarats ha sådana strategiska brister i sina nationella ordningar för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism som utgör ett betydande hot mot unionens finansiella system.

(62) Esma bör få befogenhet att ålägga administrativa sanktioner eller vidta andra administrativa åtgärder för att hantera överträdelser av förordning (EU) 2017/1129 som avser de särskilda typer av prospekt där godkännandet har överförts till Esma. Den här förordningen bör således tydligt ange gränserna för sådana administrativa

sanktioner eller andra administrativa åtgärder, vilka bör vara ändamålsenliga, proportionella och avskräckande.

(63) Tillsynen av annonsering som rör de prospekt vars godkännande har överförts till Esma bör också överföras till Esma. Esma bör ha möjlighet att kontrollera att sådan annonsering överensstämmer med lagstiftningen. En sådan kontroll bör emellertid alltid utföras av Esma i fråga om annonsering i en medlemsstat vars behöriga myndighet formellt har begärt att Esma ska använda sin kontrollbefogenhet när ett prospekt som godkänts av Esma används för erbjudande eller upptagande till handel inom dess jurisdiktion. För att utföra denna uppgift bör Esma ha tillräcklig personal med fullgod kunskap om de relevanta nationella bestämmelserna om konsumentskydd.

(64) Från och med den dag då denna förordning börjar tillämpas bör Esma granska och eventuellt godkänna alla prospekt av de typer som anges i denna förordning och som läggs fram för godkännande. Tillsynen av prospekt av de typer som anges i denna förordning och som godkänts av en behörig myndighet före den dag då denna förordning börjar tillämpas, eller som lagts fram för godkännande av en behörig myndighet men inte har godkänts senast den dagen, bör även i fortsättningen skötas av den nämnda behöriga myndigheten. För att undvika oklarheter bör en sådan tillsyn särskilt omfatta slutförandet av gransknings- och godkännandeförfarandet för dessa ännu inte godkända prospekt samt i tillämpliga fall de godkännande- och underrättelseuppdrag som rör relaterade tillägg och slutgiltiga villkor.

(65) Det bör föreskrivas en rimlig period för inrättande av de nödvändiga arrangemangen för den planerade styrningsstrukturen och de delegerade akterna och genomförandeakterna, för att ge de europeiska tillsynsmyndigheterna och andra berörda parter möjlighet att tillämpa de regler som införs genom denna förordning.

(66) Förordning (EU) nr 1093/2010, förordning (EU) nr 1094/2010, förordning (EU) nr 1095/2010, förordning (EU) nr 345/2013, förordning (EU) nr 346/2013, förordning (EU) nr 600/2014, förordning (EU) nr 2015/760, förordning (EU) 2016/1011 och förordning (EU) 2017/1129 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1
Ändringar av förordning (EU) nr 1093/2010

Förordning (EU) 1093/2010 ska ändras på följande sätt:

(1) Artikel 1 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. 2. Myndigheten ska agera enligt de befogenheter som den tilldelas genom denna förordning och vara verksam inom tillämpningsområdet för direktiv 2002/87/EG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG*, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013, Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU, Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU**, Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/92/EU***, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/847****, Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366***** samt, i

den mån dessa akter tillämpas på kredit- och finansinstitut och de behöriga myndigheter som övervakar dem, inom ramen för de tillämpliga delarna av direktiv 2002/65/EG och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849******, inbegripet alla direktiv, förordningar och beslut som grundas på dessa akter och alla framtida rättsligt bindande unionsakter genom vilka myndigheten tilldelas uppgifter. Myndigheten ska också agera i enlighet med rådets förordning (EU) nr 1024/2013*******.

*Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG (EUT L 133, 22.5.2008, s. 66).

**Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU av den 16 april 2014 om insättningsgarantisystem (EUT L 173, 12.6.2014, s. 149).

***Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/92/EU av den 23 juli 2014 om jämförbarhet för avgifter som avser betalkonto, byte av betalkonto och tillgång till betalkonto med grundläggande funktioner (EUT L 257, 28.8.2014, s. 214).

****Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/847 av den 20 maj 2015 om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel och om upphävande av förordning (EG) nr 1781/2006 (EUT L 141, 5.6.2015, s. 1).

*****Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366 av den 25 november 2015 om betaltjänster på den inre marknaden, om ändring av direktiven 2002/65/EG, 2009/110/EG, 2013/36/EU samt förordning (EU) nr 1093/2010 och om upphävande av direktiv 2007/64/EG (EUT L 337, 23.12.2015, s. 35).

******Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73).

******* Rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (EUT L 287, 29.10.2013, s. 63).”.

(2) I artikel 2.5 ska följande stycke läggas till:

”I denna förordning innefattar *tillsyn* den verksamhet som alla behöriga myndigheter ska utföra enligt de rättsakter som avses i artikel 1.2.”.

(3) Artikel 4 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. *finansinstitut*: företag som omfattas av reglering och tillsyn enligt de unionsrättsakter som avses i artikel 1.2.”.

(b) Punkt 2 i ska ersättas med följande:

”i) behöriga myndigheter enligt definitionerna i artikel 4.1.40 i förordning (EU) nr 575/2013, inbegripet Europeiska centralbanken när det gäller frågor som rör de uppgifter som den ges genom förordning (EU) nr 1024/2013.”.

(c) Punkt 2 ii ska ersättas med följande:

”ii) när det gäller direktiven 2002/65/EG och (EU) 2015/849, de myndigheter och organ som har behörighet att säkerställa att kreditinstitut och finansinstitut uppfyller kraven i de direktiven,”.

(d) Punkt 2 iii ska ersättas med följande:

iii) när det gäller system för garanti av insättningar, organ som förvaltar ett system för garanti av insättningar enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU, eller, om det är ett privat företag som står för verksamheten i ett system för garanti av insättningar, den offentliga myndighet som utövar tillsynen över de systemen, enligt det direktivet, och relevanta administrativa myndigheter enligt vad som anges i det direktivet, och”.

(e) Följande led ska läggas till som led v och vi i punkt 2:

”v) behöriga myndigheter enligt vad som avses i direktiv 2014/17/EU, förordning (EU) 2015/751, direktiv (EU) 2015/2366, direktiv 2009/110/EG, förordning (EG) nr 924/2009 och förordning (EU) nr 260/2012,

vi) sådana organ och myndigheter som avses i artikel 20 i direktiv 2008/48/EG.”.

(4) Artikel 6 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. En exekutivstyrelse, som ska ha de uppgifter som anges i artikel 47.”.

(b) Punkt 4 ska utgå.

(5) Artikel 8 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Led aa ska ersättas med följande:

”aa) Att utarbeta och hålla uppdaterad en EU-handbok för tillsynen av finansinstitut i unionen.”.

ii) Följande led ska införas som led ab:

”ab) Att utarbeta och hålla uppdaterad en EU-handbok för resolution av finansinstitut i unionen som beskriver bästa tillsynspraxis samt metoder och processer av hög kvalitet.”.

iii) Leden e och f ska ersättas med följande:

”e) Att organisera och genomföra granskningar av behöriga myndigheter och i detta sammanhang utfärda riktlinjer och rekommendationer samt fastställa bästa praxis för att uppnå mer enhetliga tillsynsresultat.

f) Att övervaka och bedöma marknadens utveckling inom sitt behörighetsområde, om relevant även utveckling som rör trender för krediter, i synnerhet krediter till hushåll och små och medelstora företag, och trender för innovativa finansiella tjänster.”.

iv) Led h ska ersättas med följande:

”h) Att främja skyddet av insättare, konsumenter och investerare.”.

(b) I punkt 1a ska följande led läggas till som led c:

”c) beakta teknisk innovation, innovativa och hållbara affärsmodeller och integrering av miljöfaktorer, sociala faktorer och bolagsstyrningsfaktorer.”.

(c) I punkt 2 ska följande ändringar göras:

i) Följande led ska införas som led ca:

”ca) utfärda rekommendationer i enlighet med artiklarna 29a och 31a.”.

ii) Led h ska ersättas med följande:

”h) samla in nödvändiga uppgifter om finansinstitut i enlighet med artikel 35 och artikel 35b,”.

(6) Artikel 9 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Myndigheten ska övervaka nya och befintliga former av finansiell verksamhet och får anta riktlinjer och rekommendationer för att främja säkra och sunda marknader och en enhetlig reglerings- och tillsynspraxis.”.

(b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Myndigheten ska inrätta en kommitté för finansiell innovation, som ska vara en integrerad del av myndigheten och omfatta alla relevanta behöriga myndigheter och myndigheter med ansvar för konsumentskydd i syfte att samordna regleringen och tillsynen av ny eller innovativ finansiell verksamhet och bistå med råd som myndigheten ska lägga fram för Europaparlamentet, rådet och kommissionen. Myndigheten får också låta nationella dataskyddsmyndigheter ingå i kommittén.”.

(7) Artikel 16 ska ändras på följande sätt:

(a) I punkt 1 ska följande stycke läggas till:

”Myndigheten får också utfärda riktlinjer och rekommendationer till myndigheter i medlemsstaterna som inte definieras som behöriga myndigheter enligt denna förordning, men som har befogenhet att säkerställa tillämpningen av de rättsakter som avses i artikel 1.2.”.

(b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Myndigheten ska, utom i undantagsfall, genomföra öppna offentliga samråd om de riktlinjer och rekommendationer som den utfärdar och analysera de möjliga kostnaderna och fördelarna med att utfärda sådana riktlinjer och rekommendationer. Dessa samråd och analyser ska stå i proportion till riktlinjernas eller rekommendationernas omfattning, art och konsekvenser. Myndigheten ska, utom i undantagsfall, också begära yttranden eller råd från den bankintressentgrupp som avses i artikel 37.”.

(c) I punkt 4 ska följande mening läggas till:

”Rapporten ska också förklara hur myndigheten motiverar utfärdandet av sina riktlinjer och rekommendationer och ge en sammanfattning av återkopplingen från offentliga samråd om riktlinjerna och rekommendationerna.”.

(d) Följande punkt ska läggas till som punkt 5:

”5. Om två tredjedelar av ledamöterna i bankintressentgruppen anser att myndigheten har överskridit sin behörighet genom att utfärda vissa riktlinjer eller rekommendationer, får de lämna ett motiverat yttrande till kommissionen.

Kommissionen ska begära en förklaring som motiverar myndighetens utfärdande av de aktuella riktlinjerna eller rekommendationerna. När kommissionen har mottagit myndighetens förklaring ska den bedöma riktlinjernas eller rekommendationernas omfattning mot bakgrund av myndighetens behörighet. Om kommissionen anser att myndigheten har överskridit sin behörighet får den, efter att ha gett myndigheten tillfälle att framföra sina synpunkter, anta ett genomförandebeslut om att myndigheten drar tillbaka de aktuella riktlinjerna eller rekommendationerna. Kommissionens beslut ska offentliggöras.”.

(8) I artikel 17.2 ska följande stycken läggas till:

”Utan att det påverkar de befogenheter som fastställs i artikel 35 får myndigheten rikta en vederbörligen motiverad begäran om information direkt till andra behöriga myndigheter eller relevanta finansinstitut, när detta anses nödvändigt för att utreda en påstådd överträdelse av unionslagstiftningen eller underlåtenhet att tillämpa den. Om den motiverade begäran riktar sig till finansinstitut ska den innehålla en förklaring av varför informationen är nödvändig för att utreda en påstådd överträdelse av unionslagstiftningen eller underlåtenhet att tillämpa den.

Mottagaren av en sådan begäran ska förse myndigheten med tydlig, korrekt och komplett information utan onödigt dröjsmål.

Om en begäran om information har riktats till ett finansinstitut ska myndigheten underrätta de relevanta behöriga myndigheterna om denna begäran. De behöriga myndigheterna ska bistå myndigheten vid insamlingen av informationen om den begär det.”.

(9) Artikel 19 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. I de fall som anges i de unionsakter som avses i artikel 1.2, och utan att det påverkar de befogenheter som fastställs i artikel 17, får myndigheten bistå de behöriga myndigheterna med att nå en överenskommelse i enlighet med förfarandet i punkterna 2–4 i något av följande fall:

a) På begäran av en eller flera av de berörda behöriga myndigheterna, om en behörig myndighet är oenig med en annan behörig myndighet vad gäller förfarandet för en åtgärd eller åtgärdens innehåll, en föreslagen åtgärd eller avsaknaden av åtgärder.

b) På eget initiativ, om oenighet mellan behöriga myndigheter kan fastställas på grundval av objektiva kriterier.

I de fall de rättsakter som avses i artikel 1.2 kräver att ett gemensamt beslut fattas av behöriga myndigheter, ska det antas att oenighet råder om inget gemensamt beslut fattas av dessa myndigheter inom de tidsfrister som anges i de akterna.”.

(b) Följande punkter ska införas som punkterna 1a och 1b:

”1a. I följande fall ska de berörda behöriga myndigheterna utan dröjsmål underrätta myndigheten om att en överenskommelse inte har nåtts:

a) Om en tidsfrist för att nå en överenskommelse mellan de behöriga myndigheterna föreskrivs i de unionsakter som avses i artikel 1.2 och något av följande inträffar, beroende på vilket som inträffar först:

i) Tidsfristen löper ut.

ii) En eller flera av de berörda behöriga myndigheterna konstaterar på grundval av objektiva faktorer att oenighet föreligger.

b) Om ingen tidsfrist för att nå en överenskommelse mellan de behöriga myndigheterna föreskrivs i de unionsakter som avses i artikel 1.2 och något av följande inträffar, beroende på vilket som inträffar först:

i) En eller flera av de berörda behöriga myndigheterna konstaterar på grundval av objektiva faktorer att oenighet föreligger.

ii) Två månader har förflutit från den dag då en behörig myndighet mottog en begäran från en annan behörig myndighet om att vidta vissa åtgärder för att följa unionsakterna, och den anmodade myndigheten ännu inte har antagit ett beslut för att tillmötesgå denna begäran.

1b. Ordföranden ska bedöma huruvida myndigheten bör agera i enlighet med punkt 1. Om myndigheten agerar på eget initiativ ska den underrätta de berörda behöriga myndigheterna om sitt beslut att agera.

Då ett gemensamt beslut krävs enligt de rättsakter som avses i artikel 1.2 ska alla behöriga myndigheter som deltar i det gemensamma beslutet i avvaktan på myndighetens beslut i enlighet med det förfarande som anges i artikel 47.3a, avvakta med sina enskilda beslut. Om myndigheten beslutar att agera ska alla de behöriga myndigheter som deltar i det gemensamma beslutet avvakta med sina beslut tills det förfarande som anges i punkterna 2 och 3 är avslutat.”.

(c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”Om det förlikningsskede som avses i punkt 2 har avslutats utan att de berörda behöriga myndigheterna har lyckats nå någon överenskommelse, får myndigheten fatta ett beslut för att lösa tvisten och ålägga myndigheterna att vidta en specifik åtgärd eller avstå från en viss åtgärd, för att säkerställa överensstämmelse med unionslagstiftningen. Myndighetens beslut ska vara bindande för de berörda behöriga myndigheterna. Genom sitt beslut kan myndigheten kräva att de behöriga myndigheterna återkallar eller ändrar ett beslut som de har antagit eller att de använder de befogenheter som de har enligt tillämplig unionslagstiftning.”.

(d) Följande punkt ska införas som punkt 3a:

”3 a. Myndigheten ska underrätta de berörda behöriga myndigheterna om att förfarandena enligt punkterna 2 och 3 har avslutats, i förekommande fall tillsammans med det beslut som den fattat enligt punkt 3.”.

(e) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Om en behörig myndighet inte rättar sig efter myndighetens beslut och därigenom inte säkerställer att ett finansinstitut uppfyller krav som är direkt tillämpliga på det enligt de rättsakter som avses i artikel 1.2, får myndigheten – utan att det påverkar kommissionens befogenheter enligt artikel 258 i fördraget – anta ett enskilt beslut riktat till ett finansinstitut med krav på att finansinstitutet vidtar nödvändiga åtgärder för att uppfylla sina skyldigheter enligt unionslagstiftningen, däribland även krav på att upphöra med viss praxis.”.

(10) Artikel 22 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1a ska utgå.

(b) I punkt 4 ska andra stycket ersättas med följande:

”I detta syfte får myndigheten använda de befogenheter som den tilldelas i denna förordning, inklusive artiklarna 35 och 35b.”.

(11) Artikel 29 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Följande led ska införas som led aa:

”aa) Utfärda den strategiska tillsynsplanen enligt artikel 29a.”.

ii) Led b ska ersättas med följande:

”b) Främja ett effektivt bilateralt och multilateralt utbyte av uppgifter mellan behöriga myndigheter, på alla relevanta områden inklusive it-säkerhet och it-attacker om lämpligt, under fullständigt iakttagande av tillämpliga bestämmelser om konfidentialitet och skydd av personuppgifter i unionslagstiftningen på området.”.

iii) Led e ska ersättas med följande:

”e) Upprätta sektorspecifika och sektorövergripande utbildningsprogram, även rörande teknisk innovation, underlätta personalutbyte och uppmuntra behöriga myndigheter att öka utnyttjandet av system för att utstationera personal och andra instrument.”.

(b) I punkt 2 ska följande stycke läggas till:

”I syfte att skapa en gemensam tillsynskultur ska myndigheten utarbeta och hålla uppdaterad en EU-handbok för tillsynen av finansinstitut i unionen, med beaktande av förändringar i finansinstitutens affärspraxis och affärsmodeller. Myndigheten ska också utarbeta och hålla uppdaterad en EU-handbok för resolution av finansinstitut i unionen. Både EU-handboken för tillsyn och EU-handboken för resolution ska beskriva bästa tillsynspraxis samt metoder och processer av hög kvalitet.”.

(12) Följande artikel ska införas som artikel 29a:

”Artikel 29a

Strategisk tillsynsplan

1. Efter ikraftträdandet av förordning [XXX för in hänvisning till ändringsförordning] och senast den 31 mars vart tredje år därefter, ska myndigheten utfärda en rekommendation som riktas till behöriga myndigheter, där de strategiska målen och prioriteringarna för tillsynen fastställs (strategisk tillsynsplan) och där alla eventuella bidrag från behöriga myndigheter har beaktats. Myndigheten ska översända den strategiska tillsynsplanen för kännedom till Europaparlamentet, rådet och kommissionen och offentliggöra den på sin webbplats.

Den strategiska tillsynsplanen ska fastställa särskilda prioriteringar för tillsynsverksamheten i syfte att främja en konsekvent, ändamålsenlig och effektiv tillsynspraxis och en gemensam, enhetlig och konsekvent tillämpning av unionslagstiftningen, och i syfte att hantera relevanta utvecklingstendenser på mikronivå, potentiella risker och sårbarheter som identifierats i enlighet med artikel 32.

2. Senast den 30 september varje år ska varje behörig myndighet lämna in ett förslag till årligt arbetsprogram för nästa år till myndigheten för bedömning och särskilt beskriva hur förslaget ligger i linje med den strategiska tillsynsplanen.

Förslaget till årligt arbetsprogram ska innehålla särskilda mål och prioriteringar för tillsynsverksamheten och kvantitativa och kvalitativa kriterier för urval av finansinstitut, marknadspraxis, marknadsbeteenden och finansiella marknader som den behöriga myndighet som lämnar in förslaget ska granska under det år som programmet omfattar.

3. Myndigheten ska bedöma förslaget till årligt arbetsprogram och om det finns väsentliga risker för att prioriteringarna i den strategiska tillsynsplanen inte kommer att uppnås ska myndigheten utfärda en rekommendation till den relevanta behöriga myndigheten som syftar till att anpassa den relevanta behöriga myndighetens årliga arbetsprogram till den strategiska tillsynsplanen.

Senast den 31 december varje år ska de behöriga myndigheterna anta sina årliga arbetsprogram med beaktande av eventuella sådana rekommendationer.

4. Senast den 31 mars varje år ska varje behörig myndighet till myndigheten översända en rapport om genomförandet av det årliga arbetsprogrammet.

Rapporten ska innehålla åtminstone följande information:

a) En beskrivning av tillsynsverksamheten och granskningar av finansinstitut, marknadspraxis och beteenden och finansiella marknader, samt administrativa åtgärder och sanktioner mot finansinstitut som gjort sig skyldiga till överträdelser av unionslagstiftningen och nationell lagstiftning.

b) En beskrivning av verksamhet som genomförts men som inte ingick i det årliga arbetsprogrammet.

c) En redogörelse för verksamhet som ingick i det årliga arbetsprogrammet men som inte genomförts och för programmål som inte uppfyllts, samt orsakerna till att verksamheten inte genomförts och till att målen inte uppfyllts.

5. Myndigheten ska bedöma de behöriga myndigheternas genomföranderapporter. Om det finns väsentliga risker för att prioriteringarna i den strategiska tillsynsplanen inte kommer att uppnås ska myndigheten utfärda en rekommendation till varje berörd behörig myndighet om hur de relevanta bristerna i deras verksamhet kan åtgärdas.

På grundval av rapporterna och sin egen riskbedömning ska myndigheten kartlägga de delar av den behöriga myndighetens verksamhet som är av avgörande betydelse för den strategiska tillsynsplanen och vid behov utvärdera dessa delar enligt artikel 30.

6. Myndigheten ska offentliggöra information om bästa praxis som konstaterats vid bedömningen av de årliga arbetsprogrammen så att den blir allmänt tillgänglig.”.

(13) Artikel 30 ska ändras på följande sätt:

(a) Artikelrubriken ska ersättas med följande:

”Utvärdering av behöriga myndigheter”.

(b) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Myndigheten ska regelbundet genomföra granskningar av hela eller delar av behöriga myndigheters verksamhet för att uppnå mer enhetliga tillsynsresultat. Den

ska i detta syfte utarbeta metoder för att objektivt bedöma och jämföra de behöriga myndigheter som utvärderas. Vid utvärderingarna ska hänsyn tas till befintlig information och redan gjorda bedömningar som avser den berörda behöriga myndigheten, inbegripet all information som har lämnats till myndigheten i enlighet med artikel 35, och eventuella uppgifter från berörda parter.”.

(c) Följande punkt ska införas som punkt 1 a:

”1a. För tillämpningen av denna artikel ska myndigheten upprätta en granskningskommitté som uteslutande består av personal från myndigheten. Myndigheten får delegera vissa uppgifter eller beslut till granskningskommittén.”.

(d) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) Inledningsfrasen ska ersättas med följande:

”Utvärderingen ska särskilt, men inte uteslutande, omfatta följande:”.

ii) Led a ska ersättas med följande:

”a) Frågan om hur väl avvägda den behöriga myndighetens resurser är, dess grad av självständighet och dess styrformer, med särskild hänsyn till möjligheterna att effektivt tillämpa de unionsakter som avses i artikel 1.2 och kapaciteten att anpassa sig till marknadsutvecklingen.”.

(e) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Myndigheten ska utarbeta en rapport med resultaten av översynen. Rapporten ska beskriva och ange vilka uppföljningsåtgärder som planeras till följd av översynen. Uppföljningsåtgärderna får antas i form av riktlinjer och rekommendationer i enlighet med artikel 16 och yttranden i enlighet med artikel 29.1 a.

I enlighet med artikel 16.3 ska de behöriga myndigheterna med alla tillgängliga medel söka följa de utfärdade riktlinjerna och rekommendationerna. Om de behöriga myndigheterna inte agerar för att genomföra de uppföljningsåtgärder som anges i rapporten ska myndigheten utfärda en uppföljningsrapport.

När myndigheten utarbetar förslag till tekniska tillsynsstandarder eller tekniska genomförandestandarder i enlighet med artiklarna 10–15, eller riktlinjer eller rekommendationer i enlighet med artikel 16, ska den ta hänsyn till resultaten av utvärderingen och all annan information som den inhämtar när den utför sina uppgifter, för att säkerställa enhetlig tillsynspraxis av högsta kvalitet.”.

(f) Följande punkt ska införas som punkt 3a:

”3 a. Myndigheten ska avge ett yttrande till kommissionen om den, med beaktande av resultatet från översynen eller annan information som den inhämtar när den utför sina uppgifter, anser att ytterligare harmonisering av reglerna för finansinstitut eller behöriga myndigheter skulle vara nödvändig.”.

(g) Punkt 4 ska ersättas med följande:

4. Myndigheten ska offentliggöra de rapporter som avses i punkt 3, inbegripet eventuella uppföljningsrapporter, såvida inte offentliggörandet skulle innebära risker för det finansiella systemets stabilitet. Den behöriga myndighet som är föremål för utvärderingen ska ges tillfälle att kommentera en rapport innan den offentliggörs. Kommentarerna ska göras allmänt tillgängliga, såvida inte offentliggörandet skulle innebära risker för det finansiella systemets stabilitet.”.

(14) Följande stycke ska läggas till i artikel 31:

”När det gäller behöriga myndigheters verksamhet för att underlätta marknadstillträde för aktörer eller produkter som baserar sig på teknisk innovation ska myndigheten främja enhetlig tillsyn, särskilt genom utbyte av information och bästa praxis. Där det är lämpligt får myndigheten utfärda riktlinjer eller rekommendationer i enlighet med artikel 16.”.

(15) Följande artikel ska införas som artikel 31 a:

”Artikel 31 a

Samordning när det gäller delegering och utkontraktering av verksamheter samt risköverföring

1. Myndigheten ska fortlöpande samordna de behöriga myndigheternas tillsynsverksamhet i syfte att främja enhetlig tillsyn när det gäller finansinstituts delegering och utkontraktering av verksamhet samt deras risköverföring, i enlighet med punkterna 2, 3, 4 och 5.

2. De behöriga myndigheterna ska anmäla till myndigheten om de planerar att auktorisera eller registrera ett finansinstitut som står under tillsyn av den berörda behöriga myndigheten i enlighet med de rättsakter som avses i artikel 1.2, och om finansinstitutets affärsplan innebär att en väsentlig del av dess verksamhet eller någon av dess nyckelfunktioner utkontrakteras eller delegeras eller att risken i samband med en väsentlig del av dess verksamhet överförs till tredjeland, för att åtnjuta EU-pass samtidigt som de i huvudsak har väsentlig verksamhet eller väsentliga funktioner utanför unionen. Anmälan ska vara tillräckligt detaljerad för att myndigheten ska kunna göra en bedömning.

Om myndigheten anser det nödvändigt att utfärda ett yttrande till en behörig myndighet angående en auktorisering eller registrering som anmälts enligt första stycket, på grund av bristande överensstämmelse med unionslagstiftningen eller riktlinjer, rekommendationer eller yttranden som antagits av myndigheten, ska den informera den behöriga myndigheten om detta inom 20 arbetsdagar från mottagandet av anmälan från den behöriga myndigheten. I det fallet ska den berörda behöriga myndigheten invänta myndighetens yttrande innan den beviljar auktorisering eller registrering.

Om myndigheten begär det ska den behöriga myndigheten inom 15 arbetsdagar från mottagandet av begäran tillhandahålla information om sina beslut att auktorisera eller registrera ett finansinstitut som står under dess tillsyn i enlighet med de rättsakter som avses i artikel 1.2.

Myndigheten ska utfärda yttrandet, utan att det påverkar eventuella tidsfrister som fastställs i unionslagstiftningen, senast två månader efter mottagandet av den anmälan som avses i första stycket.

3. Finansinstitut ska till den behöriga myndigheten anmäla utkontraktering eller delegering av en väsentlig del av sin verksamhet eller någon av sina nyckelfunktioner och överföring av risk i samband med en väsentlig del av verksamheten till en annan enhet eller sin egen filial som är etablerad i ett tredjeland. Den berörda behöriga myndigheten ska informera myndigheten om sådana anmälningar två gånger om året.

På myndighetens begäran och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 35 ska den behöriga myndigheten tillhandahålla information om finansinstituts arrangemang för utkontraktering, delegering eller risköverföring.

Myndigheten ska övervaka huruvida de berörda behöriga myndigheterna kontrollerar att sådana arrangemang för utkontraktering, delegering eller risköverföring som avses i första stycket ingås i enlighet med unionslagstiftningen, överensstämmer med riktlinjer, rekommendationer eller yttranden från myndigheten och inte hindrar en effektiv tillsyn av de behöriga myndigheterna och efterlevnadskontroll i ett tredjeland.

4. Myndigheten får utfärda rekommendationer till den berörda behöriga myndigheten, inbegripet rekommendationer om att ompröva ett beslut eller återkalla en auktorisation. Om den berörda behöriga myndigheten inte följer rekommendationerna från myndigheten inom 15 arbetsdagar ska den behöriga myndigheten ange skälen till detta, och myndigheten ska offentliggöra sin rekommendation tillsammans med dessa skäl.”.

(16) Artikel 32 ska ändras på följande sätt:

(a) Följande nya punkt ska införas som punkt 2a:

”2 a. Åtminstone en gång per år ska myndigheten bedöma om det är lämpligt att genomföra sådana unionsomfattande utvärderingar som avses i punkt 2 och informera Europaparlamentet, rådet och kommissionen om sina överväganden. När sådana unionsomfattande utvärderingar utförs och myndigheten anser att det är lämpligt att göra det, ska den lämna ut upplysningar om resultaten till varje deltagande finansinstitut.

Behöriga myndigheters tystnadsplikt ska inte hindra de behöriga myndigheterna från att offentliggöra resultatet av unionsomfattande utvärderingar enligt punkt 2 eller från att översända resultatet av sådana utvärderingar till myndigheten så att den kan offentliggöra resultaten av unionsomfattande utvärderingar av finansinstituts motståndskraft.”.

(b) Punkterna 3a och 3b ska ersättas med följande:

”3 a. Myndigheten får kräva att de behöriga myndigheterna genomför specifika utvärderingar. Den får begära att de behöriga myndigheterna utför inspektioner på plats, och får delta i sådana inspektioner i enlighet med artikel 21 och med förbehåll för villkoren i den artikeln, för att säkerställa att metoder, praxis och resultat är jämförbara och tillförlitliga.”.

(17) Artikel 33 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Myndigheten ska bistå kommissionen vid utarbetandet av beslut om likvärdighet avseende reglerings- och tillsynsordningar i tredjeländer efter särskild begäran om råd från kommissionen eller om så krävs enligt de rättsakter som avses i artikel 1.2.”.

(b) Följande punkter ska införas som punkterna 2a, 2b och 2c:

”2 a. Myndigheten ska övervaka utvecklingen inom reglering, tillsyn och praxis för efterlevnadskontroll samt relevant marknadsutveckling i tredjeländer för vilka beslut om likvärdighet har antagits av kommissionen i enlighet med de rättsakter som avses i artikel 1.2, för att kontrollera att de kriterier som ligger till grund för besluten och

alla villkor som anges i dessa fortfarande är uppfyllda. Myndigheten ska överlämna en konfidentiell rapport om sina resultat till kommissionen en gång om året.

Utan att det påverkar de särskilda krav som anges i de rättsakter som avses i artikel 1.2 och med förbehåll för de villkor som anges i punkt 1 andra meningen, ska myndigheten samarbeta med de relevanta behöriga myndigheterna och i tillämpliga fall även med resolutionsmyndigheterna, i tredjeländer vars reglerings- och tillsynsordningar har erkänts som likvärdiga. Samarbetet ska ske på grundval av administrativa arrangemang som ingåtts med de relevanta myndigheterna i dessa tredjeländer. När myndigheten förhandlar fram sådana administrativa arrangemang ska den inkludera bestämmelser om följande:

a) De mekanismer som gör det möjligt för myndigheten att inhämta relevant information, inklusive information om den rättsliga ordningen, tillsynssystemet, relevant marknadsutveckling och alla förändringar som kan påverka beslutet om likvärdighet.

b) I tillämpliga fall och i den utsträckning det är nödvändigt för uppföljningen av sådana beslut om likvärdighet, förfarandena för samordning av tillsynsverksamheten, inbegripet, när så är nödvändigt, inspektioner på plats.

Myndigheten ska informera kommissionen om en behörig myndighet i ett tredjeland vägrar att ingå sådana administrativa arrangemang eller om den vägrar att aktivt samarbeta. Kommissionen ska ta hänsyn till denna information när den ser över de relevanta besluten om likvärdighet.

2b. Om myndigheten upptäcker utvecklingstendenser inom reglering, tillsyn eller praxis för efterlevnadskontroll i de tredjeländer som avses i punkt 2a vilken kan påverka den finansiella stabiliteten i unionens eller i en eller flera av dess medlemsstater, marknadens integritet eller investerarskyddet eller den inre marknadens funktion, ska den underrätta kommissionen på konfidentiell basis och utan dröjsmål.

Myndigheten ska en gång per år överlämna en konfidentiell rapport till kommissionen om utvecklingen inom reglering, tillsyn och efterlevnadskontroll och om marknadsutvecklingen i de tredjeländer som avses i punkt 2a, med särskild inriktning på konsekvenserna för den finansiella stabiliteten, marknadernas integritet, investerarskyddet eller den inre marknadens funktion.

2c. De behöriga myndigheterna ska på förhand underrätta myndigheten om de planerar att ingå administrativa arrangemang med tillsynsmyndigheter i tredjeländer på något område som omfattas av de rättsakter som avses i artikel 1.2, även när det gäller filialer till enheter från tredjeland. De ska samtidigt ge myndigheten ett förslag till de arrangemang som planeras.

Myndigheten får ta fram standardiserade administrativa arrangemang i syfte att upprätta en konsekvent, ändamålsenlig och effektiv tillsynspraxis inom unionen och för att stärka den internationella samordningen på tillsynsområdet. I enlighet med artikel 16.3 ska de behöriga myndigheterna med alla tillgängliga medel söka följa sådana standardiserade arrangemang.

I den rapport som avses i artikel 43.5 ska myndigheten inkludera information om administrativa arrangemang som har överenskommits med tillsynsmyndigheter, internationella organisationer eller förvaltningar i tredjeländer, myndighetens bistånd till kommissionen i samband med utarbetandet av beslut om likvärdighet och den övervakning som myndigheten utför i enlighet med punkt 2a.”.

(18) Artikel 34.2 ska ersättas med följande:

”2. När det gäller bedömningar enligt artikel 22 i direktiv 2013/36/EG, som enligt det direktivet kräver samråd mellan de behöriga myndigheterna i två eller fler medlemsstater, får myndigheten efter ansökan från någon av de berörda behöriga myndigheterna avge och offentliggöra ett yttrande om en sådan bedömning, utom avseende kriterierna i artikel 23.1 e i direktivet. Yttrandet ska avges utan dröjsmål och under alla förhållanden före slutet av den bedömningsperiod som avses i det direktivet. Artiklarna 35 och 35b ska tillämpas på de områden för vilka myndigheten får avge ett yttrande.”.

(19) Artikel 35 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkterna 1, 2 och 3 ska ersättas med följande:

”1. På begäran av myndigheten ska de behöriga myndigheterna lämna alla nödvändiga uppgifter så att den kan utföra de verksamhetsuppgifter som den tilldelas genom denna förordning, under förutsättning att dessa myndigheter har laglig tillgång till de relevanta uppgifterna.

Uppgifterna ska vara korrekta och fullständiga och lämnas in inom den tidsfrist som fastställs av myndigheten.

2. Myndigheten får också begära att uppgifter ska lämnas med regelbundna intervall och i angivna format eller i jämförbara mallar som godkänts av myndigheten. Vid en sådan begäran ska om möjligt gemensamma rapporteringsformat användas.

3. På en vederbörligen motiverad begäran av en behörig myndighet ska myndigheten, i enlighet med de krav på tystnadsplikt som fastställs i sektorspecifik lagstiftning och i artikel 70 i denna förordning, tillhandahålla alla uppgifter som behövs för att den behöriga myndigheten ska kunna utföra sina verksamhetsuppgifter.”.

(b) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Om de uppgifter som begärs i enlighet med punkt 1 inte är tillgängliga eller inte görs tillgängliga av de behöriga myndigheterna inom den tidsfrist som fastställs av myndigheten, får myndigheten rikta en vederbörligen motiverad begäran till något av följande:

a) Andra myndigheter med tillsynsfunktioner.

b) Det ministerium som ansvarar för finansfrågor i den berörda medlemsstaten, om ministeriet förfogar över tillsynsinformation.

c) Den nationella centralbanken i den berörda medlemsstaten.

d) Statistikbyrån i den berörda medlemsstaten.

På begäran av myndigheten ska de behöriga myndigheterna bistå den vid insamlingen av uppgifterna.”.

(c) Punkterna 6 och 7a ska utgå.

(20) Följande ska införas som artikel 35a–35h:

”Artikel 35 a

Utövande av de befogenheter som avses i artikel 35b

De befogenheter som genom artikel 35b tilldelas myndigheten, någon av dess tjänstemän eller en annan av myndigheten bemyndigad person får inte användas för att kräva att konfidentiella uppgifter eller handlingar lämnas ut.

Artikel 35b

Begäran om uppgifter riktad till finansinstitut, holdingbolag eller filialer till relevanta finansinstitut och operativa enheter inom en finanskoncern eller ett finanskonglomerat som inte är föremål för tillsyn

1. Om uppgifter som begärts i enlighet med artikel 35.1 eller 35.5 inte är tillgängliga eller inte tillhandahålls inom den tidsfrist som myndigheten fastställt, får myndigheten genom en enkel begäran eller genom ett beslut ålägga följande institut och enheter att tillhandahålla alla uppgifter som är nödvändiga för att myndigheten ska kunna fullgöra sina uppgifter enligt denna förordning:

a) Relevanta finansinstitut.

b) Holdingbolag eller filialer till ett relevant finansinstitut.

c) Operativa enheter inom en finanskoncern eller ett finanskonglomerat som inte är föremål för tillsyn men som är betydande för den finansiella verksamheten hos de relevanta finansinstituten.

2. En sådan enkel begäran om uppgifter som avses i punkt 1 ska

a) hänvisa till denna artikel som rättslig grund för begäran,

b) ange syftet med begäran,

c) specificera vilka uppgifter som begärs,

d) ange en tidsfrist inom vilken uppgifterna ska lämnas,

e) innehålla en förklaring där det framgår att den person från vilken uppgifter begärs inte är skyldig att tillhandahålla dem, men att uppgifter som lämnas vid ett frivilligt svar på begäran inte får vara oriktiga eller vilseledande,

f) ange det bötesbeloppsom kan utfärdas i enlighet med artikel 35c om de uppgifter som lämnas är oriktiga eller vilseledande.

3. När myndigheten begär uppgifter genom ett beslut ska den

a) hänvisa till denna artikel som rättslig grund för begäran,

b) ange syftet med begäran,

c) specificera vilka uppgifter som begärs,

d) fastställa en tidsfrist inom vilken uppgifterna ska lämnas,

e) ange de viten som föreskrivs i artikel 35d om den begärda informationen är ofullständig,

f) ange de böter som föreskrivs i artikel 35c om svaren på frågorna är oriktiga eller vilseledande,

g) informera om rätten att överklaga beslutet inför överklagandenämnden och få beslutet prövat av Europeiska unionens domstol i enlighet med artiklarna 60 och 61.

4. De relevanta institut och enheter som förtecknas i punkt 1 eller deras företrädare och, för juridiska personer eller föreningar som inte är juridiska personer, de personer som är utsedda att företräda dem enligt lag eller stadgar, ska lämna den begärda informationen. I behörig ordning befullmäktigade advokater får lämna den begärda informationen på sina huvudmäns vägnar. Huvudmännen förblir ansvariga fullt ut om den lämnade informationen är ofullständig, oriktig eller vilseledande.

5. Myndigheten ska utan dröjsmål översända en kopia av den enkla begäran eller av beslutet till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den relevanta enheten enligt punkt 1 som berörs av begäran om uppgifter är bosatt eller etablerad.

6. Myndigheten får endast använda konfidentiella uppgifter som den mottagit i enlighet med denna artikel för att utföra verksamhetsuppgifter som den tilldelas genom denna förordning.

Artikel 35c

Förfaranderegler för åläggande av böter

1. Om myndigheten vid fullgörandet av sina uppgifter enligt denna förordning upptäcker att det finns allvarliga indikationer på att det kan föreligga sakförhållanden som kan utgöra en överträdelse enligt artikel 35d.1 ska den utse en oberoende utredare inom myndigheten för att utreda saken. Den utsedde utredaren får inte vara involverad eller ha varit direkt eller indirekt involverad i direkt eller indirekt tillsyn av de institut eller enheter som förtecknas i artikel 35b 1 och ska utföra sina uppgifter oberoende av tillsynsstyrelsen.

2. Den utredare som avses i punkt 1 ska utreda de påstådda överträdelserna och därvid ta hänsyn till eventuella kommentarer som lämnas av de personer som är föremål för utredningarna samt lämna in en fullständig dossier med sina utredningsresultat till tillsynsstyrelsen.

3. För att utföra sina uppgifter ska utredaren ha befogenhet att begära information i enlighet med artikel 35b.

4. När utredaren utför sina uppgifter ska denne ha tillgång till alla handlingar och all information som samlats in av myndigheten i dess tillsynsverksamhet.

5. När utredningen är avslutad och innan utredaren lämnar in dossiern med sina utredningsresultat till tillsynsstyrelsen ska utredaren ge de personer som är föremål för utredningarna möjlighet att höras i de frågor som utreds. Utredaren ska grunda sina utredningsresultat uteslutande på sakförhållanden som de berörda personerna har fått möjlighet att yttra sig över.

6. Rätten till försvar för personer som är föremål för utredningarna ska iakttas fullt ut under utredningar som görs enligt denna artikel.

7. När utredaren lämnar in dossiern med utredningsresultaten till tillsynsstyrelsen ska denne underrätta de personer som är föremål för utredningarna. De personer som är föremål för utredningarna ska ha rätt att få tillgång till dossiern, med förbehåll för andra personers berättigade intresse av att deras affärshemligheter skyddas. Rätten

att få tillgång till dossiern ska inte omfatta konfidentiella uppgifter som påverkar tredje parters intressen.

8. På grundval av dossiern med utredarens resultat och efter att ha hört de personer som är föremål för utredningarna i enlighet med artikel 35f om de begär det, ska myndigheten besluta om en eller flera av de överträdelser som avses i artikel 35d.1 har begåtts av de personer som är föremål för utredningarna och i sådana fall vidta en åtgärd i enlighet med den artikeln.

9. Utredaren ska inte delta i tillsynsstyrelsens överläggningar eller på något sätt ingripa i tillsynsstyrelsens beslutsprocess.

10. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 75a för att närmare ange förfaranderegler för utövande av befogenheten att förelägga böter eller viten, inbegripet bestämmelser om följande:

a) Rätten till försvar.

b) Tidsfrister.

c) Bestämmelser som anger hur böter eller viten krävas in.

d) Bestämmelser om preskriptionstider för föreläggande och verkställighet av böter och viten.

11. Myndigheten ska överlämna ärenden till de relevanta nationella myndigheterna för lagföring om den vid fullgörandet av sina uppgifter enligt denna förordning upptäcker att det finns allvarliga indikationer på att det skulle kunna föreligga sakförhållanden som utgör brott. Dessutom ska myndigheten inte förelägga böter eller viten i de fall där ett tidigare frikännande eller en tidigare fällande dom som bygger på identiska eller väsentligen samma sakförhållanden redan har vunnit laga kraft som ett resultat av straffrättsliga förfaranden enligt nationell lagstiftning.

Artikel 35d

Böter

1. Myndigheten ska anta ett beslut om att förelägga böter om den finner att ett institut eller en enhet som förtecknas i artikel 35b.1 uppsåtligen eller av oaktsamhet har underlåtit att tillhandahålla uppgifter som svar på ett beslut om begäran om uppgifter enligt artikel 35b.3 eller har lämnat felaktiga, ofullständiga eller vilseledande uppgifter som svar på en enkel begäran om uppgifter eller ett beslut enligt artikel 35b.2.

2. Basbeloppet för böter enligt punkt 1 ska uppgå till minst 50 000 EUR och ska inte överstiga 200 000 EUR.

3. När myndigheten fastställer basbeloppet för de böter som avses i punkt 2 ska den beakta det berörda institutets eller den berörda enhetens årsomsättning för föregående verksamhetsår och beloppet ska vara

a) vid spannets lägre gräns för företag med en årsomsättning under 10 miljoner EUR,

b) vid mitten av spannet för företag med en årsomsättning mellan 10 och 50 miljoner EUR,

c) vid spannets övre gräns för företag med en årsomsättning över 50 miljonerEUR.

Basbeloppen som bestäms inom de gränser som fastställs i punkt 2 ska vid behov justeras med hänsyn till försvårande respektive förmildrande omständigheter på grundval av de relevanta koefficienter som anges i punkt 5.

De relevanta koefficienterna för försvårande omständigheter ska tillämpas var för sig på basbeloppet. Om mer än en koefficient för försvårande omständigheter är tillämplig ska skillnaden mellan basbeloppet och det belopp som följer av tillämpningen av varje enskild koefficient för försvårande omständigheter adderas till basbeloppet.

De relevanta koefficienterna för förmildrande omständigheter ska tillämpas var för sig på basbeloppet. Om mer än en koefficient för förmildrande omständigheter är tillämplig ska skillnaden mellan basbeloppet och det belopp som följer av tillämpningen av varje enskild koefficient för förmildrande omständigheter subtraheras från basbeloppet.

4. Justeringskoefficienter ska tillämpas kumulativt på det basbelopp som avses i punkt 2 enligt följande:

a) Justeringskoefficienter kopplade till försvårande omständigheter:

i) Om överträdelsen har begåtts upprepade gånger ska koefficienten 1,1 tillämpas för varje gång som överträdelsen har upprepats.

ii) Om överträdelsen har pågått i mer än sex månader ska koefficienten 1,5 tillämpas.

iii) Om överträdelsen har begåtts uppsåtligen ska koefficienten 2 tillämpas.

iv) Om inga korrigerande åtgärder har vidtagits sedan överträdelsen konstaterades ska koefficienten 1,7 tillämpas.

v) Om enhetens ledning inte har samarbetat med myndigheten ska koefficienten 1,5 tillämpas.

b) Justeringskoefficienter kopplade till förmildrande omständigheter:

i) Om överträdelsen pågick i mindre än tio arbetsdagar ska koefficienten 0,9 tillämpas.

ii) Om institutets eller enhetens ledning kan visa att den har vidtagit alla nödvändiga åtgärder för att förhindra att en begäran enligt artikel 35.6a inte tillmötesgås ska koefficienten 0,7 tillämpas.

iii) Om enheten har uppmärksammat myndigheten på överträdelsen på ett snabbt, ändamålsenligt och fullständigt sätt ska koefficienten 0,4 tillämpas.

iv) Om enheten frivilligt har vidtagit åtgärder för att säkerställa att dylika överträdelser inte kan begås på nytt ska koefficienten 0,6 tillämpas.

5. Trots vad som sägs i punkterna 2 och 3 ska det totala bötesbeloppet inte uppgå till mer än 20 % av den berörda enhetens årsomsättning under det föregående verksamhetsåret, om enheten inte direkt eller indirekt har dragit ekonomiska fördelar av överträdelsen. I så fall ska det totala bötesbeloppet minst motsvara dessa ekonomiska fördelar.

Artikel 35e

Viten

1. Myndigheten ska anta beslut om att ålägga vite i syfte att förmå institut eller enheter som avses i artikel 35b.1 att lämna de uppgifter som begärts genom beslut i enlighet med artikel 35b.3.

2. Ett vite ska vara effektivt och proportionerligt. Vitet ska åläggas per dag fram till dess att det berörda institutet eller den berörda enheten följer det beslut som avses i punkt 1.

3. Utan hinder av punkt 2 ska vitesbeloppet uppgå till 3 % av den genomsnittliga dagliga omsättningen för det berörda institutet eller den berörda enheten under det föregående verksamhetsåret. Vitesbeloppet ska beräknas från det datum som anges i beslutet om åläggande av vitet.

4. Vite kan åläggas för en period på upp till sex månader från och med att myndigheten meddelat sitt beslut.

Artikel 35f

Rätten att höras

1. Innan myndigheten fattar beslut om att förelätta böter och vite enligt artiklarna 35d och 35e ska den ge det institut eller den enhet som är föremål för begäran möjlighet att höras.

Myndigheten ska endast grunda sina beslut på de omständigheter som berörda institut eller enheter har getts möjlighet att yttra sig över.

2. Rätten till försvar för det institut eller den enhet som avses i punkt 1 ska iakttas fullt ut under förfarandena. Institutet eller enheten ska ha rätt att få tillgång till myndighetens dossier, med förbehåll för andra personers berättigade intresse av att deras affärshemligheter skyddas. Tillgången till dossiern ska inte omfatta konfidentiell information eller myndighetens interna förberedande handlingar.

Artikel 35g

Offentliggörande, art, verkställighet och fördelning av böter och viten

1. Böter och viten som har förelagts i enlighet med artiklarna 35d och 35e ska vara av administrativ karaktär och verkställbara.

2. Verkställighet av böter eller vite ska följa de civilprocessrättsliga regler som gäller i den medlemsstat inom vars territorium den sker. Verkställighetsbeslutet ska bifogas beslutet att förelägga böter eller viten utan krav på andra formaliteter än kontroll av beslutets äkthet av en myndighet som varje medlemsstat ska utse för detta ändamål, och som medlemsstaten ska underrätta myndigheten och Europeiska unionens domstol om.

3. Om formaliteterna enligt punkt 2 har uppfyllts efter ansökan av den berörda parten, får denne gå vidare med verkställigheten i enlighet med den nationella lagstiftningen genom att hänskjuta ärendet direkt till det behöriga organet.

4. Verkställighet av böter eller vite får endast skjutas upp genom beslut av Europeiska unionens domstol. Domstolarna i den berörda medlemsstaten ska dock vara behöriga beträffande klagomål om att verkställigheten av böter eller vite inte genomförs på ett regelrätt sätt.

5. Myndigheten ska offentliggöra alla böter och viten som har förelagts enligt artiklarna 35d och 35e utom i de fall då offentliggörandet skulle skapa allvarlig oro på de finansiella marknaderna eller orsaka de berörda parterna oproportionerligt stor skada.

6. De belopp som åläggs i form av böter och viten ska tillfalla Europeiska unionens allmänna budget.

Artikel 35h

Europeiska unionens domstols prövning

Europeiska unionens domstol ska ha obegränsad behörighet att pröva beslut genom vilka myndigheten har förelagt böter eller viten. Den får upphäva, sänka eller höja ålagda böter eller viten.”.

(21) I artikel 36.5 ska det första stycket ersättas med följande:

”När myndigheten tar emot en varning eller rekommendation från ESRB som är riktad till en behörig myndighet, ska den i tillämpliga fall utöva de befogenheter som den tilldelas genom denna förordning för att säkerställa att en uppföljning sker utan onödigt dröjsmål.”.

(22) Artikel 37 ska ändras på följande sätt:

(a) I punkt 4 första stycket ska den sista meningen ersättas med följande:

”Ledamöterna i bankintressentgruppen ska förordnas på fyra år, varefter ett nytt urvalsförfarande ska genomföras.”.

(b) I punkt 5 ska följande stycken läggas till:

”Om ledamöterna i bankintressentgruppen inte kan nå fram till ett gemensamt yttrande eller råd, ska ledamöter som företräder en grupp av berörda parter tillåtas att utfärda ett separat yttrande eller separat råd.

Bankintressentgruppen, intressentgruppen för värdepapper och marknader, intressentgruppen för försäkring och återförsäkring och intressentgruppen för tjänstepensioner får lämna gemensamma yttranden och rådgivning om frågor som rör arbetet i de europeiska tillsynsmyndigheterna i enlighet med artikel 56 i denna förordning om gemensamma ståndpunkter och handlingar.”.

(23) Artikel 39 ska ersättas med följande:

”Artikel 39
Beslutsförfaranden

1. Myndigheten ska agera i enlighet med punkterna 2–6 när den antar beslut som föreskrivs i denna förordning utom när det gäller beslut som antas i enlighet med artiklarna 35b, 35d och 35e.

2. Myndigheten ska underrätta alla adressater för ett beslut om sin avsikt att anta detsamma och, med all hänsyn till hur brådskande och komplex frågan är samt vilka konsekvenser den kan få, ange en tidsfrist inom vilken adressaten kan lämna synpunkter på beslutets innehåll. Bestämmelsen i första meningen gäller på motsvarande sätt för de rekommendationer som avses i artikel 17.3.

3. Myndighetens beslut ska innehålla beslutets grunder.

4. Adressaterna för myndighetens beslut ska underrättas om vilka rättsmedel som står till deras förfogande enligt denna förordning.

5. Myndigheten ska med lämpliga tidsintervall ompröva beslut som den fattat enligt artikel 18.3 eller 18.4.

6. Antagandet av beslut som myndigheten fattar enligt artiklarna 17, 18 och 19 ska offentliggöras. Offentliggörandet ska innehålla identitetsuppgifter för den behöriga myndighet eller det finansinstitut som berörs och det huvudsakliga innehållet i beslutet, om inte ett sådant offentliggörande står i strid med dessa finansinstituts berättigade intresse eller skyddet av deras affärshemligheter, eller allvarligt skulle kunna äventyra de finansiella marknadernas korrekta funktion och integritet eller stabiliteten i hela eller delar av det finansiella systemet i unionen.”.

(24) Artikel 40 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Följande led ska införas som led aa:

”aa) De heltidsledamöter i exekutivstyrelsen som avses i artikel 45.1 (utan rösträtt).”.

(b) I punkt 7 ska andra stycket utgå.

(c) Följande punkt ska läggas till som punkt 8:

”8. Om den nationella offentliga myndighet som avses i punkt 1 b inte är en myndighet med ansvar för efterlevnadskontroll av konsumentskyddsbestämmelser får den ledamot i tillsynsstyrelsen som avses i den punkten besluta att bjuda in en företrädare (utan rösträtt) för medlemsstatens konsumentsskyddsmyndighet. I de fall där ansvaret för konsumentskydd delas av flera myndigheter i en medlemsstat, ska dessa myndigheter enas om en gemensam företrädare.”.

(25) Artikel 41 ska ersättas med följande:

”Artikel 41

Interna kommittéer

”Tillsynsstyrelsen får inrätta interna kommittéer för specifika uppgifter som den tilldelats. Tillsynsstyrelsen får delegera vissa klart definierade uppgifter och beslut till interna kommittéer, till exekutivstyrelsen eller till ordföranden.”.

(26) I artikel 42 ska första stycket ersättas med följande:

”När de röstberättigade ledamöterna i tillsynsstyrelsen utför uppgifter enligt denna förordning ska de handla oberoende och objektivt uteslutande i hela unionens intresse och varken efterfråga eller ta emot instruktioner från unionens institutioner

eller organ, någon regering i en medlemsstat eller något annat offentligt eller privat organ.”.

(27) Artikel 43 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Tillsynsstyrelsen ska ge myndigheten vägledning i dess arbete. Om inte annat föreskrivs i denna förordning ska tillsynsstyrelsen anta myndighetens yttranden, rekommendationer, riktlinjer och beslut, och utfärda sådana råd som avses i kapitel II, på grundval av ett förslag från exekutivstyrelsen.”.

(b) Punkterna 2 och 3 ska utgå.

(c) I punkt 4 ska första stycket ersättas med följande:

”Tillsynsstyrelsen ska före den 30 september varje år på förslag av exekutivstyrelsen anta myndighetens arbetsprogram för det kommande året och överlämna det för kännedom till Europaparlamentet, rådet och kommissionen.”.

(d) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Tillsynsstyrelsen ska på grundval av ett förslag från exekutivstyrelsen anta en årsrapport om myndighetens verksamhet, inbegripet om utförandet av ordförandens uppgifter, som bygger på det förslag till årsrapport som avses i artikel 53.7 och senast den 15 juni varje år överlämna denna rapport till Europaparlamentet, rådet, kommissionen, revisionsrätten och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén. Rapporten ska offentliggöras.”.

(e) Punkt 8 ska utgå.

(28) Artikel 44 ska ändras på följande sätt:

(a) I punkt 1 ska andra stycket ersättas med följande:

När det gäller de akter som anges i artiklarna 10–16 samt åtgärder och beslut som antas i enlighet med artikel 9.5 tredje stycket och kapitel VI, och genom undantag från första stycket i den här punkten, ska tillsynsstyrelsen fatta beslut på grundval av kvalificerad majoritet bland dess ledamöter, i enlighet med artikel 16.4 i fördraget om Europeiska unionen, vilket ska inbegripa minst en enkel majoritet av de ledamöter som är närvarande vid röstningen från behöriga myndigheter i medlemsstater som är deltagande medlemsstater enligt artikel 2.1 i förordning (EU) nr 1024/2013 (nedan kallade *deltagande medlemsstater)* och en enkel majoritet av de ledamöter som är närvarande vid röstningen från behöriga myndigheter i medlemsstater som är inte är deltagande medlemsstater enligt artikel 2.1 i förordning (EU) nr 1024/2013 (nedan kallade *icke-deltagande medlemsstater*).

Heltidsledamöterna i exekutivstyrelsen och ordföranden får inte rösta om dessa beslut.”.

(b) I punkt 1 ska tredje, fjärde, femte och sjätte styckena utgå.

(c) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Ledamöterna utan rösträtt och observatörerna ska inte delta i några diskussioner i tillsynsstyrelsen som avser enskilda finansinstitut, såvida inte annat föreskrivs i artikel 75.3 eller i de rättsakter som avses i artikel 1.2.

Första stycket ska inte tillämpas på ordföranden, de ledamöter som också är ledamöter av exekutivstyrelsen och företrädaren för Europeiska centralbanken som utsetts av dess tillsynsnämnd.”.

(29) I kapitel III avsnitt 2 ska rubriken ersättas med följande:

”AVSNITT 2

EXEKUTIVSTYRELSEN”.

(30) Artikel 45 ska ersättas med följande:

”Artikel 45

Sammansättning

1. Exekutivstyrelsen ska bestå av ordföranden och tre heltidsledamöter. Ordföranden ska tilldela tydligt definierade strategiska uppgifter och ledningsuppgifter till var och en av heltidsledamöterna. En av heltidsledamöterna ska tilldelas ansvar för budgetfrågor och frågor som rör myndighetens arbetsprogram (nedan kallad *ansvarig ledamot*). En av heltidsledamöterna ska fungera som vice ordförande och utföra ordförandens uppgifter då denne är frånvarande eller har godtagbart förhinder, i enlighet med denna förordning.

2. Heltidsledamöterna ska väljas ut på grundval av meriter, färdigheter, kunskaper om finansinstitut och finansiella marknader samt erfarenheter inom finansiell tillsyn och reglering. Heltidsansledamöterna ska ha omfattande erfarenhet av ledarskap. Urvalet ska utgå från en öppen ansökningsomgång som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, på grundval av vilken kommissionen ska upprätta en slutlista över kvalificerade sökande.

Kommissionen ska överlämna slutlistan till Europaparlamentet för godkännande. Efter det att slutlistan godkänts ska rådet anta ett beslut om att utse heltidsledamöterna i exekutivstyrelsen, inklusive den ansvariga ledamoten. Exekutivstyrelsen ska vara väl avvägd och proportionell samt avspegla unionen som helhet.

3. Om en heltidsledamot i exekutivstyrelsen inte längre uppfyller villkoren i artikel 46 eller har befunnits skyldig till ett allvarligt fel får rådet, efter ett förslag från kommissionen som har godkänts av Europaparlamentet, anta ett beslut om att skilja personen i fråga från dennes uppdrag.

4. Mandatet för heltidsledamöter ska vara fem år och kunna förlängas en gång. Under en period på nio månader före utgången av heltidsledamotens femåriga mandatperiod ska tillsynsstyrelsen utvärdera följande:

a) Resultaten under den första mandatperioden och sättet på vilket dessa uppnåtts.

b) Myndighetens uppgifter och behov under de närmaste åren.

Kommissionen ska, med beaktande av denna utvärdering, överlämna listan med heltidsledamöter för förlängning till rådet. På grundval av denna lista och med beaktande av utvärderingen får rådet förlänga mandatet för heltidsledamöterna.”.

(31) Följande artikel ska införas som artikel 45 a:

”Artikel 45 a

Beslutsfattande

1. Exekutivstyrelsens beslut ska antas med enkel majoritet bland dess ledamöter. Varje ledamot ska ha en röst. Vid lika röstetal ska ordföranden ha utslagsröst.

2. Kommissionens företrädare ska delta i exekutivstyrelsens sammanträden, utan rösträtt förutom i de frågor som avses i artikel 63.

3. Exekutivstyrelsen ska själv anta och offentliggöra sin arbetsordning.

4. Sammanträdena i exekutivstyrelsen ska sammankallas av ordföranden på eget initiativ eller efter begäran av en av ledamöterna, och ledas av ordföranden.

Exekutivstyrelsen ska sammanträda före varje sammanträde i tillsynsstyrelsen, och så ofta som exekutivstyrelsen anser det nödvändigt. Den ska sammanträda minst fem gånger per år.

5. Ledamöterna i exekutivstyrelsen får, om inte annat följer av arbetsordningen, biträdas av rådgivare eller experter. De deltagare som inte har rösträtt får inte delta i diskussioner inom exekutivstyrelsen som rör enskilda finansinstitut.”.

(32) Följande artikel ska införas som artikel 45b:

”Artikel 45b

Interna kommittéer

Exekutivstyrelsen får inrätta interna kommittéer för specifika uppgifter som den tilldelats.”.

(33) Artikel 46 ska ersättas med följande:

”Artikel 46

Oberoende

Ledamöterna i exekutivstyrelsen ska handla oberoende och objektivt uteslutande i hela unionens intresse och varken efterfråga eller ta emot instruktioner från unionens institutioner eller organ, regeringen i någon medlemsstat eller något annat offentligt eller privat organ.

Varken medlemsstaterna, unionens institutioner eller organ eller andra offentliga eller privata organ får försöka påverka exekutivstyrelsen ledamöter när dessa utför sina uppgifter.”.

(34) Artikel 47 ska ersättas med följande:

”Artikel 47

Uppgifter

1. Exekutivstyrelsen ska se till att myndigheten utför sitt uppdrag och de uppgifter den tilldelas i enlighet med denna förordning. Den ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att myndigheten fungerar, i enlighet med denna förordning, vilket i synnerhet omfattar antagande av interna administrativa instruktioner och offentliggörande av meddelanden.

2. Exekutivstyrelsen ska föreslå ett årligt och ett flerårigt arbetsprogram för antagande av tillsynsstyrelsen.

3. Exekutivstyrelsen ska utöva sina budgetbefogenheter i enlighet med artiklarna 63 och 64.

För tillämpningen av artiklarna 17, 19, 29a, 30, 31a och 35b–35h ska exekutivstyrelsen vara behörig att agera och att fatta beslut. Exekutivstyrelsen ska hålla tillsynsstyrelsen underrättad om de beslut som den fattar.

3a. Exekutivstyrelsen ska granska, yttra sig över och lägga fram förslag om alla frågor som ska beslutas av tillsynsstyrelsen.

4. Exekutivstyrelsen ska anta myndighetens plan för personalpolitiken och, enligt artikel 68.2, nödvändiga genomförandebestämmelser för tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna (nedan kallade *tjänsteföreskrifterna*).

5. Exekutivstyrelsen ska anta särskilda bestämmelser om tillgång till myndighetens handlingar i enlighet med artikel 72.

6. Exekutivstyrelsen ska lägga fram en årsrapport om myndighetens verksamhet, inbegripet om ordförandens uppgifter, på grundval av det förslag till årsrapport som avses i artikel 53.7 för tillsynsstyrelsen för godkännande.

7. Exekutivstyrelsen ska utse och återkalla överklagandenämndens ledamöter i enlighet med artikel 58.3 och 58.5.

8. Ledamöterna i exekutivstyrelsen ska offentliggöra alla sammanträden som hållits samt mottagna förmåner. Utgifter ska redovisas offentligt i enlighet med tjänsteföreskrifterna.

9. Den ansvariga ledamoten ska ha följande särskilda uppgifter:

a) Genomföra myndighetens årliga arbetsprogram under tillsynsstyrelsens vägledning och exekutivstyrelsens kontroll.

b) Vidta nödvändiga åtgärder för att se till att myndigheten fungerar, i enlighet med denna förordning, vilket i synnerhet omfattar antagande av interna administrativa instruktioner och offentliggörande av meddelanden.

c) Utarbeta ett flerårigt arbetsprogram enligt vad som avses i artikel 47.2.

d) Utarbeta ett arbetsprogram senast den 30 juni varje år för det följande året enligt vad som avses i artikel 47.2.

e) Utarbeta ett preliminärt förslag till budget för myndigheten i enlighet med artikel 63 och genomföra myndighetens budget i enlighet med artikel 64.

f) Utarbeta ett förslag till årlig rapport med ett avsnitt om myndighetens reglerings- och tillsynsverksamheter och ett avsnitt om ekonomiska och administrativa frågor.

g) När det gäller myndighetens personal, utöva de befogenheter som anges i artikel 68 och behandla personalfrågor.”.

(35) Artikel 48 ska ändras på följande sätt:

(a) I punkt 1 ska andra stycket ersättas med följande:

”Ordföranden ska ansvara för att förbereda arbetet i tillsynsstyrelsen och leda sammanträdena i tillsynsstyrelsen och exekutivstyrelsen.”.

(b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Ordföranden ska väljas ut på grundval av meriter, färdigheter, kunskaper om finansinstitut och finansiella marknader samt erfarenhet som är relevant för finansiell tillsyn och reglering, efter en öppen ansökningsomgång som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*. Kommissionen ska lägga fram en slutlista med kandidater för posten som ordförande för Europaparlamentets godkännande. Efter det att slutlistan godkänts ska rådet anta ett beslut om att utse ordföranden.

Om ordföranden inte längre uppfyller villkoren i artikel 49 eller har befunnits skyldig till ett allvarligt fel får rådet, efter ett förslag från kommissionen som har godkänts av Europaparlamentet, anta ett beslut om att skilja personen i fråga från dennes uppdrag.”.

(c) I punkt 4 ska andra stycket ersättas med följande:

”Rådet får, på förslag av kommissionen och med beaktande av utvärderingen, förnya ordförandens mandat en gång.”.

(d) Punkt 5 ska utgå.

(36) Artikel 49a ska ersättas med följande:

”Artikel 49 a

Utgifter

Ordföranden ska offentliggöra alla sammanträden som hållits samt mottagna förmåner. Utgifter ska redovisas offentligt i enlighet med tjänsteföreskrifterna.”.

(37) Artiklarna 51, 52, 52a och 53 ska utgå.

(38) I artikel 54.2 ska följande led läggas till:

”– insättnings-, konsument- och investerarskydd.

(39) I artikel 55 ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. En ledamot i exekutivstyrelsen, företrädaren för kommissionen och ESRB ska inbjudas som observatörer till sammanträdena i den gemensamma kommittén och i de underkommittéer som avses i artikel 57.”

(40) Artikel 58 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Två ledamöter och två suppleanter i överklagandenämnden ska utses av myndighetens exekutivstyrelse från en slutlista som kommissionen föreslår efter en öppen inbjudan att inkomma med intresseanmälan som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, och efter samråd med tillsynsstyrelsen.”.

(b) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Ledamöter i överklagandenämnden, som utsetts av myndighetens exekutivstyrelse, får inte avsättas under sin mandatperiod så länge de inte har befunnits skyldiga till något allvarligt fel och exekutivstyrelsen fattar beslut om avsättande efter samråd med tillsynsstyrelsen.”.

(41) I artikel 59 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. Överklagandenämndens ledamöter ska vara oberoende när de fattar sina beslut. De får inte vara bundna av några instruktioner. De får inte utföra några andra uppgifter inom myndigheten, dess exekutivstyrelse eller dess tillsynsstyrelse.”.

(42) I artikel 60 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. Varje fysisk eller juridisk person, inbegripet behöriga myndigheter, får överklaga varje beslut av myndigheten som fattats enligt artiklarna 17, 18, 19 eller 35 och varje annat beslut som myndigheten fattat i enlighet med någon av de unionsakter som avses i artikel 1.2, om beslutet är riktat till den personen eller om det, trots att det är riktat till en annan person, direkt berör den överklagande personligen.”.

(43) Artikel 62 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Myndighetens intäkter ska, utan att det påverkar andra typer av intäkter, bestå av någon kombination av följande:

a) Ett utjämnande bidrag från unionen, vilket tas upp i Europeiska unionens allmänna budget (kommissionens avsnitt) och som inte överstiger 40 % av myndighetens beräknade intäkter.

b) Årliga avgifter från finansinstitut, baserade på de årliga beräknade utgifterna för den verksamhet som måste utföras enligt denna förordning och enligt de unionsakter som avses i artikel 1.2, för varje kategori av deltagare inom myndighetens behörighetsområde.

c) Eventuella avgifter som betalas till myndigheten i de fall som anges i relevanta instrument inom unionslagstiftningen.

d) Eventuella frivilliga bidrag från medlemsstaterna eller observatörer.

e) Avgifter för publikationer, utbildning och andra tjänster som begärts av behöriga myndigheter.”.

(b) Följande punkter ska läggas till som punkterna 5 och 6:

”5. De årliga avgifter som avses i punkt 1 b ska samlas in varje år från enskilda finansinstitut av de myndigheter som varje medlemsstat utser. Senast den 31 mars varje budgetår ska varje medlemsstat till myndigheten erlägga det belopp som den är skyldig att samla in i enlighet med de kriterier som anges i den delegerade akt som avses i artikel 62a.

6. De frivilliga bidrag från medlemsstaterna och observatörer som avses i punkt 1 d ska inte godtas om detta skulle leda till tvivel om myndighetens oberoende och opartiskhet.”.

(44) Följande artikel ska införas som artikel 62 a:

”Artikel 62 a

Delegerade akter om beräkning av årliga avgifter från finansinstitut

Kommissionen ska ha befogenhet i enlighet med artikel 75a att anta delegerade akter för att bestämma hur de årliga avgifter från enskilda finansinstitut som avses i artikel 62 e ska beräknas, genom att fastställa följande:

a) En metod för att fördela de beräknade utgifterna på kategorier av finansinstitut som grund för att bestämma den andel av avgifterna som finansinstitut i varje kategori ska stå för.

b) Lämpliga och objektiva kriterier för att bestämma de årliga avgifter som ska betalas av enskilda finansinstitut som omfattas av de unionsakter som avses i artikel 1.2 på grundval av deras storlek som ett ungefärligt mått på deras betydelse på marknaden.

fI de kriterier som avses i första stycket led b får ingå antingen tröskelvärden under vilka avgifter inte ska betalas eller minimibelopp som avgifterna inte får underskrida.”.

(45) Artikel 63 ska ersättas med följande:

”Artikel 63

Upprättande av budgeten

1. Varje år ska den ansvariga ledamoten utarbeta ett preliminärt förslag till samlat programdokument för myndigheten för de tre följande budgetåren, med beräknade inkomster och utgifter samt uppgifter om personal, från den årliga och fleråriga programplaneringen och översända det till exekutivstyrelsen och tillsynsstyrelsen tillsammans med tjänsteförteckningen.

1 a. Styrelsen ska, på grundval av det förslag som har godkänts av tillsynsstyrelsen, anta förslaget till samlat programdokument för de tre följande budgetåren.

1b. Förslaget till samlat programdokument ska översändas av exekutivstyrelsen till kommissionen, Europaparlamentet och rådet senast den 31 januari.

2. Med utgångspunkt i förslaget till samlat programdokument ska kommissionen i förslaget till unionens budget ta upp de preliminära anslag som den anser nödvändiga mot bakgrund av tjänsteförteckningen och de utjämnande bidrag som ska belasta unionens allmänna budget i enlighet med artiklarna 313 och 314 i fördraget.

3. Budgetmyndigheten ska anta myndighetens tjänsteförteckning. Budgetmyndigheten ska bevilja anslag för utjämnande bidrag till myndigheten.

4. Tillsynsstyrelsen ska anta myndighetens budget. Budgeten ska bli slutgiltig när unionens allmänna budget slutgiltigt har antagits. Vid behov ska den anpassas i enlighet med det slutgiltiga antagandet.

5. Exekutivstyrelsen ska omedelbart underrätta budgetmyndigheten om den avser att genomföra projekt som kan ha betydande ekonomiska konsekvenser för finansieringen av budgeten, särskilt projekt som rör fast egendom, t.ex. hyra eller förvärv av fastigheter.”.

(46) Artikel 64 ska ersättas med följande:

”Artikel 64

Genomförande och kontroll av budgeten

”1. Den ansvariga ledamoten ska fungera som utanordnare och genomföra myndighetens budget.

2. Myndighetens räkenskapsförare ska översända de preliminära räkenskaperna till kommissionens räkenskapsförare och till revisionsrätten senast den 1 mars påföljande år.

3. Myndighetens räkenskapsförare ska senast den 1 mars påföljande år översända de räkenskapsuppgifter som krävs som underlag för konsolideringen till kommissionens räkenskapsförare på det sätt och i den form som denne har fastställt.

4. Myndighetens räkenskapsförare ska också sända rapporten om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen till ledamöterna i tillsynsstyrelsen och till Europaparlamentet, rådet och revisionsrätten senast den 31 mars påföljande år.

5. Efter att ha mottagit revisionsrättens iakttagelser i fråga om myndighetens preliminära räkenskaper i enlighet med artikel 148 i budgetförordningen ska myndighetens räkenskapsförare upprätta dess slutliga räkenskaper. Den ansvariga ledamoten ska sända dem till tillsynsstyrelsen, som ska avge ett yttrande om dessa räkenskaper.

6. Myndighetens räkenskapsförare ska senast den 1 juli påföljande år sända de slutliga räkenskaperna, tillsammans med tillsynsstyrelsens yttrande, till kommissionens räkenskapsförare och till Europaparlamentet, rådet och revisionsrätten.

Myndighetens räkenskapsförare ska också senast den 1 juli sända ett redovisningspaket till kommissionens räkenskapsförare, i ett standardformat som fastställs av kommissionens räkenskapsförare, som underlag för konsolideringen.

7. De slutliga räkenskaperna ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* senast den 15 november det påföljande året.

8. Senast den 30 september ska den ansvariga ledamoten besvara revisionsrättens iakttagelser. Ledamoten ska även sända en kopia av svaret till exekutivstyrelsen och kommissionen.

9. Den ansvariga ledamoten ska, på Europaparlamentets begäran och i enlighet med artikel 165.3 i budgetförordningen, lägga fram för Europaparlamentet alla uppgifter som behövs för att förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet för det berörda budgetåret ska kunna fungera väl.

10. Europaparlamentet ska före den 15 maj år N + 2, på rekommendation av rådet som ska fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet, bevilja myndigheten ansvarsfrihet för budgetens genomförande budgetår N.”.

(47) Artikel 65 ska ersättas med följande:

”Artikel 65

Finansiella bestämmelser

Exekutivstyrelsen ska anta myndighetens finansiella bestämmelser efter samråd med kommissionen. Dessa bestämmelser får inte avvika från kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1271/2013* för de organ som avses i artikel 208 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 såvida inte de särskilda behoven för driften av myndigheten kräver det och endast med kommissionens förhandsgodkännande.

* Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1271/2013 av den 30 september 2013 med rambudgetförordning för de organ som avses i artikel 208 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 328, 7.12.2013, s. 42).”.

(48) I artikel 66 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. För bekämpning av bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet ska Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013** gälla för myndigheten utan inskränkning.

**Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).”.

(49) Artikel 68 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkterna 1 och 2 ska ersättas med följande:

”1. Tjänsteföreskrifterna, anställningsvillkoren för övriga anställda och de bestämmelser som antagits gemensamt av unionens institutioner för tillämpningen av tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren ska gälla för myndighetens personal, inbegripet heltidsledamöterna i exekutivstyrelsen och dess ordförande.

2. Exekutivstyrelsen ska i samråd med kommissionen anta de nödvändiga genomförandebestämmelserna i enlighet med bestämmelserna i artikel 110 i tjänsteföreskrifterna.”.

(b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Exekutivstyrelsen får anta bestämmelser som gör det möjligt för myndigheten att anlita utstationerade nationella experter från medlemsstaterna.”.

(50) Artikel 70 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Ledamöterna i tillsynsstyrelsen och alla i myndighetens personal, inbegripet tillfälligt utstationerade nationella experter och alla andra personer som utför uppgifter för myndigheten på grundval av avtal, ska omfattas av kravet på tystnadsplikt enligt artikel 339 i EUF-fördraget och de relevanta bestämmelserna i tillämplig unionslagstiftning även efter det att deras förordnanden upphört.”.

(b) I punkt 2 ska andra stycket ersättas med följande:

”Vidare ska skyldigheten enligt punkt 1 och första stycket i denna punkt inte hindra myndigheten och de behöriga myndigheterna från att använda upplysningarna för efterlevnadskontroll av de rättsakter som avses i artikel 1.2, och i synnerhet vid rättsliga förfaranden för antagande av beslut.”.

(c) Följande punkt ska införas som punkt 2 a:

”2 a. Exekutivstyrelsen och tillsynsstyrelsen ska säkerställa att personer som direkt eller indirekt, permanent eller tillfälligt, tillhandahåller tjänster som har anknytning till myndighetens uppdrag, inbegripet tjänstemän och andra personer som har bemyndigats av exekutivstyrelsen och tillsynsstyrelsen eller utsetts av den behöriga myndigheten för detta syfte, omfattas av krav på tystnadsplikt som är likvärdiga med kraven i föregående punkter.

Samma krav på tystnadsplikt ska även gälla för observatörer som deltar i exekutivstyrelsens och tillsynsstyrelsens sammanträden och som deltar i myndighetens verksamhet.”.

(d) I punkt 3 ska första stycket ersättas med följande:

”Punkterna 1 och 2 ska inte hindra myndigheten från att utbyta uppgifter med behöriga myndigheter i enlighet med denna förordning och annan unionslagstiftning som är tillämplig på finansinstitut.”.

(51) Artikel 71 ska ersättas med följande:

”Denna förordning ska inte påverka medlemsstaternas skyldigheter vid deras behandling av personuppgifter enligt förordning (EU) 2016/679 eller myndighetens skyldigheter vid sin behandling av personuppgifter enligt förordning (EU) 2018/XXX (dataskyddsförordning för EU:s institutioner och organ) inom ramen för dess ansvarsområden.”.

(52) I artikel 72 ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. Exekutivstyrelsen ska anta närmare föreskrifter för tillämpningen av förordning (EG) nr 1049/2001.”.

(53) I artikel 73 ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. Exekutivstyrelsen ska fatta beslut om myndighetens interna språkordning.”.

(54) I artikel 74 ska första stycket ersättas med följande:

”De nödvändiga arrangemangen beträffande de lokaler som myndigheten ska få i den medlemsstat där den har sitt säte och de resurser som ska tillhandahållas av den medlemsstaten samt de särskilda regler som i den medlemsstaten är tillämpliga på myndighetens personal och deras familjemedlemmar ska, efter exekutivstyrelsens godkännande, fastställas i en överenskommelse om säte mellan myndigheten och den medlemsstaten.”.

(55) Följande artikel ska införas som artikel 75 a:

”Artikel 75 a

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 35c och 62a ska ges till kommissionen tills vidare.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 35c och 62a får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artikel 35c eller 62a ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av tre månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med tre månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”.

(56) Artikel 76 ska ersättas med följande:

”Artikel 76

Förhållande till CEBS

Myndigheten ska betraktas som den lagliga efterföljaren till CEBS. CEBS alla tillgångar och skulder samt alla oavslutade transaktioner ska senast dagen för inrättandet av myndigheten automatiskt överföras till myndigheten. CEBS ska upprätta ett bokslut som visar läget när det gäller utgående tillgångar och skulder vid dagen för överföringen. Detta bokslut ska revideras och godkännas av CEBS och av kommissionen.”.

(57) Följande nya artikel ska införas som artikel 77a:

”Artikel 77a

Övergångsbestämmelser

Förordnandet som verkställande direktör som utsetts i enlighet med förordning nr 1093/2010, senast ändrad genom direktiv (EU) 2015/2366, och dithörande arbetsuppgifter, som innehas den [Publikationsbyrån: för in datumet 3 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska upphöra den dagen.

Förordnandet som ordförande som utsetts i enlighet med förordning nr 1093/2010, senast ändrad genom direktiv (EU) 2015/2366, och dithörande arbetsuppgifter, som innehas den [Publikationsbyrån: för in datumet 3 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska fortsätta fram till dess att det löper ut.

Förordnandet som ledamot i förvaltningsstyrelsen som utsetts i enlighet med förordning nr 1093/2010, senast ändrad genom direktiv (EU) 2015/2366, och

dithörande arbetsuppgifter, som innehas den [Publikationsbyrån: för in datumet 3 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska upphöra den dagen.”.

Artikel 2

Ändringar av förordning (EU) nr 1094/2010

Förordning (EU) 1094/2010 ska ändras på följande sätt:

(1) I artikel 1 ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. Myndigheten ska agera enligt de befogenheter som den tilldelas genom denna förordning och vara verksam inom tillämpningsområdet för direktiv 2009/138/EG med undantag av avdelning IV, direktiven 2002/92/EG, 2003/41/EG, 2002/87/EG och 2009/103/EG* samt, i den mån dessa akter tillämpas på försäkringsföretag, återförsäkringsföretag, tjänstepensionsinstitut och försäkringsförmedlare, inom ramen för de relevanta delarna av direktiven (EU) 2015/849 och 2002/65/EG, inbegripet alla direktiv, förordningar och beslut som grundas på dessa akter och alla framtida rättsligt bindande unionsakter genom vilka myndigheten tilldelas uppgifter.

* Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/103/EG av den 16 september 2009 om ansvarsförsäkring för motorfordon och kontroll av att försäkringsplikten fullgörs beträffande sådan ansvarighet (EUT L 263.7.10.2009, s.11).”.

(2) I artikel 2.5 skal följande stycke läggas till:

”I denna förordning innefattar *tillsyn* den verksamhet som alla behöriga myndigheter ska utföra enligt de rättsakter som avses i artikel 1.2.”.

(3) I artikel 4.2 ska led ii ersättas med följande:

”ii) när det gäller direktiven 2002/65/EG och (EU) 2015/849, de myndigheter som är behöriga att säkerställa att finansinstitut enligt definitionen i punkt 1 uppfyller kraven i de direktiven.”.

(4) Artikel 6 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. En exekutivstyrelse, som ska ha de uppgifter som anges i artikel 47.”.

(b) Punkt 4 ska utgå.

(5) Artikel 8 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Följande led ska införas som led aa:

”aa) Att utarbeta och hålla uppdaterad en EU-handbok för tillsynen av finansinstitut i unionen.”.

ii) Leden e och f ska ersättas med följande:

”e) Att organisera och genomföra granskningar av behöriga myndigheter och i detta sammanhang utfärda riktlinjer och rekommendationer samt fastställa bästa praxis för att uppnå mer enhetliga tillsynsresultat.

f) Att övervaka och bedöma marknadsutvecklingen inom sina behörighetsområden, om relevant även utveckling som rör trender för innovativa finansiella tjänster.”.

iii) Led h ska ersättas med följande:

h) Att främja skyddet av försäkringstagare, personer som omfattas av pensionssystem och förmånstagare, konsumenter och investerare.”.

iv) Led l ska utgå.

(v) Följande led ska införas som led m:

”m) Att avge yttranden när det gäller ansökningar avseende interna modeller, för att underlätta beslutsfattandet och att ge stöd i enlighet med artikel 21a.”.

(b) Följande nya punkt ska införas som punkt 1 a:

”1a. När myndigheten utför sina uppgifter enligt denna förordning ska den beakta tekniska innovationer, innovativa och hållbara affärsmodeller och integrering av miljöfaktorer, sociala faktorer och bolagsstyrningsfaktorer.”.

(c) I punkt 2 ska följande ändringar göras:

i) Följande led ska införas som led ca:

”ca) utfärda rekommendationer i enlighet med artiklarna 29a och 31a.”.

ii) Led h ska ersättas med följande:

”h) samla in nödvändiga uppgifter om finansinstitut i enlighet med artikel 35 och artikel 35b,”.

(d) Följande punkt ska läggas till som punkt 3:

”3. När myndigheten utför de uppgifter som avses i punkt 1 och utövar de befogenheter som avses i punkt 2 ska den ta vederbörlig hänsyn till principerna om bättre lagstiftning, inbegripet resultaten av den analys av kostnader och fördelar som ska genomföras i enlighet med denna förordning.”.

(6) Artikel 9 ska ändras på följande sätt:

(a) I punkt 1 ska följande led aa och ab införas:

”aa) göra djupgående tematiska granskningar av marknadsbeteenden och bygga upp en gemensam bild av praxis på marknaderna, i syfte att identifiera potentiella problem och att analysera deras effekter,

ab) utveckla riskindikatorer för icke-professionella investerare för att utan onödigt dröjsmål upptäcka möjliga upphov till skada för konsumenterna.”.

(b) I punkt 1 ska led d ersättas med följande:

”d) utveckla gemensamma regler om utlämnande av uppgifter.”.

(c) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Myndigheten ska övervaka nya och befintliga former av finansiell verksamhet och får anta riktlinjer och rekommendationer för att främja säkra och sunda marknader och en enhetlig reglerings- och tillsynspraxis.”.

(d) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Myndigheten ska inrätta en kommitté för finansiell innovation, som ska vara en integrerad del av myndigheten och omfatta alla relevanta behöriga nationella tillsynsmyndigheter och myndigheter med ansvar för konsumentskydd i syfte att samordna regleringen och tillsynen av ny eller innovativ finansiell verksamhet och

bistå med råd som myndigheten ska lägga fram för Europaparlamentet, rådet och kommissionen. Myndigheten får också låta nationella dataskyddsmyndigheter ingå i kommittén.”.

(7) Artikel 16 ska ändras på följande sätt:

(a) I punkt 1 ska följande stycke läggas till:

”Myndigheten får också utfärda riktlinjer och rekommendationer till myndigheter i medlemsstaterna som inte definieras som behöriga myndigheter enligt denna förordning, men som har befogenhet att säkerställa tillämpningen av de rättsakter som avses i artikel 1.2.”.

(b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Myndigheten ska, utom i undantagsfall, genomföra öppna offentliga samråd om de riktlinjer och rekommendationer som den utfärdar och analysera de möjliga kostnaderna och fördelarna med att utfärda sådana riktlinjer och rekommendationer. Dessa samråd och analyser ska stå i proportion till riktlinjernas eller rekommendationernas omfattning, art och konsekvenser. Myndigheten ska, utom i undantagsfall, också begära yttranden eller råd från intressentgruppen för försäkring och återförsäkring och intressentgruppen för tjänstepensioner.”.

(c) I punkt 4 ska följande mening läggas till i slutet:

”Rapporten ska också förklara hur myndigheten motiverar utfärdandet av sina riktlinjer och rekommendationer och ge en sammanfattning av återkopplingen från offentliga samråd om riktlinjerna och rekommendationerna.”.

(d) Följande punkt ska läggas till som punkt 5:

”5. Om två tredjedelar av ledamöterna i intressentgruppen för försäkring och återförsäkring eller intressentgruppen för tjänstepensioner anser att myndigheten har överskridit sin behörighet genom att utfärda vissa riktlinjer eller rekommendationer, får de lämna ett motiverat yttrande till kommissionen.

Kommissionen ska begära en förklaring som motiverar myndighetens utfärdande av de aktuella riktlinjerna eller rekommendationerna. När kommissionen har mottagit myndighetens förklaring ska den bedöma riktlinjernas eller rekommendationernas omfattning mot bakgrund av myndighetens behörighet. Om kommissionen anser att myndigheten har överskridit sin behörighet får den, efter att ha gett myndigheten tillfälle att framföra sina synpunkter, anta ett genomförandebeslut om att myndigheten drar tillbaka de aktuella riktlinjerna eller rekommendationerna. Kommissionens beslut ska offentliggöras.”.

(8) I artikel 17.2 ska följande stycken läggas till:

”Utan att det påverkar de befogenheter som fastställs i artikel 35 får myndigheten rikta en vederbörligen motiverad begäran om information direkt till andra behöriga myndigheter eller relevanta finansinstitut, när detta anses nödvändigt för att utreda en påstådd överträdelse av unionslagstiftningen eller underlåtenhet att tillämpa den. Om den motiverade begäran riktar sig till finansinstitut ska den innehålla en förklaring av varför informationen är nödvändig för att utreda en påstådd överträdelse av unionslagstiftningen eller underlåtenhet att tillämpa den.

Mottagaren av en sådan begäran ska förse myndigheten med tydlig, korrekt och komplett information utan onödigt dröjsmål.

Om en begäran om information har riktats till ett finansinstitut ska myndigheten underrätta de relevanta behöriga myndigheterna om denna begäran. De behöriga myndigheterna ska bistå myndigheten vid insamlingen av informationen om den begär det.”.

(9) Artikel 19 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. I de fall som anges i de unionsakter som avses i artikel 1.2, och utan att det påverkar de befogenheter som fastställs i artikel 17, får myndigheten bistå de behöriga myndigheterna med att nå en överenskommelse i enlighet med förfarandet i punkterna 2–4 i något av följande fall:

a) På begäran av en eller flera av de berörda behöriga myndigheterna, om en behörig myndighet är oenig med en annan behörig myndighet vad gäller förfarandet för en åtgärd eller åtgärdens innehåll, en föreslagen åtgärd eller avsaknaden av åtgärder.

b) På eget initiativ, om oenighet mellan behöriga myndigheter kan fastställas på grundval av objektiva kriterier.

I de fall de rättsakter som avses i artikel 1.2 kräver att ett gemensamt beslut fattas av behöriga myndigheter, ska det antas att oenighet råder om inget gemensamt beslut fattas av dessa myndigheter inom de tidsfrister som anges i de akterna.”.

(b) Följande punkter ska införas som punkterna 1a och 1b:

”1a. I följande fall ska de berörda behöriga myndigheterna utan dröjsmål underrätta myndigheten om att en överenskommelse inte har nåtts:

a) Om en tidsfrist för att nå en överenskommelse mellan de behöriga myndigheterna föreskrivs i de unionsakter som avses i artikel 1.2 och något av följande inträffar, beroende på vilket som inträffar först:

i) Tidsfristen löper ut.

ii) En eller flera av de berörda behöriga myndigheterna konstaterar på grundval av objektiva faktorer att oenighet föreligger.

b) Om ingen tidsfrist för att nå en överenskommelse mellan de behöriga myndigheterna föreskrivs i de unionsakter som avses i artikel 1.2 och något av följande inträffar, beroende på vilket som inträffar först:

i) En eller flera av de berörda behöriga myndigheterna konstaterar på grundval av objektiva faktorer att oenighet föreligger.

ii) Två månader har förflutit från den dag då en behörig myndighet mottog en begäran från en annan behörig myndighet om att vidta vissa åtgärder för att följa unionslagstiftningen, och den anmodade myndigheten ännu inte har antagit ett beslut för att tillmötesgå denna begäran.”.

(c) I punkt 1 ska andra stycket utgå.

1b. Ordföranden ska bedöma huruvida myndigheten bör agera i enlighet med punkt 1. Om myndigheten agerar på eget initiativ ska den underrätta de berörda behöriga myndigheterna om sitt beslut att agera.

Då ett gemensamt beslut krävs enligt de rättsakter som avses i artikel 1.2 ska alla behöriga myndigheter som deltar i det gemensamma beslutet, i avvaktan på myndighetens beslut i enlighet med det förfarande som anges i artikel 47.3a, avvakta med sina enskilda beslut, . Om myndigheten beslutar att agera ska alla de behöriga myndigheter som deltar i det gemensamma beslutet avvakta med sina beslut tills det förfarande som anges i punkterna 2 och 3 är avslutat.”.

(d) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”Om det förlikningsskede som avses i punkt 2 har avslutats utan att de berörda behöriga myndigheterna har lyckats nå någon överenskommelse, får myndigheten fatta ett beslut för att lösa tvisten och ålägga myndigheterna att vidta en specifik åtgärd eller avstå från en viss åtgärd, för att säkerställa överensstämmelse med unionslagstiftningen. Myndighetens beslut ska vara bindande för de berörda behöriga myndigheterna. Genom sitt beslut kan myndigheten kräva att de behöriga myndigheterna återkallar eller ändrar ett beslut som de har antagit eller att de använder de befogenheter som de har enligt tillämplig unionslagstiftning.”.

(e) Följande punkt ska införas som punkt 3a:

”3 a. Myndigheten ska underrätta de berörda behöriga myndigheterna om att förfarandena enligt punkterna 2 och 3 har avslutats, i förekommande fall tillsammans med det beslut som den fattat enligt punkt 3.”.

(f) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Om en behörig myndighet inte rättar sig efter myndighetens beslut och därigenom inte säkerställer att ett finansinstitut uppfyller krav som är direkt tillämpliga på det enligt de rättsakter som avses i artikel 1.2, får myndigheten – utan att det påverkar kommissionens befogenheter enligt artikel 258 i fördraget – anta ett enskilt beslut riktat till ett finansinstitut med krav på att finansinstitutet vidtar nödvändiga åtgärder för att uppfylla sina skyldigheter enligt unionslagstiftningen, däribland även krav på att upphöra med viss praxis.”.

(10) Artikel 21 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

Myndigheten ska främja och övervaka effektivitet, ändamålsenlighet och konsekvens i arbetet i de tillsynskollegier som avses i direktiv 2009/138/EG och verka för enhetlighet i de olika tillsynskollegiernas tillämpning av unionslagstiftningen. I syfte att skapa enhetlighet i fråga om bästa tillsynspraxis ska personal från myndigheten kunna delta i tillsynskollegiernas verksamhet eller leda den om så är lämpligt, däribland undersökningar på plats, som utförs gemensamt av två eller flera behöriga myndigheter.”.

(b) I punkt 2 ska andra stycket ersättas med följande:

”För tillämpningen av denna punkt och punkt 1 i denna artikel ska myndigheten anses vara en ”behörig myndighet” eller en ”tillsynsmyndighet” i den mening som avses i relevant lagstiftning.”.

(11) Följande artikel ska införas som artikel 21 a:

”Artikel 21 a

Interna modeller

1. För att bidra till upprättandet av gemensamma standarder och metoder för tillsyn av hög kvalitet ska myndigheten på eget initiativ eller på en eller flera tillsynsmyndigheters begäran göra följande:

a) Avge yttranden till de berörda tillsynsmyndigheterna om ansökan om att använda eller ändra en intern modell. För att kunna göra detta får Eiopa begära all nödvändig information från de berörda tillsynsmyndigheterna.

b) Vid oenighet om godkännandet av interna modeller, ge stöd till de berörda tillsynsmyndigheterna för att nå en överenskommelse i enlighet med förfarandet i artikel 19.

2. Under de förhållanden som anges i artikel 231.6a i direktiv 2009/138/EG får företag begära att Eiopa bistår de behöriga myndigheterna för att nå en överenskommelse i enlighet med förfarandet i artikel 19.

(12) I artikel 22.4 ska andra stycket ersättas med följande:

”I detta syfte får myndigheten använda de befogenheter som den tilldelas i denna förordning, inklusive artiklarna 35 och 35b.”.

(13) Artikel 29 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Följande led ska införas som led aa:

”aa) Utfärda den strategiska tillsynsplanen enligt artikel 29a.”.

ii) Led b ska ersättas med följande:

”b) Främja ett effektivt bilateralt och multilateralt utbyte av uppgifter mellan behöriga myndigheter, på alla relevanta områden inklusive it-säkerhet och it-attacker om lämpligt, under fullständigt iakttagande av tillämpliga bestämmelser om konfidentialitet och skydd av personuppgifter i unionslagstiftningen på området.”.

iii) Led e ska ersättas med följande:

”e) Upprätta sektorspecifika och sektorövergripande utbildningsprogram, även rörande teknisk innovation, underlätta personalutbyte och uppmuntra behöriga myndigheter att öka utnyttjandet av system för att utstationera personal och andra instrument.”.

(b) I punkt 2 ska följande stycke läggas till som andra stycket:

”I syfte att skapa en gemensam tillsynskultur ska myndigheten utarbeta och hålla uppdaterad en EU-handbok för tillsynen av finansinstitut i unionen, med beaktande av förändringar i finansinstitutens affärspraxis och affärsmodeller. EU-handboken för tillsyn som helhet ska beskriva bästa tillsynspraxis samt metoder och processer av hög kvalitet.”.

(14) Följande artikel ska införas som artikel 29a:

”Artikel 29a

Strategisk tillsynsplan

1. Efter ikraftträdandet av förordning [XXX för in hänvisning till ändringsförordning] och senast den 31 mars vart tredje år därefter, ska myndigheten utfärda en rekommendation som riktas till behöriga myndigheter, där de strategiska målen och prioriteringarna för tillsynen fastställs (strategisk tillsynsplan) och där alla eventuella bidrag från behöriga myndigheter har beaktats. Myndigheten ska översända den strategiska tillsynsplanen för kännedom till Europaparlamentet, rådet och kommissionen och offentliggöra den på sin webbplats.

Den strategiska tillsynsplanen ska fastställa särskilda prioriteringar för tillsynsverksamheten i syfte att främja en konsekvent, ändamålsenlig och effektiv tillsynspraxis och en gemensam, enhetlig och konsekvent tillämpning av unionslagstiftningen, och i syfte att hantera relevanta utvecklingstendenser på mikronivå, potentiella risker och sårbarheter som identifierats i enlighet med artikel 32.

2. Senast den 30 september varje år ska varje behörig myndighet lämna in ett förslag till årligt arbetsprogram för nästa år till myndigheten för bedömning och särskilt beskriva hur förslaget ligger i linje med den strategiska tillsynsplanen.

Förslaget till årligt arbetsprogram ska innehålla särskilda mål och prioriteringar för tillsynsverksamheten och kvantitativa och kvalitativa kriterier för urval av finansinstitut, marknadspraxis, marknadsbeteenden och finansiella marknader som den behöriga myndighet som lämnar in förslaget ska granska under det år som programmet omfattar.

3. Myndigheten ska bedöma förslaget till årligt arbetsprogram och om det finns väsentliga risker för att prioriteringarna i den strategiska tillsynsplanen inte kommer att uppnås ska myndigheten utfärda en rekommendation till den relevanta behöriga myndigheten som syftar till att anpassa den relevanta behöriga myndighetens årliga arbetsprogram till den strategiska tillsynsplanen.

Senast den 31 december varje år ska de behöriga myndigheterna anta sina årliga arbetsprogram med beaktande av eventuella sådana rekommendationer.

4. Senast den 31 mars varje år ska varje behörig myndighet till myndigheten översända en rapport om genomförandet av det årliga arbetsprogrammet.

Rapporten ska innehålla åtminstone följande information:

a) En beskrivning av tillsynsverksamheten och granskningar av finansinstitut, marknadspraxis och beteenden och finansiella marknader, samt administrativa åtgärder och sanktioner mot finansinstitut som gjort sig skyldiga till överträdelser av unionslagstiftningen och nationell lagstiftning.

b) En beskrivning av verksamhet som genomförts men som inte ingick i det årliga arbetsprogrammet.

c) En redogörelse för verksamhet som ingick i det årliga arbetsprogrammet men som inte genomförts och för programmål som inte uppfyllts, samt orsakerna till att verksamheten inte genomförts och till att målen inte uppfyllts.

5. Myndigheten ska bedöma de behöriga myndigheternas genomföranderapporter. Om det finns väsentliga risker för att prioriteringarna i den strategiska tillsynsplanen inte kommer att uppnås ska myndigheten utfärda en rekommendation till varje berörd behörig myndighet om hur de relevanta bristerna i deras verksamhet kan åtgärdas.

På grundval av rapporterna och sin egen riskbedömning ska myndigheten kartlägga de delar av den behöriga myndighetens verksamhet som är av avgörande betydelse för den strategiska tillsynsplanen och vid behov utvärdera dessa delar enligt artikel 30.

6. Myndigheten ska offentliggöra information om bästa praxis som konstaterats vid bedömningen av de årliga arbetsprogrammen så att den blir allmänt tillgänglig.”.

(15) Artikel 30 ska ändras på följande sätt:

(a) Artikelrubriken ska ersättas med följande:

”Utvärdering av behöriga myndigheter”.

(b) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Myndigheten ska regelbundet genomföra granskningar av hela eller delar av behöriga myndigheters verksamhet för att uppnå mer enhetliga tillsynsresultat. Den ska i detta syfte utarbeta metoder för att objektivt bedöma och jämföra de behöriga myndigheter som utvärderas. Vid utvärderingarna ska hänsyn tas till befintlig information och redan gjorda bedömningar som avser den berörda behöriga myndigheten, inbegripet all information som har lämnats till myndigheten i enlighet med artikel 35, och eventuella uppgifter från berörda parter.”.

(c) Följande punkt ska införas som punkt 1 a:

”1a. För tillämpningen av denna artikel ska myndigheten upprätta en granskningskommitté som uteslutande består av personal från myndigheten. Myndigheten får delegera vissa uppgifter eller beslut till granskningskommittén.”.

(d) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) Inledningsfrasen ska ersättas med följande:

”Utvärderingen ska särskilt, men inte uteslutande, omfatta följande:”.

ii) Led a ska ersättas med följande:

”a) Frågan om hur väl avvägda den behöriga myndighetens resurser är, dess grad av självständighet och dess styrformer, med särskild hänsyn till möjligheterna att effektivt tillämpa de unionsakter som avses i artikel 1.2 och kapaciteten att anpassa sig till marknadsutvecklingen.”.

(e) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Myndigheten ska utarbeta en rapport med resultaten av översynen. Rapporten ska beskriva och ange vilka uppföljningsåtgärder som planeras till följd av översynen. Uppföljningsåtgärderna får antas i form av riktlinjer och rekommendationer i enlighet med artikel 16 och yttranden i enlighet med artikel 29.1 a.

I enlighet med artikel 16.3 ska de behöriga myndigheterna med alla tillgängliga medel söka följa de utfärdade riktlinjerna och rekommendationerna. Om de behöriga myndigheterna inte agerar för att genomföra de uppföljningsåtgärder som anges i rapporten ska myndigheten utfärda en uppföljningsrapport.

När myndigheten utarbetar förslag till tekniska tillsynsstandarder eller tekniska genomförandestandarder i enlighet med artiklarna 10–15, eller riktlinjer eller rekommendationer i enlighet med artikel 16, ska den ta hänsyn till resultaten av utvärderingen och all annan information som den inhämtar när den utför sina uppgifter, för att säkerställa enhetlig tillsynspraxis av högsta kvalitet.”.

(f) Följande punkt ska införas som punkt 3a:

”3 a. Myndigheten ska avge ett yttrande till kommissionen om den, med beaktande av resultatet från översynen eller annan information som den inhämtar när den utför sina uppgifter, anser att ytterligare harmonisering av reglerna för finansinstitut eller behöriga myndigheter skulle vara nödvändig.”.

(g) Punkt 4 ska ersättas med följande:

4. Myndigheten ska offentliggöra den rapport som avses i punkt 3, och eventuella uppföljningsrapporter, såvida inte offentliggörandet skulle innebära risker för det finansiella systemets stabilitet. Den behöriga myndighet som är föremål för utvärderingen ska ges tillfälle att kommentera en rapport innan den offentliggörs. Kommentarerna ska göras allmänt tillgängliga, såvida inte offentliggörandet skulle innebära risker för det finansiella systemets stabilitet.”.

(16) I artikel 31 ska följande nya punkt läggas till som punkt 2:

”2. ”När det gäller behöriga myndigheters verksamhet för att underlätta marknadstillträde för aktörer eller produkter som baserar sig på teknisk innovation ska myndigheten främja enhetlig tillsyn, särskilt genom utbyte av information och bästa praxis. Där det är lämpligt får myndigheten utfärda riktlinjer eller rekommendationer i enlighet med artikel 16.”.

(17) Följande nya artikel ska införas som artikel 31a:

”Artikel 31 a

Samordning när det gäller delegering och utkontraktering av verksamheter samt risköverföring

1. Myndigheten ska fortlöpande samordna de behöriga myndigheternas tillsynsverksamhet i syfte att främja enhetlig tillsyn när det gäller finansinstituts delegering och utkontraktering av verksamhet samt deras risköverföring, i enlighet med punkterna 2, 3 och 4.

2. De behöriga myndigheterna ska anmäla till myndigheten om de planerar att auktorisera eller registrera ett finansinstitut som står under tillsyn av den berörda behöriga myndigheten i enlighet med de rättsakter som avses i artikel 1.2, och om finansinstitutets affärsplan innebär att en väsentlig del av dess verksamhet eller någon av dess centrala funktioner utkontrakteras eller delegeras eller att risken i samband med en väsentlig del av dess verksamhet överförs till tredjeland, för att åtnjuta EU-pass samtidigt som de i huvudsak har väsentlig verksamhet eller väsentliga funktioner utanför unionen. Anmälan ska vara tillräckligt detaljerad för att myndigheten ska kunna göra en bedömning.

Om myndigheten anser det nödvändigt att utfärda ett yttrande till en behörig myndighet angående en auktorisering eller registrering som anmälts enligt första stycket, på grund av bristande överensstämmelse med unionslagstiftningen eller riktlinjer, rekommendationer eller yttranden som antagits av myndigheten, ska den

informera den behöriga myndigheten om detta inom 20 arbetsdagar från mottagandet av anmälan från den behöriga myndigheten. I det fallet ska den berörda behöriga myndigheten invänta myndighetens yttrande innan den beviljar auktorisering eller registrering.

Om myndigheten begär det ska den behöriga myndigheten inom 15 arbetsdagar från mottagandet av begäran tillhandahålla information om sina beslut att auktorisera eller registrera ett finansinstitut som står under dess tillsyn i enlighet med de rättsakter som avses i artikel 1.2.

Myndigheten ska utfärda yttrandet, utan att det påverkar eventuella tidsfrister som fastställs i unionslagstiftningen, senast två månader efter mottagandet av den anmälan som avses i första stycket.

3. Finansinstitut ska till den behöriga myndigheten anmäla utkontraktering eller delegering av en väsentlig del av sin verksamhet eller någon av sina nyckelfunktioner och överföring av risk i samband med en väsentlig del av verksamheten till en annan enhet eller sin egen filial som är etablerad i ett tredjeland. Den berörda behöriga myndigheten ska informera myndigheten om sådana anmälningar två gånger om året.

På myndighetens begäran och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 35 ska den behöriga myndigheten tillhandahålla information om finansinstituts arrangemang för utkontraktering, delegering eller risköverföring.

Myndigheten ska övervaka huruvida de berörda behöriga myndigheterna kontrollerar att sådana arrangemang för utkontraktering, delegering eller risköverföring som avses i första stycket ingås i enlighet med unionslagstiftningen, överensstämmer med riktlinjer, rekommendationer eller yttranden från myndigheten och inte hindrar en effektiv tillsyn av de behöriga myndigheterna [och efterlevnadskontroll] i ett tredjeland.

4. Myndigheten får utfärda rekommendationer till den berörda behöriga myndigheten, inbegripet rekommendationer om att ompröva ett beslut eller återkalla en auktorisation. Om den berörda behöriga myndigheten inte följer rekommendationerna från myndigheten inom 15 arbetsdagar ska den behöriga myndigheten ange skälen till detta, och myndigheten ska offentliggöra sin rekommendation tillsammans med dessa skäl.”.

(18) Artikel 32 ska ändras på följande sätt:

(19) Följande nya punkt ska införas som punkt 2a:

”2 a. Åtminstone en gång per år ska myndigheten bedöma om det är lämpligt att genomföra sådana unionsomfattande utvärderingar som avses i punkt 2 och informera Europaparlamentet, rådet och kommissionen om sina överväganden. När sådana unionsomfattande utvärderingar utförs och myndigheten anser att det är lämpligt att göra det, ska den lämna ut upplysningar om resultaten till varje deltagande finansinstitut.

Behöriga myndigheters tystnadsplikt ska inte hindra de behöriga myndigheterna från att offentliggöra resultatet av unionsomfattande utvärderingar enligt punkt 2 eller från att översända resultatet av sådana utvärderingar till myndigheten så att den kan offentliggöra resultaten av unionsomfattande utvärderingar av finansinstituts motståndskraft.”.

(20) Artikel 33 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Myndigheten ska bistå kommissionen vid utarbetandet av beslut om likvärdighet avseende reglerings- och tillsynsordningar i tredjeländer efter särskild begäran om råd från kommissionen eller om så krävs enligt de rättsakter som avses i artikel 1.2.”.

(b) Följande punkter ska införas som punkterna 2a, 2b och 2c:

”2 a. Myndigheten ska övervaka utvecklingen inom reglering, tillsyn och praxis för efterlevnadskontroll samt relevant marknadsutveckling i tredjeländer för vilka beslut om likvärdighet har antagits av kommissionen i enlighet med de rättsakter som avses i artikel 1.2, för att kontrollera att de kriterier som ligger till grund för besluten och alla villkor som anges i desamma fortfarande är uppfyllda. Den ska beakta de berörda tredjeländernas marknadsrelevans. Myndigheten ska överlämna en konfidentiell rapport om sina resultat till kommissionen en gång om året.

Utan att det påverkar de särskilda krav som anges i de rättsakter som avses i artikel 1.2 och med förbehåll för de villkor som anges i punkt 1 andra meningen, ska myndigheten då det är möjligt samarbeta med de relevanta behöriga myndigheterna och i tillämpliga fall även med resolutionsmyndigheterna, i tredjeländer vars reglerings- och tillsynsordningar har erkänts som likvärdiga. Samarbetet ska ske på grundval av administrativa arrangemang som ingåtts med de relevanta myndigheterna i dessa tredjeländer. När myndigheten förhandlar fram sådana administrativa arrangemang ska den inkludera bestämmelser om följande:

a) De mekanismer som gör det möjligt för myndigheten att inhämta relevant information, inklusive information om den rättsliga ordningen, tillsynssystemet, relevant marknadsutveckling och alla förändringar som kan påverka beslutet om likvärdighet.

b) I den utsträckning det är nödvändigt för uppföljningen av sådana beslut om likvärdighet, förfarandena för samordning av tillsynsverksamhet, inbegripet inspektioner på plats.

Myndigheten ska informera kommissionen om en behörig myndighet i ett tredjeland vägrar att ingå sådana administrativa arrangemang eller om den vägrar att aktivt samarbeta. Kommissionen ska ta hänsyn till denna information när den ser över de relevanta besluten om likvärdighet.

2b. Om myndigheten upptäcker utvecklingstendenser inom reglering, tillsyn eller praxis för efterlevnadskontroll i de tredjeländer som avses i punkt 2a vilken kan påverka den finansiella stabiliteten i unionens eller i en eller flera av dess medlemsstater, marknadens integritet eller investerarskyddet eller den inre marknadens funktion, ska den underrätta kommissionen på konfidentiell basis och utan dröjsmål.

Myndigheten ska en gång per år överlämna en konfidentiell rapport till kommissionen om utvecklingen inom reglering, tillsyn och efterlevnadskontroll samt marknadsutveckling i de tredjeländer som avses i punkt 2a, med särskild inriktning på konsekvenserna för den finansiella stabiliteten, marknadernas integritet, investerarskyddet eller den inre marknadens funktion.

2c. De behöriga myndigheterna ska på förhand underrätta myndigheten om de planerar att ingå administrativa arrangemang med tillsynsmyndigheter i tredjeländer på något område som omfattas av de rättsakter som avses i artikel 1.2, även när det

gäller filialer till enheter från tredjeland. De ska samtidigt ge myndigheten ett förslag till de arrangemang som planeras.

Myndigheten får ta fram standardiserade administrativa arrangemang i syfte att upprätta en konsekvent, ändamålsenlig och effektiv tillsynspraxis inom unionen och för att stärka den internationella samordningen på tillsynsområdet. I enlighet med artikel 16.3 ska de behöriga myndigheterna med alla tillgängliga medel söka följa sådana standardiserade arrangemang.

I den rapport som avses i artikel 43.5 ska myndigheten inkludera information om administrativa arrangemang som har överenskommits med tillsynsmyndigheter, internationella organisationer eller förvaltningar i tredjeländer, myndighetens bistånd till kommissionen i samband med utarbetandet av beslut om likvärdighet och den övervakning som myndigheten utför i enlighet med punkt 2a.”.

(21) I artikel 34 ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. När det gäller bedömning av fusioner och förvärv som omfattas av tillämpningsområdet för direktiv 2009/138/EG och som enligt det direktivet kräver samråd mellan de behöriga myndigheterna i två eller fler medlemsstater, får myndigheten efter ansökan från någon av de berörda behöriga myndigheterna avge och offentliggöra ett yttrande om en bedömning, utom avseende kriterierna i artikel 59.1 e i direktiv 2009/138/EG. Yttrandet ska avges utan dröjsmål och under alla förhållanden före slutet av bedömningsperioden enligt direktiv 2009/138/EG. Artiklarna 35 och 35b ska tillämpas på de områden för vilka myndigheten får avge ett yttrande.”.

(22) Artikel 35 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkterna 1, 2 och 3 ska ersättas med följande:

”1. På begäran av myndigheten ska de behöriga myndigheterna lämna alla nödvändiga uppgifter så att den kan utföra de verksamhetsuppgifter som den tilldelas genom denna förordning, under förutsättning att dessa myndigheter har laglig tillgång till de relevanta uppgifterna.

Uppgifterna ska vara korrekta och fullständiga och lämnas in inom den tidsfrist som fastställs av myndigheten.

2. Myndigheten får också begära att uppgifter ska lämnas med regelbundna intervall och i angivna format eller i jämförbara mallar som godkänts av myndigheten. Vid en sådan begäran ska om möjligt gemensamma rapporteringsformat användas.

3. På en vederbörligen motiverad begäran av en behörig myndighet ska myndigheten, i enlighet med de krav på tystnadsplikt som fastställs i sektorspecifik lagstiftning och i artikel 70 i denna förordning, tillhandahålla alla uppgifter som behövs för att den behöriga myndigheten ska kunna utföra sina verksamhetsuppgifter.”.

(b) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Om de uppgifter som begärs i enlighet med punkt 1 inte är tillgängliga eller inte görs tillgängliga av de behöriga myndigheterna inom den tidsfrist som fastställs av myndigheten, får myndigheten rikta en vederbörligen motiverad begäran till något av följande:

a) Andra myndigheter med tillsynsfunktioner.

b) Det ministerium som ansvarar för finansfrågor i den berörda medlemsstaten, om ministeriet förfogar över tillsynsinformation.

c) Den nationella centralbanken i den berörda medlemsstaten.

d) Statistikbyrån i den berörda medlemsstaten.

På begäran av myndigheten ska de behöriga myndigheterna bistå den vid insamlingen av uppgifterna.”.

(c) Punkterna 6 och 7 ska utgå.

(23) Följande ska införas som artikel 35a–35h:

”Artikel 35 a

Utövande av de befogenheter som avses i artikel 35b

De befogenheter som genom artikel 35b tilldelas myndigheten, någon av dess tjänstemän eller en annan av myndigheten bemyndigad person får inte användas för att kräva att konfidentiella uppgifter eller handlingar lämnas ut.

Artikel 35b

Begäran om upplysningar riktad till finansinstitut

1. Om uppgifter som begärts i enlighet med artikel 35.1 eller 35.5 inte är tillgängliga eller inte tillhandahålls inom den tidsfrist som myndigheten fastställt, får myndigheten genom en enkel begäran eller genom ett beslut ålägga de relevanta finansinstituten att tillhandahålla alla uppgifter som är nödvändiga för att myndigheten ska kunna fullgöra sina uppgifter enligt denna förordning:

2. En sådan enkel begäran om uppgifter som avses i punkt 1 ska

a) hänvisa till denna artikel som rättslig grund för begäran,

b) ange syftet med begäran,

c) specificera vilka uppgifter som begärs,

d) ange en tidsfrist inom vilken uppgifterna ska lämnas,

e) innehålla en förklaring där det framgår att den person från vilken uppgifter begärs inte är skyldig att tillhandahålla dem, men att uppgifter som lämnas vid ett frivilligt svar på begäran inte får vara oriktiga eller vilseledande,

f) ange det bötesbeloppsom kan utfärdas i enlighet med artikel 35c om de uppgifter som lämnas är oriktiga eller vilseledande.

3. När myndigheten begär uppgifter genom ett beslut ska den

a) hänvisa till denna artikel som rättslig grund för begäran,

b) ange syftet med begäran,

c) specificera vilka uppgifter som begärs,

d) fastställa en tidsfrist inom vilken uppgifterna ska lämnas,

e) ange de viten som föreskrivs i artikel 35d om den begärda informationen är ofullständig,

f) ange de böter som föreskrivs i artikel 35c om svaren på frågorna är oriktiga eller vilseledande,

g) informera om rätten att överklaga beslutet inför överklagandenämnden och få beslutet prövat av Europeiska unionens domstol i enlighet med artiklarna 60 och 61.

4. Finansinstituten eller deras företrädare och, för juridiska personer eller föreningar som inte är juridiska personer, de personer som är bemyndigade att företräda dem enligt lag eller stadgar, ska lämna de begärda uppgifterna. I behörig ordning befullmäktigade advokater får lämna den begärda informationen på sina huvudmäns vägnar. Huvudmännen förblir ansvariga fullt ut om den lämnade informationen är ofullständig, oriktig eller vilseledande.

5. Myndigheten ska utan dröjsmål översända en kopia av den enkla begäran eller av beslutet till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den relevanta enheten enligt punkt 1 som berörs av begäran om uppgifter är bosatt eller etablerad.

6. Myndigheten får endast använda konfidentiella uppgifter som den mottagit i enlighet med denna artikel för att utföra verksamhetsuppgifter som den tilldelas genom denna förordning.

Artikel 35c

Förfaranderegler för åläggande av böter

1. Om myndigheten vid fullgörandet av sina uppgifter enligt denna förordning upptäcker att det finns allvarliga indikationer på att det kan föreligga sakförhållanden som kan utgöra en överträdelse enligt artikel 35d.1 ska den utse en oberoende utredare inom myndigheten för att utreda saken. Den utsedde utredaren får inte vara involverad eller ha varit direkt eller indirekt involverad i direkt eller indirekt tillsyn av de berörda finansinstituten och ska utföra sina uppgifter oberoende av tillsynsstyrelsen.

2. Den utredare som avses i punkt 1 ska utreda de påstådda överträdelserna och därvid ta hänsyn till eventuella kommentarer som lämnas av de personer som är föremål för utredningarna samt lämna in en fullständig dossier med sina utredningsresultat till tillsynsstyrelsen.

3. För att utföra sina uppgifter ska utredaren ha befogenhet att begära information i enlighet med artikel 35b.

4. När utredaren utför sina uppgifter ska denne ha tillgång till alla handlingar och all information som samlats in av myndigheten i dess tillsynsverksamhet.

5. När utredningen är avslutad och innan utredaren lämnar in dossiern med sina utredningsresultat till tillsynsstyrelsen ska utredaren ge de personer som är föremål för utredningarna möjlighet att höras i de frågor som utreds. Utredaren ska grunda sina utredningsresultat uteslutande på sakförhållanden som de berörda personerna har fått möjlighet att yttra sig över.

6. Rätten till försvar för personer som är föremål för utredningarna ska iakttas fullt ut under utredningar som görs enligt denna artikel.

7. När utredaren lämnar in dossiern med utredningsresultaten till tillsynsstyrelsen ska denne underrätta de personer som är föremål för utredningarna. De personer som

är föremål för utredningarna ska ha rätt att få tillgång till dossiern, med förbehåll för andra personers berättigade intresse av att deras affärshemligheter skyddas. Rätten att få tillgång till dossiern ska inte omfatta konfidentiella uppgifter som påverkar tredje parters intressen.

8. På grundval av dossiern med utredarens resultat och efter att ha hört de personer som är föremål för utredningarna i enlighet med artikel 35f om de begär det, ska myndigheten besluta om en eller flera av de överträdelser som avses i artikel 35d.1 har begåtts av de personer som är föremål för utredningarna och i sådana fall vidta en åtgärd i enlighet med den artikeln.

9. Utredaren ska inte delta i tillsynsstyrelsens överläggningar eller på något sätt ingripa i tillsynsstyrelsens beslutsprocess.

10. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 75a för att närmare ange förfaranderegler för utövande av befogenheten att förelägga böter eller viten, inbegripet bestämmelser om följande:

a) Rätten till försvar.

b) Tidsfrister.

c) Bestämmelser som anger hur böter eller viten krävas in.

d) Bestämmelser om preskriptionstider för föreläggande och verkställighet av böter och viten.

11. Myndigheten ska överlämna ärenden till de relevanta nationella myndigheterna för lagföring om den vid fullgörandet av sina uppgifter enligt denna förordning upptäcker att det finns allvarliga indikationer på att det skulle kunna föreligga sakförhållanden som utgör brott. Dessutom ska myndigheten inte förelägga böter eller viten i de fall där ett tidigare frikännande eller en tidigare fällande dom som bygger på identiska eller väsentligen samma sakförhållanden redan har vunnit laga kraft som ett resultat av straffrättsliga förfaranden enligt nationell lagstiftning.

Artikel 35d

Böter

1. Myndigheten ska anta ett beslut om att förelägga böter om den finner att ett finansinstitut som avses i artikel 35b uppsåtligen eller av oaktsamhet har underlåtit att tillhandahålla uppgifter som svar på ett beslut om begäran om uppgifter enligt artikel 35b.3 eller har lämnat felaktiga, ofullständiga eller vilseledande uppgifter som svar på en enkel begäran om uppgifter eller ett beslut enligt artikel 35b.2.

2. Basbeloppet för böter enligt punkt 1 ska uppgå till minst 50 000 EUR och ska inte överstiga 200 000 EUR.

3. När myndigheten fastställer basbeloppet för de böter som avses i punkt 2 ska den beakta det berörda finansinstitutets årsomsättning för föregående verksamhetsår och beloppet ska vara

a) vid spannets lägre gräns för företag med en årsomsättning under 10 miljoner EUR,

b) vid mitten av spannet för företag med en årsomsättning mellan 10 och 50 miljoner EUR,

c) vid spannets övre gräns för företag med en årsomsättning över 50 miljonerEUR.

Basbeloppen som bestäms inom de gränser som fastställs i punkt 2 ska vid behov justeras med hänsyn till försvårande respektive förmildrande omständigheter på grundval av de relevanta koefficienter som anges i punkt 5.

De relevanta koefficienterna för försvårande omständigheter ska tillämpas var för sig på basbeloppet. Om mer än en koefficient för försvårande omständigheter är tillämplig ska skillnaden mellan basbeloppet och det belopp som följer av tillämpningen av varje enskild koefficient för försvårande omständigheter adderas till basbeloppet.

De relevanta koefficienterna för förmildrande omständigheter ska tillämpas var för sig på basbeloppet. Om mer än en koefficient för förmildrande omständigheter är tillämplig ska skillnaden mellan basbeloppet och det belopp som följer av tillämpningen av varje enskild koefficient för förmildrande omständigheter subtraheras från basbeloppet.

4. Justeringskoefficienter ska tillämpas kumulativt på det basbelopp som avses i punkt 2 enligt följande:

a) Justeringskoefficienter kopplade till försvårande omständigheter:

i) Om överträdelsen har begåtts upprepade gånger ska koefficienten 1,1 tillämpas för varje gång som överträdelsen har upprepats.

ii) Om överträdelsen har pågått i mer än sex månader ska koefficienten 1,5 tillämpas.

iii) Om överträdelsen har begåtts uppsåtligen ska koefficienten 2 tillämpas.

iv) Om inga korrigerande åtgärder har vidtagits sedan överträdelsen konstaterades ska koefficienten 1,7 tillämpas.

v) Om finansinstitutets ledning inte har samarbetat med myndigheten ska koefficienten 1,5 tillämpas.

b) Justeringskoefficienter kopplade till förmildrande omständigheter:

i) Om överträdelsen pågick i mindre än tio arbetsdagar ska koefficienten 0,9 tillämpas.

ii) Om finansinstitutets ledning kan visa att den har vidtagit alla nödvändiga åtgärder för att förhindra att en begäran enligt artikel 35.6a inte tillmötesgås ska koefficienten 0,7 tillämpas.

iii) Om finansinstitutet har uppmärksammat myndigheten på överträdelsen på ett snabbt, ändamålsenligt och fullständigt sätt ska koefficienten 0,4 tillämpas.

iv) Om finansinstitutet frivilligt har vidtagit åtgärder för att säkerställa att dylika överträdelser inte kan begås på nytt ska koefficienten 0,6 tillämpas.

5. Trots vad som sägs i punkterna 2 och 3 ska det totala bötesbeloppet inte uppgå till mer än 20 % av det berörda finansinstitutets årsomsättning under det föregående verksamhetsåret, om finansinstitutet inte direkt eller indirekt har dragit ekonomiska

fördelar av överträdelsen. I så fall ska det totala bötesbeloppet minst motsvara dessa ekonomiska fördelar.

Artikel 35e

Viten

1. Myndigheten ska anta beslut om att ålägga vite i syfte att förmå institut eller enheter som avses i artikel 35b.1 att lämna de uppgifter som begärts genom beslut i enlighet med artikel 35b.3.

2. Ett vite ska vara effektivt och proportionerligt. Vitet ska åläggas per dag fram till dess att det berörda finansinstitutet följer det beslut som avses i punkt 1.

3. Utan hinder av punkt 2 ska vitesbeloppet uppgå till 3 % av den genomsnittliga dagliga omsättningen för det berörda finansinstitutet under det föregående verksamhetsåret. Vitesbeloppet ska beräknas från det datum som anges i beslutet om åläggande av vitet.

4. Vite kan åläggas för en period på upp till sex månader från och med att myndigheten meddelat sitt beslut.

Artikel 35f

Rätten att höras

1. Innan myndigheten fattar beslut om att förelägga böter och vite enligt artiklarna 35d och 35e ska den ge det finansinstitut som är föremål för begäran möjlighet att höras.

Myndigheten ska endast grunda sina beslut på de omständigheter som berörda finansinstitut har getts möjlighet att yttra sig över.

2. Rätten till försvar för det finansinstitut som avses i punkt 1 ska iakttas fullt ut under förfarandena. Finansinstitutet ska ha rätt att få tillgång till myndighetens dossier, med förbehåll för andra personers berättigade intresse av att deras affärshemligheter skyddas. Tillgången till dossiern ska inte omfatta konfidentiell information eller myndighetens interna förberedande handlingar.

Artikel 35g

Offentliggörande, art, verkställighet och fördelning av böter och viten

1. Böter och viten som har förelagts i enlighet med artiklarna 35d och 35e ska vara av administrativ karaktär och verkställbara.

2. Verkställighet av böter eller vite ska följa de civilprocessrättsliga regler som gäller i den medlemsstat inom vars territorium den sker. Verkställighetsbeslutet ska bifogas beslutet att förelägga böter eller viten utan krav på andra formaliteter än kontroll av beslutets äkthet av en myndighet som varje medlemsstat ska utse för detta ändamål, och som medlemsstaten ska underrätta myndigheten och Europeiska unionens domstol om.

3. Om formaliteterna enligt punkt 2 har uppfyllts efter ansökan av den berörda parten, får denne gå vidare med verkställigheten i enlighet med den nationella lagstiftningen genom att hänskjuta ärendet direkt till det behöriga organet.

4. Verkställighet av böter eller vite får endast skjutas upp genom beslut av Europeiska unionens domstol. Domstolarna i den berörda medlemsstaten ska dock vara behöriga beträffande klagomål om att verkställigheten av böter eller vite inte genomförs på ett regelrätt sätt.

5. Myndigheten ska offentliggöra alla böter och viten som har förelagts enligt artiklarna 35d och 35e utom i de fall då offentliggörandet skulle skapa allvarlig oro på de finansiella marknaderna eller orsaka de berörda parterna oproportionerligt stor skada.

6. Böter och viten ska tillfalla Europeiska unionens allmänna budget.

Artikel 35h

Europeiska unionens domstols prövning

Europeiska unionens domstol ska ha obegränsad behörighet att pröva beslut genom vilka myndigheten har förelagt böter eller viten. Den får upphäva, sänka eller höja ålagda böter eller viten.”.

(24) I artikel 36.5 ska det första stycket ersättas med följande:

”När myndigheten tar emot en varning eller rekommendation från ESRB som är riktad till en behörig myndighet, ska den i tillämpliga fall utöva de befogenheter som den tilldelas genom denna förordning för att säkerställa att en uppföljning sker utan onödigt dröjsmål.”.

(25) Artikel 37 ska ändras på följande sätt:

(a) I punkt 5 första stycket ska den sista meningen ersättas med följande:

”Ledamöterna i intressentgruppen för försäkring och återförsäkring och intressentgruppen för tjänstepensioner ska förordnas på fyra år, varefter ett nytt urvalsförfarande ska genomföras.”.

(b) I punkt 6 ska följande stycken läggas till:

”Om ledamöterna i bankintressentgruppen inte kan nå fram till ett gemensamt yttrande eller råd, ska ledamöter som företräder en grupp av berörda parter tillåtas att utfärda ett separat yttrande eller separat råd.

Intressentgruppen för försäkring och återförsäkring och intressentgruppen för tjänstepensioner, bankintressentgruppen och intressentgruppen för värdepapper och marknader får lämna gemensamma yttranden och rådgivning om frågor som rör arbetet i de europeiska tillsynsmyndigheterna i enlighet med artikel 56 i denna förordning om gemensamma ståndpunkter och handlingar.”.

(26) Artikel 39 ska ersättas med följande:

”Artikel 39

Beslutsförfaranden

1. Myndigheten ska agera i enlighet med punkterna 2–6 när den antar beslut som föreskrivs i denna förordning utom när det gäller beslut som antas i enlighet med artiklarna 35b, 35d och 35e.

2. Myndigheten ska underrätta alla adressater för ett beslut om sin avsikt att anta detsamma och, med all hänsyn till hur brådskande och komplex frågan är samt vilka konsekvenser den kan få, ange en tidsfrist inom vilken adressaten kan lämna synpunkter på beslutets innehåll. Bestämmelsen i första meningen gäller på motsvarande sätt för de rekommendationer som avses i artikel 17.3.

3. Myndighetens beslut ska innehålla beslutets grunder.

4. Adressaterna för myndighetens beslut ska underrättas om vilka rättsmedel som står till deras förfogande enligt denna förordning.

5. Myndigheten ska med lämpliga tidsintervall ompröva beslut som den fattat enligt artikel 18.3 eller 18.4.

6. Antagandet av beslut som myndigheten fattar enligt artiklarna 17, 18 och 19 ska offentliggöras. Offentliggörandet ska innehålla identitetsuppgifter för den behöriga myndighet eller det finansinstitut som berörs och det huvudsakliga innehållet i beslutet, om inte ett sådant offentliggörande står i strid med dessa finansinstituts berättigade intresse eller skyddet av deras affärshemligheter, eller allvarligt skulle kunna äventyra de finansiella marknadernas korrekta funktion och integritet eller stabiliteten i hela eller delar av det finansiella systemet i unionen.”.

(27) Artikel 40 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Följande led ska införas som led aa:

”aa) De heltidsledamöter i exekutivstyrelsen som avses i artikel 45.1 (utan rösträtt).”.

(b) I punkt 7 ska andra stycket utgå.

(c) Följande punkt ska läggas till som punkt 8:

”8. Om den nationella offentliga myndighet som avses i punkt 1 b inte är en myndighet med ansvar för efterlevnadskontroll av konsumentskyddsbestämmelser får den ledamot i tillsynsstyrelsen som avses i den punkten besluta att bjuda in en företrädare (utan rösträtt) för medlemsstatens konsumentsskyddsmyndighet. I de fall där ansvaret för konsumentskydd delas av flera myndigheter i en medlemsstat, ska dessa myndigheter enas om en gemensam företrädare.”.

(28) Artikel 41 ska ersättas med följande:

”Artikel 41

Interna kommittéer

”Tillsynsstyrelsen får inrätta interna kommittéer för specifika uppgifter som den tilldelats. Tillsynsstyrelsen får delegera vissa klart definierade uppgifter och beslut till interna kommittéer, till exekutivstyrelsen eller till ordföranden.”.

(29) I artikel 42 ska första stycket ersättas med följande:

”När de röstberättigade ledamöterna i tillsynsstyrelsen utför uppgifter enligt denna förordning ska de handla oberoende och objektivt uteslutande i hela unionens intresse och varken efterfråga eller ta emot instruktioner från unionens institutioner eller organ, någon regering i en medlemsstat eller något annat offentligt eller privat organ.”.

(30) Artikel 43 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Tillsynsstyrelsen ska ge myndigheten vägledning i dess arbete. Om inte annat föreskrivs i denna förordning ska tillsynsstyrelsen anta myndighetens yttranden, rekommendationer, riktlinjer och beslut, och utfärda sådana råd som avses i kapitel II, på grundval av ett förslag från exekutivstyrelsen.”.

(b) Punkterna 2 och 3 ska utgå.

(c) I punkt 4 ska första stycket ersättas med följande:

”Tillsynsstyrelsen ska före den 30 september varje år på förslag av exekutivstyrelsen anta myndighetens arbetsprogram för det kommande året och överlämna det för kännedom till Europaparlamentet, rådet och kommissionen.”.

(d) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Tillsynsstyrelsen ska på grundval av ett förslag från exekutivstyrelsen anta en årsrapport om myndighetens verksamhet, inbegripet om utförandet av ordförandens uppgifter, som bygger på det förslag till årsrapport som avses i artikel 53.7 och senast den 15 juni varje år överlämna denna rapport till Europaparlamentet, rådet, kommissionen, revisionsrätten och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén. Rapporten ska offentliggöras.”.

(e) e) Punkt 8 ska utgå.

(31) Artikel 44 ska ändras på följande sätt:

(a) I punkt 1 andra stycket ska följande mening läggas till:

”Heltidsledamöterna i exekutivstyrelsen och ordföranden får inte rösta om dessa beslut.”.

(b) I punkt 1 ska tredje och fjärde styckena utgå.

(c) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Ledamöterna utan rösträtt och observatörerna ska inte delta i några diskussioner i tillsynsstyrelsen som avser enskilda finansinstitut, såvida inte annat föreskrivs i artikel 75.3 eller i de rättsakter som avses i artikel 1.2.

Första stycket ska inte tillämpas på ordföranden, de ledamöter som också är ledamöter av exekutivstyrelsen och företrädaren för Europeiska centralbanken som utsetts av dess tillsynsnämnd.”.

(32) I kapitel III avsnitt 2 ska rubriken ersättas med följande:

”Exekutivstyrelsen”

(33) Artikel 45 ska ersättas med följande:

”Artikel 45

Sammansättning

”1. Exekutivstyrelsen ska bestå av ordföranden och tre heltidsledamöter. Ordföranden ska tilldela tydligt definierade strategiska uppgifter och ledningsuppgifter till var och en av heltidsledamöterna. En av heltidsledamöterna ska tilldelas ansvar för budgetfrågor och frågor som rör myndighetens arbetsprogram (nedan kallad *ansvarig ledamot*). En av heltidsledamöterna ska fungera som vice ordförande och utföra ordförandens uppgifter då denne är frånvarande eller har godtagbart förhinder, i enlighet med denna förordning.

2. Heltidsledamöterna ska väljas ut på grundval av meriter, färdigheter, kunskaper om finansinstitut och finansiella marknader samt erfarenheter inom finansiell tillsyn och reglering. Heltidsansledamöterna ska ha omfattande erfarenhet av ledarskap. Urvalet ska utgå från en öppen ansökningsomgång som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, på grundval av vilken kommissionen ska upprätta en slutlista över kvalificerade sökande.

Kommissionen ska överlämna slutlistan till Europaparlamentet för godkännande. Efter det att slutlistan godkänts ska rådet anta ett beslut om att utse heltidsledamöterna i exekutivstyrelsen, inklusive den ansvariga ledamoten.

3. Om en heltidsledamot i exekutivstyrelsen inte längre uppfyller villkoren i artikel 46 eller har befunnits skyldig till ett allvarligt fel får rådet, efter ett förslag från kommissionen som har godkänts av Europaparlamentet, anta ett beslut om att skilja personen i fråga från dennes uppdrag.

4. Mandatet för heltidsledamöter ska vara fem år och kunna förlängas en gång. Under en period på nio månader före utgången av heltidsledamotens femåriga mandatperiod ska tillsynsstyrelsen utvärdera följande:

a) Resultaten under den första mandatperioden och sättet på vilket dessa uppnåtts.

b) Myndighetens uppgifter och behov under de närmaste åren.

Kommissionen ska, med beaktande av denna utvärdering, överlämna listan med heltidsledamöter för förlängning till rådet. På grundval av denna lista och med beaktande av utvärderingen får rådet förlänga mandatet för heltidsledamöterna.”.

(34) Följande artikel ska införas som artikel 45 a:

”Artikel 45 a

Beslutsfattande

1. Exekutivstyrelsens beslut ska antas med enkel majoritet bland dess ledamöter. Varje ledamot ska ha en röst. Vid lika röstetal ska ordföranden ha utslagsröst.

2. Kommissionens företrädare ska delta i exekutivstyrelsens sammanträden, utan rösträtt förutom i de frågor som avses i artikel 63.

3. Exekutivstyrelsen ska själv anta och offentliggöra sin arbetsordning.

4. Sammanträdena i exekutivstyrelsen ska sammankallas av ordföranden på eget initiativ eller efter begäran av en av ledamöterna, och ledas av ordföranden.

Exekutivstyrelsen ska sammanträda före varje sammanträde i tillsynsstyrelsen, och så ofta som exekutivstyrelsen anser det nödvändigt. Den ska sammanträda minst fem gånger per år.

5. Ledamöterna i exekutivstyrelsen får, om inte annat följer av arbetsordningen, biträdas av rådgivare eller experter. De deltagare som inte har rösträtt får inte delta i diskussioner inom exekutivstyrelsen som rör enskilda finansinstitut.”.

(35) Följande artikel ska införas som artikel 45b:

”Artikel 45b

Interna kommittéer

Exekutivstyrelsen får inrätta interna kommittéer för specifika uppgifter som den tilldelats.”.

(36) Artikel 46 ska ersättas med följande:

”Artikel 46

Oberoende

”Ledamöterna i exekutivstyrelsen ska handla oberoende och objektivt uteslutande i hela unionens intresse och varken efterfråga eller ta emot instruktioner från unionens institutioner eller organ, regeringen i någon medlemsstat eller något annat offentligt eller privat organ.

Varken medlemsstaterna, unionens institutioner eller organ eller andra offentliga eller privata organ får försöka påverka exekutivstyrelsen ledamöter när dessa utför sina uppgifter.”.

(37) Artikel 47 ska ersättas med följande:

”Artikel 47

Uppgifter

1. Exekutivstyrelsen ska se till att myndigheten utför sitt uppdrag och de uppgifter den tilldelas i enlighet med denna förordning. Den ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att myndigheten fungerar, i enlighet med denna förordning, vilket i

synnerhet omfattar antagande av interna administrativa instruktioner och offentliggörande av meddelanden.

2. Exekutivstyrelsen ska föreslå ett årligt och ett flerårigt arbetsprogram för antagande av tillsynsstyrelsen.

3. Exekutivstyrelsen ska utöva sina budgetbefogenheter i enlighet med artiklarna 63 och 64.

För tillämpningen av artiklarna 17, 19, 29a, 30, 31a och 35b–35h ska exekutivstyrelsen vara behörig att agera och att fatta beslut. Exekutivstyrelsen ska hålla tillsynsstyrelsen underrättad om de beslut som den fattar.

3a. Exekutivstyrelsen ska granska, yttra sig över och lägga fram förslag om alla frågor som ska beslutas av tillsynsstyrelsen.

4. Exekutivstyrelsen ska anta myndighetens plan för personalpolitiken och, enligt artikel 68.2, nödvändiga genomförandebestämmelser för tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna (nedan kallade *tjänsteföreskrifterna*).

5. Exekutivstyrelsen ska anta särskilda bestämmelser om tillgång till myndighetens handlingar i enlighet med artikel 72.

6. Exekutivstyrelsen ska lägga fram en årsrapport om myndighetens verksamhet, inbegripet om ordförandens uppgifter, på grundval av det förslag till årsrapport som avses i artikel 53.7 för tillsynsstyrelsen för godkännande.

7. Exekutivstyrelsen ska utse och återkalla överklagandenämndens ledamöter i enlighet med artikel 58.3 och 58.5.

8. Ledamöterna i exekutivstyrelsen ska offentliggöra alla sammanträden som hållits samt mottagna förmåner. Utgifter ska redovisas offentligt i enlighet med tjänsteföreskrifterna.

9. Den ansvariga ledamoten ska ha följande särskilda uppgifter:

a) Genomföra myndighetens årliga arbetsprogram under tillsynsstyrelsens vägledning och exekutivstyrelsens kontroll.

b) Vidta nödvändiga åtgärder för att se till att myndigheten fungerar, i enlighet med denna förordning, vilket i synnerhet omfattar antagande av interna administrativa instruktioner och offentliggörande av meddelanden.

c) Utarbeta ett flerårigt arbetsprogram enligt vad som avses i artikel 47.2.

d) Utarbeta ett arbetsprogram senast den 30 juni varje år för det följande året enligt vad som avses i artikel 47.2.

e) Utarbeta ett preliminärt förslag till budget för myndigheten i enlighet med artikel 63 och genomföra myndighetens budget i enlighet med artikel 64.

f) Utarbeta ett förslag till årlig rapport med ett avsnitt om myndighetens reglerings- och tillsynsverksamheter och ett avsnitt om ekonomiska och administrativa frågor.

g) När det gäller myndighetens personal, utöva de befogenheter som anges i artikel 68 och behandla personalfrågor.”.

(38) Artikel 48 ska ändras på följande sätt:

(a) I punkt 1 ska andra stycket ersättas med följande:

”Ordföranden ska ansvara för att förbereda arbetet i tillsynsstyrelsen och leda sammanträdena i tillsynsstyrelsen och exekutivstyrelsen.”.

(b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Ordföranden ska väljas ut på grundval av meriter, färdigheter, kunskaper om finansinstitut och finansiella marknader samt erfarenhet som är relevant för finansiell tillsyn och reglering, efter en öppen ansökningsomgång som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*. Kommissionen ska lägga fram en slutlista med kandidater för posten som ordförande för Europaparlamentets godkännande. Efter det att slutlistan godkänts ska rådet anta ett beslut om att utse ordföranden.

Om ordföranden inte längre uppfyller villkoren i artikel 49 eller har befunnits skyldig till ett allvarligt fel får rådet, efter ett förslag från kommissionen som har godkänts av Europaparlamentet, anta ett beslut om att skilja personen i fråga från dennes uppdrag.”.

(c) I punkt 4 ska andra stycket ersättas med följande:

”Rådet får, på förslag av kommissionen och med beaktande av utvärderingen, förnya ordförandens mandat en gång.”.

(d) Punkt 5 ska utgå.

(39) Följande artikel ska införas som artikel 49 a:

”Artikel 49 a

Utgifter

Ordföranden ska offentliggöra alla sammanträden som hållits samt mottagna förmåner. Utgifter ska redovisas offentligt i enlighet med tjänsteföreskrifterna.”.

(40) Artiklarna 51, 52 och 53 ska utgå.

(41) I artikel 54.2 ska följande strecksats läggas till:

”– konsument- och investerarskydd.”.

(42) I artikel 55 ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. En ledamot i exekutivstyrelsen, den ansvarige ledamoten enligt artikel 47.8a, företrädaren för kommissionen och ESRB ska inbjudas som observatörer till sammanträdena i den gemensamma kommittén och i de underkommittéer som avses i artikel 57.”.

(43) Artikel 58 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Två ledamöter och två suppleanter i överklagandenämnden ska utses av myndighetens exekutivstyrelse från en slutlista som kommissionen föreslår efter en öppen inbjudan att inkomma med intresseanmälan som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, och efter samråd med tillsynsstyrelsen.”.

(b) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Ledamöter i överklagandenämnden, som utsetts av myndighetens exekutivstyrelse, får inte avsättas under sin mandatperiod så länge de inte har

befunnits skyldiga till något allvarligt fel och exekutivstyrelsen fattar beslut om avsättande efter samråd med tillsynsstyrelsen.”.

(44) I artikel 59 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. Överklagandenämndens ledamöter ska vara oberoende när de fattar sina beslut. De får inte vara bundna av några instruktioner. De får inte utföra några andra uppgifter inom myndigheten, dess exekutivstyrelse eller dess tillsynsstyrelse.”.

(45) I artikel 60 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. Varje fysisk eller juridisk person, inbegripet behöriga myndigheter, får överklaga varje beslut av myndigheten som fattats enligt artiklarna 17, 18, 19 eller 35 och varje annat beslut som myndigheten fattat i enlighet med någon av de unionsakter som avses i artikel 1.2, om beslutet är riktat till den personen eller om det, trots att det är riktat till en annan person, direkt berör den överklagande personligen.”.

(46) Artikel 62 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Myndighetens intäkter ska, utan att det påverkar andra typer av intäkter, bestå av någon kombination av följande:

a) Ett utjämnande bidrag från unionen, vilket tas upp i Europeiska unionens allmänna budget (kommissionens avsnitt) och som inte överstiger 40 % av myndighetens beräknade intäkter.

b) Årliga avgifter från finansinstitut, baserade på de årliga beräknade utgifterna för den verksamhet som måste utföras enligt denna förordning och enligt de unionsakter som avses i artikel 1.2, för varje kategori av deltagare inom myndighetens behörighetsområde.

c) Eventuella avgifter som betalas till myndigheten i de fall som anges i relevanta instrument inom unionslagstiftningen.

d) Eventuella frivilliga bidrag från medlemsstaterna eller observatörer.

e) Avgifter för publikationer, utbildning och andra tjänster som begärts av behöriga myndigheter.”.

(b) Följande punkter ska läggas till som punkterna 5 och 6:

”5. De årliga avgifter som avses i punkt 1 b ska samlas in varje år från enskilda finansinstitut av de myndigheter som varje medlemsstat utser. Senast den 31 mars varje budgetår ska varje medlemsstat till myndigheten erlägga det belopp som den är skyldig att samla in i enlighet med de kriterier som anges i den delegerade akt som avses i artikel 62a.

6. De frivilliga bidrag från medlemsstaterna och observatörer som avses i punkt 1 d ska inte godtas om detta skulle kunna ifrågasätta myndighetens oberoende och opartiskhet.”.

(47) Följande artikel ska införas som artikel 62 a:

”Artikel 62 a

Delegerade akter om beräkning av årliga avgifter från finansinstitut

Kommissionen ska ha befogenhet i enlighet med artikel 75a att anta delegerade akter för att bestämma hur de årliga avgifter från enskilda finansinstitut som avses i artikel 62 e ska beräknas, genom att fastställa följande:

a) En metod för att fördela de beräknade utgifterna på kategorier av finansinstitut som grund för att bestämma den andel av avgifterna som finansinstitut i varje kategori ska stå för.

b) Lämpliga och objektiva kriterier för att bestämma de årliga avgifter som ska betalas av enskilda finansinstitut som omfattas av de unionsakter som avses i artikel 1.2 på grundval av deras storlek som ett ungefärligt mått på deras betydelse på marknaden.

I de kriterier som avses i första stycket led b får ingå antingen tröskelvärden under vilka avgifter inte ska betalas eller minimibelopp som avgifterna inte får underskrida.”.

(48) Artikel 63 ska ersättas med följande:

”Artikel 63

Upprättande av budgeten

1. Varje år ska den ansvariga ledamoten utarbeta ett preliminärt förslag till samlat programdokument för myndigheten för de tre följande budgetåren, med beräknade inkomster och utgifter samt uppgifter om personal, från den årliga och fleråriga programplaneringen och översända det till exekutivstyrelsen och tillsynsstyrelsen tillsammans med tjänsteförteckningen.

1 a. Styrelsen ska, på grundval av det förslag som har godkänts av tillsynsstyrelsen, anta förslaget till samlat programdokument för de tre följande budgetåren.

1b. Förslaget till samlat programdokument ska översändas av exekutivstyrelsen till kommissionen, Europaparlamentet och rådet senast den 31 januari.

2. Med utgångspunkt i förslaget till samlat programdokument ska kommissionen i förslaget till unionens budget ta upp de preliminära anslag som den anser nödvändiga mot bakgrund av tjänsteförteckningen och de utjämnande bidrag som ska belasta unionens allmänna budget i enlighet med artiklarna 313 och 314 i fördraget.

3. Budgetmyndigheten ska anta myndighetens tjänsteförteckning. Budgetmyndigheten ska bevilja anslag för utjämnande bidrag till myndigheten.

4. Tillsynsstyrelsen ska anta myndighetens budget. Budgeten ska bli slutgiltig när unionens allmänna budget slutgiltigt har antagits. Vid behov ska den anpassas i enlighet med det slutgiltiga antagandet.

5. Exekutivstyrelsen ska omedelbart underrätta budgetmyndigheten om den avser att genomföra projekt som kan ha betydande ekonomiska konsekvenser för finansieringen av budgeten, särskilt projekt som rör fast egendom, t.ex. hyra eller förvärv av fastigheter.”.

(49) Artikel 64 ska ersättas med följande:

Artikel 64

Genomförande och kontroll av budgeten

1. Den ansvariga ledamoten ska fungera som utanordnare och genomföra myndighetens budget.

2. Myndighetens räkenskapsförare ska översända de preliminära räkenskaperna till kommissionens räkenskapsförare och till revisionsrätten senast den 1 mars påföljande år.

3. Myndighetens räkenskapsförare ska senast den 1 mars påföljande år översända de räkenskapsuppgifter som krävs som underlag för konsolideringen till kommissionens räkenskapsförare på det sätt och i den form som denne har fastställt.

4. Myndighetens räkenskapsförare ska sända rapporten om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen till ledamöterna i tillsynsstyrelsen och till Europaparlamentet, rådet och revisionsrätten senast den 31 mars påföljande år.

5. Efter att ha mottagit revisionsrättens iakttagelser i fråga om myndighetens preliminära räkenskaper i enlighet med artikel 148 i budgetförordningen ska myndighetens räkenskapsförare upprätta dess slutliga räkenskaper. Den ansvariga ledamoten ska sända dem till tillsynsstyrelsen, som ska avge ett yttrande om dessa räkenskaper.

6. Myndighetens räkenskapsförare ska senast den 1 juli påföljande år sända de slutliga räkenskaperna, tillsammans med tillsynsstyrelsens yttrande, till kommissionens räkenskapsförare och till Europaparlamentet, rådet och revisionsrätten.

Myndighetens räkenskapsförare ska också senast den 1 juli sända ett redovisningspaket till kommissionens räkenskapsförare, i ett standardformat som fastställs av kommissionens räkenskapsförare, som underlag för konsolideringen.

7. De slutliga räkenskaperna ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* senast den 15 november det påföljande året.

8. Senast den 30 september ska den ansvariga ledamoten besvara revisionsrättens iakttagelser. Ledamoten ska även sända en kopia av svaret till exekutivstyrelsen och kommissionen.

9. Den ansvariga ledamoten ska, på Europaparlamentets begäran och i enlighet med artikel 165.3 i budgetförordningen, lägga fram för Europaparlamentet alla uppgifter som behövs för att förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet för det berörda budgetåret ska kunna fungera väl.

10. Europaparlamentet ska före den 15 maj år N + 2, på rekommendation av rådet som ska fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet, bevilja myndigheten ansvarsfrihet för budgetens genomförande budgetår N.”.

(50) Artikel 65 ska ersättas med följande:

”Artikel 65

Finansiella bestämmelser

Exekutivstyrelsen ska anta myndighetens finansiella bestämmelser efter samråd med kommissionen. Dessa bestämmelser får inte avvika från kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1271/2013* för de organ som avses i artikel 208 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 såvida inte de särskilda behoven för driften av myndigheten kräver det och endast med kommissionens förhandsgodkännande.

*Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1271/2013 av den 30 september 2013 med rambudgetförordning för de organ som avses i artikel 208 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 328, 7.12.2013, s. 42).”.

(51) I artikel 66 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. För bekämpning av bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet ska Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013* gälla för myndigheten utan inskränkning.

*Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).”.

(52) Artikel 68 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkterna 1 och 2 ska ersättas med följande:

”1. Tjänsteföreskrifterna, anställningsvillkoren för övriga anställda och de bestämmelser som antagits gemensamt av unionens institutioner för tillämpningen av tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren ska gälla för myndighetens personal, inbegripet heltidsledamöterna i exekutivstyrelsen och dess ordförande.

2. Exekutivstyrelsen ska i samråd med kommissionen anta de nödvändiga genomförandebestämmelserna i enlighet med bestämmelserna i artikel 110 i tjänsteföreskrifterna.”.

(b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Exekutivstyrelsen får anta bestämmelser som gör det möjligt för myndigheten att anlita utstationerade nationella experter från medlemsstaterna.”.

(53) Artikel 70 ska ändras på följande sätt:

(a) I punkt 1 ska första stycket ersättas med följande:

”1. Ledamöterna i tillsynsstyrelsen och alla i myndighetens personal, inbegripet tillfälligt utstationerade nationella experter och alla andra personer som utför uppgifter för myndigheten på grundval av avtal, ska omfattas av kravet på tystnadsplikt enligt artikel 339 i EUF-fördraget och de relevanta bestämmelserna i tillämplig unionslagstiftning även efter det att deras förordnanden upphört.”.

(b) I punkt 2 ska andra stycket ersättas med följande:

”Vidare ska skyldigheten enligt punkt 1 och första stycket i denna punkt inte hindra myndigheten och de behöriga myndigheterna från att använda

upplysningarna för efterlevnadskontroll av de rättsakter som avses i artikel 1.2, och i synnerhet vid rättsliga förfaranden för antagande av beslut.”.

(c) Följande punkt ska införas som punkt 2 a:

”2 a. Exekutivstyrelsen och tillsynsstyrelsen ska säkerställa att personer som direkt eller indirekt, permanent eller tillfälligt, tillhandahåller tjänster som har anknytning till myndighetens uppdrag, inbegripet tjänstemän och andra personer som har bemyndigats av exekutivstyrelsen och tillsynsstyrelsen eller utsetts av den behöriga myndigheten för detta syfte, omfattas av krav på tystnadsplikt som är likvärdiga med kraven i föregående punkter.

Samma krav på tystnadsplikt ska även gälla för observatörer som deltar i exekutivstyrelsens och tillsynsstyrelsens sammanträden och som deltar i myndighetens verksamhet.”.

(d) I punkt 3 ska första stycket ersättas med följande:

”Punkterna 1 och 2 ska inte hindra myndigheten från att utbyta uppgifter med behöriga myndigheter i enlighet med denna förordning och annan unionslagstiftning som är tillämplig på finansinstitut.”.

(54) Artikel 71 ska ersättas med följande:

”Denna förordning ska inte påverka medlemsstaternas skyldigheter vid deras behandling av personuppgifter enligt förordning (EU) 2016/679 eller myndighetens skyldigheter vid sin behandling av personuppgifter enligt förordning (EU) 2018/XXX (dataskyddsförordning för EU:s institutioner och organ) inom ramen för dess ansvarsområden.”.

(55) I artikel 72 ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. Exekutivstyrelsen ska anta närmare föreskrifter för tillämpningen av förordning (EG) nr 1049/2001.”.

(56) I artikel 73 ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. Exekutivstyrelsen ska fatta beslut om myndighetens interna språkordning.”.

(57) I artikel 74 ska första stycket ersättas med följande:

”De nödvändiga arrangemangen beträffande de lokaler som myndigheten ska få i den medlemsstat där den har sitt säte och de resurser som ska tillhandahållas av den medlemsstaten samt de särskilda regler som i den medlemsstaten är tillämpliga på myndighetens personal och deras familjemedlemmar ska, efter exekutivstyrelsens godkännande, fastställas i en överenskommelse om säte mellan myndigheten och den medlemsstaten.”.

(58) Följande artikel ska införas som artikel 75 a:

”Artikel 75 a

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 35c och 62a ska ges till kommissionen tills vidare.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 35c och 62a får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artikel 35c eller 62a ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av tre månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med tre månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”.

(59) Artikel 76 ska ersättas med följande:

”Artikel 76

Förhållande till Ceiops

Myndigheten ska betraktas som den lagliga efterföljaren till Ceiops. Ceiops alla tillgångar och skulder samt alla oavslutade transaktioner ska senast dagen för inrättandet av myndigheten automatiskt överföras till myndigheten. Ceiops ska upprätta ett bokslut som visar läget när det gäller utgående tillgångar och skulder vid dagen för överföringen. Detta bokslut ska revideras och godkännas av Ceiops och av kommissionen.”.

(60) Följande nya artikel ska införas som artikel 77a:

”Artikel 77a

Övergångsbestämmelser

Förordnandet som verkställande direktör som utsetts i enlighet med förordning nr 1094/2010, senast ändrad genom direktiv 2014/51/EU, och dithörande arbetsuppgifter, som innehas den [Publikationsbyrån: för in datumet 3 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska upphöra den dagen.

Förordnandet som ordförande som utsetts i enlighet med förordning nr 1094/2010, senast ändrad genom direktiv 2014/51/EU, och dithörande arbetsuppgifter, som innehas den [Publikationsbyrån: för in datumet 3 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska fortsätta fram till dess att det löper ut.

Förordnandet som ledamot i förvaltningsstyrelsen som utsetts i enlighet med förordning nr 1094/2010, senast ändrad genom direktiv 2014/51/EU, och dithörande

arbetsuppgifter, som innehas den [Publikationsbyrån: för in datumet 3 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska upphöra den dagen.”.

Artikel 3

Ändringar av förordning (EU) nr 1095/2010

Förordning (EU) 1095/2010 ska ändras på följande sätt:

(1) Artikel 1 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Myndigheten ska agera enligt de befogenheter som den tilldelas genom denna förordning och vara verksam inom tillämpningsområdet för direktiv 97/9/EG, direktiv 98/26/EG, direktiv 2001/34/EG, direktiv 2002/47/EG, direktiv 2003/71/EG, direktiv 2004/39/EG, direktiv 2004/109/EG, direktiv 2009/65/EG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU*, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002**, Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU*** och förordning (EG) nr 1060/2009, och, i den mån dessa akter är tillämpliga på företag som tillhandahåller investeringstjänster eller på företag för kollektiva investeringar som erbjuder sina andelar eller aktier till försäljning och de behöriga myndigheter som utövar tillsyn över dem, inom ramen för de relevanta delarna av direktiv 2002/87/EG, direktiv (EU) 2015/849 och direktiv 2002/65/EG, inbegripet alla direktiv, förordningar och beslut som grundas på dessa akter och alla framtida rättsligt bindande unionsakter genom vilka myndigheten tilldelas uppgifter.

*Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiven 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010 (EUT L 174, 1.7.2011, s. 1).

**Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder (EGT L 243, 11.9.2002, s. 1).

***Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).”.

(b) Följande punkt ska införas som punkt 3a:

”3 a. Denna förordning ska gälla utan att det påverkar andra unionsrättsakter genom vilka myndigheten tilldelas godkännande- eller tillsynsfunktioner och motsvarande befogenheter.”.

(2) I artikel 2.5 ska följande stycke läggas till:

”I denna förordning innefattar *tillsyn* den verksamhet som alla behöriga myndigheter ska utföra enligt de rättsakter som avses i artikel 1.2.”.

(3) I artikel 4.3 ska led ii ersättas med följande:

ii) när det gäller direktiven 2002/65/EG och (EU) 2015/849, de myndigheter som har behörighet att säkerställa att företag som tillhandahåller investeringstjänster och företag för kollektiva investeringar som erbjuder

sina andelar eller aktier till försäljning uppfyller kraven i de direktiven, och”.

(4) Artikel 6 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. En exekutivstyrelse, som ska ha de uppgifter som anges i artikel 47.”.

(b) Punkt 4 ska utgå.

(5) Artikel 8 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Följande led ska införas som led aa:

”aa) Att utarbeta och hålla uppdaterad en EU-handbok för tillsyn av finansmarknadsaktörer i unionen.”.

ii) Leden e och f ska ersättas med följande:

”e) Att organisera och genomföra granskningar av behöriga myndigheter och i detta sammanhang utfärda riktlinjer och rekommendationer samt fastställa bästa praxis för att uppnå mer enhetliga tillsynsresultat.

f) Att övervaka och bedöma marknadens utveckling inom sina behörighetsområden, om relevant även utveckling som rör trender för innovativa finansiella tjänster.”.

iii) Led h ska ersättas med följande:

”h) Att främja skyddet av konsumenter och investerare.”.

iv) Led l ska utgå.

(b) Följande nya punkt ska införas som punkt 1 a:

”1a. ”När myndigheten utför sina uppgifter enligt denna förordning ska den beakta tekniska innovationer, innovativa och hållbara affärsmodeller och integrering av miljöfaktorer, sociala faktorer och bolagsstyrningsfaktorer.”.

(c) I punkt 2 ska följande ändringar göras:

i) Följande led ska införas som led ca:

”ca) utfärda rekommendationer i enlighet med artiklarna 29a och 31a.”.

ii) Led h ska ersättas med följande:

”h) samla in nödvändiga uppgifter om finansinstitut i enlighet med artikel 35 och artikel 35b,”.

(d) Följande punkt ska läggas till som punkt 3:

”3. När myndigheten utför de uppgifter som avses i punkt 1 och utövar de befogenheter som avses i punkt 2 ska den ta vederbörlig hänsyn till principerna om bättre lagstiftning, inbegripet resultaten av den analys av kostnader och fördelar som ska genomföras i enlighet med denna förordning.”.

(6) Artikel 9 ska ändras på följande sätt:

(a) I punkt 1 ska följande led aa och ab införas:

”aa) göra djupgående tematiska granskningar av marknadsbeteenden och bygga upp en gemensam bild av praxis på marknaderna, i syfte att identifiera potentiella problem och att analysera deras effekter,

ab) utveckla riskindikatorer för icke-professionella investerare för att utan onödigt dröjsmål upptäcka möjliga upphov till skada för konsumenter och investerare.”.

(b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Myndigheten ska övervaka nya och befintliga former av finansiell verksamhet och får anta riktlinjer och rekommendationer för att främja säkra och sunda marknader och en enhetlig reglerings- och tillsynspraxis.”.

(c) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Myndigheten ska inrätta en kommitté för finansiell innovation, som ska vara en integrerad del av myndigheten och omfatta alla relevanta behöriga nationella tillsynsmyndigheter och myndigheter med ansvar för konsumentskydd i syfte att samordna regleringen och tillsynen av ny eller innovativ finansiell verksamhet och bistå med råd som myndigheten ska lägga fram för Europaparlamentet, rådet och kommissionen. Myndigheten får också låta nationella dataskyddsmyndigheter ingå i kommittén.”.

(7) Artikel 16 ska ändras på följande sätt:

(a) I punkt 1 ska följande stycke läggas till:

”Myndigheten får också utfärda riktlinjer och rekommendationer till myndigheter i medlemsstaterna som inte definieras som behöriga myndigheter enligt denna förordning, men som har befogenhet att säkerställa tillämpningen av de rättsakter som avses i artikel 1.2.”.

(b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Myndigheten ska, utom i undantagsfall, genomföra öppna offentliga samråd om de riktlinjer och rekommendationer som den utfärdar och analysera de möjliga kostnaderna och fördelarna med att utfärda sådana riktlinjer och rekommendationer. Dessa samråd och analyser ska stå i proportion till riktlinjernas eller rekommendationernas omfattning, art och konsekvenser. Myndigheten ska, utom i undantagsfall, också begära yttranden eller råd från den intressentgrupp för värdepapper och marknader som avses i artikel 37.”.

(c) I punkt 4 ska följande mening läggas till:

”Rapporten ska också förklara hur myndigheten motiverar utfärdandet av sina riktlinjer och rekommendationer och ge en sammanfattning av återkopplingen från offentliga samråd om utfärdade riktlinjer och rekommendationer.”.

(d) Följande punkt ska läggas till som punkt 5:

”5. Om två tredjedelar av ledamöterna i intressentgruppen för värdepapper och marknader anser att myndigheten har överskridit sin behörighet genom att utfärda vissa riktlinjer eller rekommendationer, får de lämna ett motiverat yttrande till kommissionen.

Kommissionen ska begära en förklaring som motiverar myndighetens utfärdande av de aktuella riktlinjerna eller rekommendationerna. När kommissionen har mottagit myndighetens förklaring ska den bedöma riktlinjernas eller rekommendationernas

omfattning mot bakgrund av myndighetens behörighet. Om kommissionen anser att myndigheten har överskridit sin behörighet får den, efter att ha gett myndigheten tillfälle att framföra sina synpunkter, anta ett genomförandebeslut om att myndigheten drar tillbaka de aktuella riktlinjerna eller rekommendationerna. Kommissionens beslut ska offentliggöras.”.

(8) I artikel 17.2 ska följande stycken läggas till:

”Utan att det påverkar de befogenheter som fastställs i artikel 35 får myndigheten rikta en vederbörligen motiverad begäran om information direkt till andra behöriga myndigheter eller relevanta finansmarknadsaktörer, när detta anses nödvändigt för att utreda en påstådd överträdelse av unionslagstiftningen eller underlåtenhet att tillämpa den. Om den motiverade begäran riktar sig till finansmarknadsaktörer ska den innehålla en förklaring av varför informationen är nödvändig för att utreda en påstådd överträdelse av unionslagstiftningen eller underlåtenhet att tillämpa den.

Mottagaren av en sådan begäran ska förse myndigheten med tydlig, korrekt och komplett information utan onödigt dröjsmål.

Om en begäran om information har riktats till en finansmarknadsaktör ska myndigheten underrätta de relevanta behöriga myndigheterna om denna begäran. De behöriga myndigheterna ska bistå myndigheten vid insamlingen av informationen om den begär det.”.

(9) Artikel 19 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. I de fall som anges i de unionsakter som avses i artikel 1.2, och utan att det påverkar de befogenheter som fastställs i artikel 17, får myndigheten bistå de behöriga myndigheterna med att nå en överenskommelse i enlighet med förfarandet i punkterna 2–4 i något av följande fall:

a) På begäran av en eller flera av de berörda behöriga myndigheterna, om en behörig myndighet är oenig med en annan behörig myndighet vad gäller förfarandet för en åtgärd eller åtgärdens innehåll, en föreslagen åtgärd eller avsaknaden av åtgärder.

b) På eget initiativ, om oenighet mellan behöriga myndigheter kan fastställas på grundval av objektiva kriterier.

I de fall de rättsakter som avses i artikel 1.2 kräver att ett gemensamt beslut fattas av behöriga myndigheter, ska det antas att oenighet råder om inget gemensamt beslut fattas av dessa myndigheter inom de tidsfrister som anges i de akterna.”.

(b) Följande punkter ska införas som punkterna 1a och 1b:

”1a. I följande fall ska de berörda behöriga myndigheterna utan dröjsmål underrätta myndigheten om att en överenskommelse inte har nåtts:

a) Om en tidsfrist för att nå en överenskommelse mellan de behöriga myndigheterna föreskrivs i de unionsakter som avses i artikel 1.2 och något av följande inträffar, beroende på vilket som inträffar först:

i) Tidsfristen löper ut.

ii) En eller flera av de behöriga myndigheterna konstaterar på grundval av objektiva faktorer att oenighet föreligger.

b) Om ingen tidsfrist för att nå en överenskommelse mellan de behöriga myndigheterna föreskrivs i de unionsakter som avses i artikel 1.2 och något av följande inträffar, beroende på vilket som inträffar först:

i) En eller flera av de berörda behöriga myndigheterna konstaterar på grundval av objektiva faktorer att oenighet föreligger.

ii) Två månader har förflutit från den dag då en behörig myndighet mottog en begäran från en annan behörig myndighet om att vidta vissa åtgärder för att följa unionslagstiftningen, och den anmodade myndigheten ännu inte har antagit ett beslut för att tillmötesgå denna begäran.

1b. Ordföranden ska bedöma huruvida myndigheten bör agera i enlighet med punkt 1. Om myndigheten agerar på eget initiativ ska den underrätta de berörda behöriga myndigheterna om sitt beslut att agera.

Då ett gemensamt beslut krävs enligt de rättsakter som avses i artikel 1.2 ska alla behöriga myndigheter som deltar i det gemensamma beslutet, i avvaktan på myndighetens beslut i enlighet med det förfarande som anges i artikel 47.3a, avvakta med sina enskilda beslut, . Om myndigheten beslutar att agera ska alla de behöriga myndigheter som deltar i det gemensamma beslutet avvakta med sina beslut tills det förfarande som anges i punkterna 2 och 3 är avslutat.”.

(c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”Om det förlikningsskede som avses i punkt 2 har avslutats utan att de berörda behöriga myndigheterna har lyckats nå någon överenskommelse, får myndigheten fatta ett beslut för att lösa tvisten och ålägga myndigheterna att vidta en specifik åtgärd eller avstå från en viss åtgärd, för att säkerställa överensstämmelse med unionslagstiftningen. Myndighetens beslut ska vara bindande för de berörda behöriga myndigheterna. Genom sitt beslut kan myndigheten kräva att de behöriga myndigheterna återkallar eller ändrar ett beslut som de har antagit eller att de använder de befogenheter som de har enligt tillämplig unionslagstiftning.”.

(d) Följande punkt ska införas som punkt 3a:

”3 a. Myndigheten ska underrätta de berörda behöriga myndigheterna om att förfarandena enligt punkterna 2 och 3 har avslutats, i förekommande fall tillsammans med det beslut som den fattat enligt punkt 3.”.

(e) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Om en behörig myndighet inte rättar sig efter myndighetens beslut och därigenom inte säkerställer att en finansmarknadsaktör uppfyller krav som är direkt tillämpliga på den enligt de rättsakter som avses i artikel 1.2, får myndigheten – utan att det påverkar kommissionens befogenheter enligt artikel 258 i fördraget – anta ett enskilt beslut riktat till en finansmarknadsaktör med krav på att vidta nödvändiga åtgärder för att uppfylla sina skyldigheter enligt unionslagstiftningen, däribland även krav på att upphöra med viss praxis.”.

(10) I artikel 22.4 ska andra stycket ersättas med följande:

”I detta syfte får myndigheten använda de befogenheter som den tilldelas i denna förordning, inklusive artiklarna 35 och 35b.”.

(11) Artikel 29 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Följande led ska införas som led aa:

”aa) Utfärda den strategiska tillsynsplanen enligt artikel 29a.”.

ii) Led b ska ersättas med följande:

”b) Främja ett effektivt bilateralt och multilateralt utbyte av uppgifter mellan behöriga myndigheter, på alla relevanta områden inklusive it-säkerhet och it-attacker om lämpligt, under fullständigt iakttagande av tillämpliga bestämmelser om konfidentialitet och skydd av personuppgifter i unionslagstiftningen på området.”.

iii) Led e ska ersättas med följande:

”e) Upprätta sektorspecifika och sektorövergripande utbildningsprogram, även rörande teknisk innovation, underlätta personalutbyte och uppmuntra behöriga myndigheter att öka utnyttjandet av system för att utstationera personal och andra instrument.”.

(b) I punkt 2 ska följande stycke läggas till:

”I syfte att skapa en gemensam tillsynskultur ska myndigheten utarbeta och hålla uppdaterad en EU-handbok för tillsyn av finansmarknadsaktörer i unionen, med beaktande av bland annat förändringar i finansmarknadsaktörernas affärspraxis och affärsmodeller, även till följd av teknisk innovation. EU-handboken för tillsyn ska beskriva bästa tillsynspraxis samt metoder och processer av hög kvalitet.”.

(12) Följande artikel ska införas som artikel 29a:

”Artikel 29a

Strategisk tillsynsplan

1. Efter ikraftträdandet av förordning [XXX för in hänvisning till ändringsförordning] och senast den 31 mars vart tredje år därefter, ska myndigheten utfärda en rekommendation som riktas till behöriga myndigheter, där de strategiska målen och prioriteringarna för tillsynen fastställs (strategisk tillsynsplan) och där alla eventuella bidrag från behöriga myndigheter har beaktats. Myndigheten ska översända den strategiska tillsynsplanen för kännedom till Europaparlamentet, rådet och kommissionen och offentliggöra den på sin webbplats.

Den strategiska tillsynsplanen ska fastställa särskilda prioriteringar för tillsynsverksamheten i syfte att främja en konsekvent, ändamålsenlig och effektiv tillsynspraxis och en gemensam, enhetlig och konsekvent tillämpning av unionslagstiftningen, och i syfte att hantera relevanta utvecklingstendenser på mikronivå, potentiella risker och sårbarheter som identifierats i enlighet med artikel 32.

2. Senast den 30 september varje år ska varje behörig myndighet lämna in ett förslag till årligt arbetsprogram för nästa år till myndigheten för bedömning och särskilt beskriva hur förslaget ligger i linje med den strategiska tillsynsplanen.

Förslaget till årligt arbetsprogram ska innehålla särskilda mål och prioriteringar för tillsynsverksamheten och kvantitativa och kvalitativa kriterier för urval av finansmarknadsaktörer, marknadspraxis, marknadsbeteenden och finansiella

marknader som den behöriga myndighet som lämnar in förslaget ska granska under det år som programmet omfattar.

3. Myndigheten ska bedöma förslaget till årligt arbetsprogram och om det finns väsentliga risker för att prioriteringarna i den strategiska tillsynsplanen inte kommer att uppnås ska myndigheten utfärda en rekommendation till den relevanta behöriga myndigheten som syftar till att anpassa den relevanta behöriga myndighetens årliga arbetsprogram till den strategiska tillsynsplanen.

Senast den 31 december varje år ska de behöriga myndigheterna anta sina årliga arbetsprogram med beaktande av eventuella sådana rekommendationer.

4. Senast den 31 mars varje år ska varje behörig myndighet till myndigheten översända en rapport om genomförandet av det årliga arbetsprogrammet.

Rapporten ska innehålla åtminstone följande information:

a) En beskrivning av tillsynsverksamheten och granskningar av finansinstitut, marknadspraxis och beteenden och finansiella marknader, samt administrativa åtgärder och sanktioner mot finansinstitut som gjort sig skyldiga till överträdelser av unionslagstiftningen och nationell lagstiftning.

b) En beskrivning av verksamhet som genomförts men som inte ingick i det årliga arbetsprogrammet.

c) En redogörelse för verksamhet som ingick i det årliga arbetsprogrammet men som inte genomförts och för programmål som inte uppfyllts, samt orsakerna till att verksamheten inte genomförts och till att målen inte uppfyllts.

5. Myndigheten ska bedöma de behöriga myndigheternas genomföranderapporter. Om det finns väsentliga risker för att prioriteringarna i den strategiska tillsynsplanen inte kommer att uppnås ska myndigheten utfärda en rekommendation till varje berörd behörig myndighet om hur de relevanta bristerna i deras verksamhet kan åtgärdas.

På grundval av rapporterna och sin egen riskbedömning ska myndigheten kartlägga de delar av den behöriga myndighetens verksamhet som är av avgörande betydelse för den strategiska tillsynsplanen och vid behov utvärdera dessa delar enligt artikel 30.

6. Myndigheten ska offentliggöra information om bästa praxis som konstaterats vid bedömningen av de årliga arbetsprogrammen så att den blir allmänt tillgänglig.”.

(13) Artikel 30 ska ändras på följande sätt:

(a) Artikelrubriken ska ersättas med följande:

”Utvärdering av behöriga myndigheter”.

(b) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Myndigheten ska regelbundet genomföra granskningar av hela eller delar av behöriga myndigheters verksamhet för att uppnå mer enhetliga tillsynsresultat. Den ska i detta syfte utarbeta metoder för att objektivt bedöma och jämföra de behöriga myndigheter som utvärderas. Vid utvärderingarna ska hänsyn tas till befintlig information och redan gjorda bedömningar som avser den berörda behöriga myndigheten, inbegripet all information som har lämnats till myndigheten i enlighet med artikel 35, och eventuella uppgifter från berörda parter.”.

(c) Följande punkt ska införas som punkt 1 a:

”1a. För tillämpningen av denna artikel ska myndigheten upprätta en granskningskommitté som uteslutande består av personal från myndigheten. Myndigheten får delegera till granskningskommittén vissa uppgifter eller beslut som rör utvärdering av behöriga myndigheter.”.

(d) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) Inledningsfrasen ska ersättas med följande:

”Utvärderingen ska särskilt, men inte uteslutande, omfatta följande:”.

ii) Led a ska ersättas med följande:

”a) Frågan om hur väl avvägda den behöriga myndighetens resurser är, dess grad av självständighet och dess styrformer, med särskild hänsyn till möjligheterna att effektivt tillämpa de unionsakter som avses i artikel 1.2 och kapaciteten att anpassa sig till marknadsutvecklingen.”.

(e) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Myndigheten ska utarbeta en rapport med resultaten av översynen. Rapporten ska beskriva och ange vilka uppföljningsåtgärder som planeras till följd av översynen. Uppföljningsåtgärderna får antas i form av riktlinjer och rekommendationer i enlighet med artikel 16 och yttranden i enlighet med artikel 29.1 a.

I enlighet med artikel 16.3 ska de behöriga myndigheterna med alla tillgängliga medel söka följa de utfärdade riktlinjerna och rekommendationerna. Om de behöriga myndigheterna inte agerar för att genomföra de uppföljningsåtgärder som anges i rapporten ska myndigheten utfärda en uppföljningsrapport.

När myndigheten utarbetar förslag till tekniska tillsynsstandarder eller tekniska genomförandestandarder i enlighet med artiklarna 10–15, eller riktlinjer eller rekommendationer i enlighet med artikel 16, ska den ta hänsyn till resultaten av de utvärderingar som gjorts i enlighet med denna artikel och all annan information som den inhämtar när den utför sina uppgifter, för att säkerställa enhetlig tillsynspraxis av högsta kvalitet.”.

(f) Följande punkt ska införas som punkt 3a:

”3 a. Myndigheten ska avge ett yttrande till kommissionen om den, med beaktande av resultatet från översynen eller annan information som den inhämtar när den utför sina uppgifter, anser att ytterligare harmonisering av reglerna för finansmarknadsaktörer eller behöriga myndigheter skulle vara nödvändig.”.

(g) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Myndigheten ska offentliggöra den rapport som avses i punkt 3, inbegripet eventuella uppföljningsrapporter, såvida inte offentliggörandet skulle innebära risker för det finansiella systemets stabilitet. Den behöriga myndighet som är föremål för utvärderingen ska ges tillfälle att kommentera en rapport innan den offentliggörs. Kommentarerna ska göras allmänt tillgängliga, såvida inte offentliggörandet skulle innebära risker för det finansiella systemets stabilitet.”.

(14) I artikel 31 ska följande nya stycke läggas till:

”När det gäller behöriga myndigheters verksamhet för att underlätta marknadstillträde för aktörer eller produkter som baserar sig på teknisk innovation eller annan innovation ska myndigheten främja enhetlig tillsyn, särskilt genom utbyte

av information och bästa praxis. Där det är lämpligt får myndigheten utfärda riktlinjer eller rekommendationer i enlighet med artikel 16.”.

(15) Följande nya artikel ska införas som artikel 31 a:

”Artikel 31 a

Samordning när det gäller delegering och utkontraktering av verksamheter samt risköverföring

”1. Myndigheten ska fortlöpande samordna de behöriga myndigheternas tillsynsverksamhet i syfte att främja enhetlig tillsyn när det gäller finansmarknadsaktörernas delegering och utkontraktering av verksamhet samt deras risköverföring, i enlighet med punkterna 2, 3 och 4.

2. De behöriga myndigheterna ska anmäla till myndigheten om de planerar att auktorisera eller registrera en finansmarknadsaktör som står under tillsyn av den berörda behöriga myndigheten i enlighet med de rättsakter som avses i artikel 1.2, och om finansmarknadsaktörens affärsplan innebär att en väsentlig del av dess verksamhet eller någon av dess nyckelfunktioner utkontrakteras eller delegeras eller att risken i samband med en väsentlig del av dess verksamhet överförs till tredjeland, för att åtnjuta EU-pass samtidigt som de i huvudsak har väsentlig verksamhet eller väsentliga funktioner utanför unionen. Anmälan ska vara tillräckligt detaljerad för att myndigheten ska kunna göra en bedömning.

Om myndigheten anser det nödvändigt att utfärda ett yttrande till en behörig myndighet angående en auktorisering eller registrering som anmälts enligt första stycket, på grund av bristande överensstämmelse med unionslagstiftningen eller riktlinjer, rekommendationer eller yttranden som antagits av myndigheten, ska den informera den behöriga myndigheten om detta inom 20 arbetsdagar från mottagandet av anmälan från den behöriga myndigheten. I det fallet ska den berörda behöriga myndigheten invänta myndighetens yttrande innan den beviljar auktorisering eller registrering.

Om myndigheten begär det ska den behöriga myndigheten inom 15 arbetsdagar från mottagandet av begäran tillhandahålla information om sina beslut att auktorisera eller registrera en finansmarknadsaktör som står under dess tillsyn i enlighet med de rättsakter som avses i artikel 1.2.

Myndigheten ska utfärda yttrandet, utan att det påverkar eventuella tidsfrister som fastställs i unionslagstiftningen, senast två månader efter mottagandet av den anmälan som avses i första stycket.

3. Finansmarknadsaktörer ska till den behöriga myndigheten anmäla utkontraktering eller delegering av en väsentlig del av sin verksamhet eller någon av sina nyckelfunktioner och överföring av risk i samband med en väsentlig del av verksamheten till en annan enhet eller sin egen filial som är etablerad i ett tredjeland. Den berörda behöriga myndigheten ska informera myndigheten om sådana anmälningar två gånger om året.

På myndighetens begäran och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 35 ska den behöriga myndigheten tillhandahålla information om finansmarknadsaktörers arrangemang för utkontraktering, delegering eller risköverföring.

Myndigheten ska övervaka huruvida de berörda behöriga myndigheterna kontrollerar att sådana arrangemang för utkontraktering, delegering eller risköverföring som avses i första stycket ingås i enlighet med unionslagstiftningen, överensstämmer med riktlinjer, rekommendationer eller yttranden från myndigheten och inte hindrar en effektiv tillsyn av de behöriga myndigheterna och efterlevnadskontroll i ett tredjeland.

4. Myndigheten får utfärda rekommendationer till den berörda behöriga myndigheten, inbegripet rekommendationer om att ompröva ett beslut eller återkalla en auktorisation. Om den berörda behöriga myndigheten inte följer rekommendationerna från myndigheten inom 15 arbetsdagar ska den behöriga myndigheten ange skälen till detta, och myndigheten ska offentliggöra sin rekommendation tillsammans med dessa skäl.”.

(16) Följande nya artikel ska införas som artikel 31b:

”Artikel 31b

Samordningsfunktion när det gäller handelsorder, transaktioner och verksamhet med betydande gränsöverskridande effekter

1. Om myndigheten har skälig grund att misstänka att handelsorder, transaktioner eller någon annan verksamhet med betydande gränsöverskridande effekter hotar de finansiella marknadernas korrekta funktion och integritet eller den finansiella stabiliteten i unionen, ska den rekommendera att de berörda medlemsstaternas behöriga myndigheter inleder en undersökning och förse dessa behöriga myndigheter med relevant information.

2. Om en behörig myndighet har skälig grund att misstänka att handelsorder, transaktioner eller någon annan verksamhet med betydande gränsöverskridande effekter hotar de finansiella marknadernas korrekta funktion och integritet eller den finansiella stabiliteten i unionen, ska den omgående underrätta myndigheten och översända relevant information. Myndigheten kan rekommendera att åtgärder vidtas av de behöriga myndigheterna i de medlemsstater där den misstänkta verksamheten har ägt rum, efter att ha översänt relevant information till dessa behöriga myndigheter.

3. För att underlätta utbytet av information mellan myndigheten och de behöriga myndigheterna ska myndigheten inrätta och upprätthålla ett datalagringssystem som har tagits fram för detta ändamål.”.

(17) I artikel 32 ska en ny punkt införas som punkt 2a:

”2 a. Åtminstone en gång per år ska myndigheten bedöma om det är lämpligt att genomföra sådana unionsomfattande utvärderingar som avses i punkt 2 och informera Europaparlamentet, rådet och kommissionen om sina överväganden. När sådana unionsomfattande utvärderingar utförs och myndigheten anser att det är lämpligt att göra det, ska den lämna ut upplysningar om resultaten till varje deltagande finansinstitut.

Behöriga myndigheters tystnadsplikt ska inte hindra de behöriga myndigheterna från att offentliggöra resultatet av unionsomfattande utvärderingar enligt punkt 2 eller från att översända resultatet av sådana utvärderingar till myndigheten så att den kan

offentliggöra resultaten av unionsomfattande utvärderingar av finansinstituts motståndskraft.”.

(18) Artikel 33 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Myndigheten ska bistå kommissionen vid utarbetandet av beslut om likvärdighet avseende reglerings- och tillsynsordningar i tredjeländer efter särskild begäran om råd från kommissionen eller om så krävs enligt de rättsakter som avses i artikel 1.2.”.

(b) Följande punkter ska införas som punkterna 2a, 2b och 2c:

”2 a. Myndigheten ska övervaka utvecklingen inom reglering, tillsyn och praxis för efterlevnadskontroll samt relevant marknadsutveckling i tredjeländer för vilka beslut om likvärdighet har antagits av kommissionen i enlighet med de rättsakter som avses i artikel 1.2, för att kontrollera att de kriterier som ligger till grund för besluten och alla villkor som anges i desamma fortfarande är uppfyllda. Den ska beakta de berörda tredjeländernas marknadsrelevans. Myndigheten ska överlämna en konfidentiell rapport om sina resultat till kommissionen en gång om året.

Utan att det påverkar de särskilda krav som anges i de rättsakter som avses i artikel 1.2 och med förbehåll för de villkor som anges i punkt 1 andra meningen, ska myndigheten då det är möjligt samarbeta med de relevanta behöriga myndigheterna och i tillämpliga fall även med resolutionsmyndigheterna, i tredjeländer vars reglerings- och tillsynssystem har erkänts som likvärdiga. Samarbetet ska ske på grundval av administrativa arrangemang som ingåtts med de relevanta myndigheterna i dessa tredjeländer. När myndigheten förhandlar fram sådana administrativa arrangemang ska den försöka inkludera bestämmelser om följande:

a) De mekanismer som skulle göra det möjligt för myndigheten att inhämta relevant information, inklusive information om den rättsliga ordningen sant tillsynssystemet, relevant marknadsutveckling och alla förändringar som kan påverka beslutet om likvärdighet.

b) I den utsträckning det är nödvändigt för uppföljningen av sådana beslut, förfarandena för samordning av tillsynsverksamhet, inbegripet vid behov inspektioner på plats.

Myndigheten ska informera kommissionen om en behörig myndighet i ett tredjeland vägrar att ingå sådana administrativa arrangemang eller om den vägrar att aktivt samarbeta. Kommissionen ska ta hänsyn till denna information när den ser över de relevanta besluten om likvärdighet.

2b. Om myndigheten upptäcker utvecklingstendenser inom reglering, tillsyn eller praxis för efterlevnadskontroll i de tredjeländer som avses i punkt 2a vilken kan påverka den finansiella stabiliteten i unionens eller i en eller flera av dess medlemsstater, marknadens integritet eller investerarskyddet eller den inre marknadens funktion, ska den underrätta kommissionen på konfidentiell basis och utan dröjsmål.

Myndigheten ska en gång per år överlämna en konfidentiell rapport till kommissionen om utvecklingen inom reglering, tillsyn och efterlevnadskontroll samt marknadsutveckling i de tredjeländer som avses i punkt 2a, med särskild inriktning på konsekvenserna för den finansiella stabiliteten, marknadernas integritet, investerarskyddet eller den inre marknadens funktion.

2c. De behöriga myndigheterna ska på förhand underrätta myndigheten om de planerar att ingå administrativa arrangemang med tillsynsmyndigheter i tredjeländer på något område som omfattas av de rättsakter som avses i artikel 1.2, även när det gäller filialer till enheter från tredjeland. De ska samtidigt ge myndigheten ett förslag till de arrangemang som planeras.

Myndigheten får ta fram standardiserade administrativa arrangemang i syfte att upprätta en konsekvent, ändamålsenlig och effektiv tillsynspraxis inom unionen och för att stärka den internationella samordningen på tillsynsområdet. I enlighet med artikel 16.3 ska de behöriga myndigheterna med alla tillgängliga medel söka följa sådana standardiserade arrangemang.

I den rapport som avses i artikel 43.5 ska myndigheten inkludera information om administrativa arrangemang som har överenskommits med tillsynsmyndigheter, internationella organisationer eller förvaltningar i tredjeländer, myndighetens bistånd till kommissionen i samband med utarbetandet av beslut om likvärdighet och den övervakning som myndigheten utför i enlighet med punkt 2a.”.

(19) I artikel 34.2 ska sista meningen ersättas med följande:

”Artiklarna 35 och 35b ska tillämpas på de områden för vilka myndigheten får avge ett yttrande.”.

(20) Artikel 35 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkterna 1, 2 och 3 ska ersättas med följande:

”1. På begäran av myndigheten ska de behöriga myndigheterna lämna alla nödvändiga uppgifter så att den kan utföra de verksamhetsuppgifter som den tilldelas genom denna förordning, under förutsättning att dessa myndigheter har laglig tillgång till de relevanta uppgifterna.

Uppgifterna ska vara korrekta och fullständiga och lämnas in inom den tidsfrist som fastställs av myndigheten.

2. Myndigheten får också begära att uppgifter ska lämnas med regelbundna intervall och i angivet format eller i jämförbara mallar som godkänts av myndigheten. Vid en sådan begäran ska om möjligt gemensamma rapporteringsformat användas.

3. På en vederbörligen motiverad begäran av en behörig myndighet får myndigheten, i enlighet med de krav på tystnadsplikt som fastställs i sektorspecifik lagstiftning och i artikel 70 i denna förordning, tillhandahålla alla uppgifter som behövs för att den behöriga myndigheten ska kunna utföra sina verksamhetsuppgifter.”.

(b) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Om de uppgifter som begärs i enlighet med punkt 1 inte är tillgängliga eller inte görs tillgängliga av de behöriga myndigheterna inom den tidsfrist som fastställs av myndigheten, får myndigheten rikta en vederbörligen motiverad begäran till något av följande:

a) Andra tillsynsmyndigheter med tillsynsfunktioner.

b) Det ministerium som ansvarar för finansfrågor i den berörda medlemsstaten, om ministeriet förfogar över tillsynsinformation.

c) Den nationella centralbanken eller statistikbyrån i den berörda medlemsstaten.

d) Statistikbyrån i den berörda medlemsstaten.

På begäran av myndigheten ska de behöriga myndigheterna bistå den vid insamlingen av uppgifterna.”.

(c) Punkterna 6 och 7 ska utgå.

(21) Följande ska införas som artikel 35a–35h:

”Artikel 35 a

Utövande av de befogenheter som avses i artikel 35b

De befogenheter som genom artikel 35b tilldelas myndigheten, någon av dess tjänstemän eller en annan av myndigheten bemyndigad person får inte användas för att kräva att konfidentiella uppgifter eller handlingar lämnas ut.

Artikel 35b

Begäran om upplysningar riktad till finansmarknadsaktörer

1. Om uppgifter som begärts i enlighet med artikel 35.1 eller 35.5 inte är tillgängliga eller inte tillhandahålls inom den tidsfrist som myndigheten fastställt, får myndigheten genom en enkel begäran eller genom ett beslut ålägga de relevanta finansmarknadsaktörerna att tillhandahålla alla uppgifter som är nödvändiga för att myndigheten ska kunna fullgöra sina uppgifter enligt denna förordning:

2. En sådan enkel begäran om uppgifter som avses i punkt 1 ska

a) hänvisa till denna artikel som rättslig grund för begäran,

b) ange syftet med begäran,

c) specificera vilka uppgifter som begärs,

d) ange en tidsfrist inom vilken uppgifterna ska lämnas,

e) innehålla en förklaring där det framgår att den person från vilken uppgifter begärs inte är skyldig att tillhandahålla dem, men att uppgifter som lämnas vid ett frivilligt svar på begäran inte får vara oriktiga eller vilseledande,

f) ange det bötesbelopp som kan utfärdas i enlighet med artikel 35c om de uppgifter som lämnas är oriktiga eller vilseledande.

3. När myndigheten begär uppgifter genom ett beslut ska den

a) hänvisa till denna artikel som rättslig grund för begäran,

b) ange syftet med begäran,

c) specificera vilka uppgifter som begärs,

d) fastställa en tidsfrist inom vilken uppgifterna ska lämnas,

e) ange de viten som föreskrivs i artikel 35d om den begärda informationen är ofullständig,

f) ange de böter som föreskrivs i artikel 35c om svaren på frågorna är oriktiga eller vilseledande,

g) informera om rätten att överklaga beslutet inför överklagandenämnden och få beslutet prövat av Europeiska unionens domstol i enlighet med artiklarna 60 och 61.

4. De relevanta finansmarknadsaktörerna eller deras företrädare och, för juridiska personer eller föreningar som inte är juridiska personer, de personer som är bemyndigade att företräda dem enligt lag eller stadgar, ska lämna de begärda uppgifterna. I behörig ordning befullmäktigade advokater får lämna den begärda informationen på sina huvudmäns vägnar. Huvudmännen förblir ansvariga fullt ut om den lämnade informationen är ofullständig, oriktig eller vilseledande.

5. Myndigheten ska utan dröjsmål översända en kopia av den enkla begäran eller av beslutet till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den relevanta finansmarknadsaktör som berörs av begäran om uppgifter är bosatt eller etablerad.

6. Myndigheten får endast använda konfidentiella uppgifter som den mottagit i enlighet med denna artikel för att utföra verksamhetsuppgifter som den tilldelas genom denna förordning.

Artikel 35c

Förfaranderegler för åläggande av böter

1. Om myndigheten vid fullgörandet av sina uppgifter enligt denna förordning upptäcker att det finns allvarliga indikationer på att det kan föreligga sakförhållanden som kan utgöra en överträdelse enligt artikel 35d.1 ska den utse en oberoende utredare inom myndigheten för att utreda saken. Den utsedde utredaren får inte vara involverad eller ha varit direkt eller indirekt involverad i direkt eller indirekt tillsyn av de berörda finansmarknadsaktörerna och ska utföra sina uppgifter oberoende av tillsynsstyrelsen.

2. Den utredare som avses i punkt 1 ska utreda de påstådda överträdelserna och därvid ta hänsyn till eventuella kommentarer som lämnas av de personer som är föremål för utredningarna samt lämna in en fullständig dossier med sina utredningsresultat till tillsynsstyrelsen.

3. För att utföra sina uppgifter ska utredaren ha befogenhet att begära information i enlighet med artikel 35b.

4. När utredaren utför sina uppgifter ska denne ha tillgång till alla handlingar och all information som samlats in av myndigheten i dess tillsynsverksamhet.

5. När utredningen är avslutad och innan utredaren lämnar in dossiern med sina utredningsresultat till tillsynsstyrelsen ska utredaren ge de personer som är föremål för utredningarna möjlighet att höras i de frågor som utreds. Utredaren ska grunda sina utredningsresultat uteslutande på sakförhållanden som de berörda personerna har fått möjlighet att yttra sig över.

6. Rätten till försvar för personer som är föremål för utredningarna ska iakttas fullt ut under utredningar som görs enligt denna artikel.

7. När utredaren lämnar in dossiern med utredningsresultaten till tillsynsstyrelsen ska denne underrätta de personer som är föremål för utredningarna. De personer som är föremål för utredningarna ska ha rätt att få tillgång till dossiern, med förbehåll för andra personers berättigade intresse av att deras affärshemligheter skyddas. Rätten

att få tillgång till dossiern ska inte omfatta konfidentiella uppgifter som påverkar tredje parters intressen.

8. På grundval av dossiern med utredarens resultat och efter att ha hört de personer som är föremål för utredningarna i enlighet med artikel 35f om de begär det, ska myndigheten besluta om en eller flera av de överträdelser som avses i artikel 35d.1 har begåtts av de personer som är föremål för utredningarna och i sådana fall vidta en åtgärd i enlighet med den artikeln.

9. Utredaren ska inte delta i tillsynsstyrelsens överläggningar eller på något sätt ingripa i tillsynsstyrelsens beslutsprocess.

10. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 75a för att närmare ange förfaranderegler för utövande av befogenheten att förelägga böter eller viten, inbegripet bestämmelser om följande:

a) Rätten till försvar.

b) Tidsfrister.

c) Bestämmelser som anger hur böter eller viten krävas in.

d) Bestämmelser om preskriptionstider för föreläggande och verkställighet av böter och viten.

11. Myndigheten ska överlämna ärenden till de relevanta nationella myndigheterna för lagföring om den vid fullgörandet av sina uppgifter enligt denna förordning upptäcker att det finns allvarliga indikationer på att det skulle kunna föreligga sakförhållanden som utgör brott. Dessutom ska myndigheten inte förelägga böter eller viten i de fall där ett tidigare frikännande eller en tidigare fällande dom som bygger på identiska eller väsentligen samma sakförhållanden redan har vunnit laga kraft som ett resultat av straffrättsliga förfaranden enligt nationell lagstiftning.

Artikel 35d

Böter

1. Myndigheten ska anta ett beslut om att förelägga böter om den finner att en finansmarknadsaktör uppsåtligen eller av oaktsamhet har underlåtit att tillhandahålla uppgifter som svar på ett beslut om begäran om uppgifter enligt artikel 35b.3 eller har lämnat felaktiga, ofullständiga eller vilseledande uppgifter som svar på en enkel begäran om uppgifter eller ett beslut enligt artikel 35b.2.

2. Basbeloppet för böter enligt punkt 1 ska uppgå till minst 50 000 EUR och ska inte överstiga 200 000 EUR.

3. När myndigheten fastställer basbeloppet för de böter som avses i punkt 2 ska den beakta den berörda finansmarknadsaktörens årsomsättning för föregående verksamhetsår och beloppet ska vara

a) vid spannets lägre gräns för företag med en årsomsättning under 10 miljoner EUR,

b) vid mitten av spannet för företag med en årsomsättning mellan 10 och 50 miljoner EUR,

c) vid spannets övre gräns för företag med en årsomsättning över 50 miljonerEUR.

Basbeloppen som bestäms inom de gränser som fastställs i punkt 2 ska vid behov justeras med hänsyn till försvårande respektive förmildrande omständigheter på grundval av de relevanta koefficienter som anges i punkt 5.

De relevanta koefficienterna för försvårande omständigheter ska tillämpas var för sig på basbeloppet. Om mer än en koefficient för försvårande omständigheter är tillämplig ska skillnaden mellan basbeloppet och det belopp som följer av tillämpningen av varje enskild koefficient för försvårande omständigheter adderas till basbeloppet.

De relevanta koefficienterna för förmildrande omständigheter ska tillämpas var för sig på basbeloppet. Om mer än en koefficient för förmildrande omständigheter är tillämplig ska skillnaden mellan basbeloppet och det belopp som följer av tillämpningen av varje enskild koefficient för förmildrande omständigheter subtraheras från basbeloppet.

4. Justeringskoefficienter ska tillämpas kumulativt på det basbelopp som avses i punkt 2 enligt följande:

a) Justeringskoefficienter kopplade till försvårande omständigheter:

i) Om överträdelsen har begåtts upprepade gånger ska koefficienten 1,1 tillämpas för varje gång som överträdelsen har upprepats.

ii) Om överträdelsen har pågått i mer än sex månader ska koefficienten 1,5 tillämpas.

iii) Om överträdelsen har begåtts uppsåtligen ska koefficienten 2 tillämpas.

iv) Om inga korrigerande åtgärder har vidtagits sedan överträdelsen konstaterades ska koefficienten 1,7 tillämpas.

v) Om finansmarknadsaktörens ledning inte har samarbetat med myndigheten ska koefficienten 1,5 tillämpas.

b) Justeringskoefficienter kopplade till förmildrande omständigheter:

i) Om överträdelsen pågick i mindre än tio arbetsdagar ska koefficienten 0,9 tillämpas.

ii) Om finansmarknadsaktörens ledning kan visa att den har vidtagit alla nödvändiga åtgärder för att förhindra att en begäran enligt artikel 35.6a inte tillmötesgås ska koefficienten 0,7 tillämpas.

iii) Om finansmarknadsaktören har uppmärksammat myndigheten på överträdelsen på ett snabbt, ändamålsenligt och fullständigt sätt ska koefficienten 0,4 tillämpas.

iv) Om finansmarknadsaktören frivilligt har vidtagit åtgärder för att säkerställa att dylika överträdelser inte kan begås på nytt ska koefficienten 0,6 tillämpas.

5. Trots vad som sägs i punkterna 2 och 3 ska det totala bötesbeloppet inte uppgå till mer än 20 % av den berörda finansmarknadsaktörens årsomsättning under det föregående verksamhetsåret, om finansmarknadsaktören inte direkt eller indirekt har dragit ekonomiska fördelar av överträdelsen. I så fall ska det totala bötesbeloppet minst motsvara dessa ekonomiska fördelar.

Artikel 35e

Viten

1. Myndigheten ska anta beslut om att ålägga vite i syfte att förmå finansmarknadsaktörer som avses i artikel 35b.1 att lämna de uppgifter som begärts genom beslut i enlighet med artikel 35b.3.

2. Ett vite ska vara effektivt och proportionerligt. Vitet ska åläggas per dag fram till dess att den berörda finansmarknadsaktören följer det beslut som avses i punkt 1.

3. Utan hinder av punkt 2 ska vitesbeloppet uppgå till 3 % av den genomsnittliga dagliga omsättningen för den berörda finansmarknadsaktören under det föregående verksamhetsåret. Vitesbeloppet ska beräknas från det datum som anges i beslutet om åläggande av vitet.

4. Vite kan åläggas för en period på upp till sex månader från och med att myndigheten meddelat sitt beslut.

Artikel 35f

Rätten att höras

1. Innan myndigheten fattar beslut om att förelägga böter och vite enligt artiklarna 35d och 35e ska den ge den finansmarknadsaktör som är föremål för begäran möjlighet att höras.

Myndigheten ska endast grunda sina beslut på de omständigheter som berörda finansmarknadsaktörer har getts möjlighet att yttra sig över.

2. Rätten till försvar för den finansmarknadsaktör som avses i punkt 1 ska iakttas fullt ut under förfarandena. Finansmarknadsaktören ska ha rätt att få tillgång till myndighetens dossier, med förbehåll för andra personers berättigade intresse av att deras affärshemligheter skyddas. Tillgången till dossiern ska inte omfatta konfidentiell information eller myndighetens interna förberedande handlingar.

Artikel 35g

Offentliggörande, art, verkställighet och fördelning av böter och viten

1. Böter och viten som har förelagts i enlighet med artiklarna 35d och 35e ska vara av administrativ karaktär och verkställbara.

2. Verkställighet av böter eller vite ska följa de civilprocessrättsliga regler som gäller i den medlemsstat inom vars territorium den sker. Verkställighetsbeslutet ska bifogas beslutet att förelägga böter eller viten utan krav på andra formaliteter än kontroll av beslutets äkthet av en myndighet som varje medlemsstat ska utse för detta ändamål, och som medlemsstaten ska underrätta myndigheten och Europeiska unionens domstol om.

3. Om formaliteterna enligt punkt 2 har uppfyllts efter ansökan av den berörda parten, får denne gå vidare med verkställigheten i enlighet med den nationella lagstiftningen genom att hänskjuta ärendet direkt till det behöriga organet.

4. Verkställighet av böter eller vite får endast skjutas upp genom beslut av Europeiska unionens domstol. Domstolarna i den berörda medlemsstaten ska dock vara behöriga beträffande klagomål om att verkställigheten av böter eller vite inte genomförs på ett regelrätt sätt.

5. Myndigheten ska offentliggöra alla böter och viten som har förelagts enligt artiklarna 35d och 35e utom i de fall då offentliggörandet skulle skapa allvarlig oro på de finansiella marknaderna eller orsaka de berörda parterna oproportionerligt stor skada.

6. De belopp som åläggs i form av böter och viten ska tillfalla Europeiska unionens allmänna budget.

Artikel 35h

Europeiska unionens domstols prövning

Europeiska unionens domstol ska ha obegränsad behörighet att pröva beslut genom vilka myndigheten har förelagt böter eller viten. Den får upphäva, sänka eller höja ålagda böter eller viten.”.

(22) I artikel 36.5 ska det första stycket ersättas med följande:

”När myndigheten tar emot en varning eller rekommendation från ESRB som är riktad till en behörig myndighet, ska den i tillämpliga fall utöva de befogenheter som den tilldelas genom denna förordning för att säkerställa att en uppföljning sker utan onödigt dröjsmål.”.

(23) Artikel 37 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 4 första stycket ska den sista meningen ersättas med följande:

”Ledamöterna i intressentgruppen för värdepapper och marknader ska förordnas på fyra år, varefter ett nytt urvalsförfarande ska genomföras.”.

b) I punkt 5 ska följande stycken läggas till:

”Om ledamöterna i intressentgruppen för värdepapper och marknader inte kan nå fram till ett gemensamt yttrande eller gemensam rådgivning, ska ledamöter som företräder en grupp av berörda parter tillåtas att utfärda ett separat yttrande eller separat rådgivning.

Intressentgruppen för värdepapper och marknader, bankintressentgruppen, intressentgruppen för försäkring och återförsäkring och intressentgruppen för tjänstepensioner får lämna gemensamma yttranden och rådgivning om frågor som rör arbetet i de europeiska tillsynsmyndigheterna i enlighet med artikel 56 i denna förordning om gemensamma ståndpunkter och handlingar.”.

(24) Artikel 39 ska ersättas med följande:

”Artikel 39

Beslutsförfaranden

”1. Myndigheten ska agera i enlighet med punkterna 2–6 när den antar beslut som föreskrivs i denna förordning utom när det gäller beslut som antas i enlighet med artiklarna 35b, 35d och 35e.

2. Myndigheten ska underrätta alla adressater för ett beslut om sin avsikt att anta detsamma och, med all hänsyn till hur brådskande och komplex frågan är samt vilka konsekvenser den kan få, ange en tidsfrist inom vilken adressaten kan lämna synpunkter på beslutets innehåll. Bestämmelsen i första meningen gäller på motsvarande sätt för de rekommendationer som avses i artikel 17.3.

3. Myndighetens beslut ska innehålla beslutets grunder.

4. Adressaterna för myndighetens beslut ska underrättas om vilka rättsmedel som står till deras förfogande enligt denna förordning.

5. Myndigheten ska med lämpliga tidsintervall ompröva beslut som den fattat enligt artikel 18.3 eller 18.4.

6. Antagandet av beslut som myndigheten fattar enligt artiklarna 17, 18 och 19 ska offentliggöras. Offentliggörandet ska innehålla identitetsuppgifter för den behöriga myndighet eller den finansmarknadsaktör som berörs och det huvudsakliga innehållet i beslutet, om inte ett sådant offentliggörande står i strid med dessa finansmarknadsaktörers berättigade intresse eller skyddet av deras affärshemligheter, eller allvarligt skulle kunna äventyra de finansiella marknadernas korrekta funktion och integritet eller stabiliteten i hela eller delar av det finansiella systemet i unionen.”.

(25) Artikel 40 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Följande led ska införas som led aa:

”aa) De heltidsledamöter i exekutivstyrelsen som avses i artikel 45.1 (utan rösträtt).”.

(b) I punkt 6 ska andra stycket utgå.

(c) Följande punkt ska läggas till som punkt 7:

”7. Om den nationella offentliga myndighet som avses i punkt 1 b inte är en myndighet med ansvar för efterlevnadskontroll av konsumentskyddsbestämmelser får den ledamot i tillsynsstyrelsen som avses i den punkten besluta att bjuda in en företrädare (utan rösträtt) för medlemsstatens konsumentsskyddsmyndighet. I de fall där ansvaret för konsumentskydd delas av flera myndigheter i en medlemsstat, ska dessa myndigheter enas om en gemensam företrädare.”.

(26) Artikel 41 ska ersättas med följande:

”Artikel 41

Interna kommittéer

(27) ”Tillsynsstyrelsen får inrätta interna kommittéer för specifika uppgifter som den tilldelats. Tillsynsstyrelsen får delegera vissa klart definierade uppgifter och beslut till interna kommittéer, till exekutivstyrelsen eller till ordföranden.”.

(28) I artikel 42 ska första stycket ersättas med följande:

”När de röstberättigade ledamöterna i tillsynsstyrelsen, samt de röstberättigade särskilda och permanenta medlemmarna i exekutivorganet för frågor om centrala motparter, utför uppgifter enligt denna förordning ska de handla oberoende och

objektivt uteslutande i hela unionens intresse och varken efterfråga eller ta emot instruktioner från unionens institutioner eller organ, någon regering i en medlemsstat eller något annat offentligt eller privat organ.”.

(29) Artikel 43 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”Tillsynsstyrelsen ska ge myndigheten vägledning i dess arbete.

Den ska anta myndighetens yttranden, rekommendationer, riktlinjer och beslut och utfärda sådana råd som avses i kapitel II, förutom avseende de uppgifter och befogenheter som ligger inom ansvarsområdet för exekutivorganet för frågor om centrala motparter enligt artikel 44b och inom ansvarsområdet för exekutivstyrelsen enligt artikel 47. Den ska agera på förslag av exekutivstyrelsen.”.

(b) Punkterna 2 och 3 ska utgå.

(c) I punkt 4 ska första stycket ersättas med följande:

”Tillsynsstyrelsen ska före den 30 september varje år på förslag av exekutivstyrelsen anta myndighetens arbetsprogram för det kommande året och överlämna det för kännedom till Europaparlamentet, rådet och kommissionen.”.

(d) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Tillsynsstyrelsen ska på grundval av ett förslag från exekutivstyrelsen anta en årsrapport om myndighetens verksamhet, inbegripet om utförandet av ordförandens uppgifter, som bygger på det förslag till årsrapport som avses i artikel 53.7 och senast den 15 juni varje år överlämna denna rapport till Europaparlamentet, rådet, kommissionen, revisionsrätten och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén. Rapporten ska offentliggöras.”.

(e) Punkt 8 ska utgå.

(30) Artikel 44 ska ändras på följande sätt:

(a) I punkt 1 andra stycket ska följande mening läggas till:

”Heltidsledamöterna i exekutivstyrelsen och ordföranden får inte rösta om dessa beslut.”.

(b) I punkt 1 ska tredje och fjärde styckena utgå.

(c) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Ledamöterna utan rösträtt och observatörerna ska inte delta i några diskussioner i tillsynsstyrelsen som avser enskilda finansinstitut, såvida inte annat föreskrivs i artikel 75.3 eller i de rättsakter som avses i artikel 1.2.

Första stycket ska inte tillämpas på ordföranden, de ledamöter som också är ledamöter av exekutivstyrelsen och företrädaren för Europeiska centralbanken som utsetts av dess tillsynsnämnd.”.

(31) I kapitel III avsnitt 2 ska rubriken ersättas med följande:

”Exekutivstyrelsen”

(32) Artikel 45 ska ersättas med följande:

”Artikel 45

Sammansättning

”1. Exekutivstyrelsen ska bestå av ordföranden och fem heltidsledamöter. Ordföranden ska tilldela tydligt definierade strategiska uppgifter och ledningsuppgifter till var och en av heltidsledamöterna. En av heltidsledamöterna ska tilldelas ansvar för budgetfrågor och frågor som rör myndighetens arbetsprogram (nedan kallad *ansvarig ledamot*). En av heltidsledamöterna ska fungera som vice ordförande och utföra ordförandens uppgifter då denne är frånvarande eller har godtagbart förhinder, i enlighet med denna förordning. Ordföranden för exekutivorganet för frågor som rör centrala motparter ska delta som observatör vid alla möten i exekutivstyrelsen.

2. Heltidsledamöterna ska väljas ut på grundval av meriter, färdigheter, kunskaper om finansmarknadsaktörer och finansiella marknader samt erfarenheter inom finansiell tillsyn och reglering. Heltidsansledamöterna ska ha omfattande erfarenhet av ledarskap. Urvalet ska utgå från en öppen ansökningsomgång som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, på grundval av vilken kommissionen ska upprätta en slutlista över kvalificerade sökande.

Kommissionen ska överlämna slutlistan till Europaparlamentet för godkännande. Efter det att slutlistan godkänts ska rådet anta ett beslut om att utse heltidsledamöterna i exekutivstyrelsen, inklusive den ansvariga ledamoten. Exekutivstyrelsen ska vara väl avvägd och proportionell samt avspegla unionen som helhet.

3. Om en heltidsledamot i exekutivstyrelsen inte längre uppfyller villkoren i artikel 46 eller har befunnits skyldig till ett allvarligt fel får rådet, efter ett förslag från kommissionen som har godkänts av Europaparlamentet, anta ett beslut om att skilja personen i fråga från dennes uppdrag.

4. Mandatet för heltidsledamöter ska vara fem år och kunna förlängas en gång. Under en period på nio månader före utgången av heltidsledamotens femåriga mandatperiod ska tillsynsstyrelsen utvärdera följande:

a) Resultaten under den första mandatperioden och sättet på vilket dessa uppnåtts.

b) Myndighetens uppgifter och behov under de närmaste åren.

Kommissionen ska, med beaktande av denna utvärdering, överlämna listan med heltidsledamöter för förlängning till rådet. På grundval av denna lista och med beaktande av utvärderingen får rådet förlänga mandatet för heltidsledamöterna.”.

(33) Följande artikel ska införas som artikel 45 a:

”Artikel 45 a

Beslutsfattande

1. Exekutivstyrelsens beslut ska antas med enkel majoritet bland dess ledamöter. Varje ledamot ska ha en röst. Vid lika röstetal ska ordföranden ha utslagsröst.

2. Kommissionens företrädare ska delta i exekutivstyrelsens sammanträden, utan rösträtt förutom i de frågor som avses i artikel 63.

3. Exekutivstyrelsen ska själv anta och offentliggöra sin arbetsordning.

4. Sammanträdena i exekutivstyrelsen ska sammankallas av ordföranden på eget initiativ eller efter begäran av en av ledamöterna, och ledas av ordföranden.

Exekutivstyrelsen ska sammanträda före varje sammanträde i tillsynsstyrelsen, och så ofta som exekutivstyrelsen anser det nödvändigt. Den ska sammanträda minst fem gånger per år.

5. Ledamöterna i exekutivstyrelsen får, om inte annat följer av arbetsordningen, biträdas av rådgivare eller experter. De deltagare som inte har rösträtt får inte delta i diskussioner inom exekutivstyrelsen som rör enskilda finansmarknadsaktörer.”.

(34) Följande artikel ska införas som artikel 45b:

”Artikel 45b

Interna kommittéer

Exekutivstyrelsen får inrätta interna kommittéer för specifika uppgifter som den tilldelats.”.

(35) Artikel 46 ska ersättas med följande:

”Artikel 46

Oberoende

”Ledamöterna i exekutivstyrelsen ska handla oberoende och objektivt uteslutande i hela unionens intresse och varken efterfråga eller ta emot instruktioner från unionens institutioner eller organ, regeringen i någon medlemsstat eller något annat offentligt eller privat organ.

Varken medlemsstaterna, unionens institutioner eller organ eller andra offentliga eller privata organ får försöka påverka exekutivstyrelsen ledamöter när dessa utför sina uppgifter.”.

(36) Artikel 47 ska ersättas med följande:

”Artikel 47

Uppgifter

”1. Exekutivstyrelsen ska se till att myndigheten utför sitt uppdrag och de uppgifter den tilldelas i enlighet med denna förordning. Den ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att myndigheten fungerar, i enlighet med denna förordning, vilket i synnerhet omfattar antagande av interna administrativa instruktioner och offentliggörande av meddelanden.

2. Exekutivstyrelsen ska föreslå ett årligt och ett flerårigt arbetsprogram för antagande av tillsynsstyrelsen, där det ingår en del om frågor som rör centrala motparter.

3. Exekutivstyrelsen ska utöva sina budgetbefogenheter i enlighet med artiklarna 63 och 64.

För tillämpningen av artiklarna 17, 19, 22, 29a, 30, 31a, 32 och 35b–35h ska exekutivstyrelsen vara behörig att agera och att fatta beslut, förutom för frågor som rör centrala motparter där exekutivorganet för sådana frågor ska vara behörigt. Exekutivstyrelsen ska hålla tillsynsstyrelsen underrättad om de beslut som den fattar.

3a. Exekutivstyrelsen ska granska, yttra sig över och lägga fram förslag om alla frågor som ska beslutas av tillsynsstyrelsen.

4. Exekutivstyrelsen ska granska och förbereda beslut för antagande av tillsynsstyrelsen inom alla frågor där myndigheten genom de akter som avses i artikel 1.2 har tilldelats godkännande- eller tillsynsfunktioner och motsvarande befogenheter. Exekutivstyrelsen ska anta myndighetens plan för personalpolitiken och, enligt artikel 68.2, nödvändiga genomförandebestämmelser för tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna (nedan kallade *tjänsteföreskrifterna*).

5. Exekutivstyrelsen ska anta särskilda bestämmelser om tillgång till myndighetens handlingar i enlighet med artikel 72.

6. Exekutivstyrelsen ska lägga fram en årsrapport om myndighetens verksamhet, inbegripet om ordförandens uppgifter, på grundval av det förslag till årsrapport som avses i artikel 53.7 för tillsynsstyrelsen för godkännande.

7. Exekutivstyrelsen ska utse och återkalla överklagandenämndens ledamöter i enlighet med artikel 58.3 och 58.5.

8. Ledamöterna i exekutivstyrelsen ska offentliggöra alla sammanträden som hållits samt mottagna förmåner. Utgifter ska redovisas offentligt i enlighet med tjänsteföreskrifterna.

9. Den ansvariga ledamoten ska ha följande uppgifter:

a) Genomföra myndighetens årliga arbetsprogram under vägledning av tillsynsstyrelsen och exekutivorganet för frågor som rör centrala motparter avseende de uppgifter och befogenheter som avses i artikel 44b.1, och under överinseende av exekutivstyrelsen.

b) Vidta nödvändiga åtgärder för att se till att myndigheten fungerar, i enlighet med denna förordning, vilket i synnerhet omfattar antagande av interna administrativa instruktioner och offentliggörande av meddelanden.

c) Utarbeta ett sådant flerårigt arbetsprogram som avses i punkt 2.

d) Utarbeta ett arbetsprogram senast den 30 juni varje år för det följande året enligt vad som avses i artikel 47.2.

e) Utarbeta ett preliminärt förslag till budget för myndigheten i enlighet med artikel 63 och genomföra myndighetens budget i enlighet med artikel 64.

f) Utarbeta ett förslag till årlig rapport med ett avsnitt om myndighetens reglerings- och tillsynsverksamheter och ett avsnitt om ekonomiska och administrativa frågor.

g) När det gäller myndighetens personal, utöva de befogenheter som anges i artikel 68 och behandla personalfrågor.

För delen om frågor som rör centrala motparter, som avses i punkt 2, ska emellertid exekutivorganet för sådana frågor utföra de uppgifter som avses i första stycket leden c och d.

Vad gäller förslaget till årlig rapport enligt första stycket led f ska exekutivorganet för frågor som rör centrala motparter utföra de uppgifter som avses där, med avseende på sådana frågor.

”.

(37) I kapitel III avsnitt 3 ska rubriken ersättas med följande:

”Ordförande samt ordförande och ledamöter i exekutivorganet som rör centrala motparter”.

(38) Artikel 48 ska ändras på följande sätt:

(a) I punkt 1 ska andra stycket ersättas med följande:

”Ordföranden ska ansvara för att förbereda arbetet i tillsynsstyrelsen och leda sammanträdena i tillsynsstyrelsen och exekutivstyrelsen.”.

(b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Ordföranden ska väljas ut på grundval av meriter, färdigheter, kunskaper om finansiella marknader och finansmarknadsaktörer samt erfarenhet som är relevant för finansiell tillsyn och reglering, efter en öppen ansökningsomgång som ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*. Kommissionen ska lägga fram en slutlista med kandidater för posten som ordförande för Europaparlamentets godkännande. Efter det att slutlistan godkänts ska rådet anta ett beslut om att utse ordföranden.

Om ordföranden inte längre uppfyller villkoren i artikel 49 eller har befunnits skyldig till ett allvarligt fel får rådet, efter ett förslag från kommissionen som har godkänts av Europaparlamentet, anta ett beslut om att skilja personen i fråga från dennes uppdrag.”.

(c) I punkt 4 ska andra stycket ersättas med följande:

”Rådet får, på förslag av kommissionen och med beaktande av utvärderingen, förnya ordförandens mandat en gång.”.

(d) Punkt 5 ska utgå.

(39) Följande artikel ska införas som artikel 49 a:

”Artikel 49 a

Utgifter

”Ordföranden ska offentliggöra alla sammanträden som hållits samt mottagna förmåner. Utgifter ska redovisas offentligt i enlighet med tjänsteföreskrifterna.”.

(40) Artiklarna 51, 52 och 53 ska utgå.

(41) I artikel 54.2 ska följande led läggas till:

”– konsument- och investerarskydd.”.

(42) I artikel 55 ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. En ledamot i exekutivstyrelsen, företrädaren för kommissionen och ESRB ska inbjudas som observatörer till sammanträdena i den gemensamma kommittén och i de underkommittéer som avses i artikel 57.”

(43) Artikel 58 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Två ledamöter och två suppleanter i överklagandenämnden ska utses av myndighetens exekutivstyrelse från en slutlista som kommissionen föreslår efter en öppen inbjudan att inkomma med intresseanmälan som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, och efter samråd med tillsynsstyrelsen.”.

(b) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Ledamöter i överklagandenämnden, som utsetts av myndighetens exekutivstyrelse, får inte avsättas under sin mandatperiod så länge de inte har befunnits skyldiga till något allvarligt fel och exekutivstyrelsen fattar beslut om avsättande efter samråd med tillsynsstyrelsen.”.

(44) I artikel 59 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. Överklagandenämndens ledamöter ska vara oberoende när de fattar sina beslut. De får inte vara bundna av några instruktioner. De får inte utföra några andra uppgifter inom myndigheten, dess exekutivstyrelse eller dess tillsynsstyrelse.”.

(45) I artikel 60 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. Varje fysisk eller juridisk person, inbegripet behöriga myndigheter, får överklaga varje beslut av myndigheten som fattats enligt artiklarna 17, 18, 19 eller 35 och varje annat beslut som myndigheten fattat i enlighet med någon av de unionsakter som avses i artikel 1.2, om beslutet är riktat till den personen eller om det, trots att det är riktat till en annan person, direkt berör den överklagande personligen.”.

(46) Artikel 62 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Myndighetens intäkter ska, utan att det påverkar andra typer av intäkter, bestå av någon kombination av följande:

a) Ett utjämnande bidrag från unionen, vilket tas upp i Europeiska unionens allmänna budget (kommissionens avsnitt) och som inte överstiger 40 % av myndighetens beräknade intäkter.

b) Årliga avgifter från finansinstitut, baserade på de årliga beräknade utgifterna för den verksamhet som måste utföras enligt denna förordning och enligt de unionsakter som avses i artikel 1.2, för varje kategori av deltagare inom myndighetens behörighetsområde.

c) Eventuella avgifter som betalas till myndigheten i de fall som anges i relevanta instrument inom unionslagstiftningen.

d) Eventuella frivilliga bidrag från medlemsstaterna eller observatörer.

e) Avgifter för publikationer, utbildning och andra tjänster som begärts av behöriga myndigheter.”.

(b) Följande punkter ska läggas till som punkterna 5 och 6:

”5. De årliga avgifter som avses i punkt 1 b ska samlas in varje år från enskilda finansinstitut av de myndigheter som varje medlemsstat utser. Senast den 31 mars varje budgetår ska varje medlemsstat till myndigheten erlägga det belopp som den är skyldig att samla in i enlighet med de kriterier som anges i den delegerade akt som avses i artikel 62a.

6. De frivilliga bidrag från medlemsstaterna och observatörer som avses i punkt 1 d ska inte godtas om detta skulle leda till tvivel om myndighetens oberoende och opartiskhet.”.

(47) Följande artikel ska införas som artikel 62 a:

”Artikel 62 a

Delegerade akter om beräkning av årliga avgifter från finansinstitut

Kommissionen ska ha befogenhet i enlighet med artikel 75a att anta delegerade akter för att bestämma hur de årliga avgifter från enskilda finansinstitut som avses i artikel 62 e ska beräknas, genom att fastställa följande:

a) En metod för att fördela de beräknade utgifterna på kategorier av finansinstitut som grund för att bestämma den andel av avgifterna som finansinstitut i varje kategori ska stå för.

b) Lämpliga och objektiva kriterier för att bestämma de årliga avgifter som ska betalas av enskilda finansinstitut som omfattas av de unionsakter som avses i artikel 1.2 på grundval av deras storlek som ett ungefärligt mått på deras betydelse på marknaden.

I de kriterier som avses i första stycket led b får ingå antingen tröskelvärden under vilka avgifter inte ska betalas eller minimibelopp som avgifterna inte får underskrida.”.

(48) Artikel 63 ska ersättas med följande:

”Artikel 63

Fastställande av budgeten

1. Varje år ska den ansvariga ledamoten utarbeta ett preliminärt förslag till samlat programdokument för myndigheten för de tre följande budgetåren, med beräknade inkomster och utgifter samt uppgifter om personal, från den årliga och fleråriga programplaneringen och översända det till exekutivstyrelsen och tillsynsstyrelsen tillsammans med tjänsteförteckningen.

Esmas utgifter och avgifter som hänför sig till sådana uppgifter och befogenheter som avses i artikel 44b.1 ska kunna identifieras separat inom ramen för det skattningsdokument som avses i första stycket. Innan skattningsdokumentet antas ska det förslag som den ansvarige ledamoten har tagit fram med avseende på sådana utgifter och avgifter godkännas av exekutivorganet för frågor om centrala motparter.

Esmas årsbokslut, som upprättas och offentliggörs i enlighet med artikel 64.6, ska innefatta intäkter och kostnader som har anknytning till de uppgifter som avses i artikel 44b.1.”.

1 a. Exekutivstyrelsen ska, på grundval av det förslag som har godkänts av tillsynsstyrelsen och av exekutivorganet för frågor som rör centrala motparter avseende utgifter och avgifter som hänför sig till sådana uppgifter och befogenheter som avses i artikel 44b.1, anta förslaget till samlat programdokument för de tre därpå följande budgetåren.

1b. Förslaget till samlat programdokument ska översändas av exekutivstyrelsen till kommissionen, Europaparlamentet och rådet senast den 31 januari.

2. Med utgångspunkt i förslaget till samlat programdokument ska kommissionen i förslaget till unionens budget ta upp de preliminära anslag som den anser nödvändiga mot bakgrund av tjänsteförteckningen och de utjämnande bidrag som ska belasta unionens allmänna budget i enlighet med artiklarna 313 och 314 i fördraget.

3. Budgetmyndigheten ska anta myndighetens tjänsteförteckning. Budgetmyndigheten ska bevilja anslag för utjämnande bidrag till myndigheten.

4. Tillsynsstyrelsen ska anta myndighetens budget. Budgeten ska bli slutgiltig när unionens allmänna budget slutgiltigt har antagits. Vid behov ska den anpassas i enlighet med det slutgiltiga antagandet.

5. Exekutivstyrelsen ska omedelbart underrätta budgetmyndigheten om den avser att genomföra projekt som kan ha betydande ekonomiska konsekvenser för finansieringen av budgeten, särskilt projekt som rör fast egendom, t.ex. hyra eller förvärv av fastigheter.”.

(49) Artikel 64 ska ersättas med följande:

”Artikel 64

Genomförande och kontroll av budgeten

1. Den ansvariga ledamoten ska fungera som utanordnare och genomföra myndighetens budget.

2. Myndighetens räkenskapsförare ska översända de preliminära räkenskaperna till kommissionens räkenskapsförare och till revisionsrätten senast den 1 mars påföljande år.

3. Myndighetens räkenskapsförare ska senast den 1 mars påföljande år översända de räkenskapsuppgifter som krävs som underlag för konsolideringen till kommissionens räkenskapsförare på det sätt och i den form som denne har fastställt.

4. Myndighetens räkenskapsförare ska sända rapporten om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen till ledamöterna i tillsynsstyrelsen och till Europaparlamentet, rådet och revisionsrätten senast den 31 mars påföljande år.

5. Efter att ha mottagit revisionsrättens iakttagelser i fråga om myndighetens preliminära räkenskaper i enlighet med artikel 148 i budgetförordningen ska myndighetens räkenskapsförare upprätta dess slutliga räkenskaper. Den ansvariga ledamoten ska sända dem till tillsynsstyrelsen, som ska avge ett yttrande om dessa räkenskaper.

6. Myndighetens räkenskapsförare ska senast den 1 juli påföljande år sända de slutliga räkenskaperna, tillsammans med tillsynsstyrelsens yttrande, till kommissionens räkenskapsförare och till Europaparlamentet, rådet och revisionsrätten.

Myndighetens räkenskapsförare ska också senast den 1 juli sända ett redovisningspaket till kommissionens räkenskapsförare, i ett standardformat som fastställs av kommissionens räkenskapsförare, som underlag för konsolideringen.

7. De slutliga räkenskaperna ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* senast den 15 november det påföljande året.

8. Senast den 30 september ska den ansvariga ledamoten besvara revisionsrättens iakttagelser. Ledamoten ska även sända en kopia av svaret till exekutivstyrelsen och kommissionen.

9. Den ansvariga ledamoten ska, på Europaparlamentets begäran och i enlighet med artikel 165.3 i budgetförordningen, lägga fram för Europaparlamentet alla uppgifter som behövs för att förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet för det berörda budgetåret ska kunna fungera väl.

10. Europaparlamentet ska före den 15 maj år N + 2, på rekommendation av rådet som ska fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet, bevilja myndigheten ansvarsfrihet för budgetens genomförande budgetår N.”.

(50) Artikel 65 ska ersättas med följande:

”Artikel 65

Finansiella bestämmelser

Exekutivstyrelsen ska anta myndighetens finansiella bestämmelser efter samråd med kommissionen. Dessa bestämmelser får inte avvika från kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1271/2013* för de organ som avses i artikel 208 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 såvida inte de särskilda behoven för driften av myndigheten kräver det och endast med kommissionens förhandsgodkännande.

*Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1271/2013 av den 30 september 2013 med rambudgetförordning för de organ som avses i artikel 208 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 328, 7.12.2013, s. 42).”.

(51) I artikel 66 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. För bekämpning av bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet ska Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013* gälla för myndigheten utan inskränkning.

*Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).”.

(52) Artikel 68 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkterna 1 och 2 ska ersättas med följande:

”1. Tjänsteföreskrifterna, anställningsvillkoren för övriga anställda och de bestämmelser som antagits gemensamt av unionens institutioner för tillämpningen av tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren ska gälla för myndighetens personal, inbegripet heltidsledamöterna i exekutivstyrelsen, dess ordförande, ordföranden för exekutivorganet för frågor som rör centrala motparter och de ledamöter som avses i artikel 44a.1 c i.

2. Exekutivstyrelsen ska i samråd med kommissionen anta de nödvändiga genomförandebestämmelserna i enlighet med bestämmelserna i artikel 110 i tjänsteföreskrifterna.”.

(b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Exekutivstyrelsen får anta bestämmelser som gör det möjligt för myndigheten att anlita utstationerade nationella experter från medlemsstaterna.”.

(53) Artikel 70 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Ledamöterna i tillsynsstyrelsen och alla i myndighetens personal, inbegripet tillfälligt utstationerade nationella experter och alla andra personer som utför uppgifter för myndigheten på grundval av avtal, ska omfattas av kravet på tystnadsplikt enligt artikel 339 i EUF-fördraget och de relevanta bestämmelserna i tillämplig unionslagstiftning även efter det att deras förordnanden upphört.”.

(b) I punkt 2 ska andra stycket ersättas med följande:

”Vidare ska skyldigheten enligt punkt 1 och första stycket i denna punkt inte hindra myndigheten och de behöriga myndigheterna från att använda upplysningarna för efterlevnadskontroll av de rättsakter som avses i artikel 1.2, och i synnerhet vid rättsliga förfaranden för antagande av beslut.”.

(c) Följande punkt ska införas som punkt 2 a:

”2 a. Exekutivstyrelsen, exekutivorganet för frågor som rör centrala motparter och tillsynsstyrelsen ska säkerställa att personer som direkt eller indirekt, permanent eller tillfälligt, tillhandahåller tjänster som har anknytning till myndighetens uppgifter, inbegripet tjänstemän och andra personer som har bemyndigats av exekutivstyrelsen och tillsynsstyrelsen eller utsetts av den behöriga myndigheten för detta syfte, omfattas av krav på tystnadsplikt som är likvärdiga med kraven i föregående punkter.

Samma krav på tystnadsplikt ska även gälla för observatörer som deltar i sammanträden i exekutivstyrelsen, exekutivorganet för frågor som rör centrala motparter och tillsynsstyrelsen, och som deltar i myndighetens verksamhet.”.

(d) I punkt 3 ska första stycket ersättas med följande:

”Punkterna 1 och 2 ska inte hindra myndigheten från att utbyta uppgifter med behöriga myndigheter i enlighet med denna förordning och annan unionslagstiftning som är tillämplig på finansinstitut.”.

(54) Artikel 71 ska ersättas med följande:

”Denna förordning ska inte påverka medlemsstaternas skyldigheter vid deras behandling av personuppgifter enligt förordning (EU) 2016/679 eller myndighetens skyldigheter vid sin behandling av personuppgifter enligt förordning (EU) 2018/XXX (dataskyddsförordning för EU:s institutioner och organ) inom ramen för dess ansvarsområden.”.

(55) I artikel 72 ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. Exekutivstyrelsen ska anta närmare föreskrifter för tillämpningen av förordning (EG) nr 1049/2001.”.

(56) I artikel 73 ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. Exekutivstyrelsen ska fatta beslut om myndighetens interna språkordning.”.

(57) I artikel 74 ska första stycket ersättas med följande:

”De nödvändiga arrangemangen beträffande de lokaler som myndigheten ska få i den medlemsstat där den har sitt säte och de resurser som ska tillhandahållas av den medlemsstaten samt de särskilda regler som i den medlemsstaten är tillämpliga på myndighetens personal och deras familjemedlemmar ska, efter exekutivstyrelsens godkännande, fastställas i en överenskommelse om säte mellan myndigheten och den medlemsstaten.”.

(58) Följande artikel ska införas som artikel 75 a:

”Artikel 75 a

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 35c och 62a ska ges till kommissionen tills vidare.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 35c och 62a får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artikel 35c eller 62.2a ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av tre månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med tre månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”.

(59) Artikel 76 ska ersättas med följande:

”Artikel 76

Förhållande till CESR

Myndigheten ska betraktas som den lagliga efterföljaren till CESR. CESR:s alla tillgångar och skulder samt alla oavslutade transaktioner ska senast dagen för inrättandet av myndigheten automatiskt överföras till myndigheten. CESR ska upprätta ett bokslut som visar läget när det gäller utgående tillgångar och skulder vid dagen för överföringen. Detta bokslut ska revideras och godkännas av CESR och av kommissionen.”.

(60) Följande nya artikel ska införas som artikel 77a:

”Artikel 77a

Övergångsbestämmelser

Förordnandet som verkställande direktör som utsetts i enlighet med förordning nr 1095/2010, senast ändrad genom direktiv 2014/51/EU, och dithörande arbetsuppgifter, som innehas den [Publikationsbyrån: för in datumet 3 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska upphöra den dagen.

Förordnandet som ordförande som utsetts i enlighet med förordning nr 1095/2010, senast ändrad genom direktiv 2014/51/EU, och dithörande arbetsuppgifter, som innehas den [Publikationsbyrån: för in datumet 3 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska fortsätta fram till dess att det löper ut.

Förordnandet som ledamot i förvaltningsstyrelsen som utsetts i enlighet med förordning nr 1095/2010, senast ändrad genom direktiv 2014/51/EU, och dithörande arbetsuppgifter, som innehas den [Publikationsbyrån: för in datumet 3 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska upphöra den dagen.”.

Artikel 4

Ändringar av förordning (EU) nr 345/2013 om europeiska riskkapitalfonder

Förordning (EU) nr 345/2013 ska ändras på följande sätt:

(1) Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

(a) I punkt 1 ska led c utgå.

(b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Artiklarna 3–6, 12, 13.1 c, 13.1 i, 14a–19, 19a–19c, 20, 20a–20c, 21, 21a–21d och 25 i denna förordning ska tillämpas på förvaltare av företag för kollektiva investeringar vilka har auktoriserats enligt artikel 6 i direktiv 2011/61/EU och förvaltar portföljer i godkända riskkapitalfonder och avser att använda beteckningen *EuVECA* i samband med marknadsföringen av dessa fonder inom unionen.”

(2) I artikel 3 ska första stycket ändras på följande sätt:

(a) Led m ska ersättas med följande:

”m) *behörig myndighet*: en sådan behörig myndighet som avses i artikel 4.1 f och h i direktiv 2011/61/EU.”

(b) Led n ska utgå.

(3) I artikel 7 ska följande stycken läggas till:

”Esma ska utarbeta ett förslag till tekniska tillsynsstandarder som specificerar vilka kriterier som ska användas för att bedöma om förvaltare av godkända riskkapitalfonder uppfyller sina skyldigheter enligt punkt 1 a–g och säkerställa överensstämmelse med artikel 12.1 i direktiv 2011/61/EU.

Esma ska överlämna detta förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast den [[Publikationsbyrån: för in datumet 24 månader efter dagen för ikraftträdande]].

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

(4) I artikel 8 ska följande punkt läggas till som punkt 3:

”3. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 25 som specificerar kraven för den delegering av uppgifter som avses i punkt 2 och säkerställa överensstämmelse med kraven för delegering av uppgifter i artikel 20 i direktiv 2011/61/EU.”

(5) Artikel 10 ska ändras på följande sätt:

(a) I punkt 3 andra och sista meningen ska ”den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten” ersättas med ”Esma”.

(b) I punkt 5 ska ”den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten” ersättas med ”Esma”.

(c) Följande punkt ska läggas till som punkt 7:

”7. Esma ska utarbeta ett förslag till tekniska tillsynsstandarder som specificerar vilka personella och tekniska resurser som krävs för den korrekta förvaltning av godkända riskkapitalfonder som avses i punkt 1.

Esma ska överlämna detta förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast den [Publikationsbyrån: för in datumet 24 månader efter dagen för ikraftträdande].

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

(6) I artikel 11 ska följande punkter läggas till som punkterna 3 och 4:

”3. Esma ska utarbeta ett förslag till tekniska tillsynsstandarder som specificerar de regler och förfaranden för värderingen av tillgångar som avses i punkt 1 och säkerställa överensstämmelse med kraven för värdering av tillgångar i artikel 19 i direktiv 2011/61/EU.

Esma ska överlämna detta förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast den [Publikationsbyrån: för in datumet 24 månader efter dagen för ikraftträdande].

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

(7) Artikel 12 ska ändras på följande sätt:

(a) I punkt 1 första stycket första meningen ska ”den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten” ersättas med ”Esma”.

(b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Esma ska på begäran utan onödigt dröjsmål göra uppgifter som samlats in enligt denna artikel tillgängliga för de behöriga myndigheterna.”

(8) Artikel 14 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) ”den behöriga myndigheten i sin hemmedlemsstat” ska ersättas med ”Esma”.

ii) Följande led ska införas som led -a:

”-a) I vilken medlemsstat förvaltaren av en godkänd riskkapitalfond har sin hemvist.”

iii) Led b ska ersättas med följande:

”b) Namnet på de godkända riskkapitalfonder vars andelar eller aktier ska marknadsföras, var de har sitt säte och deras investeringsstrategier.”

(b) I punkt 2 ska ”Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten” ersättas med ”Esma”.

(c) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Esma ska underrätta alla följande aktörer om huruvida den förvaltare som avses i punkt 1 har registrerats som förvaltare av en godkänd riskkapitalfond senast två månader efter det att förvaltaren har lämnat alla de uppgifter som avses i den punkten:

a) Den förvaltare som avses i punkt 1.

b) De behöriga myndigheterna i den medlemsstat som avses i punkt 1 -a.

c) De behöriga myndigheterna i de medlemsstater som avses i punkt 1 d.”

(d) Punkt 6 ska ändras på följande sätt:

i) I första stycket ska ”den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten” ersättas med ”Esma”.

ii) Andra stycket ska ersättas med följande:

”Om Esma invänder mot de ändringar som avses i första stycket ska myndigheten meddela förvaltaren av den godkända riskkapitalfonden inom två månader från mottagandet av anmälan om dessa ändringar och ange orsakerna till invändningen. De ändringar som avses i första stycket får endast genomföras under förutsättning att Esma inte invänder mot ändringarna inom denna period.”

(e) Punkterna 7 och 8 ska ersättas med följande:

”7. Esma ska utarbeta ett förslag till tekniska tillsynsstandarder som specificerar kriterierna för bedömning av det tillräckligt goda anseende och den tillräckliga erfarenhet som avses i punkt 2 a.

Esma ska överlämna detta förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast den [Publikationsbyrån: för in datumet 24 månader efter dagen för ikraftträdande].

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

8. Esma ska utarbeta ett förslag till tekniska genomförandestandarder som specificerar formulär, mallar och förfaranden för överlämnande av de uppgifter som avses i punkt 1, inbegripet de uppgifter som ska lämnas enligt punkt 2 a.

Esma ska överlämna detta förslag till tekniska genomförandestandarder till kommissionen senast den [Publikationsbyrån: för in datumet 24 månader efter dagen för ikraftträdande].

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska genomförandestandarder som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

(9) Artikel 14a ska ändras på följande sätt:

(a) I punkt 2 ska ”den behöriga myndigheten för den godkända riskkapitalfonden” ersättas med ”Esma”.

(b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. I syfte att bedöma en sådan ansökan om registrering som avses i punkt 1 ska Esma fråga den behöriga myndigheten för den förvaltare som lämnar in ansökan huruvida den godkända riskkapitalfonden faller inom ramen för förvaltarens auktorisation att förvalta företag för kollektiva investeringar och huruvida de villkor som fastställs i artikel 14.2 a är uppfyllda.

Esma får begära förtydliganden och uppgifter vad gäller den dokumentation och de uppgifter som lämnats i enlighet med första stycket.

Den behöriga myndigheten för förvaltaren ska lämna ett svar inom en månad från den dag den mottar en förfrågan som Esma lämnat i enlighet med första eller andra stycket.”

(c) I punkt 5 ska ”den behöriga myndigheten för den godkända riskkapitalfonden” ersättas med ”Esma”.

(d) Punkt 6 ska ersättas med följande:

”6. Esma ska underrätta följande aktörer om huruvida en fond har registrerats som en godkänd riskkapitalfond senast två månader efter det att förvaltarna av fonden har lämnat all den dokumentation som avses i punkt 2:

a) Den förvaltare som avses i punkt 1.

b) De behöriga myndigheterna i den medlemsstat som avses i artikel 14.1 -a.

c) De behöriga myndigheterna i de medlemsstater som avses i artikel 14.1 d.

d) De behöriga myndigheterna i de medlemsstater som avses i artikel 14a.2 d.”

(e) Punkt 8 ska ersättas med följande:

”8. Esma ska utarbeta ett förslag till tekniska genomförandestandarder för att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för tillhandahållandet av de uppgifter som avses i punkt 2.

Esma ska överlämna detta förslag till tekniska genomförandestandarder till kommissionen senast den [Publikationsbyrån: för in datumet 24 månader efter dagen för ikraftträdande].

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska genomförandestandarder som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

(f) Punkterna 9 och 10 ska utgå.

(10) Artikel 14b ska ersättas med följande:

”Artikel 14b

Om Esma avslår en ansökan om registrering av en förvaltare som avses i artikel 14 eller en fond som avses i artikel 14a ska myndigheten meddela de förvaltare som avses i de artiklarna.”

(11) Följande artikel ska införas som artikel 14c:

”Artikel 14c

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 20 ska Esma återkalla registreringen av en EuVECA om dess förvaltare uppfyller något av följande villkor:

a) Förvaltaren har uttryckligen avsagt sig auktorisationen eller har inte utnyttjat den inom sex månader efter det att den beviljats.

b) Förvaltaren har erhållit auktorisationen genom att lämna oriktiga uppgifter eller på något annat otillbörligt sätt.

c) Den berörda EuVECA uppfyller inte längre de villkor som låg till grund för auktorisationen.

2. Återkallandet av auktorisationen ska ha omedelbar verkan i hela unionen.”

(12) I artikel 15 ska ”den behöriga myndigheten i den hemmedlemstat” ersättas med ”Esma”.

(13) Artikel 16 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Esma ska omedelbart underrätta de behöriga myndigheter som avses i artiklarna 14.4 och 14a.6 om varje registrering eller avregistrering av en förvaltare av en godkänd riskkapitalfond, om varje tillägg eller avregistrering av en godkänd riskkapitalfond och om varje tillägg till eller borttagande från förteckningen av medlemsstater där en förvaltare av en godkänd riskkapitalfond avser att marknadsföra dessa fonder.”

(b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. För att säkerställa en enhetlig tillämpning av denna artikel ska Esma utarbeta ett förslag till tekniska genomförandestandarder för att fastställa formatet för anmälan enligt denna artikel.

Esma ska överlämna detta förslag till tekniska genomförandestandarder till kommissionen senast den [Publikationsbyrån: för in datumet 24 månader efter dagen för ikraftträdande].

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska genomförandestandarder som avses i punkt 3 i denna artikel i enlighet med förfarandet i artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

(c) Punkterna 4 och 5 ska utgå.

(14) Artikel 16a ska utgå.

(15) Artikel 18 ska ersättas med följande:

”Artikel 18

1. Esma ska säkerställa att denna förordning tillämpas fortlöpande.

2. För de förvaltare som avses i artikel 2.1 ska Esma övervaka att kraven i denna förordning uppfylls.

3. För de förvaltare som avses i artikel 2.2 ska Esma övervaka att reglerna i de bestämmelser som anges i artikel 2.2 och de relevanta kraven i direktiv 2011/61/EU efterlevs med avseende på den godkända riskkapitalfonden.

Esma ska ansvara för övervakningen av att den godkända riskkapitalfonden fullgör de skyldigheter som fastställs i fondens bestämmelser och bolagsordning.

4. Esma ska, vid utförandet av sina uppgifter enligt denna förordning och för att säkerställa en tillsyn av hög kvalitet tillämpa all relevant unionslagstiftning och, när denna unionslagstiftning utgörs av direktiv, den nationella lagstiftning som införlivar dessa direktiv.

5. De behöriga myndigheterna ska övervaka att företag för kollektiva investeringar som är etablerade eller marknadsförs på deras territorier inte använder beteckningen EuVECA eller låter påskina att de är en EuVECA utan att ha registrerats i enlighet med denna förordning.

Om en behörig myndighet misstänker att ett företag för kollektiva investeringar använder beteckningen EuVECA eller låter påskina att det är en EuVECA utan att ha registrerats i enlighet med denna förordning ska den omedelbart informera Esma om detta.”

(16) Artikel 19 ska ersättas med följande:

”Artikel 19

De befogenheter som genom artiklarna 19 a–19c tilldelas Esma, någon av dess tjänstemän eller en annan av Esma bemyndigad person får inte användas för att kräva att konfidentiella uppgifter eller handlingar lämnas ut.”

(17) Följande artiklar ska införas som artiklarna 19a, 19b och 19c:

”Artikel 19 a

1. Esma får genom en enkel begäran eller genom ett beslut kräva att följande personer lämnar alla uppgifter som krävs för att Esma ska kunna fullgöra sina skyldigheter enligt denna förordning:

a) Förvaltare av godkända riskkapitalfonder.

b) Personer som deltar i förvaltningen av godkända riskkapitalfonder.

c) Tredje parter till vilka en förvaltare av en godkänd riskkapitalfond har delegerat uppgifter.

d) Personer som på annat sätt har en nära och väsentlig anknytning till förvaltningen av godkända riskkapitalfonder.

2. En sådan enkel begäran om uppgifter som avses i punkt 1 ska

a) hänvisa till denna artikel som rättslig grund för begäran,

b) ange syftet med begäran,

c) specificera vilka uppgifter som begärs,

d) ange en tidsfrist inom vilken uppgifterna ska lämnas,

e) innehålla en förklaring där det framgår att den person från vilken uppgifter begärs inte är skyldig att tillhandahålla dem, men att uppgifter som lämnas vid ett frivilligt svar på begäran inte får vara oriktiga eller vilseledande,

f) ange det bötesbelopp som kan föreläggas i enlighet med artikel 20a om de uppgifter som lämnas är oriktiga eller vilseledande.

3. När Esma genom ett beslut begär uppgifter enligt punkt 1 ska Esma

a) hänvisa till denna artikel som rättslig grund för begäran,

b) ange syftet med begäran,

c) specificera vilka uppgifter som begärs,

d) ange en tidsfrist inom vilken uppgifterna ska lämnas,

e) ange de viten som föreskrivs i artikel 20b om de begärda uppgifterna är ofullständiga,

f) ange det bötesbelopp som föreskrivs i artikel 20a om svaren på frågorna är oriktiga eller vilseledande,

g) informera om rätten att överklaga beslutet inför Esmas överklagandenämnd och att få beslutet prövat av Europeiska unionens domstol (nedan kallad *domstolen*) i enlighet med artiklarna 60 och 61 i förordning (EU) nr 1095/2010.

4. De personer som avses i punkt 1 eller deras företrädare och, för juridiska personer eller föreningar som inte är juridiska personer, de personer som är bemyndigade att företräda dem enligt lag eller stadgar, ska lämna de begärda uppgifterna. I behörig ordning befullmäktigade advokater får lämna de begärda uppgifterna på sina huvudmäns vägnar. Huvudmännen förblir ansvariga fullt ut om de lämnade uppgifterna är ofullständiga, oriktiga eller vilseledande.

5. Esma ska utan dröjsmål översända en kopia av den enkla begäran eller av beslutet till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där de personer som avses i punkt 1 och som berörs av begäran om information har hemvist eller är etablerade.

Artikel 19b

1. För att fullgöra sina uppgifter enligt denna förordning får Esma genomföra alla nödvändiga utredningar av personer som avses i artikel 19a.1. I detta syfte ska tjänstemän och andra personer som Esma har bemyndigat ha befogenhet att

a) granska alla handlingar, uppgifter, förfaranden och allt annat material av relevans för utförandet av dess uppgifter oberoende av i vilken form de föreligger,

b) ta eller erhålla bestyrkta kopior av eller utdrag ur sådana handlingar, uppgifter, förfaranden och sådant annat material,

c) kalla till sig personer som avses i artikel 19a.1 eller deras företrädare eller personal och be dem om muntliga eller skriftliga förklaringar angående sakförhållanden eller dokument som rör föremålet för och syftet med kontrollen samt nedteckna svaren,

d) höra varje fysisk eller juridisk person som går med på att höras i syfte att samla in information om föremålet för utredningen,

e) begära in uppgifter om tele- och datatrafik.

2. De tjänstemän och andra personer som av Esma har bemyndigats att genomföra sådana utredningar som avses i punkt 1 ska utöva sina befogenheter mot uppvisande av ett skriftligt tillstånd där utredningens föremål och syfte anges. I tillståndet ska även anges de viten som föreskrivs i artikel 20b, om handlingar, uppgifter, förfaranden och annat material inte tillhandahålls eller tillhandahålls i ofullständig form eller svaren på de frågor som ställs till de personer som avses i artikel 19a.1 inte lämnas eller är ofullständiga, samt de böter som föreskrivs i artikel 20, om svaren på de frågor som ställs till personer som avses i artikel 19a.1 är oriktiga eller vilseledande.

3. De personer som avses i artikel 19a.1 ska underkasta sig utredningar som inletts genom beslut av Esma. Beslutet ska ange föremålet för och syftet med utredningen, de viten som föreskrivs i artikel 20b, de rättsmedel som finns tillgängliga enligt förordning (EU) nr 1095/2010 samt rätten att få beslutet prövat av domstolen.

4. Esma ska i god tid före en sådan utredning som avses i punkt 1 underrätta den behöriga myndigheten i den medlemsstat där utredningen ska genomföras om utredningen och namnge de bemyndigade personerna. Tjänstemän vid den berörda myndigheten ska på Esmas begäran bistå de bemyndigade personerna vid utredningen. Tjänstemän vid den berörda behöriga myndigheten får också på begäran närvara vid utredningarna.

5. Om den begäran om uppgifter om tele- eller datatrafik som avses i punkt 1 e kräver tillstånd av en nationell rättslig myndighet enligt tillämplig nationell lagstiftning ska ansökan om sådant tillstånd göras. En sådan ansökan om tillstånd får också göras som försiktighetsåtgärd.

6. Om en nationell rättslig myndighet mottar en ansökan om tillstånd att begära uppgifter om tele- eller datatrafik i enlighet med punkt 1 e ska myndigheten kontrollera följande:

a) Att Esmas beslut som avses i punkt 3 är autentiskt.

b) Att alla åtgärder som ska vidtas är proportionerliga och inte godtyckliga eller för långtgående.

7. Vid tillämpningen av led b får den nationella rättsliga myndigheten be Esma om närmare förklaringar framför allt om de grunder på vilka Esma misstänker att denna förordning har överträtts samt hur allvarlig den misstänkta överträdelsen är och på vilket sätt den person som är föremål för tvångsåtgärderna är inblandad. Den nationella rättsliga myndigheten får dock inte ompröva behovet av utredningen eller begära att få tillgång till uppgifterna i Esmas ärendehandlingar. Prövning av lagenligheten hos Esmas beslut är förbehållen domstolen i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 61 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 19c

1. För att fullgöra sina uppgifter enligt denna förordning får Esma genomföra alla nödvändiga kontroller på plats i företagslokaler som tillhör de personer som avses i artikel 19a.1.

2. Esmas tjänstemän och andra personer som av Esma har bemyndigats att genomföra en kontroll ska ha tillträde till alla företagslokaler som tillhör de personer som är föremål för ett utredningsbeslut som antagits av Esma och ska ha alla de befogenheter som föreskrivs i artikel 19b.1. De ska även ha befogenhet att försegla företagslokaler, räkenskaper eller affärshandlingar så länge och i den omfattning som är nödvändig för kontrollen.

3. Esma ska i tillräckligt god tid anmäla kontrollen till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där kontrollen ska genomföras. Om det krävs för kontrollernas korrekta genomförande och effektivitet får Esma, efter att ha informerat den relevanta behöriga myndigheten, genomföra kontrollen på plats utan förhandsanmälan. En kontroll i enlighet med denna artikel ska genomföras under förutsättning att den relevanta myndigheten har bekräftat att den inte invänder mot detta.

4. De tjänstemän och andra personer som Esma har bemyndigat att genomföra en kontroll på plats ska utöva sina befogenheter mot uppvisande av ett skriftligt tillstånd, som anger kontrollens föremål och syfte liksom de viten som föreskrivs i artikel 20b om de berörda personerna inte underkastar sig kontrollen.

5. De personer som avses i artikel 19a.1 ska underkasta sig kontroller på plats som Esma beslutat om. Beslutet ska ange föremålet för och syftet med kontrollen, fastställa den dag då den ska inledas och ange de viten som föreskrivs i artikel 20b, de rättsmedel som finns tillgängliga enligt förordning (EU) nr 1095/2010 samt rätten att få beslutet prövat av domstolen.

6. På Esmas begäran ska tjänstemän som är anställda vid den behöriga myndigheten i den medlemsstat där kontrollen ska genomföras samt de personer som har bemyndigats eller utsetts av denna myndighet aktivt bistå de tjänstemän och andra personer som har bemyndigats av Esma. Tjänstemän vid den behöriga myndigheten får också på begäran närvara vid kontrollerna på plats.

7. Esma får också begära att behöriga myndigheter på dess vägnar utför särskilda utredningsuppgifter och kontroller på plats som föreskrivs i denna artikel och artikel 19b.1. För detta syfte ska behöriga myndigheter ha samma befogenheter som Esma och som föreskrivs i denna artikel och artikel 19b.1.

8. Om de tjänstemän och andra medföljande personer som Esma bemyndigat finner att en person motsätter sig en kontroll som har beslutats enligt denna artikel, ska den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten lämna dem nödvändigt bistånd och, vid behov, begära bistånd av polis eller annan motsvarande verkställande myndighet för att de ska kunna genomföra sin kontroll på plats.

9. Om den kontroll på plats som föreskrivs i punkt 1 eller det bistånd som föreskrivs i punkt 7 enligt tillämplig nationell lagstiftning kräver tillstånd av en nationell rättslig myndighet ska ansökan om sådant tillstånd göras. En sådan ansökan om tillstånd får också göras som försiktighetsåtgärd.

10. Om en nationell rättslig myndighet mottar en ansökan om tillstånd att utföra en sådan kontroll på plats som avses i punkt 1 eller det bistånd som avses i punkt 7 ska myndigheten kontrollera följande:

a) Att Esmas beslut som avses i punkt 4 är autentiskt.

b) Att alla åtgärder som ska vidtas är proportionerliga och inte godtyckliga eller för långtgående.

11. Vid tillämpningen av led b får den nationella rättsliga myndigheten be Esma om närmare förklaringar framför allt om de grunder på vilka Esma misstänker att denna förordning har överträtts samt hur allvarlig den misstänkta överträdelsen är och på vilket sätt den person som är föremål för tvångsåtgärderna är inblandad. Den nationella rättsliga myndigheten får dock inte ompröva behovet av utredningen eller begära att få tillgång till uppgifterna i Esmas ärendehandlingar. Prövning av lagenligheten hos Esmas beslut är förbehållen domstolen, i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 61 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

(18) Artikel 20 ska ersättas med följande:

”Artikel 20

1. Om Esma i enlighet med artikel 21.5 finner att en person har begått någon av de överträdelser som förtecknas i artikel 20a.2, ska den vidta en eller flera av följande åtgärder:

a) Återkalla registreringen av förvaltaren av den godkända riskkapitalfonden eller av den godkända riskkapitalfonden.

b) Anta ett beslut som förpliktigar personen att upphöra med överträdelsen.

c) Anta ett beslut om att ålägga böter.

d) Utfärda offentliga underrättelser.

2. Vid vidtagande av åtgärder enligt punkt 1 ska Esma beakta överträdelsens natur och allvar med hänsyn till följande kriterier:

a) Överträdelsens varaktighet och frekvens.

b) Huruvida överträdelsen har lett till, underlättat eller på annat sätt avser ekonomisk brottslighet.

c) Huruvida överträdelsen har begåtts uppsåtligen eller av oaktsamhet.

d) Graden av ansvar hos den person som är ansvarig för överträdelsen.

e) Finansiell styrka hos den person som är ansvarig för överträdelsen på basen av den ansvariga juridiska personens totala omsättning eller den ansvariga fysiska personens årsinkomst och nettotillgångar.

f) Överträdelsens inverkan på icke-professionella investerares intressen.

g) Storleken på de vinster som har gjorts eller de förluster som undvikits av den person som är ansvarig för överträdelsen eller förluster för tredje part till följd av överträdelsen, i den mån dessa kan fastställas.

h) I vilken mån den person som är ansvarig för överträdelsen samarbetar med Esma, utan att det påverkar behovet av att säkerställa återförande av de vinster som personen har erhållit eller de förluster som denne undvikit.

i) Tidigare överträdelser som den för överträdelsen ansvariga personen gjort sig skyldig till.

j) Åtgärder som den person som är ansvarig för överträdelsen har vidtagit efter överträdelsen för att förhindra att den upprepas.

3. Esma ska utan onödigt dröjsmål underrätta den person som är ansvarig för överträdelsen om varje åtgärd som vidtagits enligt punkt 1 och meddela detta till

medlemsstaternas behöriga myndigheter och kommissionen. Esma ska offentliggöra varje sådan åtgärd på sin webbplats inom tio arbetsdagar från dagen för vidtagandet.

4. Det offentliggörande som avses i första stycket ska omfatta följande:

a) En förklaring om att den person som är ansvarig för överträdelsen har rätt att överklaga beslutet.

b) I tillämpliga fall, en bekräftelse av att ett överklagande har ingetts som förtydligar att detta inte har suspensiv verkan.

c) Ett uttalande som bekräftar att Esmas överklagandenämnd har möjlighet att tillfälligt upphäva tillämpningen av det överklagade beslutet i enlighet med artikel 60.3 i förordning (EU) nr 1095/20101.”

(19) Följande artiklar ska införas som artiklarna 20a, 20b och 20c:

”Artikel 20 a

1. Om Esma i enlighet med artikel 21.8 finner att en person uppsåtligen eller av oaktsamhet har begått en eller flera av de överträdelser som förtecknas i punkt 2 ska den fatta ett beslut om att ålägga böter i enlighet med punkt 3 i den här artikeln.

En överträdelse ska anses ha begåtts uppsåtligen om Esma upptäcker objektiva omständigheter som visar att en person har handlat med avsikt att begå överträdelsen.

2. Den förteckning över överträdelser som avses i punkt 1 är följande:

a) Underlåtenhet att uppfylla kraven på portföljsammansättning, i strid med artikel 5.

b) Marknadsföring av andelar och aktier i en godkänd riskkapitalfond till icke-tillåtna investerare, i strid med artikel 6.

c) Användning av beteckningen EuVECA utan att vara registrerad i enlighet med artikel 14, eller utan att ha registrerat ett företag för kollektiva investeringar i enlighet med artikel 14a.

d) Användning av beteckningen EuVECA för marknadsföring av fonder som inte är etablerade i enlighet med artikel 3 b iii.

e) Erhållande av registrering genom att lämna oriktig information eller på något annat otillbörligt sätt, i strid med artikel 14 eller 14a.

f) Underlåtenhet att handla hederligt, rättvist, med vederbörlig skicklighet, omsorg och skyndsamhet vid bedrivande av verksamhet, i strid med artikel 7 a.

g) Underlåtenhet att tillämpa lämpliga riktlinjer och förfaranden för att förhindra oegentligheter, i strid med artikel 7 b.

h) Upprepad underlåtenhet att uppfylla kraven enligt artikel 12 med avseende på årsredovisningen.

i) Upprepad underlåtenhet att fullgöra skyldigheten att informera investerare i enlighet med artikel 13.

3. Storleken på de böter som avses i punkt 1 ska uppgå till minst 500 000 EUR och ska inte överstiga 5 miljoner EUR för de överträdelser som avses i punkt 2 a–i.

4. När ett bötesbelopp fastställs i enlighet med punkt 3 ska Esma ta hänsyn till de kriterier som anges i artikel 20.2.

5. Utan hinder av punkt 3 ska bötesbeloppet, om en person direkt eller indirekt har dragit ekonomiska fördelar av överträdelsen, minst motsvara dessa fördelar.

Om en persons handling eller underlåtenhet utgör mer än en av de överträdelser som förtecknas i punkt 2 ska endast det högre bötesbelopp som har beräknats i enlighet med punkt 4 och som är hänförlig till en av överträdelserna tillämpas.

Artikel 20b

1. Esma ska fatta beslut om att vite ska åläggas för att tvinga

a) en person att upphöra med en överträdelse, i enlighet med ett beslut som fattats enligt artikel 20.1 b,

b) en person som avses i artikel 19a.1

i) att lämna fullständiga uppgifter som har begärts genom ett beslut enligt artikel 19a,

ii) att underkasta sig en utredning och särskilt tillhandahålla fullständiga handlingar, uppgifter, förfaranden och annat nödvändigt material samt komplettera och korrigera annan information som tillhandahållits i samband med en utredning som inletts genom beslut enligt artikel 19b,

iii) att underkasta sig en kontroll på plats som har beslutats enligt artikel 19c.

2. Ett vite ska vara effektivt och proportionerligt. Vite ska betalas per förseningsdag.

3. Utan hinder av punkt 2 ska vitesbeloppet uppgå till 3 % av den genomsnittliga dagliga omsättningen under det föregående verksamhetsåret eller, när det gäller fysiska personer, 2 % av den genomsnittliga dagsinkomsten under det föregående kalenderåret. Vitesbeloppet ska beräknas från det datum som anges i beslutet om åläggande av vitet.

Vite ska åläggas för maximalt sex månader från och med det att Esma meddelar sitt beslut. Efter utgången av denna period ska Esma se över åtgärden.

Artikel 20c

1. Esma ska offentliggöra alla böter och viten som har förelagts enligt artiklarna 20a och 20b utom i de fall då offentliggörandet skulle skapa allvarlig oro på de finansiella marknaderna eller orsaka de berörda parterna oproportionerligt stor skada.

2. Böter och viten som har förelagts i enlighet med artiklarna 20 a och 20b ska vara av administrativ karaktär.

3. Om Esma beslutar att inte ålägga böter eller viten ska den informera Europaparlamentet, rådet, kommissionen och den berörda medlemsstatens behöriga myndigheter om detta och motivera sitt beslut.

4. Böter och viten som har förelagts i enlighet med artiklarna 20 a och 20b ska vara verkställbara.

Verkställigheten ska följa de civilprocessrättsliga regler som gäller i den medlemsstat eller det tredjeland inom vars territorium den sker.

5. Böter och viten ska tillfalla Europeiska unionens allmänna budget.”

(20) Artiklarna 21 och 21a ska ersättas med följande:

”Artikel 21

1. Om Esma vid fullgörandet av sina uppgifter enligt denna förordning upptäcker att det finns allvarliga indikationer på att det kan föreligga sakförhållanden som kan utgöra en eller flera av de överträdelser som förtecknas i artikel 20a.2 ska Esma utse en oberoende utredare inom myndigheten för att utreda saken. Utredaren får inte vara inblandad eller ha varit direkt eller indirekt inblandad i godkännandet av det prospekt som överträdelsen rör, och ska utföra sina uppgifter oberoende av Esmas tillsynsstyrelse.

2. Den utredare som avses i punkt 1 ska utreda de påstådda överträdelserna och därvid ta hänsyn till eventuella kommentarer som lämnas av de personer som är föremål för utredningarna samt lämna in en fullständig dossier med sina utredningsresultat till Esmas tillsynsstyrelse.

3. För att utföra sina uppgifter ska utredaren ha befogenhet att begära uppgifter i enlighet med artikel 19a och att genomföra utredningar och kontroller på plats i enlighet med artiklarna 19b och 19c.

4. När utredaren utför sina uppgifter ska denne ha tillgång till alla handlingar och all information som samlats in av Esma i dess tillsynsverksamhet.

5. När utredningen är avslutad ska utredaren innan denne lämnar in dossiern med utredningsresultaten till Esmas tillsynsstyrelse ge de personer som är föremål för utredning möjlighet att höras i de frågor som utreds. Utredaren ska grunda sina utredningsresultat uteslutande på sakförhållanden som de berörda personerna har fått möjlighet att yttra sig över.

6. Rätten till försvar för de personer som är föremål för utredningarna ska iakttas fullt ut under utredningar enligt denna artikel.

7. När utredaren lämnar in dossiern med utredningsresultaten till Esmas tillsynsstyrelse ska denne underrätta de personer som är föremål för utredningarna. De personer som är föremål för utredningarna ska ha rätt att få tillgång till dossiern, med förbehåll för andra personers berättigade intresse av att deras affärshemligheter skyddas. Rätten att få tillgång till dossiern ska inte omfatta konfidentiella uppgifter som påverkar tredje parters intressen.

8. På grundval av dossiern med utredarens resultat och efter att ha hört de personer som är föremål för utredningarna i enlighet med artikel 20b om de begär det, ska Esma besluta om en eller flera av de överträdelser som anges i artikel 20a.2 har begåtts av de personer som är föremål för utredningarna och i sådana fall vidta en tillsynsåtgärd i enlighet med artikel 20.

9. Utredaren ska inte delta i Esmas tillsynsstyrelses överläggningar eller på något annat sätt ingripa i tillsynsstyrelsens beslutsprocess.

10. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 25 senast den [Publikationsbyrån: för in datumet 24 månader efter datumet för ikraftträdande] om närmare förfaranderegler för utövande av befogenheten att ålägga böter eller viten,

inbegripet bestämmelser om rätten till försvar, tidsfrister och indrivande av böter eller viten, samt preskriptionstiden när det gäller åläggande och verkställighet av böter och viten.

11. Esma ska överlämna ärenden till de relevanta nationella myndigheterna för lagföring om den vid fullgörandet av sina uppgifter enligt denna förordning upptäcker att det finns allvarliga indikationer på att det kan föreligga sakförhållanden som utgör brott. Esma ska inte heller ålägga böter eller viten i de fall där ett tidigare frikännande eller en tidigare fällande dom som bygger på identiska eller väsentligen samma sakförhållanden redan har vunnit laga kraft som ett resultat av straffrättsliga förfaranden enligt nationell lagstiftning.”

”Artikel 21 a

1. Innan Esma fattar beslut enligt artiklarna 20, 20a och 20b ska de personer som är föremål för förfarandena ges möjlighet att höras om Esmas utredningsresultat. Esma ska endast grunda sina beslut på omständigheter som de personer som är föremål för förfarandena har getts möjlighet att yttra sig över.

Det första stycket är inte tillämpligt om skyndsamma åtgärder enligt artikel 20 krävs för att förhindra att det finansiella systemet lider väsentlig och omedelbar skada. Esma får i sådana fall anta ett preliminärt beslut och ska ge de berörda personerna möjlighet att höras snarast möjligt efter det att den har fattat sitt beslut.

2. Rätten till försvar för personer som är föremål för förfarandena ska iakttas fullt ut under förfarandena. De ska ha rätt att få tillgång till Esmas dossier i ärendet, med förbehåll för andra personers berättigade intresse av att deras affärshemligheter skyddas. Tillgången till dossiern ska inte omfatta konfidentiella uppgifter eller Esmas interna förberedande handlingar.

(21) Följande artiklar ska införas som artiklarna 21b, 21c och 21d:

”Artikel 21b

Domstolen ska ha obegränsad behörighet att pröva beslut genom vilka Esma har förelagt böter eller viten. Den får upphäva, sänka eller höja förelagda böter eller viten.

Artikel 21c

1. Esma ska ta ut avgifter av förvaltare av godkända riskkapitalfonder i enlighet med denna förordning och med de delegerade akter som antas enligt punkt 3. Avgifterna ska helt täcka Esmas nödvändiga kostnader som är hänförliga till registreringen, auktorisationen och tillsynen av förvaltare av godkända riskkapitalfonder och godkända riskkapitalfonder, samt ersättningen av varje kostnad som de behöriga myndigheterna kan ådra sig när de utför uppgifter enligt denna förordning, särskilt som ett resultat av en delegering av uppgifter i enlighet med artikel 21d.

2. Storleken på en enskild avgift som tas ut av en viss förvaltare av en godkänd riskkapitalfond ska täcka alla administrativa kostnader som Esma ådrar sig vid verksamhet i samband med registrering och löpande tillsyn av en förvaltare av godkända riskkapitalfonder och en godkänd riskkapitalfond. Den ska stå i proportion till de tillgångar som förvaltas av den godkända riskkapitalfonden i fråga eller, i

tillämpliga fall, egna medel som tillhör förvaltaren av den godkända riskkapitalfonden.

3. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 25 senast den [Publikationsbyrån: för in datumet 24 månader efter dagen för ikraftträdande] för att ange vilka avgifter som ska betalas, i vilka fall avgifter ska betalas, hur stora avgiftsbeloppen ska vara och hur de ska betalas.

Artikel 21d

1. Om det är nödvändigt för att en tillsynsuppgift ska kunna utföras korrekt får Esma delegera specifika tillsynsuppgifter till den behöriga myndigheten i en medlemsstat i enlighet med de riktlinjer som Esma har utfärdat enligt artikel 16 i förordning (EU) nr 1095/2010. Sådana specifika tillsynsuppgifter kan särskilt innefatta befogenhet att begära uppgifter i enlighet med artikel 19a och att genomföra utredningar och kontroller på plats i enlighet med artiklarna 19b och 19c.

Genom undantag från första stycket får registreringar som görs i enlighet med artikel 14 och 14a inte delegeras.

2. Esma ska, innan en uppgift delegeras i enlighet med punkt 1, samråda med den berörda behöriga myndigheten om

a) den delegerade uppgiftens omfattning,

b) tidsfristen för utförandet av uppgiften, och

c) överföringen av nödvändig information från och till Esma.

3. Esma ska ersätta en behörig myndighet för kostnader som uppkommit till följd av utförandet av delegerade uppgifter i enlighet med den delegerade akt som avses i artikel 21c.3.

4. Esma ska med lämpliga intervall se över den delegering som gjorts i enlighet med punkt 1. En delegering får när som helst återkallas.

5. En delegering av uppgifter ska inte påverka Esmas ansvar och inte begränsa Esmas förmåga att genomföra och övervaka den delegerade verksamheten.”

(22) Artikel 25 ska ersättas med följande:

”Artikel 25

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 8.3, 21.10 och 21c.3 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den [Publikationsbyrån: för in dagen för ikraftträdande].

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 8.3, 21.10 och 21c.3 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 8.3, 21.10 och 21c.3 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av [två månader] från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med [två månader] på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”

(23) Artikel 26 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Led f ska ersättas med följande:

”f) Effektiviteten, proportionaliteten och tillämpningen av böter och viten som fastställts i enlighet med denna förordning.”

ii) Följande led ska läggas till som led k:

”k) En utvärdering av Esmas roll och utredningsbefogenheter, delegeringen av uppgifter till behöriga myndigheter och de vidtagna tillsynsåtgärdernas effektivitet.”

(b) I punkt 2 ska följande led läggas till som led c:

”c) senast den [Publikationsbyrån: för in datumet 84 månader efter dagen för ikraftträdande] när det gäller leden f och k.”

(24) Följande artikel ska införas som artikel 27 a:

”Artikel 27 a

1. Alla befogenheter och uppgifter som rör tillsyn och efterlevnadskontroll på området godkända riskkapitalfonder och som tilldelats de behöriga myndigheterna ska upphöra att gälla den [Publikationsbyrån: för in datumet 36 månader efter ikraftträdandet]. Esma ska överta befogenheterna och uppgifterna från och med den dagen.

2. Alla original eller bestyrkta kopior av dossierer och arbetsdokument som rör tillsyn och efterlevnadskontroll på området godkända riskkapitalfonder, även eventuella pågående granskningar och åtgärder för efterlevnadskontroll, ska övertas av Esma den dag som anges i punkt 1.

En ansökan om registrering som de behöriga myndigheterna har mottagit före den [Publikationsbyrån: för in datumet 30 månader efter ikraftträdandet] ska dock inte överföras till Esma, och beslut att godkänna eller avslå registrering ska fattas av myndigheten i fråga.

3. De behöriga myndigheter som avses i punkt 1 ska säkerställa att alla befintliga handlingar och arbetsdokument eller bestyrkta kopior av dessa tillställs Esma så snart som möjligt och i alla händelser genom godkända riskkapitalfonder. Dessa behöriga myndigheter ska även bistå Esma med all nödvändig hjälp och rådgivning, så att

tillsyn och efterlevnadskontroll på området godkända riskkapitalfonder smidigt och effektivt kan överföras till och börja utövas av denna myndighet.

4. Esma ska i rättsligt hänseende träda istället för de behöriga myndigheter som avses i punkt 1 i sådana administrativa eller rättsliga förfaranden som följer av tillsyn och efterlevnadskontroll som dessa behöriga myndigheter utövar i ärenden som faller inom tillämpningsområdet för denna förordning.

5. Registrering som den behöriga myndighet som avses i punkt 1 har beviljat en förvaltare av en godkänd riskkapitalfond eller en godkänd riskkapitalfond ska fortsätta att gälla efter det att befogenheterna har förts över till Esma.”

Artikel 5

Ändringar av förordning (EU) nr 346/2013 om europeiska fonder för socialt företagande

Förordning (EU) nr 346/2013 ska ändras på följande sätt:

(1) Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

(a) I punkt 1 ska led c utgå.

(b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Artiklarna 3–6, 10, 13, 14.1 d, 14.1 e, 14.1 f, 15a–20, 20a–20c, 21, 21a–21c, 22, 22a–22d och 26 i denna förordning ska tillämpas på förvaltare av företag för kollektiva investeringar som har auktoriserats enligt artikel 6 i direktiv 2011/61/EU och som förvaltar portföljer i godkända fonder för socialt företagande och avser att använda beteckningen *EuSEF* i samband med marknadsföringen av dessa fonder inom unionen.”

(2) I artikel 3 ska punkt 1 ändras på följande sätt:

(a) Led m ska ersättas med följande:

”m) *behörig myndighet*: en sådan behörig myndighet som avses i artikel 4.1 f och h i direktiv 2011/61/EU.”

(b) Led n ska utgå.

(3) I artikel 7 ska följande stycken läggas till:

”Esma ska utarbeta ett förslag till tekniska tillsynsstandarder som specificerar de kriterier som ska användas för att bedöma om förvaltare av godkända fonder för socialt företagande uppfyller sina skyldigheter enligt punkt 1 a–g och säkerställa överensstämmelse med artikel 12.1 i direktiv 2011/61/EU.

Esma ska överlämna detta förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast den [Publikationsbyrån: för in datumet 24 månader efter dagen för ikraftträdande].

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

(4) I artikel 8 ska följande punkt läggas till som punkt 3:

”3. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 26 som specificerar kraven för den delegering av uppgifter som avses i punkt 2 och säkerställa överensstämmelse med kraven för delegering av uppgifter i artikel 20 i direktiv 2011/61/EU.”

(5) Artikel 11 ska ändras på följande sätt:

(a) I punkt 3 andra och sista meningen ska ”den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten” ersättas med ”Esma”.

(b) I punkt 5 ska ”den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten” ersättas med ”Esma”.

(c) Följande punkt ska läggas till som punkt 7:

”7. Esma ska utarbeta ett förslag till tekniska tillsynsstandarder som specificerar vilka personella och tekniska resurser som krävs för den korrekta förvaltning av godkända fonder för socialt företagande som avses i punkt 1.

Esma ska överlämna detta förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast den [Publikationsbyrån: för in datumet 24 månader efter dagen för ikraftträdande].

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

(6) I artikel 12 ska följande punkter läggas till som punkterna 3 och 4:

”3. Esma ska utarbeta ett förslag till tekniska tillsynsstandarder som specificerar de regler och förfaranden för värderingen av tillgångar som avses i punkt 1 och säkerställa överensstämmelse med kraven för värdering av tillgångar i artikel 19 i direktiv 2011/61/EU.

Esma ska överlämna detta förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast den [Publikationsbyrån: för in datumet 24 månader efter dagen för ikraftträdande].

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

(7) Artikel 13 ska ändras på följande sätt:

(a) I punkt 1 första stycket första meningen ska ”den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten” ersättas med ”Esma”.

(b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Esma ska på begäran utan onödigt dröjsmål göra uppgifter som samlats in enligt denna artikel tillgängliga för de behöriga myndigheterna.”

(8) Artikel 15 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) ”den behöriga myndigheten i sin hemmedlemsstat” ska ersättas med ”Esma”.

ii) Följande led ska införas som led -a:

”-a) I vilken medlemsstat förvaltaren av en godkänd fond för socialt företagande har sitt säte.”

iii) Led b ska ersättas med följande:

”b) De godkända fonder för socialt företagande vars andelar eller aktier ska marknadsföras, deras hemvist och deras investeringsstrategier.”

(b) I punkt 2 ska ”Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten” ersättas med ”Esma”.

(c) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Esma ska underrätta följande aktörer om huruvida den förvaltare som avses i punkt 1 har registrerats som förvaltare av en godkänd fond för socialt företagande senast två månader efter det att förvaltaren har lämnat alla de uppgifter som avses i den punkten:

a) Den förvaltare som avses i punkt 1.

b) De behöriga myndigheterna i den medlemsstat som avses i punkt 1 -a.

c) De behöriga myndigheterna i de medlemsstater som avses i punkt 1 d.”

(d) Punkt 6 ska ändras på följande sätt:

i) I första stycket ska ”den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten” ersättas med ”Esma”.

ii) Andra stycket ska ersättas med följande:

”Om Esma invänder mot de ändringar som avses i första stycket ska den meddela förvaltaren av den godkända fonden för socialt företagande inom två månader från anmälan av dessa ändringar och ange skälen för invändningen. De ändringar som avses i första stycket får endast genomföras under förutsättning att Esma inte invänder mot ändringarna inom denna period.”

(e) Punkterna 7 och 8 ska ersättas med följande:

”7. Esma ska utarbeta ett förslag till tekniska tillsynsstandarder som specificerar kriterierna för bedömning av det tillräckligt goda anseende och den tillräckliga erfarenhet som avses i punkt 2 a.

Esma ska överlämna detta förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast den [Publikationsbyrån: för in datumet 24 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande].

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

8. Esma ska utarbeta ett förslag till tekniska genomförandestandarder som specificerar formulär, mallar och förfaranden för överlämnande av de uppgifter som avses i punkt 1, inbegripet de uppgifter som ska lämnas enligt punkt 2 a.

Esma ska överlämna detta förslag till tekniska genomförandestandarder till kommissionen senast den [Publikationsbyrån: för in datumet 24 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande].

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska genomförandestandarder som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

(9) Artikel 15 a ska ändras på följande sätt:

(a) I punkt 2 ska ”den behöriga myndigheten för fonden för socialt företagande” ersättas med ”Esma”.

(b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. I syfte att bedöma en sådan ansökan om registrering som avses i punkt 1 ska Esma fråga den behöriga myndigheten för den förvaltare som lämnar in ansökan huruvida den godkända fonden för socialt företagande faller inom ramen för förvaltarens auktorisation att förvalta företag för kollektiva investeringar och huruvida de villkor som fastställs i artikel 15.2 a är uppfyllda.

Esma får begära förtydliganden och uppgifter vad gäller den dokumentation och de uppgifter som lämnats i enlighet med första stycket.

Den behöriga myndigheten för förvaltaren ska lämna ett svar inom en månad från den dag den mottar en förfrågan som Esma lämnat i enlighet med första eller andra stycket.”

(c) I punkt 5 ska ”den behöriga myndigheten för den godkända fonden för socialt företagande” ersättas med ”Esma”.

(d) Punkt 6 ska ersättas med följande:

”6. Esma ska underrätta följande aktörer om huruvida en fond har registrerats som en godkänd fond för socialt företagande senast två månader efter det att förvaltarna av fonden har lämnat all den dokumentation som avses i punkt 2:

a) Den förvaltare som avses i punkt 1.

b) De behöriga myndigheterna i den medlemsstat som avses i artikel 15.1 -a.

c) De behöriga myndigheterna i de medlemsstater som avses i artikel 15.1 d.

d) De behöriga myndigheterna i de medlemsstater som avses i artikel 15a.2 d.”

(e) I punkt 8 ska första stycket ersättas med följande:

”8. Esma ska utarbeta ett förslag till tekniska tillsynsstandarder som specificerar vilka uppgifter som ska tillhandahållas enligt punkt 2.

Esma ska överlämna detta förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast den [Publikationsbyrån: för in datumet 24 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande].

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

(f) Punkterna 9 och 10 ska utgå.

(10) Artikel 15b ska ersättas med följande:

”Artikel 15b

Om Esma avslår en ansökan om registrering av en förvaltare som avses i artikel 15 eller en fond som avses i artikel 15 a ska myndigheten meddela de förvaltare som avses i de artiklarna.”

(11) Följande artikel ska införas som artikel 15c:

”Artikel 15c

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 21 ska Esma återkalla registreringen av en EuSEF om dess förvaltare uppfyller något av följande villkor:

a) Förvaltaren har uttryckligen avsagt sig auktorisationen eller har inte utnyttjat den inom sex månader efter det att den beviljats.

b) Förvaltaren har erhållit auktorisationen genom att lämna oriktiga uppgifter eller på något annat otillbörligt sätt.

c) Den berörda EuSEF uppfyller inte längre de villkor som låg till grund för auktorisationen.

2. Återkallandet av auktorisationen ska ha omedelbar verkan i hela unionen.”

(12) I artikel 16 ska ”den behöriga myndigheten i den hemmedlemstat” ersättas med ”Esma”.

(13) Artikel 17 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Esma ska omedelbart underrätta de behöriga myndigheter som avses i artiklarna 15.4 och 15a.6 om varje registrering eller avregistrering av en förvaltare av en godkänd fond för socialt företagande, om varje tillägg eller avregistrering av en godkänd fond för socialt företagande och om varje tillägg till eller borttagande från förteckningen av medlemsstater där en förvaltare av en godkänd fond för socialt företagande avser att marknadsföra dessa fonder.”

(b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. För att säkerställa en enhetlig tillämpning av denna artikel ska Esma utarbeta ett förslag till tekniska genomförandestandarder för att fastställa formatet för anmälan enligt denna artikel.

Esma ska överlämna detta förslag till tekniska genomförandestandarder till kommissionen senast den [Publikationsbyrån: för in datumet 24 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande].

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska genomförandestandarder som avses i punkt 3 i denna artikel i enlighet med förfarandet i artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

(c) Punkterna 4 och 5 ska utgå.

(14) Artikel 17 a ska utgå.

(15) Artikel 19 ska ersättas med följande:

”*Artikel 19*

1. Esma ska säkerställa att denna förordning tillämpas fortlöpande.

2. För de förvaltare som avses i artikel 2.1 ska Esma övervaka att kraven i denna förordning uppfylls.

3. För de förvaltare som avses i artikel 2.2 ska Esma övervaka efterlevnaden av reglerna i de bestämmelser som anges i artikel 2.2 och de relevanta kraven i direktiv 2011/61/EU vad gäller den godkända fonden för socialt företagande.

Esma ska ansvara för övervakningen av att den godkända fonden för socialt företagande fullgör de skyldigheter som fastställs i fondens bestämmelser och bolagsordning.

4. Esma ska, vid utförandet av sina uppgifter enligt denna förordning och för att säkerställa en tillsyn av hög kvalitet tillämpa all relevant unionslagstiftning och, när denna unionslagstiftning utgörs av direktiv, den nationella lagstiftning som införlivar dessa direktiv.

5. De behöriga myndigheterna ska övervaka att företag för kollektiva investeringar som är etablerade eller marknadsförs på deras territorier inte använder beteckningen EuSEF eller låter påskina att de är en EuSEF utan att ha registrerats i enlighet med denna förordning.

Om en behörig myndighet misstänker att ett företag för kollektiva investeringar använder beteckningen EuSEF eller låter påskina att det är en EuSEF utan att ha registrerats i enlighet med denna förordning ska den omedelbart informera Esma om detta.”

(16) Artikel 20 ska ersättas med följande:

”Artikel 20

De befogenheter som genom artiklarna 20 a–20c tilldelas Esma, någon av dess tjänstemän eller en annan av Esma bemyndigad person får inte användas för att kräva att konfidentiella uppgifter eller handlingar lämnas ut.”

(17) Följande artiklar ska införas som artiklarna 20 a, 20b och 20c:

”Artikel 20 a

1. Esma får genom en enkel begäran eller genom ett beslut kräva att följande personer lämnar alla uppgifter som krävs för att Esma ska kunna fullgöra sina skyldigheter enligt denna förordning:

a) Förvaltare av godkända fonder för socialt företagande.

b) Personer som deltar i förvaltningen av godkända fonder för socialt företagande.

c) Tredje parter till vilka en förvaltare av en godkänd fond för socialt företagande har delegerat uppgifter.

d) Personer som på annat sätt har en nära och väsentlig anknytning till förvaltningen av godkända fonder för socialt företagande.

2. En sådan enkel begäran om uppgifter som avses i punkt 1 ska

a) hänvisa till denna artikel som rättslig grund för begäran,

b) ange syftet med begäran,

c) specificera vilka uppgifter som begärs,

d) ange en tidsfrist inom vilken uppgifterna ska lämnas,

e) innehålla en förklaring där det framgår att den person från vilken uppgifter begärs inte är skyldig att tillhandahålla dem, men att uppgifter som lämnas vid ett frivilligt svar på begäran inte får vara oriktiga eller vilseledande,

f) ange det bötesbelopp som kan föreläggas i enlighet med artikel 21a om de uppgifter som lämnas är oriktiga eller vilseledande.

3. När Esma genom ett beslut begär uppgifter enligt punkt 1 ska Esma

a) hänvisa till denna artikel som rättslig grund för begäran,

b) ange syftet med begäran,

c) specificera vilka uppgifter som begärs,

d) ange en tidsfrist inom vilken uppgifterna ska lämnas,

e) ange de viten som föreskrivs i artikel 21b om de begärda uppgifterna är ofullständiga,

f) ange det bötesbelopp som föreskrivs i artikel 21 a om svaren på frågorna är oriktiga eller vilseledande,

g) informera om rätten att överklaga beslutet inför Esmas överklagandenämnd och att få beslutet prövat av Europeiska unionens domstol (nedan kallad *domstolen*) i enlighet med artiklarna 60 och 61 i förordning (EU) nr 1095/2010.

4. De personer som avses i punkt 1 eller deras företrädare och, för juridiska personer eller föreningar som inte är juridiska personer, de personer som är bemyndigade att företräda dem enligt lag eller stadgar, ska lämna de begärda uppgifterna. I behörig ordning befullmäktigade advokater får lämna de begärda uppgifterna på sina huvudmäns vägnar. Huvudmännen förblir ansvariga fullt ut om de lämnade uppgifterna är ofullständiga, oriktiga eller vilseledande.

5. Esma ska utan dröjsmål översända en kopia av den enkla begäran eller av beslutet till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där de personer som avses i punkt 1 och som berörs av begäran om uppgifter är bosatta eller etablerade.

Artikel 20b

1. För att fullgöra sina uppgifter enligt denna förordning får Esma genomföra alla nödvändiga utredningar av personer som avses i artikel 20a.1. I detta syfte ska tjänstemän och andra personer som Esma har bemyndigat ha befogenhet att

a) granska alla handlingar, uppgifter, förfaranden och allt annat material av relevans för utförandet av dess uppgifter oberoende av i vilken form de föreligger,

b) ta eller erhålla bestyrkta kopior av eller utdrag ur sådana handlingar, uppgifter, förfaranden och sådant annat material,

c) kalla till sig personer som avses i artikel 20a.1 eller deras företrädare eller personal och be dem om muntliga eller skriftliga förklaringar angående sakförhållanden eller dokument som rör föremålet för och syftet med kontrollen samt nedteckna svaren,

d) höra varje fysisk eller juridisk person som går med på att höras i syfte att samla in information om föremålet för utredningen,

e) begära in uppgifter om tele- och datatrafik.

2. De tjänstemän och andra personer som av Esma har bemyndigats att genomföra sådana utredningar som avses i punkt 1 ska utöva sina befogenheter mot uppvisande av ett skriftligt tillstånd där utredningens föremål och syfte anges. I tillståndet ska

även anges de viten som föreskrivs i artikel 21b, när handlingar, uppgifter, förfaranden och annat material inte tillhandahålls eller tillhandahålls i ofullständig form eller svaren på de frågor som ställs till de personer som avses i artikel 20a.1 inte lämnas eller är ofullständiga, samt de böter som föreskrivs i artikel 21, om svaren på de frågor som ställs till personer som avses i artikel 20a.1 är oriktiga eller vilseledande.

3. De personer som avses i artikel 20a.1 ska underkasta sig utredningar som inletts genom beslut av Esma. Beslutet ska ange föremålet för och syftet med utredningen, de viten som föreskrivs i artikel 21b, de rättsmedel som finns tillgängliga enligt förordning (EU) nr 1095/2010 samt rätten att få beslutet prövat av domstolen.

4. Esma ska i god tid före en sådan utredning som avses i punkt 1 underrätta den behöriga myndigheten i den medlemsstat där utredningen ska genomföras om utredningen och namnge de bemyndigade personerna. Tjänstemän vid den berörda myndigheten ska på Esmas begäran bistå de bemyndigade personerna vid utredningen. Tjänstemän vid den berörda behöriga myndigheten får också på begäran närvara vid utredningarna.

5. Om den begäran om uppgifter om tele- eller datatrafik som avses i punkt 1 e kräver tillstånd av en nationell rättslig myndighet enligt tillämplig nationell lagstiftning ska ansökan om sådant tillstånd göras. En sådan ansökan om tillstånd får också göras som försiktighetsåtgärd.

6. Om en nationell rättslig myndighet mottar en ansökan om tillstånd att begära uppgifter om tele- eller datatrafik i enlighet med punkt 1 e ska myndigheten kontrollera följande:

a) Att Esmas beslut som avses i punkt 3 är autentiskt.

b) Att alla åtgärder som ska vidtas är proportionerliga och inte godtyckliga eller för långtgående.

Vid tillämpningen av led b får den nationella rättsliga myndigheten be Esma om närmare förklaringar framför allt om de grunder på vilka Esma misstänker att denna förordning har överträtts samt hur allvarlig den misstänkta överträdelsen är och på vilket sätt den person som är föremål för tvångsåtgärderna är inblandad. Den nationella rättsliga myndigheten får dock inte ompröva behovet av utredningen eller begära att få tillgång till uppgifterna i Esmas ärendehandlingar. Prövning av lagenligheten hos Esmas beslut är förbehållen domstolen i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 61 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 20c

1. För att fullgöra sina uppgifter enligt denna förordning får Esma genomföra alla nödvändiga kontroller på plats i företagslokaler som tillhör de personer som avses i artikel 20a.1.

2. Esmas tjänstemän och andra personer som av Esma har bemyndigats att genomföra en kontroll ska ha tillträde till alla företagslokaler som tillhör de personer som är föremål för ett utredningsbeslut som antagits av Esma och ska ha alla de befogenheter som föreskrivs i artikel 20b.1. De ska även ha befogenhet att försegla företagslokaler, räkenskaper eller affärshandlingar så länge och i den omfattning som är nödvändig för kontrollen.

3. Esma ska i tillräckligt god tid anmäla kontrollen till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där kontrollen ska genomföras. Om det krävs för kontrollernas korrekta genomförande och effektivitet får Esma, efter att ha informerat den relevanta behöriga myndigheten, genomföra kontrollen på plats utan förhandsanmälan. En kontroll i enlighet med denna artikel ska genomföras under förutsättning att den relevanta myndigheten har bekräftat att den inte invänder mot detta.

4. De tjänstemän och andra personer som Esma har bemyndigat att genomföra en kontroll på plats ska utöva sina befogenheter mot uppvisande av ett skriftligt tillstånd, som anger kontrollens föremål och syfte liksom de viten som föreskrivs i artikel 21b om de berörda personerna inte underkastar sig kontrollen.

5. De personer som avses i artikel 20a.1 ska underkasta sig kontroller på plats som Esma beslutat om. Beslutet ska ange föremålet för och syftet med kontrollen, fastställa den dag då den ska inledas och ange de viten som föreskrivs i artikel 21b, de rättsmedel som finns tillgängliga enligt förordning (EU) nr 1095/2010 samt rätten att få beslutet prövat av domstolen.

6. På Esmas begäran ska tjänstemän som är anställda vid den behöriga myndigheten i den medlemsstat där kontrollen ska genomföras samt de personer som har bemyndigats eller utsetts av denna myndighet aktivt bistå de tjänstemän och andra personer som har bemyndigats av Esma. Tjänstemän vid den behöriga myndigheten får också på begäran närvara vid kontrollerna på plats.

7. Esma får också begära att behöriga myndigheter på dess vägnar utför särskilda utredningsuppgifter och kontroller på plats som föreskrivs i denna artikel och artikel 20b.1. För detta syfte ska behöriga myndigheter ha samma befogenheter som Esma och som föreskrivs i denna artikel och artikel 20b.1.

8. Om de tjänstemän och andra medföljande personer som Esma bemyndigat finner att en person motsätter sig en kontroll som har beslutats enligt denna artikel, ska den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten lämna dem nödvändigt bistånd och, vid behov, begära bistånd av polis eller annan motsvarande verkställande myndighet för att de ska kunna genomföra sin kontroll på plats.

9. Om den kontroll på plats som föreskrivs i punkt 1 eller det bistånd som föreskrivs i punkt 7 enligt tillämplig nationell lagstiftning kräver tillstånd av en nationell rättslig myndighet ska ansökan om sådant tillstånd göras. En sådan ansökan om tillstånd får också göras som försiktighetsåtgärd.

10. Om en nationell rättslig myndighet mottar en ansökan om tillstånd att utföra en sådan kontroll på plats som avses i punkt 1 eller det bistånd som avses i punkt 7 ska myndigheten kontrollera följande:

a) Att Esmas beslut som avses i punkt 4 är autentiskt.

b) Att alla åtgärder som ska vidtas är proportionerliga och inte godtyckliga eller för långtgående.

11. Vid tillämpningen av led b får den nationella rättsliga myndigheten be Esma om närmare förklaringar framför allt om de grunder på vilka Esma misstänker att denna förordning har överträtts samt hur allvarlig den misstänkta överträdelsen är och på vilket sätt den person som är föremål för tvångsåtgärderna är inblandad. Den nationella rättsliga myndigheten får dock inte ompröva behovet av utredningen eller begära att få tillgång till uppgifterna i Esmas ärendehandlingar. Prövning av

lagenligheten hos Esmas beslut är förbehållen domstolen, i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 61 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

(18) Artikel 21 ska ersättas med följande:

”Artikel 21

1. Om Esma i enlighet med artikel 22.5 finner att en person har begått någon av de överträdelser som förtecknas i artikel 21a.2, ska den vidta en eller flera av följande åtgärder:

a) Återkalla registreringen av förvaltaren av den godkända fonden för socialt företagande eller av den godkända fonden för socialt företagande.

b) Anta ett beslut som förpliktigar personen att upphöra med överträdelsen.

c) Anta ett beslut om att ålägga böter.

d) Utfärda offentliga underrättelser.

2. Vid vidtagande av åtgärder enligt punkt 1 ska Esma beakta överträdelsens natur och allvar med hänsyn till följande kriterier:

a) Överträdelsens varaktighet och frekvens.

b) Huruvida överträdelsen har lett till, underlättat eller på annat sätt avser ekonomisk brottslighet.

c) Huruvida överträdelsen har begåtts uppsåtligen eller av oaktsamhet.

d) Graden av ansvar hos den person som är ansvarig för överträdelsen.

e) Finansiell styrka hos den person som är ansvarig för överträdelsen på basen av den ansvariga juridiska personens totala omsättning eller den ansvariga fysiska personens årsinkomst och nettotillgångar.

f) Överträdelsens inverkan på icke-professionella investerares intressen.

g) Storleken på de vinster som har gjorts eller de förluster som undvikits av den person som är ansvarig för överträdelsen eller förluster för tredje part till följd av överträdelsen, i den mån dessa kan fastställas.

h) I vilken mån den person som är ansvarig för överträdelsen samarbetar med Esma, utan att det påverkar behovet av att säkerställa återförande av de vinster som personen har erhållit eller de förluster som denne undvikit.

i) Tidigare överträdelser som den för överträdelsen ansvariga personen gjort sig skyldig till.

j) Åtgärder som den person som är ansvarig för överträdelsen har vidtagit efter överträdelsen för att förhindra att den upprepas.

3. Esma ska utan onödigt dröjsmål underrätta den person som är ansvarig för överträdelsen om varje åtgärd som vidtagits enligt punkt 1 och meddela detta till medlemsstaternas behöriga myndigheter och kommissionen. Esma ska offentliggöra varje sådan åtgärd på sin webbplats inom tio arbetsdagar från dagen för vidtagandet.

4. Det offentliggörande som avses i första stycket ska omfatta följande:

a) En förklaring om att den person som är ansvarig för överträdelsen har rätt att överklaga beslutet.

b) I tillämpliga fall, en bekräftelse av att ett överklagande har ingetts som förtydligar att detta inte har suspensiv verkan.

c) Ett uttalande som bekräftar att Esmas överklagandenämnd har möjlighet att tillfälligt upphäva tillämpningen av det överklagade beslutet i enlighet med artikel 60.3 i förordning (EU) nr 1095/20101.”

(19) Följande artiklar ska införas som artiklarna 21 a, 21b och 21c:

”Artikel 21 a

1. Om Esma i enlighet med artikel 22.8 finner att en person uppsåtligen eller av oaktsamhet har begått en eller flera av de överträdelser som förtecknas i punkt 2 ska den fatta ett beslut om att ålägga böter i enlighet med punkt 3 i den här artikeln.

En överträdelse ska anses ha begåtts uppsåtligen om Esma upptäcker objektiva omständigheter som visar att en person har handlat med avsikt att begå överträdelsen.

3. Den förteckning över överträdelser som avses i punkt 1 är följande:

a) Underlåtenhet att uppfylla kraven på portföljsammansättning, i strid med artikel 5.

b) Marknadsföring av andelar och aktier i en godkänd fond för socialt företagande till icke-tillåtna investerare, i strid med artikel 6.

c) Användning av beteckningen EuSEF utan att vara registrerad i enlighet med artikel 15, eller utan att ha registrerat ett företag för kollektiva investeringar i enlighet med artikel 15a.

d) Användning av beteckningen EuSEF för marknadsföring av fonder som inte är etablerade i enlighet med artikel 3 b iii.

e) Erhållande av registrering genom att lämna oriktig information eller på något annat otillbörligt sätt, i strid med artikel 15 eller 15 a.

f) Underlåtenhet att handla hederligt, rättvist, med vederbörlig skicklighet, omsorg och skyndsamhet vid bedrivande av verksamhet, i strid med artikel 7 a.

g) Underlåtenhet att tillämpa lämpliga riktlinjer och förfaranden för att förhindra oegentligheter, i strid med artikel 7 b.

h) Upprepad underlåtenhet att uppfylla kraven enligt artikel 13 med avseende på årsredovisningen.

i) Upprepad underlåtenhet att fullgöra skyldigheten att informera investerare i enlighet med artikel 14.

3. Det bötesbelopp som avses i punkt 1 ska uppgå till minst 500 000 EUR och ska inte överstiga 5 miljoner EUR för de överträdelser som avses i punkt 2 a–i.

4. När bötesbeloppet fastställs i enlighet med punkt 3 ska Esma ta hänsyn till de kriterier som anges i artikel 21.2.

5. Utan hinder av punkt 3 ska bötesbeloppet, om en person direkt eller indirekt har dragit ekonomiska fördelar av överträdelsen, minst motsvara dessa fördelar.

6. Om en persons handling eller underlåtenhet utgör mer än en av de överträdelser som förtecknas i punkt 2 ska endast det högre bötesbelopp som har beräknats i enlighet med punkt 4 och som är hänförlig till en av överträdelserna tillämpas.

Artikel 21b

1. Esma ska fatta beslut om att vite ska åläggas för att tvinga

a) en person att upphöra med en överträdelse, i enlighet med ett beslut som fattats enligt artikel 21.1 b,

b) en person som avses i artikel 20a.1

i) att lämna fullständiga uppgifter som har begärts genom ett beslut enligt artikel 20 a,

ii) att underkasta sig en utredning och särskilt tillhandahålla fullständiga handlingar, uppgifter, förfaranden och annat nödvändigt material samt komplettera och korrigera annan information som tillhandahållits i samband med en utredning som inletts genom beslut enligt artikel 20b,

iii) att underkasta sig en kontroll på plats som har beslutats enligt artikel 20c.

2. Ett vite ska vara effektivt och proportionerligt. Vite ska betalas per förseningsdag.

3. Utan hinder av punkt 2 ska vitesbeloppet uppgå till 3 % av den genomsnittliga dagliga omsättningen under det föregående verksamhetsåret eller, när det gäller fysiska personer, 2 % av den genomsnittliga dagsinkomsten under det föregående kalenderåret. Vitesbeloppet ska beräknas från det datum som anges i beslutet om åläggande av vitet.

Vite ska åläggas för maximalt sex månader från och med det att Esma meddelar sitt beslut. Efter utgången av denna period ska Esma se över åtgärden.

Artikel 21c

1. Esma ska offentliggöra alla böter och viten som har förelagts enligt artiklarna 21 a och 21b utom i de fall då offentliggörandet skulle skapa allvarlig oro på de finansiella marknaderna eller orsaka de berörda parterna oproportionerligt stor skada.

2. Böter och viten som har förelagts i enlighet med artiklarna 21 a och 21b ska vara av administrativ karaktär.

3. Om Esma beslutar att inte ålägga böter eller viten ska den informera Europaparlamentet, rådet, kommissionen och den berörda medlemsstatens behöriga myndigheter om detta och motivera sitt beslut.

4. Böter och viten som har förelagts i enlighet med artiklarna 21 a och 21b ska vara verkställbara.

Verkställigheten ska följa de civilprocessrättsliga regler som gäller i den medlemsstat eller det tredjeland inom vars territorium den sker.

5. Böter och viten ska tillfalla Europeiska unionens allmänna budget.”

(20) Artiklarna 22 och 22 a ska ersättas med följande:

”Artikel 22

1. Om Esma vid fullgörandet av sina uppgifter enligt denna förordning upptäcker att det finns allvarliga indikationer på att det kan föreligga sakförhållanden som kan utgöra en eller flera av de överträdelser som förtecknas i artikel 21a.2 ska Esma utse en oberoende utredare inom myndigheten för att utreda saken. Utredaren får inte vara inblandad eller ha varit direkt eller indirekt inblandad i godkännandet av det prospekt som överträdelsen rör, och ska utföra sina uppgifter oberoende av Esmas tillsynsstyrelse.

2. Den utredare som avses i punkt 1 ska utreda de påstådda överträdelserna och därvid ta hänsyn till eventuella kommentarer som lämnas av de personer som är föremål för utredningarna samt lämna in en fullständig dossier med sina utredningsresultat till Esmas tillsynsstyrelse.

3. För att utföra sina uppgifter ska utredaren ha befogenhet att begära uppgifter i enlighet med artikel 20 a och att genomföra utredningar och kontroller på plats i enlighet med artiklarna 20b och 20c.

4. När utredaren utför sina uppgifter ska denne ha tillgång till alla handlingar och all information som samlats in av Esma i dess tillsynsverksamhet.

5. När utredningen är avslutad ska utredaren innan denne lämnar in dossiern med utredningsresultaten till Esmas tillsynsstyrelse ge de personer som är föremål för utredning möjlighet att höras i de frågor som utreds. Utredaren ska grunda sina utredningsresultat uteslutande på sakförhållanden som de berörda personerna har fått möjlighet att yttra sig över.

6. Rätten till försvar för de personer som är föremål för utredningarna ska iakttas fullt ut under utredningar enligt denna artikel.

7. När utredaren lämnar in dossiern med utredningsresultaten till Esmas tillsynsstyrelse ska denne underrätta de personer som är föremål för utredningarna. De personer som är föremål för utredningarna ska ha rätt att få tillgång till dossiern, med förbehåll för andra personers berättigade intresse av att deras affärshemligheter skyddas. Rätten att få tillgång till dossiern ska inte omfatta konfidentiella uppgifter som påverkar tredje parters intressen.

8. På grundval av dossiern med utredarens resultat och efter att ha hört de personer som är föremål för utredningarna i enlighet med artikel 21b om de begär det, ska Esma besluta om en eller flera av de överträdelser som anges i artikel 21a.2 har begåtts av de personer som är föremål för utredningarna och i sådana fall vidta en tillsynsåtgärd i enlighet med artikel 21.

9. Utredaren ska inte delta i Esmas tillsynsstyrelses överläggningar eller på något annat sätt ingripa i tillsynsstyrelsens beslutsprocess.

10. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 26 senast den [Publikationsbyrån: för in datumet 24 månader efter ikraftträdandet] om närmare förfaranderegler för utövande av befogenheten att ålägga böter eller viten, inbegripet bestämmelser om rätten till försvar, tidsfrister och indrivande av böter eller viten, samt preskriptionstiden när det gäller åläggande och verkställighet av böter och viten.

11. Esma ska överlämna ärenden till de relevanta nationella myndigheterna för lagföring om den vid fullgörandet av sina uppgifter enligt denna förordning upptäcker att det finns allvarliga indikationer på att det kan föreligga sakförhållanden

som utgör brott. Esma ska inte heller ålägga böter eller viten i de fall där ett tidigare frikännande eller en tidigare fällande dom som bygger på identiska eller väsentligen samma sakförhållanden redan har vunnit laga kraft som ett resultat av straffrättsliga förfaranden enligt nationell lagstiftning.

Artikel 22 a

1. Innan Esma fattar beslut enligt artiklarna 21, 21 a och 21b ska de personer som är föremål för förfarandena ges möjlighet att höras om Esmas utredningsresultat. Esma ska endast grunda sina beslut på omständigheter som de personer som är föremål för förfarandena har getts möjlighet att yttra sig över.

2. Det första stycket är inte tillämpligt om skyndsamma åtgärder enligt artikel 21 krävs för att förhindra att det finansiella systemet lider väsentlig och omedelbar skada. Esma får i sådana fall anta ett preliminärt beslut och ska ge de berörda personerna möjlighet att höras snarast möjligt efter det att den har fattat sitt beslut.

3. Rätten till försvar för personer som är föremål för förfarandena ska iakttas fullt ut under förfarandena. De ska ha rätt att få tillgång till Esmas dossier i ärendet, med förbehåll för andra personers berättigade intresse av att deras affärshemligheter skyddas. Tillgången till dossiern ska inte omfatta konfidentiella uppgifter eller Esmas interna förberedande handlingar.”

(21) Följande artiklar ska införas som artiklarna 22b, 22c och 22d:

”Artikel 22b

Domstolen ska ha obegränsad behörighet att pröva beslut genom vilka Esma har förelagt böter eller viten. Den får upphäva, sänka eller höja förelagda böter eller viten.

Artikel 22c

1. Esma ska ta ut avgifter av förvaltare av godkända fonder för socialt företagande i enlighet med denna förordning och med de delegerade akter som antas enligt punkt 3. Avgifterna ska helt täcka Esmas nödvändiga kostnader som är hänförliga till registreringen, auktorisationen och tillsynen av förvaltare av godkända fonder för socialt företagande och godkända fonder för socialt företagande, samt ersättningen av varje kostnad som de behöriga myndigheterna kan ådra sig när de utför uppgifter enligt denna förordning, särskilt som ett resultat av en delegering av uppgifter i enlighet med artikel 22d.

2. Storleken på en enskild avgift som åläggs en viss förvaltare av en godkänd fond för socialt företagande ska täcka alla administrativa kostnader som Esma ådrar sig vid verksamhet i samband med registrering och löpande tillsyn av en förvaltare av godkända fonder för socialt företagande och en godkänd fond för socialt företagande. Det ska stå i proportion till de tillgångar som förvaltas av den godkända fonden för socialt företagande i fråga eller, i tillämpliga fall, egna medel som tillhör förvaltaren av den godkända fonden för socialt företagande.

3. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 26 senast den [Publikationsbyrån: för in datumet 24 månader efter ikraftträdandet] för att ange vilka avgifter som ska betalas, i vilka fall avgifter ska betalas, hur stora avgiftsbeloppen ska vara och hur de ska betalas.

Artikel 22d

1. Om det är nödvändigt för att en tillsynsuppgift ska kunna utföras korrekt får Esma delegera specifika tillsynsuppgifter till den behöriga myndigheten i en medlemsstat i enlighet med de riktlinjer som Esma har utfärdat enligt artikel 16 i förordning (EU) nr 1095/2010. Sådana specifika tillsynsuppgifter kan särskilt innefatta befogenhet att begära uppgifter i enlighet med artikel 20 a och att genomföra utredningar och kontroller på plats i enlighet med artiklarna 20b och 20c.

Genom undantag från första stycket får registreringar som görs i enlighet med artikel 15 och 15 a inte delegeras.

2. Esma ska, innan en uppgift delegeras i enlighet med punkt 1, samråda med den berörda behöriga myndigheten om

a) den delegerade uppgiftens omfattning,

b) tidsfristen för utförandet av uppgiften, och

c) överföringen av nödvändig information från och till Esma.

3. Esma ska ersätta en behörig myndighet för kostnader som uppkommit till följd av utförandet av delegerade uppgifter i enlighet med den delegerade akt som avses i artikel 22c.3.

4. Esma ska med lämpliga intervall se över den delegering som gjorts i enlighet med punkt 1. En delegering får när som helst återkallas.

5. En delegering av uppgifter ska inte påverka Esmas ansvar och inte begränsa Esmas förmåga att genomföra och övervaka den delegerade verksamheten.”

(22) Artikel 26 ska ersättas med följande:

”Artikel 26

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 8.3, 22.10 och 22c.3 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den [Publikationsbyrån: för in dagen för ikraftträdande].

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 8.3, 22.10 och 22c.3 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 8.3, 22.10 och 22c.3 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på [två månader] från den dag då akten delgavs

Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med [två månader] på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”

(23) Artikel 27 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Följande led ska läggas till som led n:

”n) Effektiviteten, proportionaliteten och tillämpningen av böter och viten som fastställts i enlighet med denna förordning.”

ii) Följande led ska läggas till som led o:

”o) En utvärdering av Esmas roll och utredningsbefogenheter, delegeringen av uppgifter till behöriga myndigheter och de vidtagna tillsynsåtgärdernas effektivitet.”

(b) b) I punkt 2 ska följande led läggas till som led c:

”c) senast den [Publikationsbyrån: för in datumet 84 månader efter dagen för ikraftträdande] när det gäller leden n och o.”

(24) Följande artikel ska införas som artikel 28 a:

”Artikel 28 a

1. Alla befogenheter och uppgifter som rör tillsyn och efterlevnadskontroll på området godkända fonder för socialt företagande och som tilldelats de behöriga myndigheterna ska upphöra att gälla den [Publikationsbyrån: för in datumet 36 månader efter ikraftträdandet]. Esma ska överta befogenheterna och uppgifterna från och med den dagen.

2. Alla original eller bestyrkta kopior av dossierer och arbetsdokument som rör tillsyn och efterlevnadskontroll på området godkända fonder för socialt företagande, även eventuella pågående granskningar och åtgärder för efterlevnadskontroll, ska övertas av Esma den dag som anges i punkt 1.

En ansökan om registrering som de behöriga myndigheterna har mottagit före den [Publikationsbyrån: för in datumet 30 månader efter ikraftträdandet] ska dock inte överföras till Esma, och beslut att godkänna eller avslå registrering ska fattas av myndigheten i fråga.

3. De behöriga myndigheter som avses i punkt 1 ska säkerställa att alla befintliga handlingar och arbetsdokument eller bestyrkta kopior av dessa tillställs Esma så snart som möjligt och i alla händelser genom godkända fonder för socialt företagande. Dessa behöriga myndigheter ska även bistå Esma med all nödvändig hjälp och rådgivning, så att tillsyn och efterlevnadskontroll på området godkända fonder för socialt företagande smidigt och effektivt kan överföras till och börja utövas av denna myndighet.

4. Esma ska i rättsligt hänseende träda istället för de behöriga myndigheter som avses i punkt 1 i sådana administrativa eller rättsliga förfaranden som följer av tillsyn och efterlevnadskontroll som dessa behöriga myndigheter utövar i ärenden som faller inom tillämpningsområdet för denna förordning.

5. Registrering som den behöriga myndighet som avses i punkt 1 har beviljat en förvaltare av en godkänd fond för socialt företagande eller en godkänd fond för socialt företagande ska fortsätta att gälla efter det att befogenheterna har överförts till Esma.”

Artikel 6

Ändringar av förordning (EU) nr 600/2014 om marknader för finansiella instrument

Förordning (EU) nr 600/2104 ska ändras på följande sätt:

(25) Artikel 1 ska ändras på följande sätt:

(a) I punkt 1 ska följande led läggas till som led g:

”g) Auktorisation och tillsyn av leverantörer av datarapporteringstjänster.”

(b) I artikel 1 ska följande punkt införas som punkt 5a:

”5a. Artiklarna 40 och 42 är också tillämpliga på förvaltningsbolag för företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), investeringsbolag för fondföretag som auktoriserats i enlighet med direktiv 2009/65/EG och förvaltare av alternativa investeringsfonder som auktoriserats i enlighet med direktiv 2011/61/EU.”

(26) Artikel 2.1 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkterna 34, 35 och 36 ska ersättas med följande:

”34. *godkänt publiceringsarrangemang* eller *APA*: en person som i enlighet med denna förordning är auktoriserad att för värdepappersföretags räkning publicera rapporter om värdepappershandeln i enlighet med artiklarna 20 och 21.

35. *tillhandahållare av konsoliderad handelsinformation* eller *CTP*: en person som i enlighet med denna förordning är auktoriserad att samla in rapporter om handeln med de finansiella instrument som förtecknas i artiklarna 6, 7, 10, 12, 13, 20 och 21 från reglerade marknader, MTF-plattformar, OTF-plattformar och godkända publiceringsarrangemang samt konsolidera dem till ett kontinuerligt elektroniskt informationsflöde med uppgifter om priser och volymer per finansiellt instrument.

36. *godkänd rapporteringsmekanism* eller *ARM*: en person som i enlighet med denna förordning är auktoriserad att för värdepappersföretags räkning rapportera uppgifter om transaktioner till behöriga myndigheter eller Esma.”

(b) Följande punkt ska införas som punkt 36a:

”36a. *leverantörer av datarapporteringstjänster*: de personer som avses i punkterna 34–36 och personer som avses i artikel 38a27a.2].”

(27) Artikel 22 ska ersättas med följande:

”Artikel 22

Tillhandahållande av information för säkerställande av transparens samt andra beräkningar

1. För att kunna göra beräkningar för att fastställa kraven på transparens före och efter handel samt den reglering av handelsskyldigheter som avses i artiklarna 3–11, 14–21 och 32 vilka är tillämpliga på finansiella instrument och för att avgöra huruvida ett värdepappersföretag är en systematisk internhandlare, får Esma och de behöriga myndigheterna begära information från

a) handelsplatser,

b) godkända publiceringsarrangemang, och och

c) tillhandahållare av konsoliderad handelsinformation.

2. Handelsplatser, godkända publiceringsarrangemang och tillhandahållare av konsoliderad handelsinformation ska under en tillräckligt lång period lagra de nödvändiga uppgifterna.

3. Esma ska utarbeta ett förslag till tekniska tillsynsstandarder som specificerar innehåll och frekvens för begäranden om uppgifter, i vilka format och inom vilken tidsfrist handelsplatser, godkända publiceringsarrangemang och tillhandahållare av konsoliderad handelsinformation ska besvara de begäranden om uppgifter som avses i punkt 1, typen av uppgifter som ska lagras samt den minimiperiod under vilken handelsplatser, godkända publiceringsarrangemang och tillhandahållare av konsoliderad handelsinformation ska lagra uppgifter för att kunna besvara begäranden om uppgifter i enlighet med punkt 2.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

(28) Artikel 26 ska ersättas med följande:

”Artikel 26

Skyldighet att rapportera transaktioner

1. Värdepappersföretag som utför transaktioner med finansiella instrument ska så snart som möjligt och senast i slutet av nästa arbetsdag lämna fullständiga och korrekta uppgifter om dessa transaktioner till Esma.

Esma ska ge de behöriga myndigheterna tillgång till all information som rapporterats i enlighet med denna artikel.

2. Skyldigheten enligt punkt 1 ska tillämpas på följande:

a) Finansiella instrument som tagits upp till handel eller handlas på en handelsplats eller för vilka det lämnats in en ansökan om godkännande för handel.

b) Finansiella instrument för vilka det underliggande instrumentet är ett finansiellt instrument som handlas på en handelsplats. och

c) Finansiella instrument där det underliggande instrumentet är ett index eller en korg bestående av finansiella instrument som handlas på en handelsplats.

Skyldigheten ska gälla för transaktioner med finansiella instrument som avses i leden a–c oberoende av huruvida transaktionerna genomförs på handelsplatsen.

3. Rapporterna ska i synnerhet innehålla uppgifter om namn och nummer på de finansiella instrument som köpts eller sålts, kvantitet, dag och tidpunkt för utförandet av transaktionen, transaktionspriserna, en beteckning som identifierar de kunder för vilkas räkning värdepappersföretaget har utfört transaktionen, en beteckning som identifierar de personer och de datoralgoritmer inom värdepappersföretaget som är ansvariga för investeringsbeslutet och utförandet av transaktionen, en beteckning för att identifiera det tillämpliga undantag enligt vilket transaktionen har skett, en uppgift som identifierar de berörda värdepappersföretagen samt en beteckning som identifierar en blankning enligt definitionen i artikel 2.1 b i förordning (EU) nr 236/2012 när det gäller aktier och statspapper som omfattas av artiklarna 12, 13 och 17 i den förordningen. För transaktioner som inte genomförts på en handelsplats ska rapporterna innehålla en beteckning som identifierar de olika typerna av transaktioner i enlighet med de bestämmelser som ska antas enligt artiklarna 20.3 a och 21.5 a. För råvaruderivat ska det i rapporterna anges huruvida transaktionen minskar risk på ett objektivt mätbart sätt i enlighet med artikel 57 i direktiv 2014/65/EU.

4. Värdepappersföretag som vidarebefordrar order ska vid vidarebefordran av ordern lämna alla de uppgifter som anges i punkterna 1 och 3. I stället för att vid vidarebefordran av order inkludera de nämnda uppgifterna får ett värdepappersföretag, om den vidarebefordrade ordern utförs, välja att rapportera den vidarebefordrade ordern som en transaktion i enlighet med kraven i punkt 1. I så fall ska det i transaktionsrapporten från värdepappersföretaget anges att den avser en vidarebefordrad order.

5. Marknadsoperatörer för en handelsplats ska rapportera uppgifter om transaktioner med finansiella instrument som handlas på deras plattform och som genomförs genom deras system av ett företag som inte omfattas av denna förordning i enlighet med punkterna 1 och 3.

6. Vid rapportering av den beteckning som identifierar kunderna enligt kraven i punkterna 3 och 4 ska värdepappersföretag använda en identitetsbeteckning för juridiska personer som fastställts för att identifiera kunder som är juridiska personer.

Esma ska senast den [Publikationsbyrån: för in datumet 24 månader efter dagen för ikraftträdande] utarbeta riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1095/2010 för att säkerställa att tillämpningen av identitetsbeteckningar för juridiska personer inom unionen uppfyller internationella standarder, särskilt de som fastställts av rådet för finansiell stabilitet (FSB).

7. Rapporterna ska lämnas till Esma antingen av värdepappersföretaget självt, av en godkänd rapporteringsmekanism för värdepappersföretagets räkning eller av den handelsplats genom vars system transaktionen genomfördes, i enlighet med punkterna 1, 3 och 9.

Värdepappersföretagen ansvarar för att de rapporter som sänds till Esma är fullständiga och korrekta samt att de lämnas in utan onödigt dröjsmål.

När ett värdepappersföretag rapporterar uppgifter om dessa transaktioner via en godkänd rapporteringsmekanism som agerar på en handelsplats vägnar är värdepappersföretaget undantaget från ansvarskravet, och således inte ansvarigt för att de rapporter som hänför sig till den godkända rapporteringsmekanismen eller

handelsplatsen är fullständiga och korrekta samt att de lämnas in utan onödigt dröjsmål. I dessa fall, och med förbehåll för artikel 66.4 i direktiv 2014/65/EU, är den godkända rapporteringsmekanismen eller handelsplatsen ansvarig för eventuella brister.

Värdepappersföretagen måste dock vidta rimliga åtgärder för att verifiera att de transaktionsrapporter som lämnas för deras räkning är fullständiga och korrekta samt att de lämnas in i tid.

Hemmedlemsstaten ska kräva att handelsplatsen, om den rapporterar för värdepappersföretagets räkning, har inrättat stabila skyddsmekanismer som är utformade för att garantera skyddet och autentiseringen vid informationsöverföringen, för att minimera risken för förvanskning av data och för obehörigt tillträde och för att förhindra informationsläckor och se till att uppgifterna alltid behandlas konfidentiellt. Hemmedlemsstaten ska kräva att handelsplatsen upprätthåller adekvata resurser och inrättar backupanordningar så att dess tjänster alltid kan erbjudas och upprätthållas.

Ordermatchnings- eller rapporteringssystem, inklusive transaktionsregister som registrerats eller erkänts i enlighet med avdelning VI i förordning (EU) nr 648/2012 får av Esma godkännas som en godkänd rapporteringsmekanism för att kunna översända transaktionsrapporter till Esma i enlighet med punkterna 1, 3 och 9.

Om transaktionerna har rapporterats till ett transaktionsregister i enlighet med artikel 9 i förordning (EU) nr 648/2012, som är godkänt som en godkänd rapporteringsmekanism, och dessa rapporter innehåller de uppgifter som krävs enligt punkterna 1, 3 och 9 och har vidarebefordrats av transaktionsregistret till Esma inom den tidsfrist som anges i punkt 1, ska värdepappersföretagets skyldighet enligt punkt 1 anses vara uppfylld.

Om det förekommer misstag eller brister i transaktionsrapporterna, ska den godkända rapporteringsmekanism, det värdepappersföretag eller den handelsplats som rapporterar transaktionen korrigera informationen och sända Esma en korrigerad rapport.

8. När, i enlighet med artikel 35.8 i direktiv 2014/65/EU, de rapporter som avses i denna artikel överlämnas till Esma ska den vidarebefordra informationen till de behöriga myndigheterna i värdepappersföretagets hemmedlemsstat, såvida inte de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten beslutar att de inte önskar motta denna information.

9. Esma ska utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder som specificerar

a) Datastandarder och format för information som ska rapporteras i enlighet med punkterna 1 och 3, inklusive metoder och arrangemang för rapportering av finansiella transaktioner samt formen för och innehållet i sådana rapporter.

b) Kriterier för definitionen av en relevant marknad i enlighet med punkt 1.

c) Referensuppgifter för de finansiella instrument som köpts eller sålts, kvantitet, dag och tidpunkt för utförandet av transaktionen, transaktionspriserna, upplysningar och uppgifter om kundens identitet, en beteckning som identifierar de kunder för vars räkning värdepappersföretaget har utfört transaktionen, en beteckning som identifierar de personer och de datoralgoritmer inom värdepappersföretaget som är ansvariga för investeringsbeslutet och utförandet av transaktionen, en beteckning för att

identifiera det tillämpliga undantag enligt vilket transaktionen har skett, en uppgift som identifierar de berörda värdepappersföretagen, uppgifter om hur transaktionen genomfördes, de datafält som behövs för behandling och analys av transaktionsrapporterna i enlighet med punkt 3. och

d) En beteckning som identifierar blankning när det gäller aktier och statspapper, enligt vad som avses i punkt 3.

e) De relevanta kategorier finansiella instrument som ska rapporteras i enlighet med punkt 2.

f) De villkor enligt vilka identitetsbeteckningar för juridiska personer utformas, tilldelas och upprätthålls av medlemsstaterna i enlighet med punkt 6, och de villkor enligt vilka värdepappersföretagen använder dessa identitetsbeteckningar för juridiska personer, för att enligt punkterna 3, 4 och 5 sörja för att beteckningen identifierar kunderna i de transaktionsrapporter som de är skyldiga att upprätta enligt punkt 1.

g) Tillämpning av skyldigheter avseende transaktionsrapportering på filialer till värdepappersföretag.

h) Vad som i denna artikel utgör en transaktion och genomförandet av en transaktion.

i) Vid vilken tidpunkt ett värdepappersföretag anses ha vidarebefordrat en order, för tillämpningen av punkt 4.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

10. Kommissionen ska senast den [Publikationsbyrån: Senast den [Publikationsbyrån: för in datumet 24 månader efter datumet för ikraftträdande] ska Esma lämna en rapport till kommissionen om denna artikels tillämpning, inbegripet hur den fungerar i förhållande till de liknande rapporteringskraven i förordning (EU) nr 648/2012, och huruvida innehållet i och formatet för de transaktionsrapporter som mottagits och vidarebefordrats till behöriga myndigheter gör det möjligt att i enlighet med artikel 24 i denna förordning övervaka värdepappersföretagens verksamhet på ett övergripande sätt. Kommissionen får vidta åtgärder för att föreslå ändringar avseende detta. Kommissionen ska överlämna Esmas rapport till Europaparlamentet och rådet.”

(29) Artikel 27 ska ersättas med följande:

”Artikel 27

Skyldighet att tillhandahålla referensuppgifter för de finansiella instrumenten

1. När det gäller finansiella instrument som tagits upp till handel på en reglerad marknad eller handlas på MTF- eller OTF-plattformar ska handelsplatserna ge Esma de identifikationsuppgifter som krävs för transaktionsrapporteringen enligt artikel 26.

När det gäller andra finansiella instrument som omfattas av artikel 26.2 och som handlas via dess system, ska varje systematisk internhandlare ge Esma identifikationsuppgifter för dessa finansiella instrument.

Identifikationsuppgifter ska färdigställas för inlämning till Esma i elektronisk och standardiserad form innan handel inleds med det finansiella instrument som

uppgifterna avser. Referensuppgifterna för finansiella instrument ska uppdateras varje gång uppgifterna för ett finansiellt instrument ändras. Esma ska omedelbart offentliggöra referensuppgifterna på sin webbplats. Esma ska utan dröjsmål ge de behöriga myndigheterna tillgång till dessa referensuppgifter.

2. För att de behöriga myndigheterna enligt artikel 26 ska kunna övervaka verksamheten i värdepappersföretagen för att säkerställa att dessa handlar hederligt, rättvist och professionellt och på ett sätt som främjar marknadens integritet, ska Esma, efter samråd med de behöriga myndigheterna, inrätta nödvändiga arrangemang för att säkerställa att

a) Esma faktiskt mottar referensuppgifterna för finansiella instrument enligt punkt 1,

b) kvaliteten på de uppgifter som mottas på detta sätt är korrekt för transaktionsrapporteringen enligt artikel 26,

c) de referensuppgifter för finansiella instrument som mottagits enligt punkt 1 effektivt och utan dröjsmål vidarebefordras till de relevanta behöriga myndigheterna,

d) Esma och de behöriga myndigheterna har ändamålsenliga mekanismer för att lösa problem med överlämning av uppgifter eller uppgifternas kvalitet.

3. Esma ska utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder som specificerar

a) datastandarder och format för referensuppgifterna för finansiella instrument i enlighet med punkt 1, inklusive metoder och arrangemang för rapportering av uppgifter och alla uppdateringar av uppgifter till Esma samt vidarebefordran till de behöriga myndigheterna i enlighet med punkt 1, samt formen för och innehållet i sådana rapporter,

b) de tekniska åtgärder som är nödvändiga avseende de arrangemang som ska göras av Esma och behöriga myndigheter enligt punkt 2.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

(30) Följande avdelning ska införas som avdelning IVa:

”AVDELNING IVa

DATARAPPORTERINGSTJÄNSTER

KAPITEL 1

Auktorisation av leverantörer av datarapporteringstjänster

Artikel 27a

Auktorisationskrav

1. Driften av ett godkänt publiceringsarrangemang, en tillhandahållare av konsoliderad handelsinformation eller en godkänd rapporteringsmekanism som

regelmässig verksamhet eller rörelse ska förutsätta att Esma i förväg beviljat auktorisation i enlighet med denna avdelning.

2. Ett värdepappersföretag eller en marknadsoperatör som driver en handelsplats får också tillhandahålla tjänster som ett godkänt publiceringsarrangemang, en tillhandahållare av konsoliderad handelsinformation eller en godkänd rapporteringsmekanism, förutsatt att Esma först kontrollerat att värdepappersföretaget eller marknadsoperatören iakttar reglerna i denna avdelning. Tillhandahållandet av sådana tjänster ska anges i deras auktorisation.

3. Esma ska upprätta ett register över alla leverantörer av datarapporteringstjänster i unionen. Registret ska vara tillgängligt för allmänheten och innehålla uppgifter om de tjänster för vilka leverantörerna av datarapporteringstjänster är auktoriserade, och det ska uppdateras regelbundet.

När Esma har återkallat en auktorisation i enlighet med artikel 27d ska denna återkallelse synas i registret i fem år.

4. Leverantörer av datarapporteringstjänster ska tillhandahålla sina tjänster under Esmas tillsyn. Esma ska regelbundet se över hur leverantörerna av datarapporteringstjänster iakttar reglerna i denna avdelning. Esma ska övervaka att leverantörerna av datarapporteringstjänster kontinuerligt iakttar de villkor för ursprunglig auktorisation som föreskrivs inom ramen för denna avdelning.

Artikel 27b

Auktorisation av leverantörer av datarapporteringstjänster

1. Esma ska vid tillämpning av avdelning IVa auktorisera leverantörer av datarapporteringstjänster som

a) är juridiska personer etablerade i unionen, och

b) uppfyller kraven i denna avdelning.

2. I den auktorisation som avses i punkt 1 ska det anges vilken datarapporteringstjänst som leverantören av datarapporteringstjänster har auktoriserats att tillhandahålla. En auktoriserad leverantör av datarapporteringstjänster som vill utvidga sin verksamhet med ytterligare datarapporteringstjänster ska lämna in en ansökan om utvidgning av sin auktorisation till Esma.

3. En auktoriserad leverantör av datarapporteringstjänster ska kontinuerligt uppfylla de villkor för auktorisationen som avses i avdelning IVa. En auktoriserad leverantör av datarapporteringstjänster ska utan onödigt dröjsmål underrätta Esma om alla väsentliga ändringar av förutsättningarna för auktorisationen.

4. Den auktorisation som avses i punkt 1 ska vara gångbar och giltig inom hela unionens territorium och ska göra det möjligt för en leverantör av datarapporteringstjänster att tillhandahålla de tjänster för vilka den har auktoriserats inom hela unionen.

Artikel 27c

Förfaranden för att bevilja och avslå ansökningar om auktorisation

1. En ansökande leverantör av datarapporteringstjänster ska i sin ansökan lämna alla de uppgifter som Esma behöver för att kunna bekräfta att leverantören vid tidpunkten för den ursprungliga auktorisationen har vidtagit alla erforderliga åtgärder för att kunna fullgöra sina skyldigheter enligt denna avdelning, inbegripet fastställandet av en verksamhetsplan där bland annat typen av tjänster som ska tillhandahållas och organisationsstrukturen anges.

2. Esma ska inom 20 arbetsdagar efter mottagandet av en ansökan om auktorisation bedöma om den är fullständig.

Om ansökan inte är fullständig, ska Esma ange en tidsfrist inom vilken leverantören av datarapporteringstjänster ska lämna ytterligare information.

När Esma finner att ansökan är fullständig, ska den underrätta leverantören av datarapporteringstjänster därom.

3. Inom sex månader från mottagandet av en fullständig ansökan ska Esma bedöma om leverantören av datarapporteringstjänster uppfyller samtliga villkor i denna avdelning och anta ett fullständigt motiverat beslut där ansökan om auktorisation beviljas eller avslås, och Esma ska underrätta den ansökande därom inom fem arbetsdagar.

4. Esma ska utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder där följande fastställs:

a) De uppgifter som ska lämnas till Esma enligt punkt 6, däribland verksamhetsplanen.

b) De uppgifter som ska ingå i de underrättelser som avses i artikel 27b.3.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

8. Esma ska utarbeta förslag till tekniska genomförandestandarder i syfte att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för den underrättelse eller informationslämning som föreskrivs i punkt 2 i den här artikeln och i artikel 27e.3.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska genomförandestandarder som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 27d

Återkallelse av auktorisation

1. Esma får återkalla auktorisationen för en leverantör av datarapporteringstjänster om leverantören

a) inte har utnyttjat sin auktorisation inom tolv månader, uttryckligen har avsagt sig auktorisationen eller inte har tillhandahållit några tjänster under de föregående sex månaderna,

b) har erhållit auktorisationen genom att lämna falska uppgifter eller på något annat otillbörligt sätt,

c) inte längre uppfyller de villkor som låg till grund för auktorisationen,

d) har överträtt bestämmelserna i denna förordning på ett allvarligt och systematiskt sätt.

2. Esma ska utan onödigt dröjsmål underrätta den behöriga myndigheten i den medlemsstat där leverantören av datarapporteringstjänster är etablerad om sitt beslut att återkalla auktorisationen för leverantören.

Artikel 27e

Krav på ledningsorganet för en leverantör av datarapporteringstjänster

1. Ledningsorganet för en leverantör av datarapporteringstjänster ska alltid ha tillräckligt god vandel och ha tillräckliga kunskaper, färdigheter och erfarenheter och avsätta tillräckligt med tid för att kunna fullgöra sina plikter.

Ledningsorganet ska som helhet ha tillräckliga kunskaper, färdigheter och erfarenheter för att kunna förstå den verksamhet som bedrivs av leverantören av datarapporteringstjänster. Varje medlem i ledningsorganet ska agera på ett hederligt och oberoende sätt och med integritet, för att vid behov kunna ifrågasätta beslut av personer i ledande befattning och kontrollera och övervaka ledningens beslutsfattande på ett ändamålsenligt sätt.

Om en marknadsoperatör ansöker om auktorisation för att bedriva verksamhet som ett godkänt publiceringsarrangemang, en tillhandahållare av konsoliderad handelsinformation eller en godkänd rapporteringsmekanism enligt artikel 27c och medlemmarna i ledningsorganet för detta publiceringsarrangemang eller denna tillhandahållare eller mekanism är desamma som medlemmarna i den reglerade marknadens ledningsorgan, ska dessa personer anses uppfylla de krav som anges i första stycket.

2. En leverantör av datarapporteringstjänster ska underrätta Esma om alla medlemmar i sitt ledningsorgan och om alla ändringar av medlemskapet i ledningsorganet, samt all information som behövs för att bedöma huruvida enheten uppfyller kraven i punkt 1.

3. Ledningsorganet för en leverantör av datarapporteringstjänster ska fastställa och övervaka genomförandet av styrningssystem som säkerställer en effektiv och ansvarsfull ledning av organisationen, inbegripet åtskillnad av arbetsuppgifter inom organisationen och förebyggande av intressekonflikter, på ett sätt som främjar marknadens integritet och kundernas intressen.

4. Esma ska avslå auktorisation om den inte är övertygad om att den eller de personer som faktiskt ska leda verksamheten hos leverantören av datarapporteringstjänster har tillräckligt god vandel, eller om det finns objektiva och påvisbara skäl att anta att föreslagna ändringar av leverantörens ledning kan utgöra ett hot mot en sund och ansvarsfull ledning av leverantören och mot ett adekvat beaktande av kundernas intressen och marknadens integritet.

5. Esma ska senast den [Publikationsbyrån: ange datumet 24 månader efter ikraftträdandet] utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder för bedömning av lämpligheten hos medlemmarna av det ledningsorgan som beskrivs i punkt 1, med beaktande av de olika roller och funktioner som utförs av dem och behovet av att

undvika intressekonflikter mellan medlemmarna i ledningsorganet och användarna av godkända publiceringsarrangemang, tillhandahållare av konsoliderad handelsinformation eller godkända rapporteringsmekanismer.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Kapitel 2

VILLKOR SOM SKA UPPFYLLAS AV GODKÄNDA PUBLICERINGSARRANGEMANG, TILLHANDAHÅLLARE AV KONSOLIDERAD HANDELSINFORMATION OCH GODKÄNDA RAPPORTERINGSMEKANISMER

Artikel 27f

Organisatoriska krav för godkända publiceringsarrangemang

1. Godkända publiceringsarrangemang ska ha adekvata strategier och arrangemang för att offentliggöra den information som krävs enligt artiklarna 20 och 21 så nära realtid som det är tekniskt möjligt och på rimliga affärsvillkor. Informationen ska göras tillgänglig kostnadsfritt 15 minuter efter det att det godkända publiceringsarrangemanget har offentliggjort den. Godkända publiceringsarrangemang ska på ett effektivt och konsekvent sätt sprida denna information på ett sätt som säkerställer snabb tillgång till informationen, på icke-diskriminerande grunder och i ett format som underlättar konsolidering av informationen med liknande data från andra källor.

2. Den information som offentliggörs av godkända publiceringsarrangemang i enlighet med punkt 1 ska minst inkludera följande:

a) Identifieringskod för det finansiella instrumentet.

b) Det pris till vilket transaktionen genomfördes.

c) Transaktionsvolym.

d) Tidpunkt för transaktionen.

e) Tidpunkt då transaktionen rapporterades.

f) Prisnotering för transaktionen.

g) Koden för den handelsplats där transaktionen utfördes eller, om transaktionen utfördes genom en systematisk internhandlare, koden ”SI”, alternativt koden ”OTC”.

h) I tillämpliga fall, en indikator som visar att särskilda villkor gällde för transaktionen.

3. Godkända publiceringsarrangemang ska driva och upprätthålla ändamålsenliga administrativa arrangemang som är utformade för att förhindra intressekonflikter med dess kunder. Ett godkänt publiceringsarrangemang som också är en marknadsoperatör eller ett värdepappersföretag ska i synnerhet behandla all insamlad

information på ett icke-diskriminerande sätt och driva och upprätthålla lämpliga arrangemang för att göra åtskillnad mellan olika affärsfunktioner.

4. Godkända publiceringsarrangemang ska ha sunda skyddsmekanismer som är utformade för att garantera en säker metod för informationsöverföring, för att minimera risken för dataförvanskning och för obehörigt tillträde och för att förhindra informationsläckor före offentliggörandet. Godkända publiceringsarrangemang ska upprätthålla adekvata resurser och ska ha inrättat backupanordningar så att deras tjänster alltid kan erbjudas och upprätthållas.

5. Godkända publiceringsarrangemang ska ha system som på ett effektivt sätt kan kontrollera handelsrapporters fullständighet, hitta fall av utelämnad information och uppenbara fel och begära omsändning av alla sådana felaktiga rapporter.

6. Esma ska utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder för fastställande av gemensamma format, datastandarder och tekniska arrangemang som underlättar den konsolidering av information som avses i punkt 1.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

7. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 50 för att specificera vad som utgör rimliga affärsvillkor för offentliggörandet av information enligt punkt 1 i den här artikeln.

8. Esma ska utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder som specificerar följande:

a) Hur ett godkänt publiceringsarrangemang kan fullgöra den informationsskyldighet som avses i punkt 1.

b) Innehållet i den information som ska offentliggöras enligt punkt 1, inbegripet åtminstone den information som avses i punkt 2 på ett sådant sätt att offentliggörandet av den information som krävs enligt denna artikel möjliggörs.

c) De konkreta organisatoriska krav som avses i punkterna 3, 4 och 5.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 27 g

Organisatoriska krav för tillhandahållare av konsoliderad handelsinformation

1. Tillhandahållare av konsoliderad handelsinformation ska ha adekvata strategier och arrangemang för att samla in den information som offentliggjorts i enlighet med artiklarna 6 och 20, konsolidera den till ett kontinuerligt elektroniskt informationsflöde och göra den tillgänglig för allmänheten så nära realtid som det är tekniskt möjligt och på rimliga affärsvillkor.

Den informationen ska inbegripa åtminstone följande uppgifter:

a) Identifieringskod för det finansiella instrumentet.

b) Det pris till vilket transaktionen genomfördes.

c) Transaktionsvolym.

d) Tidpunkt för transaktionen.

e) Tidpunkt då transaktionen rapporterades.

f) Prisnotering för transaktionen.

g) Koden för den handelsplats där transaktionen utfördes eller, om transaktionen utfördes genom en systematisk internhandlare, koden ”SI”, alternativt koden ”OTC”.

h) I tillämpliga fall, det faktum att en datoralgoritm inom värdepappersföretaget låg bakom investeringsbeslutet och utförandet av transaktionen.

i) I tillämpliga fall, en indikator som visar att särskilda villkor gällde för transaktionen.

j) Om undantag från kravet att offentliggöra den information som avses i artikel 3.1 medgetts i enlighet med artikel 4.1 a eller b, en markering som visar vilket av undantagen som gällde för transaktionen.

Informationen ska göras tillgänglig kostnadsfritt 15 minuter efter det att tillhandahållaren av konsoliderad handelsinformation har offentliggjort den. Tillhandahållaren av konsoliderad handelsinformation ska på ett effektivt och konsekvent sätt kunna sprida denna information på ett sätt som säkerställer snabb tillgång till informationen, på icke-diskriminerande grunder och i format som är lätta att komma åt och använda för marknadsaktörer.

2. Tillhandahållare av konsoliderad handelsinformation ska ha adekvata strategier och arrangemang för att samla in den information som offentliggjorts i enlighet med artiklarna 10 och 21, konsolidera den till ett kontinuerligt elektroniskt informationsflöde och göra åtminstone följande uppgifter tillgängliga för allmänheten så nära realtid som det är tekniskt möjligt och på rimliga affärsvillkor:

a) Identifieringskod eller identifierbara kännetecken för det finansiella instrumentet.

b) Det pris till vilket transaktionen genomfördes.

c) Transaktionsvolym.

d) Tidpunkt för transaktionen.

e) Tidpunkt då transaktionen rapporterades.

f) Prisnotering för transaktionen.

g) Koden för den handelsplats där transaktionen utfördes eller, om transaktionen utfördes genom en systematisk internhandlare, koden ”SI”, alternativt koden ”OTC”.

h) I tillämpliga fall, en indikator som visar att särskilda villkor gällde för transaktionen.

Informationen ska göras tillgänglig kostnadsfritt 15 minuter efter det att tillhandahållaren av konsoliderad handelsinformation har offentliggjort den. Tillhandahållaren av konsoliderad handelsinformation ska på ett effektivt och konsekvent sätt kunna sprida denna information på ett sätt som säkerställer snabb tillgång till informationen, på icke-diskriminerande grunder och i allmänt accepterade format som är samverkande och lätta att komma åt och använda för marknadsaktörer.

3. Tillhandahållare av konsoliderad handelsinformation ska säkerställa att de data som tillhandahålls har sammanställts från alla reglerade marknader, MTF-plattformar, OTF-plattformar och godkända publiceringsarrangemang och för de finansiella instrument som specificeras genom tekniska tillsynsstandarder enligt punkt 8 c.

4. Tillhandahållare av konsoliderad handelsinformation ska driva och upprätthålla ändamålsenliga administrativa arrangemang som är utformade för att förhindra intressekonflikter. I synnerhet ska en marknadsoperatör eller ett godkänt publiceringsarrangemang, som också tillhandahåller konsoliderad handelsinformation, behandla all insamlad information på ett icke-diskriminerande sätt och driva och upprätthålla lämpliga arrangemang för att göra åtskillnad mellan olika affärsfunktioner.

5. Tillhandahållare av konsoliderad handelsinformation ska ha sunda skyddsmekanismer som är utformade för att garantera en säker metod för informationsöverföring och för att minimera risken för dataförvanskning och för obehörigt tillträde. Tillhandahållarna av konsoliderad handelsinformation ska upprätthålla adekvata resurser och ska ha inrättat backupanordningar så att deras tjänster alltid kan erbjudas och upprätthållas.

Esma ska utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder för fastställande av datastandarder och format för den information som ska offentliggöras i enlighet med artiklarna 6, 10, 20 och 21, däribland identifieringskod för finansiella instrument, pris, kvantitet, tidpunkt, prisnotering, identifieringskod för handelsplats och indikatorer avseende särskilda villkor som gällt för transaktionerna, samt tekniska arrangemang som främjar en effektiv och konsekvent spridning av information på ett sätt som säkerställer att den är lätt att komma åt och att använda för sådana marknadsaktörer som avses i punkterna 1 och 2, inbegripet identifiering av ytterligare tjänster som tillhandahållare av konsoliderad handelsinformation skulle kunna utföra och som ökar marknadens effektivitet.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

6. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 89 för att klargöra vad som utgör rimliga affärsvillkor för tillhandahållandet av tillträde till informationsflöden enligt punkterna 1 och 2 i den här artikeln.

7. Esma ska utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder som specificerar följande:

a) Hur en tillhandahållare av konsoliderad handelsinformation kan fullgöra den informationsskyldighet som avses i punkterna 1 och 2.

b) Innehållet i den information som ska offentliggöras enligt punkterna 1 och 2.

c) De finansiella instrument för vilka data måste tillhandahållas i informationsflödet och för icke-aktierelaterade instrument de handelsplatser och godkända publiceringsarrangemang som måste anges.

d) Andra sätt att säkerställa att de data som offentliggörs av olika tillhandahållare av konsoliderad handelsinformation är sinsemellan överensstämmande och möjliggör uttömmande kartläggning och korshänvisning i förhållande till liknande data från andra källor samt redovisning i aggregerad form på unionsnivå.

e) De konkreta organisatoriska krav som avses i punkterna 4 och 5.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 27h

Organisatoriska krav för godkända rapporteringsmekanismer

1. Godkända rapporteringsmekanismer ska ha adekvata strategier och arrangemang för att den information som krävs enligt artikel 26 ska kunna rapporteras så snabbt som möjligt, och senast vid slutet av arbetsdagen dagen efter den dag då transaktionen ägde rum.

2. Godkända rapporteringsmekanismer ska driva och upprätthålla ändamålsenliga administrativa arrangemang som är utformade för att förhindra intressekonflikter med dess kunder. En godkänd rapporteringsmekanism som också är en marknadsoperatör eller ett värdepappersföretag ska i synnerhet behandla all insamlad information på ett icke-diskriminerande sätt och driva och upprätthålla lämpliga arrangemang för att göra åtskillnad mellan olika affärsfunktioner.

3. Godkända rapporteringsmekanismer ska ha sunda skyddsmekanismer som är utformade för att garantera säkerhet och autentisering vid informationsöverföring, för att minimera risken för dataförvanskning och för obehörigt tillträde och för att förhindra informationsläckor och se till att uppgifterna alltid behandlas konfidentiellt. Godkända rapporteringsmekanismer ska upprätthålla adekvata resurser och ska ha inrättat backupanordningar så att desras tjänster alltid kan erbjudas och upprätthållas.

4. Godkända rapporteringsmekanismer ska ha system som på ett effektivt sätt kan kontrollera transaktionsrapporters fullständighet, hitta fall av utelämnad information och uppenbara fel som orsakats av värdepappersföretaget och då sådana fel eller utelämnanden inträffar upplysa värdepappersföretaget om dem och begära omsändning av alla sådana felaktiga rapporter.

Godkända rapporteringsmekanismer ska ha system som gör det möjligt för dem att upptäcka fel eller utelämnanden som de själva har orsakat och korrigera dessa och översända, eller i tillämpliga fall omsända, korrekta och fullständiga transaktionsrapporter till den behöriga myndigheten.

5. Esma ska utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder som specificerar följande:

a) Hur en godkänd rapporteringsmekanism kan fullgöra den informationsskyldighet som avses i punkt 1. och

b) De konkreta organisatoriska krav som avses i punkterna 2, 3 och 4.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

(31) Följande avdelning ska införas som avdelning VIa:

”AVDELNING VIa

Esmas befogenheter och behörighet

KAPITEL 1

BEHÖRIGHET OCH FÖRFARANDEN

Artikel 38 a

Utövande av Esmas befogenheter

De befogenheter som genom artiklarna 38b–38e tilldelas Esma, någon av dess tjänstemän eller någon annan av Esma bemyndigad person får inte användas för att att kräva att konfidentiella uppgifter eller handlingar lämnas ut.

Artikel 38b

Begäran om uppgifter

1. Esma får genom en enkel begäran eller genom ett beslut kräva att följande personer lämnar alla uppgifter som behövs för att Esma ska kunna fullgöra sina skyldigheter enligt denna förordning:

a) Ett godkänt publiceringsarrangemang, en tillhandahållare av konsoliderad handelsinformation, en godkänd rapporteringsmekanism och ett värdepappersföretag eller en marknadsoperatör som driver en handelsplats för utförande av datarapporteringstjänster för ett godkänt publiceringsarrangemang, en tillhandahållare av konsoliderad handelsinformation eller en godkänd rapporteringsmekanism, och de personer som kontrollerar dessa eller kontrolleras av dem.

b) Chefer för de personer som avses i led a.

c) Revisorer för och rådgivare till de personer som avses i led a.

2. En sådan enkel begäran om uppgifter som avses i punkt 1 ska

a) hänvisa till denna artikel som rättslig grund för begäran,

b) ange syftet med begäran,

c) specificera vilka uppgifter som begärs,

d) ange en tidsfrist inom vilken uppgifterna ska lämnas,

e) innehålla en förklaring där det framgår att den person från vilken uppgifter begärs inte är skyldig att tillhandahålla dem, men att uppgifter som lämnas vid ett frivilligt svar på begäran inte får vara oriktiga eller vilseledande,

f) ange det bötesbelopp som kan föreläggas i enlighet med artikel 38e om de uppgifter som lämnas är oriktiga eller vilseledande.

3. När Esma genom ett beslut begär uppgifter enligt punkt 1 ska Esma

a) hänvisa till denna artikel som rättslig grund för begäran,

b) ange syftet med begäran,

c) specificera vilka uppgifter som begärs,

d) ange en tidsfrist inom vilken uppgifterna ska lämnas,

e) ange de viten som föreskrivs i artikel 38g om de begärda uppgifterna är ofullständiga,

f) ange de böter som föreskrivs i artikel 38f om svaren på frågorna är oriktiga eller vilseledande,

g) informera om rätten att överklaga beslutet inför Esmas överklagandenämnd och att få beslutet prövat av Europeiska unionens domstol (nedan kallad *domstolen*) i enlighet med artiklarna 60 och 61 i förordning (EU) nr 1095/2010.

4. De personer som avses i punkt 1 eller deras företrädare och, för juridiska personer eller föreningar som inte är juridiska personer, de personer som är bemyndigade att företräda dem enligt lag eller stadgar, ska lämna de begärda uppgifterna. I behörig ordning befullmäktigade advokater får lämna de begärda uppgifterna på sina huvudmäns vägnar. Huvudmännen förblir ansvariga fullt ut om de lämnade uppgifterna är ofullständiga, oriktiga eller vilseledande.

5. Esma ska utan dröjsmål översända en kopia av den enkla begäran eller av sitt beslut till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där de personer som avses i punkt 1 och som berörs av begäran om uppgifter har hemvist eller är etablerade.

Artikel 38c

Allmänna utredningar

1. För att fullgöra sina uppgifter enligt denna förordning får Esma genomföra alla nödvändiga utredningar av personer som avses i artikel 38b.1. I detta syfte ska tjänstemän och andra personer som bemyndigats av Esma ha befogenhet att

a) granska alla handlingar, uppgifter och rutiner och allt annat material av relevans för utförandet av dess uppgifter oberoende av i vilken form de föreligger,

b) ta eller erhålla bestyrkta kopior av eller utdrag ur sådana handlingar, uppgifter och rutiner och sådant annat material,

c) kalla till sig personer som avses i artikel 38b.1 eller deras företrädare eller personal och be dem om muntliga eller skriftliga förklaringar angående sakförhållanden eller dokument som rör föremålet för och syftet med kontrollen samt nedteckna svaren,

d) höra varje annan fysisk eller juridisk person som går med på att höras i syfte att samla in information om föremålet för utredningen,

e) begära in uppgifter om tele- och datatrafik.

2. De tjänstemän och andra personer som av Esma har bemyndigats att genomföra sådana utredningar som avses i punkt 1 ska utöva sina befogenheter mot uppvisande av ett skriftligt tillstånd där utredningens föremål och syfte anges. I tillståndet ska även anges de viten som föreskrivs i artikel 38i, om handlingar, uppgifter, rutiner och annat material inte tillhandahålls eller tillhandahålls i ofullständig form eller svaren på de frågor som ställs till de personer som avses i artikel 38b.1 inte lämnas eller är

ofullständiga, samt de böter som föreskrivs i artikel 38h, om svaren på de frågor som ställs till personer som avses i artikel 38b.1 är oriktiga eller vilseledande.

3. De personer som avses i artikel 38b.1 ska underkasta sig utredningar som inletts genom beslut av Esma. Beslutet ska ange föremålet för och syftet med utredningen, de viten som föreskrivs i artikel 38i, de rättsmedel som finns tillgängliga enligt förordning (EU) nr 1095/2010 samt rätten att få beslutet prövat av domstolen.

4. Esma ska i god tid före en sådan utredning som avses i punkt 1 underrätta den behöriga myndigheten i den medlemsstat där utredningen ska genomföras om utredningen och namnge de bemyndigade personerna. Tjänstemän vid den berörda behöriga myndigheten ska, på Esmas begäran, bistå de bemyndigade personerna vid utredningen. Tjänstemän vid den berörda behöriga myndigheten får också på begäran närvara vid utredningarna.

5. Om den begäran om uppgifter om tele- eller datatrafik som avses i punkt 1 e kräver tillstånd av en rättslig myndighet enligt tillämplig nationell lagstiftning ska ansökan om sådant tillstånd göras. En sådan ansökan om tillstånd får också göras som försiktighetsåtgärd.

6. Om en nationell rättslig myndighet mottar en ansökan om tillstånd att begära uppgifter om tele- eller datatrafik i enlighet med punkt 1 e ska myndigheten kontrollera följande:

a) Att det beslut av Esma som avses i punkt 3 är autentiskt.

b) Att alla åtgärder som ska vidtas är proportionerliga och inte godtyckliga eller för långtgående.

Vid tillämpningen av led b får den nationella rättsliga myndigheten be Esma om närmare förklaringar, framför allt om de grunder på vilka Esma misstänker att denna förordning har överträtts samt hur allvarlig den misstänkta överträdelsen är och på vilket sätt den person som är föremål för tvångsåtgärderna är inblandad. Den nationella rättsliga myndigheten får dock inte ompröva behovet av utredningen eller begära att få tillgång till uppgifterna i Esmas ärendehandlingar. Prövning av lagenligheten hos Esmas beslut är förbehållen domstolen i enlighet med det förfarande som föreskrivs i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 38d

Kontroller på plats

1. För att fullgöra sina uppgifter enligt denna förordning får Esma genomföra alla nödvändiga kontroller på plats i företagslokaler som tillhör de personer som avses i artikel 38b.1.

2. Esmas tjänstemän och andra personer som av Esma har bemyndigats att genomföra en kontroll på plats ska ha tillträde till alla företagslokaler som tillhör de personer som är föremål för ett utredningsbeslut som antagits av Esma och ska ha alla de befogenheter som föreskrivs i artikel 38b.1. De ska även ha befogenhet att försegla företagslokaler, räkenskaper eller affärshandlingar så länge och i den omfattning som är nödvändig för kontrollen.

3. Esma ska i tillräckligt god tid anmäla kontrollen till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där kontrollen ska genomföras. Om det krävs för kontrollernas korrekta genomförande och effektivitet får Esma, efter att ha informerat den

relevanta behöriga myndigheten, genomföra kontrollen på plats utan förhandsanmälan. En kontroll i enlighet med denna artikel ska genomföras under förutsättning att den relevanta myndigheten har bekräftat att den inte invänder mot detta.

4. De tjänstemän och andra personer som Esma har bemyndigat att genomföra en kontroll på plats ska utöva sina befogenheter mot uppvisande av ett skriftligt tillstånd, som anger kontrollens föremål och syfte liksom de viten som föreskrivs i artikel 38g om de berörda personerna inte underkastar sig kontrollen.

5. De personer som avses i artikel 38b.1 ska underkasta sig kontroller på plats som Esma beslutat om. Beslutet ska ange föremålet för och syftet med kontrollen, fastställa den dag då den ska inledas och ange de viten som föreskrivs i artikel 38i, de rättsmedel som finns tillgängliga enligt förordning (EU) nr 1095/2010 samt rätten att få beslutet prövat av domstolen.

6. På Esmas begäran ska tjänstemän som är anställda vid den behöriga myndigheten i den medlemsstat där kontrollen ska genomföras samt de personer som har bemyndigats eller utsetts av denna myndighet aktivt bistå de tjänstemän och andra personer som har bemyndigats av Esma. Tjänstemän vid den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten får också närvara vid kontrollerna på plats.

7. Esma får också begära att behöriga myndigheter på dess vägnar utför särskilda utredningsuppgifter och kontroller på plats som föreskrivs i denna artikel och artikel 38b.1.

8. Om de tjänstemän och andra medföljande personer som Esma bemyndigat finner att en person motsätter sig en kontroll som har beslutats enligt denna artikel, ska den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten lämna dem nödvändigt bistånd och, vid behov, begära bistånd av polis eller annan motsvarande verkställande myndighet för att de ska kunna genomföra sin kontroll på plats.

9. Om den kontroll på plats som föreskrivs i punkt 1 eller det bistånd som föreskrivs i punkt 7 enligt nationell lagstiftning kräver tillstånd av en rättslig myndighet ska ansökan om sådant tillstånd göras. En sådan ansökan om tillstånd får också göras som försiktighetsåtgärd.

10. Om en nationell rättslig myndighet mottar en ansökan om tillstånd att utföra en sådan kontroll på plats som avses i punkt 1 eller det bistånd som avses i punkt 7 ska myndigheten kontrollera följande:

a) Att det beslut av Esma som avses i punkt 4 är autentiskt.

b) Att alla åtgärder som ska vidtas är proportionerliga och inte godtyckliga eller för långtgående.

Vid tillämpningen av led b får den nationella rättsliga myndigheten be Esma om närmare förklaringar, framför allt om de grunder på vilka Esma misstänker att denna förordning har överträtts samt hur allvarlig den misstänkta överträdelsen är och på vilket sätt den person som är föremål för tvångsåtgärderna är inblandad. Den nationella rättsliga myndigheten får dock inte ompröva behovet av utredningen eller begära att få tillgång till uppgifterna i Esmas ärendehandlingar. Prövning av lagenligheten hos Esmas beslut är förbehållen domstolen i enlighet med det förfarande som föreskrivs i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 38e

Informationsutbyte

Esma och de behöriga myndigheterna ska utan onödigt dröjsmål förse varandra med den information som krävs för att de ska kunna utföra sina uppgifter enligt denna förordning.

Artikel 38f

Tystnadsplikt

Tystnadsplikt enligt artikel 76 i direktiv 2014/65/EU ska gälla för Esma och alla personer som arbetar eller har arbetat för Esma och för alla andra personer till vilka Esma har delegerat uppgifter, inklusive av Esma anlitade revisorer och sakkunniga.

Artikel 38 g

Esmas tillsynsåtgärder

1. Om Esma finner att en person som anges i artikel 38a.1 a har begått någon av de överträdelser som förtecknas i avdelning IVa, ska den vidta en eller flera av följande åtgärder:

a) Anta ett beslut som förpliktigar personen att upphöra med överträdelsen.

b) Anta ett beslut om att ålägga böter enligt artiklarna 38h och 38i.

c) Utfärda offentliga underrättelser.

2. Vid vidtagande av åtgärder enligt punkt 1 ska Esma beakta överträdelsens natur och allvar med hänsyn till följande kriterier:

a) Överträdelsens varaktighet och frekvens.

b) Huruvida överträdelsen har lett till, underlättat eller på annat sätt avser ekonomisk brottslighet.

c) Huruvida överträdelsen har begåtts uppsåtligen eller av oaktsamhet.

d) Graden av ansvar hos den person som är ansvarig för överträdelsen.

e) Den finansiella styrkan hos den person som är ansvarig för överträdelsen, på basis av den ansvariga juridiska personens totala omsättning eller den ansvariga fysiska personens årsinkomst och nettotillgångar.

f) Överträdelsens inverkan på investerares intressen.

g) Storleken på de vinster som har gjorts eller de förluster som undvikits av den person som är ansvarig för överträdelsen eller förluster för tredje part till följd av överträdelsen, i den mån dessa kan fastställas.

h) I vilken mån den person som är ansvarig för överträdelsen samarbetar med Esma, utan att det påverkar behovet av att säkerställa återförande av de vinster som personen har erhållit eller de förluster som denne undvikit.

i) Tidigare överträdelser som den för överträdelsen ansvariga personen gjort sig skyldig till.

j) Åtgärder som den person som är ansvarig för överträdelsen har vidtagit efter överträdelsen för att förhindra att den upprepas.

3. Esma ska utan onödigt dröjsmål underrätta den person som är ansvarig för överträdelsen om varje åtgärd som vidtagits enligt punkt 1 och meddela detta till medlemsstaternas behöriga myndigheter och kommissionen. Esma ska offentliggöra varje sådant beslut på sin webbplats inom tio arbetsdagar från dagen för antagandet.

Det offentliggörande som avses i första stycket ska omfatta följande:

a) En förklaring om att den person som är ansvarig för överträdelsen har rätt att överklaga beslutet.

b) I tillämpliga fall, en bekräftelse av att ett överklagande har ingetts som förtydligar att detta inte har suspensiv verkan.

c) Ett uttalande som bekräftar att Esmas överklagandenämnd har möjlighet att tillfälligt upphäva tillämpningen av det överklagade beslutet i enlighet med artikel 60.3 i förordning (EU) nr 1095/2010.

KAPITEL 2

ADMINISTRATIVA SANKTIONER OCH ANDRA ÅTGÄRDER

Artikel 38h

Böter

1. Om Esma i enlighet med artikel 38k.5 finner att en person uppsåtligen eller av oaktsamhet har begått någon av de överträdelser som förtecknas i avdelning IVa ska den anta ett beslut om föreläggande av böter i enlighet med punkt 2 i den här artikeln.

En överträdelse ska anses ha begåtts uppsåtligen om Esma upptäcker objektiva omständigheter som visar att en person har handlat med avsikt att begå överträdelsen.

2. Bötesbeloppet enligt punkt 1 får som högst fastställas till 200 000 EUR eller, i medlemsstater som inte har euron som valuta, motsvarande värde i nationell valuta.

3. När ett bötesbelopp fastställs i enlighet med punkt 1 ska Esma ta hänsyn till de kriterier som anges i artikel 38g.2.

Artikel 38i

Viten

1. Esma ska fatta beslut om att vite ska åläggas för att tvinga

a) en person att upphöra med en överträdelse, i enlighet med ett beslut som fattats enligt artikel 38b.1 a,

b) en person som avses i artikel 38b.1

– att lämna fullständiga uppgifter som har begärts genom ett beslut enligt artikel 38b,

– att underkasta sig en utredning och särskilt tillhandahålla fullständiga handlingar, uppgifter, rutiner eller annat begärt material samt komplettera och korrigera annan information som tillhandahållits i samband med en utredning som inletts genom ett beslut enligt artikel 38c,

– att underkasta sig en kontroll på plats som har beslutats enligt artikel 38d.

2. Ett vite ska vara effektivt och proportionerligt. Vite ska betalas per förseningsdag.

3. Utan hinder av punkt 2 ska vitesbeloppet uppgå till 3 % av den genomsnittliga dagliga omsättningen under det föregående verksamhetsåret eller, när det gäller fysiska personer, 2 % av den genomsnittliga dagsinkomsten under det föregående kalenderåret. Vitesbeloppet ska beräknas från det datum som anges i beslutet om åläggande av vitet.

4. Vite ska åläggas för maximalt sex månader från och med det att Esma meddelar sitt beslut. Efter utgången av denna period ska Esma se över åtgärden.

Artikel 38j

Offentliggörande, art, verkställighet och fördelning av böter och viten

1. Esma ska offentliggöra alla böter och viten som förelagts enligt artiklarna 38h och 38i, utom i de fall då offentliggörandet skulle skapa allvarlig oro på de finansiella marknaderna eller orsaka de berörda parterna oproportionerligt stor skada. Sådana offentliggöranden får inte innehålla personuppgifter i den mening som avses i förordning (EG) nr 45/2001.

2. Böter och viten som har förelagts i enlighet med artiklarna 38h och 38i ska vara av administrativ karaktär.

3. Om Esma beslutar att inte ålägga böter eller viten ska den informera Europaparlamentet, rådet, kommissionen och den berörda medlemsstatens behöriga myndigheter om detta och motivera sitt beslut.

4. Böter och viten som har förelagts i enlighet med artiklarna 38h och 38i ska vara verkställbara.

5. Verkställigheten ska följa de civilprocessrättsliga regler som gäller i den stat inom vars territorium den sker.

6. De belopp som åläggs i form av böter och viten ska tillfalla Europeiska unionens allmänna budget.

Artikel 38k

Förfaranderegler för tillsynsåtgärder och åläggande av böter

1. Om Esma vid fullgörandet av sina uppgifter enligt denna förordning upptäcker att det finns allvarliga indikationer på att det kan föreligga sakförhållanden som kan utgöra en eller flera av de överträdelser som förtecknas i avdelning IVa, ska Esma utse en oberoende utredare inom myndigheten för att utreda saken. Utredaren får inte vara involverad eller ha varit direkt eller indirekt involverad i tillsynen av eller

auktorisationsprocessen för den berörda leverantören av datarapporteringstjänster, och ska utföra sina uppgifter oberoende av Esma.

2. Den utredare som avses i punkt 1 ska utreda de påstådda överträdelserna och därvid ta hänsyn till eventuella kommentarer som lämnas av de personer som är föremål för utredning samt lämna in fullständiga ärendehandlingar med sina utredningsresultat till Esma.

3. För att utföra sina uppgifter får utredaren utöva befogenheten att begära uppgifter enligt artikel 38b och att genomföra utredningar och kontroller på plats enligt artiklarna 38c och 38d.

4. När utredaren utför sina uppgifter ska denne ha tillgång till alla handlingar och all information som samlats in av Esma i dess tillsynsverksamhet.

5. När utredningen är avslutad ska utredaren, innan ärendehandlingarna med utredningsresultaten lämnas till Esma, ge de personer som är föremål för utredning möjlighet att höras i de frågor som utreds. Utredaren ska grunda sina utredningsresultat uteslutande på sakförhållanden som de berörda personerna har fått möjlighet att yttra sig över.

6. Rätten till försvar för de berörda personerna ska iakttas fullt ut under utredningar enligt denna artikel.

7. När utredaren lämnar ärendehandlingarna med utredningsresultaten till Esma ska denne underrätta de personer som är föremål för utredning. De personer som är föremål för utredning ska ha rätt att få tillgång till ärendehandlingarna, med förbehåll för andra personers berättigade intresse av att deras affärshemligheter skyddas. Rätten att få tillgång till ärendehandlingarna ska inte omfatta konfidentiella uppgifter som berör tredje parters intressen.

8. På grundval av ärendehandlingarna med utredarens resultat och, om de personer som är föremål för utredning begär det, efter att ha hört dem i enlighet med artikel 38l, ska Esma besluta om en eller flera av de överträdelser som förtecknas i avdelning IVa har begåtts av de personer som är föremål för utredning och i sådana fall vidta en tillsynsåtgärd i enlighet med artikel 38m.

9. Utredaren får inte delta i Esmas överläggningar eller på något annat sätt ingripa i Esmas beslutsprocess.

10. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 50 senast den [Publikationsbyrån: för in datumet 24 månader efter ikraftträdandet] om närmare förfaranderegler för utövande av befogenheten att ålägga böter eller viten, inbegripet bestämmelser om rätten till försvar, tidsfrister och indrivande av böter eller viten, samt preskriptionstiden när det gäller åläggande och verkställighet av böter och viten.

11. Esma ska överlämna ärenden till de relevanta nationella myndigheterna för lagföring om den vid fullgörandet av sina uppgifter enligt denna förordning upptäcker att det finns allvarliga indikationer på att det kan föreligga sakförhållanden som utgör brott. Esma ska inte ålägga böter eller viten i de fall där ett tidigare frikännande eller en tidigare fällande dom som bygger på identiska eller väsentligen samma sakförhållanden redan har vunnit laga kraft som ett resultat av straffrättsliga förfaranden enligt nationell lagstiftning.

Artikel 38l

Hörande av berörda personer

1. Innan Esma fattar beslut enligt artiklarna 38g, 38h och 38i ska de personer som är föremål för förfarandena ges möjlighet att höras om Esmas utredningsresultat. Esma ska grunda sina beslut endast på utredningsresultat som de personer som är föremål för förfarandena har getts möjlighet att yttra sig över.

Det första stycket ska inte tillämpas om skyndsamma åtgärder krävs för att förhindra att det finansiella systemet lider väsentlig och omedelbar skada. Esma får i sådana fall anta ett preliminärt beslut och ska ge de berörda personerna möjlighet att höras snarast möjligt efter det att den har fattat sitt beslut.

2. Rätten till försvar för personer som är föremål för utredning ska iakttas fullt ut under förfarandena. De ska ha rätt att få tillgång till Esmas ärendehandlingar, med förbehåll för andra personers berättigade intresse av att deras affärshemligheter skyddas. Tillgången till ärendehandlingarna ska inte omfatta konfidentiella uppgifter eller Esmas interna förberedande handlingar.

Artikel 38m

Domstolens prövning

Domstolen ska ha obegränsad behörighet att pröva beslut genom vilka Esma har förelagt böter eller viten. Den får upphäva, sänka eller höja förelagda böter eller viten.

Artikel 38n

Auktorisations- och tillsynsavgifter

1. Esma ska ta ut avgifter av leverantörer av datarapporteringstjänster i enlighet med denna förordning och med de delegerade akter som antas enligt punkt 3. Dessa avgifter ska helt täcka Esmas nödvändiga kostnader för auktorisation och tillsyn av leverantörer av datarapporteringstjänster och för att ersätta varje kostnad som de behöriga myndigheterna kan ådra sig när de utför uppgifter enligt denna förordning, särskilt som ett resultat av en delegering av uppgifter i enlighet med artikel 38o.

2. Den avgift som tas ut av en viss leverantör av datarapporteringstjänster ska täcka samtliga administrativa kostnader som Esma har för sin verksamhet avseende de prospekt, inbegripet tillägg till dessa, som upprättas av sådana emittenter, erbjudare eller personer som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad. Avgiften ska stå i proportion till omsättningen för emittenten, erbjudaren eller den person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad.

3. Kommissionen ska anta en delegerad akt enligt artikel 50 senast den [Publikationsbyrån: för in datumet 24 månader efter ikraftträdandet] för att närmare ange typ av avgifter, i vilka fall avgifter ska betalas, hur stora avgiftsbeloppen ska vara och hur de ska betalas.”

Artikel 38o

Esmas delegering av uppgifter till behöriga myndigheter

1. Om det är nödvändigt för att en tillsynsuppgift ska kunna utföras korrekt får Esma delegera specifika tillsynsuppgifter till den behöriga myndigheten i en medlemsstat i enlighet med de riktlinjer som Esma har utfärdat enligt artikel 16 i förordning (EU) nr 1095/2010. Sådana specifika tillsynsuppgifter kan särskilt innefatta befogenhet att begära uppgifter i enlighet med artikel 38b och att genomföra utredningar och kontroller på plats i enlighet med artiklarna 38c och 38d.

2. Esma ska, innan en uppgift delegeras, samråda med den berörda behöriga myndigheten om

a) den delegerade uppgiftens omfattning,

b) tidsfristen för utförandet av uppgiften, och

c) överföringen av nödvändig information från och till Esma.

3. I enlighet med den förordning om avgifter som kommissionen antar enligt artikel 38n.3 ska Esma ersätta en behörig myndighet för kostnader som uppkommer till följd av att delegerade uppgifter utförs.

4. Esma ska med lämpliga intervall se över det beslut som avses i punkt 1. En delegering får när som helst återkallas.

(32) 5. En delegering av uppgifter ska inte påverka Esmas ansvar och inte begränsa Esmas förmåga att genomföra och övervaka den delegerade verksamheten.” Artikel 50 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Befogenheten att anta delegerade akter som avses i artiklarna 1.9, 2.2, 13.2, 15.5, 17.3, 19.2, 19.3, 27c, 31.4, 40.8, 41.8, 42.7, 45.10, 52.10 och 52.12 ska gälla på obestämd tid från och med den 2 juli 2014.”

(b) I punkt 3 ska första meningen ersättas med följande:

”Den delegering av befogenheter som avses i artiklarna 1.9, 2.2, 13.2, 15.5, 17.3, 19.2, 19.3, 27c, 31.4, 40.8, 41.8, 42.7, 45.10, 52.10 och 52.12 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet.”

(c) I punkt 5 ska första meningen ersättas med följande:

”En delegerad akt som antagits enligt artiklarna 1.9, 2.2, 13.2, 15.5, 17.3, 19.2, 19.3, 27c, 31.4, 40.8, 41.8, 42.7, 45.10, 52.10 eller 52.12 träder i kraft endast om Europaparlamentet eller rådet inte har gjort några invändningar inom tre månader från det att akten anmäldes till Europaparlamentet och rådet, eller om Europaparlamentet och rådet, innan den perioden löper ut, båda har underrättat kommissionen om att de inte har några invändningar.”

(33) I artikel 52 ska följande punkter läggas till som punkterna 13 och 14:

”13. Kommissionen ska, efter samråd med Esma, lägga fram rapporter för Europaparlamentet och rådet om hur den konsoliderade handelsinformation som har inrättats i enlighet med avdelning IVa har fungerat. Den rapport som gäller artikel 27d.1 ska läggas fram senast den 3 september 2019. Den rapport som gäller artikel 27d.2 ska läggas fram senast den 3 september 2021.

De rapporter som avses i första stycket ska innehålla en bedömning av resultatet av den konsoliderade handelsinformationen utifrån följande kriterier:

a) Tillgången till och punktligheten för information efter handel i ett konsoliderat format som omfattar samtliga transaktioner, oavsett om de genomförts på handelsplatser eller inte.

b) Tillgången till och punktligheten för fullständig och partiell högkvalitativ information efter handel i format som är lätta att komma åt och använda för marknadsaktörer och som är tillgängliga på rimliga affärsvillkor.

Om kommissionen konstaterar att tillhandahållare av konsoliderad handelsinformation inte har tillhandahållit information på ett sätt som uppfyller de kriterier som anges i andra stycket, ska den till sin rapport foga en begäran till Esma om att inleda ett förhandlat förfarande för att genom offentlig upphandling, genomförd av Esma, utse en enhet som ska tillhandahålla konsoliderad handelsinformation. Esma ska inleda förfarandet efter mottagande av kommissionens begäran enligt de villkor som anges i kommissionens begäran och i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012(**).

14. Om det förfarande som beskrivs i punkt 13 inleds, ska kommissionen anta delegerade akter enligt artikel 50 för specificering av följande:

a) Bestämmelser om kontraktets varaktighet för den enhet som ska tillhandahålla konsoliderad handelsinformation och om förfaranden och villkor för förlängning av kontraktet och inledandet av en ny offentlig upphandling.

b) Bestämmelser om att den enhet som ska tillhandahålla konsoliderad handelsinformation gör det på exklusiv grund och att ingen annan enhet ska auktoriseras som tillhandahållare av konsoliderad handelsinformation i enlighet med artikel 27a.

c) Bestämmelser om att Esma får befogenhet att se till att den enhet som ska tillhandahålla konsoliderad handelsinformation och som har utsetts genom offentlig upphandling följer anbudsvillkoren.

d) Bestämmelser som säkerställer att den information efter handel som tillhandahålls av den enhet som ska tillhandahålla konsoliderad handelsinformation håller hög kvalitet och föreligger i format som är lätta att komma åt och att använda för marknadsaktörer och i ett konsoliderat format som omfattar hela marknaden.

e) Bestämmelser som säkerställer att informationen efter handel tillhandahålls på rimliga affärsvillkor, på såväl konsoliderad som icke-konsoliderad grund, och tillgodoser användarnas behov av den informationen i hela unionen.

f) Bestämmelser som säkerställer att handelsplatser och godkända publiceringsarrangemang till rimlig kostnad gör sina uppgifter om handel tillgängliga för den enhet som ska tillhandahålla konsoliderad handelsinformation och som har utsetts genom offentlig upphandling, genomförd av Esma.

g) Bestämmelser om vilka åtgärder som ska vidtas om en enhet som ska tillhandahålla konsoliderad handelsinformation och som har utsetts genom offentlig upphandling inte följer anbudsvillkoren.

h) Bestämmelser om på vilka villkor tillhandahållare av konsoliderad handelsinformation som är auktoriserade enligt artikel 27a får fortsätta att tillhandahålla konsoliderad handelsinformation, om den befogenhet som avses i led b i denna punkt inte utnyttjas eller om ingen enhet utses genom offentlig upphandling, till dess att en ny offentlig upphandling har slutförts och en enhet som ska tillhandahålla konsoliderad handelsinformation har utsetts.

* Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).

** Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002, EUT L 298, 26.10.2012, s. 1.”

(34) Följande artiklar ska införas som artiklarna 54a och 54b:

”Artikel 54a
Övergångsbestämmelser avseende Esma

1. Alla befogenheter och uppgifter som rör tillsyn och kontroll av regelefterlevnad i fråga om leverantörer av datarapporteringstjänster och som tilldelats behöriga myndigheter enligt artikel 67 i direktiv 2014/65/EU ska upphöra att gälla den [Publikationsbyrån: för in datumet 36 månader efter ikraftträdandet]. Esma ska överta befogenheterna och uppgifterna från och med den dagen.

2. Alla original eller bestyrkta kopior av ärendehandlingar och arbetsdokument som rör tillsyn och kontroll av regelefterlevnad i fråga om leverantörer av datarapporteringstjänster, inbegripet eventuella pågående granskningar och verkställighetsåtgärder, ska övertas av Esma den dag som anges i punkt 1.

En ansökan om auktorisation som de behöriga myndigheterna har mottagit före den [Publikationsbyrån: för in datumet 30 månader efter ikraftträdandet] ska dock inte överföras till Esma, och beslut att bevilja eller avslå auktorisation ska fattas av myndigheten i fråga.

3. De behöriga myndigheter som avses i punkt 1 ska säkerställa att alla befintliga handlingar och arbetsdokument eller bestyrkta kopior av dessa överförs till Esma så snart som möjligt och i alla händelser av leverantörerna av datarapporteringstjänster. Dessa behöriga myndigheter ska även bistå Esma med all nödvändig hjälp och rådgivning, så att tillsyn och efterlevnadskontroll i fråga om leverantörer av datarapporteringstjänster ändamålsenligt och effektivt kan överföras till och övertas av Esma.

4. Esma ska i rättsligt hänseende träda i stället för de behöriga myndigheter som avses i punkt 1 i sådana administrativa eller rättsliga förfaranden som följer av tillsyn och efterlevnadskontroll som dessa behöriga myndigheter utövat i ärenden som omfattas av denna förordning.

5. En auktorisation som leverantör av datarapporteringstjänster som beviljats av en behörig myndighet enligt punkt 1 ska fortsätta att gälla efter det att befogenheterna har överförts till Esma.

Artikel 54b
Förhållandet till revisorer

1. En person som är auktoriserad i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG(*) och som hos en leverantör av datarapporteringstjänster utför det uppdrag som beskrivs i artikel 34 i direktiv 2013/34/EU eller artikel 73 i direktiv 2009/65/EG eller varje annat uppdrag som föreskrivs i lag, ska omgående rapportera till Esma alla sakförhållanden eller beslut rörande företaget som denne fått kännedom om under det uppdraget och som kan

a) utgöra en väsentlig överträdelse av lagar och andra författningar som reglerar villkoren för auktorisation eller som särskilt reglerar bedrivandet av verksamhet som leverantör av datarapporteringstjänster,

b) påverka den fortsatta verksamheten hos leverantören av datarapporteringstjänster,

c) leda till att räkenskaperna inte bestyrks eller till att reservationer framställs.

Denna person ska också rapportera alla sakförhållanden och beslut som rör ett företag som har nära förbindelser med den leverantör av datarapporteringstjänster inom vilken denne utför uppdraget och som denne fått kännedom om under utförandet av ett uppdrag som avses i första stycket.

2. Personer som auktoriserats i den mening som avses i direktiv 2006/43/EG och som i god tro rapporterar sådana sakförhållanden eller beslut som avses i punkt 1 till de behöriga myndigheterna, ska inte anses ha överträtt eventuella restriktioner i avtal eller lagstiftning för röjande av uppgifter och ska inte ställas till något som helst ansvar.

* Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG av den 17 maj 2006 om lagstadgad revision av årsredovisning, årsbokslut och koncernredovisning och om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG samt om upphävande av rådets direktiv 84/253/EEG (EUT L 157, 9.6.2006, s. 87).”

Artikel 7

Ändringar av förordning (EU) 2015/760 om europeiska långsiktiga investeringsfonder

Förordning (EU) 2015/760 ska ändras på följande sätt:

(1) Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 10 ska ersättas med följande:

”10. *behörig myndighet*: en sådan behörig myndighet som avses i artikel 4.1 f och h i direktiv 2011/61/EU.”

(b) Punkt 11 ska utgå.

(2) I artikel 3 ska punkt 3 ersättas med följande:

”3. Esma ska föra ett centralt offentligt register med uppgift om varje Eltif-fond som auktoriserats enligt denna förordning och om Eltif-förvaltaren. Registret ska finnas tillgängligt i elektronisk form.”

(3) Artikel 5 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Första stycket ska ersättas med följande:

”En ansökan om auktorisation som Eltif-fond ska göras till Esma.”

ii) I andra stycket ska följande led e läggas till:

”e) En förteckning över de medlemsstater där Eltif-fonden avses bli marknadsförd.”

iii) Tredje stycket ska ersättas med följande:

”Esma får begära förtydliganden och information om dokumentation och lämnad information enligt andra stycket.”

(b) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) Första stycket ska ersättas med följande:

”Enbart en EU-baserad AIF-förvaltare som auktoriserats i enlighet med direktiv 2011/61/EU får hos Esma ansöka om auktorisation att förvalta en Eltif-fond för vilken det har begärts auktorisation i enlighet med punkt 1.”

ii) Sista stycket ska ersättas med följande:

”Esma får begära förtydliganden och information från den EU-baserade AIF-förvaltarens behöriga myndighet vad gäller den dokumentation som avses i andra stycket eller ett intyg om huruvida Eltif-fonden omfattas av den EU-baserade AIF-förvaltarens auktorisation att förvalta AIF-fonder. Den EU-baserade AIF-förvaltarens behöriga myndighet ska lämna ett svar inom tio arbetsdagar från dagen för mottagandet av Esmas begäran.”

(c) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Alla senare ändringar av den dokumentation som avses i punkterna 1 och 2 ska omedelbart delges Esma.”

(d) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Genom undantag från punkterna 1–3 ska en EU-baserad AIF-fond vars rättsliga form tillåter en intern förvaltning, och vars styrorgan väljer att inte utse en extern AIF-förvaltare, samtidigt ansöka till Esma om auktorisation som Eltif-fond i enlighet med denna förordning och som AIF-förvaltare i enlighet med direktiv 2011/61/EU.

Ansökan om auktorisation som en internt förvaltad Eltif-fond ska innehålla följande:

a) Fondbestämmelser eller bolagsordning.

b) Uppgifter om förvaringsinstitutets identitet.

c) En beskrivning av de uppgifter som ska göras tillgängliga för investerarna, inbegripet en beskrivning av arrangemangen för att hantera klagomål som icke-professionella investerare lämnat in.

e) En förteckning över de medlemsstater där Eltif-fonden avses bli marknadsförd.

f) De uppgifter som avses i artikel 7.2 a–e i direktiv 2011/61/EU.

Esma ska underrätta den EU-baserade AIF-fonden om huruvida de auktorisationer som avses i första stycket har beviljats, inom tre månader från det att en fullständig ansökan har lämnats in.”

(e) Följande punkter ska läggas till som punkterna 6 och 7:

”6. Esma ska utan dröjsmål underrätta de behöriga myndigheterna i de medlemsstater där Eltif-fonden avses bli marknadsförd om de auktorisationer som beviljats enligt artikel 6 i enlighet med artikel 31.2.

7. Den underrättelse som avses i punkt 6 ska innehålla följande:

a) Identifiering av Eltif-förvaltaren, av Eltif-fonden och av den medlemsstat där Eltif-fonden har sitt säte eller huvudkontor.

b) Eltif-fondens fondbestämmelser eller bolagsordning.

c) Identifiering av Eltif-fondens förvaringsinstitut.

d) En beskrivning av de uppgifter som ska göras tillgängliga för investerarna.

e) En beskrivning av arrangemangen för att hantera klagomål som icke-professionella investerare lämnat in.

f) Prospektet och, i tillämpliga fall, det faktablad som avses i förordning (EU) nr 1286/2014.

g) Information om de faciliteter som avses i artikel 26.”

(4) Artikel 6 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkterna 1–3 ska ersättas med följande:

”1. En EU-baserad AIF-fond ska auktoriseras som Eltif-fond enbart om Esma

a) är övertygad om att den EU-baserade AIF-fonden kan uppfylla alla krav i den här förordningen,

b) har godkänt ansökan från en EU-baserad AIF-förvaltare som är auktoriserad enligt direktiv 2011/61/EU att förvalta Eltif-fonden, fondbestämmelserna eller bolagsordningen och valet av förvaringsinstitut.

2. I de fall en EU-baserad AIF-fond lämnar en ansökan enligt artikel 5.5 i denna förordning ska Esma auktorisera den EU-baserade AIF-fonden som en Eltif-fond endast om Esma

a) är övertygad om att den EU-baserade AIF-fonden uppfyller kraven i denna förordning,

b) är övertygad om att den EU-baserade AIF-fonden uppfyller kraven i direktiv 2011/61/EU,

c) har godkänt fondbestämmelserna eller bolagsordningen och valet av förvaringsinstitut.

3. Esma får avslå ansökan från en EU-baserad AIF-förvaltare att förvalta en Eltif-fond endast om förvaltaren

a) inte följer bestämmelserna i denna förordning,

b) inte följer bestämmelserna i direktiv 2011/61/EU i fråga om den Eltif-fond som den avser att förvalta,

c) inte har auktoriserats av den behöriga myndigheten för den EU-baserade AIF-förvaltaren att förvalta AIF-fonder som följer investeringsstrategier av det slag som täcks av denna förordning,

d) inte har lämnat den dokumentation som avses i artikel 5.2 eller några klargöranden eller någon information som begärts inom ramen för den artikeln.

Innan Esma avslår en ansökan ska den samråda med den EU-baserade AIF-förvaltarens behöriga myndighet.”

(b) Punkt 4 ska utgå.

(c) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Esma ska meddela den EU-baserade AIF-fonden skälen till att auktorisation som Eltif-fond avslås.”

(d) Punkterna 6 och 7 ska utgå.

(5) Följande artikel ska införas som artikel 6a:

”Artikel 6a

Återkallelse av auktorisation

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 35 ska Esma återkalla auktorisationen för en Eltif-fond om dess förvaltare uppfyller något av följande villkor:

a) Förvaltaren har uttryckligen avsagt sig auktorisationen eller har inte utnyttjat den inom sex månader efter det att den beviljats.

b) Förvaltaren har erhållit auktorisationen genom att lämna oriktiga uppgifter eller på något annat otillbörligt sätt.

c) Eltif-fonden uppfyller inte längre de villkor som låg till grund för auktorisationen.

2. Återkallandet av auktorisationen ska ha omedelbar verkan i hela unionen.”

(6) I artikel 7 ska punkt 3 ersättas med följande:

”3. Eltif-förvaltaren ska ansvara för att bestämmelserna i denna förordning och de relevanta kraven i direktiv 2011/61/EU i fråga om Eltif-fonder efterlevs. Eltif-förvaltaren ska också ansvara för förluster eller skador som uppstår till följd av bristande efterlevnad av bestämmelserna i denna förordning.”

(7) I artikel 17.1 ska andra stycket ersättas med följande:

”Den dag som avses i punkt 1 a ska ta hänsyn till särdrag och egenskaper hos de tillgångar som Eltif-fonden ska investera i, och får inte inträffa senare än antingen fem år efter dagen för Eltif-fondens auktorisation eller Eltif-fondens halva livslängd fastställd i enlighet med artikel 18.3, beroende på vilket som infaller först. I undantagsfall får Esma efter inlämning av en vederbörligen motiverad investeringsplan godkänna en förlängning av denna tidsfrist med ytterligare högst ett år.”

(8) I artikel 18.2 ska led b ersättas med följande:

”b) Eltif-förvaltaren ska vid tiden för auktorisationen och under Eltif-fondens livslängd kunna visa för Esma att det finns ett lämpligt likviditetsförvaltningssystem och effektiva förfaranden för att övervaka Eltif-fondens likviditetsrisk, i enlighet med Eltif-fondens långsiktiga investeringsstrategi och den föreslagna policyn för inlösen.”

(9) I artikel 21 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. En Eltif-fond ska anta en tidsplan för en ordnad avyttring av sina tillgångar i syfte att lösa in investerares andelar eller aktier efter utgången av Eltif-fondens livslängd och ska underrätta Esma om denna senast ett år före datumet för utgången av Eltif-fondens livslängd.”

(10) I artikel 23.3 ska led f ersättas med följande:

”f) All annan information som Esma anser vara relevant vid tillämpningen av punkt 2.”

(11) I artikel 24 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. En Eltif-fond ska lämna in sitt prospekt, eventuella ändringar av detta och sin årsredovisning till Esma. En Eltif-fond ska på begäran tillhandahålla Eltif-förvaltarens behöriga myndighet denna dokumentation. Denna dokumentation ska tillhandahållas av Eltif-fonden inom den tidsperiod som bestäms av Esma och Eltif-förvaltarens behöriga myndighet.”

(12) I artikel 28 ska följande punkt läggas till som punkt 3:

”3. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 36a senast den [Publikationsbyrån: för in datumet 24 månader efter datumet för ikraftträdande] för att närmare ange den interna processen för bedömning av huruvida Eltif-fonden är lämplig för marknadsföring till icke-professionella investerare enligt punkt 1, och därvid säkerställa överensstämmelse med bestämmelserna om bedömning av lämplighet och ändamålsenlighet i artikel 25 i direktiv 2014/65/EU*.

---

* Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).”

(13) Artiklarna 31, 32, 33 och 34 ska ersättas med följande:

”Artikel 31

Marknadsföring av andelar eller aktier i Eltif-fonder

Eltif-förvaltaren ska få marknadsföra andelar eller aktier i Eltif-fonden omedelbart efter att ha informerats av Esma om den underrättelse som avses i artikel 5.6.

Artikel 32

Tillsyn som utövas av ESMA

1. Esma ska säkerställa att denna förordning tillämpas fortlöpande.

2. Esma ska övervaka efterlevnaden av de skyldigheter som anges i Eltif-fondens fondbestämmelser eller bolagsordning samt de skyldigheter som anges i prospektet, vilka ska följa denna förordning.

3. Esma ska, vid utförandet av sina uppgifter enligt denna förordning och för att säkerställa en tillsyn av hög kvalitet tillämpa all relevant unionslagstiftning och, när denna unionslagstiftning utgörs av direktiv, den nationella lagstiftning som införlivar dessa direktiv.

4. De behöriga myndigheterna ska övervaka att företag för kollektiva investeringar som är etablerade eller marknadsförs på deras territorier inte använder beteckningen ”Eltif-fond” eller låter påskina att de är en Eltif-fond utan att ha auktoriserats i enlighet med denna förordning.

Om en behörig myndighet misstänker att ett företag för kollektiva investeringar använder beteckningen Eltif-fond eller låter påskina att det är en Eltif-fond utan att ha auktoriserats i enlighet med denna förordning ska den omedelbart informera Esma om detta.

Artikel 33

Utövande av de befogenheter som avses i artiklarna 34, 34a och 34b

De befogenheter som genom artiklarna 34, 34a och 34b Esma, någon av dess tjänstemän eller någon annan av Esma bemyndigad person får inte användas för att att kräva att konfidentiella uppgifter eller handlingar lämnas ut.

Artikel 34

Begäran om uppgifter

1. Esma får genom en enkel begäran eller genom ett beslut kräva att följande personer lämnar alla uppgifter för att Esma ska kunna fullgöra sina skyldigheter enligt denna förordning:

a) Eltif-förvaltare.

b) Personer som deltar i förvaltningen av Eltif-fonder.

c) Tredje parter till vilka en Eltif-förvaltare har delegerat uppgifter.

d) Personer som på annat sätt har en nära och väsentlig anknytning till förvaltningen av Eltif-fonder.

2. En sådan enkel begäran om uppgifter som avses i punkt 1 ska

a) hänvisa till denna artikel som rättslig grund för begäran,

b) ange syftet med begäran,

c) specificera vilka uppgifter som begärs,

d) ange en tidsfrist inom vilken uppgifterna ska lämnas,

e) innehålla en förklaring där det framgår att den person från vilken uppgifter begärs inte är skyldig att tillhandahålla dem, men att uppgifter som lämnas vid ett frivilligt svar på begäran inte får vara oriktiga eller vilseledande,

f) ange det bötesbelopp som kan föreläggas i enlighet med artikel 35a om de uppgifter som lämnas är oriktiga eller vilseledande.

3. När Esma genom ett beslut begär uppgifter enligt punkt 1 ska Esma

a) hänvisa till denna artikel som rättslig grund för begäran,

b) ange syftet med begäran,

c) specificera vilka uppgifter som begärs,

d) ange en tidsfrist inom vilken uppgifterna ska lämnas,

e) ange de viten som föreskrivs i artikel 35b om de begärda uppgifterna är ofullständiga,

f) ange de böter som föreskrivs i artikel 35a.3, jämförd med artikel 35a.2 n, om svaren på frågorna är oriktiga eller vilseledande,

g) informera om rätten att överklaga beslutet inför överklagandenämnden och att få beslutet prövat av Europeiska unionens domstol i enlighet med artiklarna 60 och 61 i förordning (EU) nr 1095/2010.

4. De personer som avses i punkt 1 eller deras företrädare och, för juridiska personer eller föreningar som inte är juridiska personer, de personer som är bemyndigade att företräda dem enligt lag eller stadgar, ska lämna de begärda uppgifterna. I behörig ordning befullmäktigade advokater får lämna de begärda uppgifterna på sina huvudmäns vägnar. Huvudmännen förblir ansvariga fullt ut om de lämnade uppgifterna är ofullständiga, oriktiga eller vilseledande.

5. Esma ska utan dröjsmål översända en kopia av den enkla begäran eller av sitt beslut till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där de personer som avses i punkt 1 och som berörs av begäran om uppgifter har hemvist eller är etablerade.”

(14) Följande artiklar ska införas som artiklarna 34a, 34b, 34c och 34d:

”Artikel 34 a

Allmänna utredningar

1. För att fullgöra sina uppgifter enligt denna förordning får Esma genomföra alla nödvändiga utredningar av personer som avses i artikel 34.1. I detta syfte ska Esmas tjänstemän och andra personer som Esma har bemyndigat ha befogenhet att

a) granska alla handlingar, uppgifter, rutiner och allt annat material av relevans för utförandet av dess uppgifter oberoende av i vilken form de föreligger,

b) ta eller erhålla bestyrkta kopior av eller utdrag ur sådana handlingar, uppgifter, rutiner och sådant annat material,

c) kalla till sig personer som avses i artikel 34.1 eller deras företrädare eller personal och be dem om muntliga eller skriftliga förklaringar angående sakförhållanden eller dokument som rör föremålet för och syftet med kontrollen samt nedteckna svaren,

d) höra varje annan fysisk eller juridisk person som går med på att höras i syfte att samla in information om föremålet för utredningen,

e) begära in uppgifter om tele- och datatrafik.

2. Esmas tjänstemän och andra personer som av Esma har bemyndigats att genomföra sådana utredningar som avses i punkt 1 ska utöva sina befogenheter mot uppvisande av ett skriftligt tillstånd där utredningens föremål och syfte anges. I tillståndet ska även anges de viten som föreskrivs i artikel 35b, om handlingar, uppgifter, rutiner och annat material inte tillhandahålls eller tillhandahålls i ofullständig form eller svaren på de frågor som ställs till de personer som avses i artikel 34.1 inte lämnas eller är ofullständiga, samt de böter som föreskrivs i artikel 35a.3 jämförd med artikel 35a.2 o, om svaren på de frågor som ställs till personer som avses i artikel 34.1 är oriktiga eller vilseledande.

3. De personer som avses i artikel 34.1 ska underkasta sig utredningar som inletts genom beslut av Esma. Beslutet ska ange föremålet för och syftet med utredningen, de viten som föreskrivs i artikel 35b, de rättsmedel som finns tillgängliga enligt förordning (EU) nr 1095/2010 samt rätten att få beslutet prövat av Europeiska unionens domstol.

4. Esma ska i god tid före en utredning underrätta den behöriga myndigheten i den medlemsstat där utredningen ska genomföras om utredningen och namnge de bemyndigade personerna. Tjänstemän vid den berörda behöriga myndigheten ska, på Esmas begäran, bistå de bemyndigade personerna vid utredningen. Tjänstemän vid den berörda behöriga myndigheten får också på begäran närvara vid utredningarna.

5. Om den begäran om uppgifter om tele- eller datatrafik som avses i punkt 1 e kräver tillstånd av en rättslig myndighet enligt nationella regler ska ansökan om sådant tillstånd göras. En sådan ansökan om tillstånd får också göras som försiktighetsåtgärd.

6. Om en nationell rättslig myndighet mottar en ansökan om tillstånd att begära uppgifter om tele- eller datatrafik i enlighet med punkt 1 e ska myndigheten kontrollera följande:

a) Att det beslut av Esma som avses i punkt 3 är autentiskt.

b) Att alla åtgärder som ska vidtas är proportionerliga och inte godtyckliga eller för långtgående.

Vid tillämpningen av led b får den nationella rättsliga myndigheten be Esma om närmare förklaringar, framför allt om de grunder på vilka Esma misstänker att denna förordning har överträtts samt hur allvarlig den misstänkta överträdelsen är och på vilket sätt den person som är föremål för tvångsåtgärderna är inblandad. Den nationella rättsliga myndigheten får dock inte ompröva behovet av utredningen eller begära att få tillgång till uppgifterna i Esmas ärendehandlingar. Prövning av lagenligheten hos Esmas beslut är förbehållen domstolen i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 61 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 34b

Kontroller på plats

1. För att fullgöra sina uppgifter enligt denna förordning får Esma genomföra alla nödvändiga kontroller på plats i företagslokaler som tillhör de juridiska personer som avses i artikel 34.1.

2. Esmas tjänstemän och andra personer som av Esma har bemyndigats att genomföra en kontroll på plats ska ha tillträde till alla företagslokaler och all mark

som används av de juridiska personer som är föremål för ett utredningsbeslut som antagits av Esma och ska ha alla de befogenheter som föreskrivs i artikel 34a.1. De ska även ha befogenhet att försegla företagslokaler, räkenskaper eller affärshandlingar så länge och i den omfattning som är nödvändig för kontrollen.

3. Esma ska i tillräckligt god tid anmäla kontrollen till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där kontrollen ska genomföras. Om det krävs för kontrollernas korrekta genomförande och effektivitet får Esma, efter att ha informerat den relevanta behöriga myndigheten, genomföra kontrollen på plats utan förhandsanmälan. En kontroll i enlighet med denna artikel ska genomföras under förutsättning att den relevanta myndigheten har bekräftat att den inte invänder mot detta.

4. Esmas tjänstemän och andra personer som av Esma har bemyndigats att genomföra en kontroll på plats ska utöva sina befogenheter mot uppvisande av ett skriftligt tillstånd, som anger kontrollens föremål och syfte liksom de viten som föreskrivs i artikel 35b om de berörda personerna inte underkastar sig kontrollen.

5. De personer som avses i artikel 34.1 ska underkasta sig kontroller på plats som Esma beslutat om. Beslutet ska ange föremålet för och syftet med kontrollen, fastställa den dag då den ska inledas och ange de viten som föreskrivs i artikel 35b, de rättsmedel som finns tillgängliga enligt förordning (EU) nr 1095/2010 samt rätten att få beslutet prövat av Europeiska unionens domstol.

6. På Esmas begäran ska tjänstemän som är anställda vid den behöriga myndigheten i den medlemsstat där kontrollen ska genomföras samt de personer som har bemyndigats eller utsetts av denna myndighet aktivt bistå Esmas tjänstemän och de andra personer som har bemyndigats av Esma. Tjänstemän vid den behöriga myndigheten får också på begäran närvara vid kontrollerna på plats.

7. Esma får också begära att behöriga myndigheter på dess vägnar utför särskilda utredningsuppgifter och kontroller på plats som föreskrivs i denna artikel och artikel 34a.1. För detta syfte ska de behöriga myndigheterna ha samma befogenheter som Esma och som föreskrivs i denna artikel och artikel 34a.1.

8. Om Esmas tjänstemän och andra medföljande personer som Esma bemyndigat finner att en person motsätter sig en kontroll som har beslutats enligt denna artikel, ska den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten lämna dem nödvändigt bistånd och, vid behov, begära bistånd av polis eller annan motsvarande verkställande myndighet för att de ska kunna genomföra sin kontroll på plats.

9. Om den kontroll på plats som föreskrivs i punkt 1 eller det bistånd som föreskrivs i punkt 7 enligt tillämplig nationell lagstiftning kräver tillstånd av en rättslig myndighet ska ansökan om sådant tillstånd göras. En sådan ansökan om tillstånd får också göras som försiktighetsåtgärd.

10. Om en nationell rättslig myndighet mottar en ansökan om tillstånd att utföra en sådan kontroll på plats som avses i punkt 1 eller det bistånd som avses i punkt 7 ska myndigheten kontrollera följande:

a) Att det beslut av Esma som avses i punkt 4 är autentiskt.

b) Att alla åtgärder som ska vidtas är proportionerliga och inte godtyckliga eller för långtgående.

Vid tillämpningen av led b får den nationella rättsliga myndigheten be Esma om närmare förklaringar, framför allt om de grunder på vilka Esma misstänker att denna

förordning har överträtts samt hur allvarlig den misstänkta överträdelsen är och på vilket sätt den person som är föremål för tvångsåtgärderna är inblandad. Den nationella rättsliga myndigheten får dock inte ompröva behovet av utredningen eller begära att få tillgång till uppgifterna i Esmas ärendehandlingar. Prövning av lagenligheten hos Esmas beslut är förbehållen domstolen i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 61 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 34c

Informationsutbyte

Esma och de behöriga myndigheterna ska utan onödigt dröjsmål förse varandra med den information som krävs för att de ska kunna utföra sina uppgifter enligt denna förordning.

Artikel 34d

Tystnadsplikt

1. Tystnadsplikt ska gälla för Esma, de behöriga myndigheterna och alla personer som arbetar eller har arbetat för Esma, för de behöriga myndigheterna eller för andra personer till vilka Esma har delegerat uppgifter, inklusive av Esma anlitade revisorer och sakkunniga. Information som omfattas av tystnadsplikt får inte lämnas ut till en annan person eller myndighet, utom när så krävs i samband med rättsliga åtgärder.

2. All information som inom ramen för denna förordning erhålls av eller utbyts mellan Esma och behöriga myndigheter ska betraktas som konfidentiell, utom då Esma eller den behöriga myndigheten i samband med kommunikationen anger att informationen får utlämnas eller när utlämning krävs i samband med rättsliga åtgärder.”

(15) Följande kapitel ska införas som kapitel VIa:

”KAPITEL VIa

ADMINISTRATIVA SANKTIONER OCH ANDRA ÅTGÄRDER”

(16) Artikel 35 ska ersättas med följande:

”Artikel 35

Esmas tillsynsåtgärder

1. Om Esma i enlighet med artikel 35d.8 finner att en person har begått någon av de överträdelser som förtecknas i artikel 35a.2, ska den vidta en eller flera av följande åtgärder:

a) Återkalla auktorisationen som Eltif-fond.

b) Tillfälligt förbjuda Eltif-förvaltaren att marknadsföra Eltif-fonden i unionen, tills överträdelsen har upphört.

c) Anta ett beslut som förpliktigar personen att upphöra med överträdelsen.

d) Anta ett beslut om att ålägga böter enligt artikel 35a.

e) Utfärda offentliga underrättelser.

2. När Esma fattar beslut enligt punkt 1 ska den beakta överträdelsens natur och allvar med hänsyn till följande kriterier:

a) Överträdelsens varaktighet och frekvens.

b) Huruvida överträdelsen har lett till, underlättat eller på annat sätt avser ekonomisk brottslighet.

c) Huruvida överträdelsen har begåtts uppsåtligen eller av oaktsamhet.

d) Graden av ansvar hos den person som är ansvarig för överträdelsen.

e) Den finansiella styrkan hos den person som är ansvarig för överträdelsen, på basis av den ansvariga juridiska personens totala omsättning eller den ansvariga fysiska personens årsinkomst och nettotillgångar.

f) Överträdelsens inverkan på icke-professionella investerares intressen.

g) Storleken på de vinster som har gjorts eller de förluster som undvikits av den person som är ansvarig för överträdelsen eller förluster för tredje part till följd av överträdelsen, i den mån dessa kan fastställas.

h) I vilken mån den person som är ansvarig för överträdelsen samarbetar med Esma, utan att det påverkar behovet av att säkerställa återförande av de vinster som personen har erhållit eller de förluster som denne undvikit.

i) Tidigare överträdelser som den för överträdelsen ansvariga personen gjort sig skyldig till.

j) Åtgärder som den person som är ansvarig för överträdelsen har vidtagit efter överträdelsen för att förhindra att den upprepas.

3. Esma ska utan onödigt dröjsmål underrätta den person som är ansvarig för överträdelsen om varje åtgärd som vidtagits enligt punkt 1 och meddela detta till medlemsstaternas behöriga myndigheter och kommissionen. Esma ska offentliggöra varje sådan åtgärd på sin webbplats inom tio arbetsdagar från dagen för antagandet.

Det offentliggörande som avses i första stycket ska omfatta följande:

a) En förklaring om att den person som är ansvarig för överträdelsen har rätt att överklaga beslutet.

b) I tillämpliga fall, en bekräftelse av att ett överklagande har ingetts som förtydligar att detta inte har suspensiv verkan.

c) Ett uttalande som bekräftar att Esmas överklagandenämnd har möjlighet att tillfälligt upphäva tillämpningen av det överklagade beslutet i enlighet med artikel 60.3 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

(17) Följande artiklar ska läggas till som artiklarna 35a, 35b, 35c, 35d, 35e, 35f, 35g och 35h:

”Artikel 35 a

Böter

1. Om Esma i enlighet med artikel 35d.8 finner att en Eltif-förvaltare, personer som avses i artikel 34.1 eller ett företag för kollektiva investeringar uppsåtligen eller av oaktsamhet har begått en eller flera av de överträdelser som förtecknas i punkt 2 ska Esma anta ett beslut om föreläggande av böter i enlighet med punkt 3 i den här artikeln.

En överträdelse ska anses ha begåtts uppsåtligen om Esma upptäcker objektiva omständigheter som visar att en person har handlat med avsikt att begå överträdelsen.

2. Den förteckning över överträdelser som avses i punkt 1 är följande:

a) Underlåtenhet att uppfylla kraven enligt artikel 8.

b) Investering, i strid med artiklarna 9–12, i icke-godtagbara investeringstillgångar.

c) Sammansättning och diversifiering av portföljen i strid med artiklarna 13 och 17 utan att vidta åtgärder enligt artikel 14.

e) Underlåtenhet att iaktta koncentrationsgränserna enligt artikel 15.

f) Underlåtenhet att iaktta bestämmelserna om penninglån enligt artikel 16.

g) Underlåtenhet att iaktta bestämmelserna om inlösen och Eltif-fonders livslängd enligt artikel 18.

h) Underlåtenhet att lämna ut information enligt artikel 19.3 och 19.4.

i) Underlåtenhet att erbjuda nya andelar eller aktier till befintliga investerare i Eltif-fonden enligt artikel 20.2.

j) Avyttring av Eltif-tillgångar i strid med artikel 21 eller utdelning av intäkter och kapital i strid med artikel 22.

k) Underlåtenhet att iaktta kraven på transparens enligt artiklarna 23–25.

l) Underlåtenhet att iaktta bestämmelserna om marknadsföring av andelar eller aktier i Eltif-fonder enligt artiklarna 26–31.

m) Erhållande av auktorisation på grundval av oriktiga uppgifter eller på något annat otillbörligt sätt.

n) Underlåtenhet att lämna ut uppgifter som svar på ett beslut om lämnande av uppgifter enligt artikel 34.2 och 34.3 eller lämnande av oriktiga eller vilseledande uppgifter som svar på en enkel begäran om uppgifter eller ett beslut.

o) Överträdelse av artikel 34a.1 c genom att inte lämna en förklaring eller lämna en oriktig eller vilseledande förklaring angående sakförhållanden eller dokument som rör föremålet för och syftet med en kontroll.

p) Användning av beteckningen ”Eltif-fond” utan att ha auktoriserats i enlighet med denna förordning.

3. Beloppet för de böter som avses i punkt 1 ska uppgå till minst 500 000 EUR och ska inte överstiga 5 miljoner EUR för de överträdelser som avses i punkt 2 a–p.

4. När bötesbeloppet fastställs i enlighet med punkt 3 ska Esma ta hänsyn till de kriterier som anges i artikel 35.2.

5. Utan hinder av punkt 3 ska bötesbeloppet, om en person direkt eller indirekt har dragit ekonomiska fördelar av överträdelsen, minst motsvara dessa fördelar.

6. Om en persons handling eller underlåtenhet utgör mer än en av de överträdelser som förtecknas i punkt 2 ska endast det högre bötesbelopp som har beräknats i enlighet med punkt 4 och som är hänförlig till en av överträdelserna tillämpas.

Artikel 35b

Viten

1. Esma ska fatta beslut om att vite ska åläggas för att tvinga

a) en person att upphöra med en överträdelse, i enlighet med ett beslut som fattats enligt artikel 35.1 c,

b) en person som avses i artikel 34.1

i) att lämna fullständiga uppgifter som har begärts genom ett beslut enligt artikel 34,

ii) att underkasta sig en utredning och särskilt tillhandahålla fullständiga handlingar, uppgifter, rutiner eller annat begärt material samt komplettera och korrigera annan information som tillhandahållits i samband med en utredning som inletts genom ett beslut enligt artikel 34a,

iii) att underkasta sig en kontroll på plats som har beslutats enligt artikel 34b.

2. Ett vite ska vara effektivt och proportionerligt. Vite ska betalas per förseningsdag.

3. Utan hinder av punkt 2 ska vitesbeloppet uppgå till 3 % av den genomsnittliga dagliga omsättningen under det föregående verksamhetsåret eller, när det gäller fysiska personer, 2 % av den genomsnittliga dagsinkomsten under det föregående kalenderåret. Vitesbeloppet ska beräknas från det datum som anges i beslutet om åläggande av vitet.

4. Vite ska åläggas för maximalt sex månader från och med det att Esma meddelar sitt beslut. Efter utgången av denna period ska Esma se över åtgärden.

Artikel 35c

Offentliggörande, art, verkställighet och fördelning av böter och viten

1. Esma ska offentliggöra alla böter och viten som förelagts enligt artiklarna 35a och 35b, utom i de fall då offentliggörandet skulle skapa allvarlig oro på de finansiella marknaderna eller orsaka de berörda parterna oproportionerligt stor skada.

2. Böter och viten som har förelagts i enlighet med artiklarna 35 a och 35b ska vara av administrativ karaktär.

3. Om Esma beslutar att inte ålägga böter eller viten ska den informera Europaparlamentet, rådet, kommissionen och den berörda medlemsstatens behöriga myndigheter om detta och motivera sitt beslut.

4. Böter och viten som har förelagts i enlighet med artiklarna 35 a och 35b ska vara verkställbara.

Verkställigheten ska följa de civilprocessrättsliga regler som gäller i den medlemsstat eller det tredjeland där den sker.

4. De belopp som åläggs i form av böter och viten ska tillfalla Europeiska unionens allmänna budget.

Artikel 35d

Förfaranderegler för tillsynsåtgärder och åläggande av böter

1. Om Esma vid fullgörandet av sina uppgifter enligt denna förordning upptäcker att det finns allvarliga indikationer på att det kan föreligga sakförhållanden som kan utgöra en eller flera av de överträdelser som förtecknas i artikel 35a.2, ska Esma utse en oberoende utredare inom Esma för att utreda saken. Utredaren får inte vara eller ha varit involverad i direkt eller indirekt tillsyn eller auktorisation av den berörda Eltif-fonden och ska utföra sina uppgifter oberoende av Esmas tillsynsstyrelse.

2. Utredaren ska utreda de påstådda överträdelserna och därvid ta hänsyn till eventuella kommentarer som lämnas av de personer som är föremål för utredning samt lämna in fullständiga ärendehandlingar med sina utredningsresultat till Esmas tillsynsstyrelse.

3. För att utföra sina uppgifter får utredaren utöva befogenheten att begära uppgifter enligt artikel 34 och att genomföra utredningar och kontroller på plats enligt artiklarna 34a och 34b. När utredaren utövar dessa befogenheter ska denne rätta sig efter artikel 33.

4. När utredaren utför sina uppgifter ska denne ha tillgång till alla handlingar och all information som samlats in av Esma i dess tillsynsverksamhet.

5. När utredningen är avslutad ska utredaren, innan ärendehandlingarna med utredningsresultaten lämnas till Esmas tillsynsstyrelse, ge de personer som är föremål för utredning möjlighet att höras i de frågor som utreds. Utredaren ska grunda sina utredningsresultat uteslutande på sakförhållanden som de personer som är föremål för utredning har fått möjlighet att yttra sig över.

6. Rätten till försvar för de berörda personerna ska iakttas fullt ut under utredningar enligt denna artikel.

7. När utredaren lämnar ärendehandlingarna med utredningsresultaten till Esmas tillsynsstyrelse ska denne underrätta de personer som är föremål för utredning därom. De personer som är föremål för utredning ska ha rätt att få tillgång till ärendehandlingarna, med förbehåll för andra personers berättigade intresse av att deras affärshemligheter skyddas. Rätten att få tillgång till ärendehandlingarna ska inte omfatta konfidentiella uppgifter som berör tredje parters intressen.

8. På grundval av ärendehandlingarna med utredarens resultat och efter att ha hört de berörda personerna i enlighet med artikel 35e om de begär det, ska Esma besluta om en eller flera av de överträdelser som anges i artikel 35a.2 har begåtts av de

personer som är föremål för utredning och i sådana fall vidta en tillsynsåtgärd enligt artikel 35 och förelägga böter enligt artikel 35a.

9. Utredaren ska inte delta i Esmas tillsynsstyrelses överläggningar eller på något annat sätt ingripa i tillsynsstyrelsens beslutsprocess.

10. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 36a senast den [Publikationsbyrån: för in datumet 24 månader efter datumet för ikraftträdande] om närmare förfaranderegler för utövande av befogenheten att ålägga böter eller viten, inbegripet bestämmelser om rätten till försvar, tidsfrister och indrivande av böter eller viten, samt närmare bestämmelser om preskriptionstider när det gäller åläggande och verkställighet av böter och viten.

11. Esma ska överlämna ärenden till de relevanta nationella myndigheterna för lagföring om den vid fullgörandet av sina uppgifter enligt denna förordning upptäcker att det finns allvarliga indikationer på att det kan föreligga sakförhållanden som utgör brott. Esma ska inte ålägga böter eller viten i de fall där ett tidigare frikännande eller en tidigare fällande dom som bygger på identiska eller väsentligen samma sakförhållanden har vunnit laga kraft som ett resultat av straffrättsliga förfaranden enligt nationell lagstiftning.

Artikel 35e

Hörande av personer som är föremål för förfarandena

1. Innan Esma fattar beslut enligt artiklarna 35, 35a eller 35b.1 a och b ska de personer som är föremål för förfarandena ges möjlighet att höras om Esmas utredningsresultat. Esma ska grunda sina beslut endast på utredningsresultat som de personer som är föremål för förfarandena har getts möjlighet att yttra sig över.

Det första stycket ska inte tillämpas om skyndsamma åtgärder enligt artikel 35 krävs för att förhindra att det finansiella systemet lider väsentlig och omedelbar skada. Esma får i sådana fall anta ett preliminärt beslut och ska ge de berörda personerna möjlighet att höras snarast möjligt efter det att den har fattat sitt beslut.

2. Rätten till försvar för personer som är föremål för förfarandena ska iakttas fullt ut under förfarandena. De ska ha rätt att få tillgång till Esmas ärendehandlingar, med förbehåll för andra personers berättigade intresse av att deras affärshemligheter skyddas. Tillgången till ärendehandlingarna ska inte omfatta konfidentiella uppgifter eller Esmas interna förberedande handlingar.

Artikel 35f

Europeiska unionens domstols prövning

Europeiska unionens domstol ska ha obegränsad behörighet att pröva beslut genom vilka Esma har förelagt böter eller viten. Den får upphäva, sänka eller höja förelagda böter eller viten.

Artikel 35g

Auktorisations- och tillsynsavgifter

1. Esma ska ta ut avgifter av Eltif-förvaltarna i enlighet med denna förordning och med de delegerade akter som antas enligt punkt 3. Dessa avgifter ska helt täcka Esmas nödvändiga kostnader för auktorisation och tillsyn av Eltif-fonder och för att ersätta varje kostnad som de behöriga myndigheterna kan ådra sig när de utför uppgifter enligt denna förordning, särskilt som ett resultat av en delegering av uppgifter i enlighet med artikel 35h.

2. Beloppet av en enskild avgift som tas ut av en viss Eltif-förvaltare ska täcka alla administrativa kostnader som Esma ådrar sig för sin verksamhet i samband med auktorisation och tillsyn av Eltif-förvaltaren och Eltif-fonden. Avgiften ska stå i proportion till de tillgångar som förvaltas av Eltif-fonden i fråga eller, i tillämpliga fall, Eltif-förvaltarens egna medel.

3. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 36a senast den [Publikationsbyrån: för in datumet 24 månader efter ikraftträdandet] för att ange typ av avgifter, i vilka fall avgifter ska betalas, hur stora avgiftsbeloppen ska vara och hur de ska betalas.

Artikel 35h

Esmas delegering av uppgifter till behöriga myndigheter

1. Om det är nödvändigt för att en tillsynsuppgift ska kunna utföras korrekt får Esma delegera specifika tillsynsuppgifter till den behöriga myndigheten i en medlemsstat i enlighet med de riktlinjer som Esma har utfärdat enligt artikel 16 i förordning (EU) nr 1095/2010. Sådana specifika tillsynsuppgifter kan särskilt innefatta befogenhet att begära uppgifter i enlighet med artikel 34 och att genomföra utredningar och kontroller på plats i enlighet med artiklarna 34a och 34b.

2. Esma ska, innan en uppgift delegeras i enlighet med punkt 1, samråda med den berörda behöriga myndigheten om

a) den delegerade uppgiftens omfattning,

b) tidsfristen för utförandet av den uppgift som ska delegeras,

c) överföringen av nödvändig information från och till Esma.

3. I enlighet med den delegerade akt som avses i artikel 35g.3 ska Esma ersätta en behörig myndighet för kostnader som uppkommer till följd av att delegerade uppgifter utförs.

4. Esma ska med lämpliga intervall se över den delegering som avses i punkt 1. En delegering av uppgifter får när som helst återkallas.

En delegering av uppgifter ska inte påverka Esmas ansvar och inte begränsa Esmas förmåga att genomföra och övervaka den delegerade verksamheten. Tillsynsansvar enligt denna förordning, bland annat i fråga om auktorisationsbeslut, slutbedömningar och uppföljningsbeslut avseende överträdelser, får inte delegeras.”

(18) Följande artiklar ska införas som artiklarna 36 a och 36b:

”Artikel 36 a

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 28.3, 35d.10 och 35g.3 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den [Publikationsbyrån: för in dagen för ikraftträdande].

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 28.3, 35d.10 och 35g.3 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 28.3, 35d.10 och 35g.3 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av [två månader] från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med [två månader] på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 36b

Övergångsbestämmelser avseende Esma

1. Alla befogenheter och uppgifter som rör tillsyn och efterlevnadskontroll i fråga om Eltif-fonder och som tilldelats behöriga myndigheter ska upphöra att gälla den [Publikationsbyrån: för in datumet 36 månader efter ikraftträdandet]. Esma ska överta befogenheterna och uppgifterna från och med den dagen.

2. Alla original eller bestyrkta kopior av ärendehandlingar och arbetsdokument som rör tillsyn och efterlevnadskontroll i fråga om Eltif-fonder, inbegripet eventuella pågående granskningar och verkställighetsåtgärder, ska övertas av Esma den dag som anges i punkt 1.

En ansökan om auktorisation som Eltif-fond som de behöriga myndigheterna har mottagit före den [Publikationsbyrån: för in datumet 30 månader efter ikraftträdandet] ska dock inte överföras till Esma, och beslut att bevilja eller avslå auktorisation ska fattas av myndigheten i fråga.

3. De behöriga myndigheterna ska säkerställa att alla befintliga handlingar och arbetsdokument eller bestyrkta kopior av dessa överförs till Esma så snart som möjligt och i alla händelser senast den [Publikationsbyrån: för in datumet 36

månader efter ikraftträdandet]. Dessa behöriga myndigheter ska även bistå Esma med all nödvändig hjälp och rådgivning, så att tillsyn och efterlevnadskontroll i fråga om Eltif-fonder ändamålsenligt och effektivt kan överföras till och övertas av Esma.

4. Esma ska i rättsligt hänseende träda i stället för de behöriga myndigheter som avses i punkt 1 i sådana administrativa eller rättsliga förfaranden som följer av tillsyn och efterlevnadskontroll som dessa behöriga myndigheter utövat i ärenden som omfattas av denna förordning.

5. En auktorisation som Eltif-fond som beviljats av en behörig myndighet enligt punkt 1 ska fortsätta att gälla efter det att befogenheterna har överförts till Esma.”

(19) Artikel 37 ska ändras på följande sätt:

(a) Följande punkt ska införas som punkt 1 a:

”1a. Kommissionen ska senast den [Publikationsbyrån: för in datumet 84 månader efter ikraftträdandet] inleda en översyn av tillämpningen av denna förordning. Översynen ska särskilt analysera följande:

a) Ändamålsenligheten och proportionaliteten hos och tillämpningen av de böter och viten som fastställts i enlighet med denna förordning.

b) Esmas roll och utredningsbefogenheter, delegeringen av uppgifter till behöriga myndigheter och de vidtagna tillsynsåtgärdernas ändamålsenlighet.”

(b) I punkt 2 ska ”Efter den översyn som avses i punkt 1 i denna artikel” ersättas med ”Efter de översyner som avses i punkt 1 eller punkt 1a i denna artikel”.

Artikel 8

Ändringar av förordning (EU) 2016/1011 om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat

Förordning (EU) 2016/1011 ska ändras på följande sätt:

(1) I artikel 4 ska följande punkt läggas till:

”9. Kommissionen ska anta delegerade förordningar i enlighet med artikel 49 för att specificera krav som säkerställer att de styrningsarrangemang som avses i punkt 1 är tillräckligt stabila.”

(2) I artikel 12 ska följande punkt läggas till:

”4. Kommissionen ska anta delegerade förordningar i enlighet med artikel 49 för att specificera krav som säkerställer att den metod som avses i punkt 1 överensstämmer med leden a–e i den punkten.”

(3) I artikel 14 ska följande punkt läggas till:

”4. Kommissionen ska anta delegerade förordningar i enlighet med artikel 49 för att specificera egenskaperna hos de system och kontroller som avses i punkt 1.”

(4) Artikel 20 ska ersättas med följande:

”Artikel 20

Kritiska referensvärden

1. Kommissionen ska fastställa som kritiska, alla referensvärden som tillhandahålls av en administratör i unionen och som används direkt eller indirekt inom en kombination av referensvärden som en referens för finansiella instrument eller finansiella avtal eller för att mäta resultatet hos investeringsfonder som har ett totalt värde på minst 500 miljarder EUR, baserat på referensvärdets alla olika slags löptider, i tillämpliga fall.

Om en behörig myndighet i en medlemsstat eller Esma anser att ett referensvärde bör fastställas som kritiskt i enlighet med första stycket ska den behöriga myndigheten eller Esma, beroende på vad som är lämpligt, meddela kommission om detta och motivera sin ståndpunkt skriftligen.

Kommissionen ska se över sin bedömning av hur kritiska referensvärdena är minst en gång vartannat år.

2. Esma ska fastställa som kristiska, alla refernsvärden som används som referens för för finansiella instrument eller finansiella avtal eller för att mäta resultatet hos investeringsfonder som har ett totalt värde på mindre än 500 miljarder EUR, i enlighet med punkt 1, som uppfyller kriterierna a, b och c nedan:

a) Referensvärdet har inget eller mycket få lämpliga marknadsledda alternativ.

b) Det skulle uppstå en allvarlig och negativ påverkan på marknadernas integritet, den finansiella stabiliteten, konsumenterna, realekonomin eller finansieringen av hushåll eller företag i en eller flera medlemsstater om referensvärdet upphör att tillhandahållas, eller tillhandahålls på grundval av dataunderlag som inte längre på ett fullgott sätt representerar den underliggande marknaden eller ekonomiska verkligheten eller som är otillförlitligt

c) i) Referensvärdet baseras på information från rapportörer som till största delen är etablerade i en enda medlemsstat.

c) ii) Det skulle uppstå en allvarlig och negativ påverkan på marknadernas integritet, den finansiella stabiliteten, konsumenterna, realekonomin eller finansieringen av hushåll eller företag i en medlemsstat om referensvärdet upphör att tillhandahållas, eller tillhandahålls på grundval av dataunderlag som inte längre på ett fullgott sätt representerar den underliggande marknaden eller ekonomiska verkligheten eller som är otillförlitligt

3. Vid bedömning av om kriterierna i leden a och b uppfylls ska Esma beakta följande:

i) Värdet på de finansiella instrument och finansiella avtal som hänvisar till referensvärdet och värdet på investeringsfonder som hänvisar till referensvärdet för att mäta fondernas resultat samt deras relevans när det gäller det totala värdet på utestående finansiella instrument och finansiella avtal, och det totala värdet av investeringsfonder, i den berörda medlemsstaten.

ii) Värdet på de finansiella instrument och finansiella avtal som hänvisar till referensvärdet, och värdet på investeringsfonder som hänvisar till referensvärdet för att mäta fondernas resultat inom de berörda medlemsstaterna samt deras relevans när det gäller dessa medlemsstaters bruttonationalprodukt.

iii) Andra tillgängliga sifferuppgifter i syfte att objektivt bedöma hur referensvärdets upphörande eller otillförlitlighet potentiellt kan påverka marknadsintegriteten, den finansiella stabiliteten, konsumenterna, realekonomin eller finansieringen av hushåll och företag i de berörda medlemsstaterna.

4. Innan ett referensvärde fastställs som kritiskt, ska Esma samråda med administratörens behöriga myndighet om referensvärdet i fråga och beakta den bedömning som den behöriga myndigheten gjort.

Esma ska se över sin bedömning av hur kritiskt referensvärdet är minst en gång vartannat år.

Esma ska utan onödigt dröjsmål underrätta kommissionen om fastställandet av ett referensvärde som kritiskt och om eventuella beslut om att granska fastställandet av ett referensvärde som kritiskt, om den översyn som avses i fjärde stycket i denna punkt leder till slutsatsen att ett referensvärde som Esma fastställt som kritiskt inte längre bedöms vara kritiskt.

Om en behörig myndighet i en medlemsstat anser att ett referensvärde bör fastställas som kritiskt i enlighet med denna punkt ska den behöriga beroende på vad som är lämpligt, underrätta Esma om detta och motivera sin ståndpunkt skriftligen. Esma ska lämna in ett motiverat yttrande till den myndigheten om den slår fast att referensvärdet inte är kritiskt.

3. Kommissionen ska anta genomförandeakter i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 50.2 för att upprätta en förteckning över referensvärden som har fastställts som kritiska i enlighet med punkterna 1 och 2. Kommissionen ska anta genomförandeakter i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 50.2 för att utan onödigt dröjsmål uppdatera förteckningen i följande situationer:

a) Kommissionen fastställer ett referensvärde som kritiskt, eller ser över det fastställandet i enlighet med punkt 1.

b) Kommissionen underrättas av Esma i enlighet med punkt 2 femte stycket.

4. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 49 för att

a) specificera hur det nominella beloppet för finansiella instrument utom derivat, det nominella beloppet för derivat och fondandelsvärdet för investeringsfonder ska bedömas, inbegripet när det gäller indirekt hänvisning till ett referensvärde inom en kombination av referensvärden, vid jämförelse med de tröskelvärden som avses i punkt 1 i denna artikel och artikel 24.1 a,

b) se över de beräkningsmetoder som används för att fastställa de tröskelvärden som avses i punkt 1 i denna artikel mot bakgrund av marknads-, prissättnings- och regleringsutvecklingen samt hur lämpligt det är att klassificera referensvärden där det totala värdet av finansiella instrument,

finansiella avtal eller investeringsfonder som hänvisar till referensvärdena ligger nära tröskelvärdet; denna översyn ska äga rum minst vartannat år från och med ... [18 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande].

c) c) specificera hur kriterierna i punkt 2 c i–iii i denna artikel ska tillämpas, med beaktande av varje uppgift som är till hjälp vid en objektiv bedömning av hur det berörda referensvärdets upphörande eller otillförlitlighet potentiellt kan påverka marknadsintegriteten, den finansiella stabiliteten, konsumenterna, realekonomin eller finansieringen av hushåll och företag i en eller flera medlemsstater.

Kommissionen ska ta hänsyn till relevant marknads- eller teknikutveckling.”

(5) Artikel 21 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. När den behöriga myndigheten har mottagit administratörens bedömning enligt punkt 1, ska myndigheten

a) informera Esma om detta,

b) inom fyra veckor efter mottagandet av den bedömningen göra en egen bedömning av hur referensvärdet ska överföras till en ny administratör eller upphöra att tillhandahållas, med beaktande av förfarandet i artikel 28.1.

Administratören får inte upphöra att tillhandahålla referensvärdet under den period som avses i första stycket b utan skriftligt tillstånd från Esma.

(b) Följande nya punkt 5 ska läggas till:

”5. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 49 för att specificera de kriterier som den bedömning som avses i punkt 2 b ska baseras på.”

(6) I artikel 23 ska punkterna 3 och 4 ersättas med följande:

”3. En rapportör under tillsyn som rapporterar till ett kritiskt referensvärde som har för avsikt att upphöra att rapportera dataunderlag ska utan dröjsmål skriftligen anmäla detta till administratören. Administratören ska sedan utan dröjsmål informera Esma om detta.

Esma ska utan dröjsmål informera rapportören under tillsyns behöriga myndighet. Administratören ska så snart som möjligt, dock senast 14 dagar efter anmälan från rapportören under tillsyn, till Esma översända en bedömning av hur det kritiska referensvärdets förmåga att mäta den underliggande marknaden eller ekonomiska verkligheten påverkas.

4. När Esma har mottagit en sådan bedömning som avses i punkterna 2 och 3 ska den, baserat på denna bedömning, göra sin egen bedömning av referensvärdets förmåga att mäta den underliggande marknaden och ekonomiska verkligheten, med beaktande av administratörens förfarande i artikel 28.1 för referensvärden som upphör att gälla.”

(7) I artikel 26 ska följande punkt läggas till:

”6. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 49 för att specificera kriterierna som behöriga myndigheter måste uppfylla för att begära ändringar av den försäkran om efterlevnad som avses i punkt 4.

(8) Artikel 30 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Kommissionen får anta ett genomförandebeslut om att den rättsliga ramen och tillsynsverksamhet i ett tredjeland ska säkerställa att

a) administratörer som är auktoriserade eller registrerade i det tredjelandet uppfyller bindande krav som är likvärdiga med kraven enligt denna förordning; vid likvärdighetsbedömningen får kommissionen beakta om den rättsliga ramen och tillsynsverksamheten i det tredjelandet uppfyller Ioscoprinciperna om finansiella referensvärden eller Ioscoprinciperna för organisationer som rapporterar oljepriser,

b) dessa bindande krav fortlöpande är föremål för effektiv tillsyn och tillämpning i det tredjelandet.

Vid tillämpningen av det genomförandebeslut som avses i första stycket får kommissionen kräva att tredjelandet fortlöpande och effektivt uppfyller kraven i genomförandebeslutet och att Esma får möjlighet att effektivt ta sitt tillsynsansvar i enlighet med artikel 33 i förordning (EU) 1095/2010.

Genomförandebeslutet ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 50.2 i denna förordning.”

(b) Följande punkt ska införas som punkt 2a:

”2a. Kommissionen får anta delegerade akter i enlighet med artikel 49 för att specificera de villkor som avses punkt 2 första stycket a och b.”

(c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Om inget genomförandebeslut har antagits i enlighet med punkt 2 får kommissionen anta genomförandebeslut där följande föreskrivs:

a) Bindande krav i ett tredjeland med avseende på specifika administratörer eller referensvärden eller familjer av referensvärden är likvärdiga med kraven enligt denna förordning, med hänsyn i synnerhet till om den rättsliga ramen och tillsynsverksamheten i det tredjelandet uppfyller Ioscoprinciperna om finansiella referensvärden eller Ioscoprinciperna för organisationer som rapporterar oljepriser.

b) Sådana specifika administratörer eller referensvärden eller familjer av referensvärden är föremål för fortlöpande effektiv tillsyn och tillämpning i detta tredjeland.

Vid tillämpningen av det genomförandebeslut som avses i första stycket får kommissionen kräva att tredjelandet fortlöpande och effektivt uppfyller kraven i genomförandebeslutet och att Esma får möjlighet att effektivt ta sitt tillsynsansvar i enlighet med artikel 33 i förordning (EU) 1095/2010.

Genomförandebeslutet ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 50.2 i denna förordning.”

(d) Följande punkt ska införas som punkt 3a:

”3a. Kommissionen får anta delegerade akter i enlighet med artikel 49 för att specificera de villkor som avses i punkt 3 a och b.”

(e) I punkt 4 ska första stycket ersättas med följande:

”4. Esma ska ingå samarbetsavtal med behöriga myndigheter i tredjeländer vars rättsliga ram och tillsynspraxis har erkänts som likvärdig i enlighet med punkterna 2 och 3, om inte tredjelandet, i enlighet med en gällande delegerad akt som antagits av kommissionen enligt artikel 9 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 ingår i den förteckning över jurisdiktioner med strategiska brister i sina nationella system för bekämpning av penningtvätt och terrorismfinansiering som utgör ett betydande hot mot unionens finansiella system. I sådana samarbetsarrangemang ska minst följande anges:”

(f) I punkt 4 ska följande led läggas till som led d:

”d) Förfaranden för regelbundet informationsutbyte, minst en gång i kvartalet, avseende referensvärden som tillhandahålls i det tredjelandet som uppfyller något av de villkor som avses i artikel 20.1 a–c.

(g) I punkt 5 ska andra stycket ersättas med följande:

”Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [Publikationsbyrån: för in datumet 24 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande].

(9) Artikel 32 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Fram till dess att ett beslut om likvärdighet i enlighet med artikel 30.2 eller 30.3 antas, får ett referensvärde som tillhandahålls av en administratör i ett tredjeland användas av enheter under tillsyn i unionen, förutsatt att administratören erhåller förhandserkännande från Esma i enlighet med denna artikel.”

(b) I punkt 2 ska andra stycket ersättas med följande:

För att avgöra huruvida det villkor som avses i första stycket är uppfyllt och för att bedöma huruvida Ioscoprinciperna för finansiella referensvärden eller i förekommande fall Iosco-principerna för organisationer som rapporterar oljepriser efterlevs, får Esma beakta en bedömning från en oberoende extern revisor eller ett intyg från administratörens behöriga myndighet i det tredjeland där administratören är belägen.

(c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. En administratör belägen i ett tredjeland som avser att inhämta förhandserkännande enligt punkt 1 ska ha en rättslig företrädare. Den rättsliga företrädaren ska vara en fysisk eller juridisk person som har sin hemvist i unionen och som efter att uttryckligen utsetts av administratören, ska agera på en sådan administratörs vägnar med avseende på administratörens skyldigheter enligt denna förordning. Den rättsliga företrädaren ska tillsammans med administratören utföra övervakningsfunktionen för administratörens tillhandahållande av referensvärde enligt denna förordning och ska i det hänseendet vara ansvarig inför Esma.

(d) Punkt 4 ska utgå.

(e) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. En administratör belägen i ett tredjeland som avser att inhämta förhandserkännande enligt punkt 1 ska ansöka om erkännande hos Esma. Den ansökande administratören ska tillhandahålla all information som krävs för att Esma ska kunna fastslå att administratören, vid tidpunkten för erkännandet, har vidtagit de

åtgärder som krävs för att uppfylla villkoren i punkt 2 och ska tillhandahålla förteckningen över de av administratörens aktuella eller framtida referensvärden som avses användas i unionen och ska i tillämpliga fall ange vilken behörig myndighet i det tredjelandet som ansvarar för dess tillsyn.

Esma ska inom 90 arbetsdagar efter att ha mottagit den ansökan som avses i första stycket i denna punkt kontrollera att de villkor som fastställs i punkterna 2 och 3 är uppfyllda.

Om Esma anser att de villkor som föreskrivs i punkterna 2 och 3 inte är uppfyllda ska den avslå ansökan om erkännande och ange skälen till avslaget. Vidare ska ett erkännande endast beviljas om följande ytterligare villkor är uppfyllda:

a) Om en administratör som är belägen i tredjelandet står under tillsyn, ska det finnas ett lämpligt samarbetsarrangemang mellan Esma och den behöriga myndigheten i det tredjeland där administratören är belägen, i enlighet med de tekniska standarder för tillsyn som antagits i enlighet med artikel 30.5, i syfte att säkerställa ett effektivt informationsutbyte så att tredjelandets behöriga myndighet kan utföra sina uppgifter i enlighet med denna förordning.

b) Esmas effektiva utövande av sin tillsynsfunktion i enlighet med denna förordning får inte hindras av lagar och andra författningar i det tredjeland där administratören är belägen och får i tillämpliga fall inte begränsas av de tillsyns- och undersökningsbefogenheter som innehas av tredjelandets behöriga myndighet.”

(f) Punkterna 6 och 7 ska utgå.

(g) Punkt 8 ska ersättas med följande:

”8. Esma ska tillfälligt upphäva eller i förekommande fall återkalla det erkännande som beviljats i enlighet med punkt 5 om den har välgrundade skäl, baserade på dokumenterade underlag, att anse att administratören

a) agerar på ett sätt som klart strider mot intressena hos användarna av dess referensvärden eller mot marknadernas goda funktion,

b) allvarligt har överträtt de relevanta kraven enligt denna förordning,

c) lämnat falsk information eller använt andra otillbörliga metoder för att erhålla erkännandet.”

(10) Artikel 33 ska ersättas med följande:

Artikel 33
Godkännande av referensvärden från ett tredjeland

1. En administratör som är belägen i unionen och auktoriserad eller registrerad i enlighet med artikel 34, eller någon annan enhet under tillsyn i unionen med en klar och väldefinierad roll inom en tredjelandadministratörs regelverk för kontroll eller redovisning som på ett effektivt sätt kan övervaka tillhandahållandet av ett referensvärde, får hos Esma ansöka om godkännande av ett referensvärde eller en familj av referensvärden för användning i unionen, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

a) Den godkännande administratören eller en annan enhet under tillsyn har verifierat och kan fortlöpande för Esma visa att tillhandahållandet av det

referensvärde eller den familj av referensvärden som är föremål för godkännandet uppfyller, på obligatorisk eller frivillig basis, krav som är minst lika strikta som kraven i denna förordning.

b) Den godkännande administratören eller en annan enhet under tillsyn har nödvändig expertis för att effektivt övervaka verksamheten med tillhandahållande av ett referensvärde i ett tredjeland och att hantera åtföljande risker.

c) Det finns ett objektivt skäl till att erbjuda referensvärdet eller familjen av referensvärden i ett tredjeland och för nämnda referensvärde eller familjen av referensvärden i ett tredjeland att godkännas för användning i unionen.

När det gäller led a och bedömningen av huruvida tillhandahållandet av det referensvärde eller den familj av referensvärden som ska godkännas uppfyller krav som är minst lika strikta som kraven i denna förordning, får Esma beakta huruvida den omständigheten att tillhandahållandet av referensvärdet eller familjen av referensvärden uppfyller Ioscoprinciperna för finansiella referensvärden eller, i tillämpliga fall, Ioscoprinciperna för organisationer som rapporterar oljepriser, skulle vara jämställbart med att kraven i denna förordning är uppfyllda.

2. En administratör eller en annan enhet under tillsyn som ansöker om sådant godkännande som avses i punkt 1 ska lämna alla uppgifter som krävs för att Esma ska kunna fastslå att alla villkor som anges i den punkten är uppfyllda vid tiden för ansökan.

3. Inom 90 arbetsdagar efter mottagandet av den ansökan om godkännande som avses i punkt 1 ska Esma pröva ansökan och fatta ett beslut om att antingen bevilja eller avslå denna och meddela den sökande om sitt beslut.

4. Ett godkänt referensvärde eller en godkänd familj av referensvärden ska anses vara ett referensvärde eller en familj av referensvärden som tillhandahållits av den administratör som ansökt om godkännande eller någon annan enhet under tillsyn. Den godkännande administratören eller enheten under tillsyn får inte använda sig av godkännandet i syfte att undvika kraven i denna förordning.

5. En administratör eller enhet under tillsyn som har godkänt ett referensvärde eller en familj av referensvärden som tillhandahållits i ett tredjeland ska förbli fullt ansvarig för ett sådant referensvärde eller en sådan familj av referensvärden och för efterlevnaden av kraven enligt denna förordning.

6. När Esma har välgrundade skäl att anse att villkoren i punkt 1 inte längre är uppfyllda ska den ha befogenhet att begära att den godkännande administratören eller enheten under tillsyn låter godkännandet upphöra. Artikel 28 ska tillämpas om godkännandet upphör.

7. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 49 avseende åtgärder för att fastställa de villkor mot bakgrund av vilka Esma får bedöma huruvida det finns ett objektivt skäl för att tillhandahålla ett referensvärde eller en familj av referensvärden i ett tredjeland och för att godkänna dem för användning i unionen. Kommissionen ska beakta sådana faktorer såsom särdragen hos den underliggande marknad eller ekonomiska verklighet som referensvärdet avser att mäta, behovet av att referensvärdet tillhandahålls nära en sådan marknad eller ekonomisk verklighet, behovet av att referensvärdet tillhandahålls nära rapportörerna, den faktiska tillgången till dataunderlag på grund av olika tidszoner och särskilda färdigheter som krävs för tillhandahållandet av referensvärden.”

(11) I artikel 34 ska följande punkt införas som punkt 1a:

”1a. Om en eller flera av de index som tillhandahålls av den person som avses i punkt 1 kvalificeras som kritiska referensvärden ska ansökan riktas till Esma.”

(12) Artikel 40 ska ersättas med följande:

”1. I denna förordning ska Esma vara behörig myndighet för

a) administratörer av kritiska referensvärden som avses i artikel 20 1 och 2,

b) administratörer av referensvärden som avses i artiklarna 30 och 32,

c) administratörer eller andra enheter under tillsyn som ansöker om godkännande eller som har godkänt ett referensvärde i ett tredjeland, i enlighet med artikel 33,

d) rapportörer under tillsyn av de kritiska referensvärden som avses i artikel 20.1,

e) rapportörer under tillsyn av de referensvärden som avses i artiklarna 30, 32 och 33,

2. Varje medlemsstat ska utse den behöriga myndighet som är ansvarig för att utföra uppgifterna enligt denna förordning avseende administratörer och enheter under tillsyn och underrätta kommissionen och Esma om detta.

3. En medlemsstat som utser mer än en behörig myndighet i enlighet med punkt 2 ska klart ange respektive myndighets uppdrag och utse en myndighet som ska ansvara för samordningen av samarbetet och informationsutbytet med kommissionen, Esma och andra medlemsstaters behöriga myndigheter.

4. Esma ska på sin webbplats offentliggöra en förteckning över de behöriga myndigheter som utsetts enligt punkterna 1–3.”

(13) Artikel 41 ska ändras på följande sätt:

(a) I punkt 1 ska inledningen ersättas med följande:

”1. För att uppfylla sina skyldigheter enligt denna förordning ska behöriga myndigheter, som avses i artikel 40.2, i enlighet med nationell rätt ha minst följande tillsyns- och utredningsbefogenheter:”

(b) I punkt 2 ska inledningen ersättas med följande:

”1. De behöriga myndigheter som avses i artikel 40.2 ska utöva sina funktioner och befogenheter, som avses i punkt 1, samt befogenheter att påföra de sanktioner som avses i artikel 42 i enlighet med sina nationella rättsliga ramar och på något av följande sätt:”

(14) I artikel 43.1 ska inledningen ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna som de utsett i enlighet med artikel 40.2, vid fastställandet av typ och nivå på de administrativa sanktionerna och andra administrativa påföljder, beaktar alla relevanta omständigheter, inbegripet, i förekommande fall:”

(15) Artikel 44 ska ersättas med följande:

”Artikel 44

Skyldighet att samarbeta

1. Medlemsstater som i enlighet med artikel 42 har valt att fastställa straffrättsliga påföljder för de överträdelser av de bestämmelser som avses i den artikeln, ska säkerställa att lämpliga åtgärder har vidtagits för att ge de behöriga myndigheterna som utsetts i enlighet med artikel 40.2 alla befogenheter som är nödvändiga för att hålla kontakter med rättsliga myndigheter inom deras jurisdiktion för att få särskild information om brottsutredningar eller straffrättsliga förfaranden som har inletts på grund av eventuella överträdelser av denna förordning. Dessa behöriga myndigheter ska lämna denna information till andra behöriga myndigheter och Esma.

2. De behöriga myndigheterna ska bistå andra behöriga myndigheter och Esma. De ska särskilt utbyta information och samarbeta vid all utrednings- eller tillsynsverksamhet. De behöriga myndigheterna får även samarbeta med andra behöriga myndighete för att underlätta indrivning av sanktionsavgifter.”

(16) I artikel 45.5 ska första stycket ersättas med följande:

”5. Medlemsstaterna ska årligen tillhandahålla Esma uppgifter i aggregerad form om administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder enligt artikel 42. Den skyldigheten ska inte gälla för åtgärder av utredningskaraktär. Esma ska offentliggöra dessa uppgifter i en årsrapport, tillsammans med uppgifter i aggregerad form om alla administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder som den själv har pålagt och vidtagit i enlighet med artikel 48f”.

(17) Artikel 46 ska utgå.

(18) I artikel 47 ska punkterna 1 och 2 ska ersättas med följande:

”1. De behöriga myndigheter som avses i artikel 40.2 ska samarbeta med Esma vid tillämpningen av denna förordning, i enlighet med förordning (EU) nr 1095/2010.

2. De behöriga myndigheter som avses i artikel 40.2 ska omgående förse Esma med all information den behöver för att utföra sina uppgifter i enlighet med artikel 35 i förordning (EU) nr 1095/2010.[Kontrolleras mot ändringar i Esmaförordningen].

(19) I avdelning VI ska följande kapitel införas som kapitel 4:

KAPITEL 4

Esmas befogenheter och behörighet

Avsnitt 1

Behörighet och förfaranden

Artikel 48a

Esmas utövande av befogenheter

De befogenheter som enligt artiklarna 48b–48d tilldelas Esma eller dess tjänstemän eller någon annan person som bemyndigats av Esma får inte användas för att kräva att konfidentiella uppgifter eller handlingar lämnas ut.

Artikel 48b

Begäran om uppgifter

1. Esma får genom en enkel begäran eller genom ett beslut kräva att följande personer lämnar alla uppgifter som krävs för att Esma ska kunna fullgöra sina skyldigheter enligt denna förordning:

a) Personer som deltar i tillhandahållandet av eller rapporteringen av dataunderlag för referensvärden som avses i artikel 40.

b) Enheter och anknutna tredje parter som använder sådana referensvärden som avses i led a.

c) Tredje parter till vilka de personer som avses i led a har utkontrakterat funktioner eller verksamhet.

d) Personer som på annat sätt har en nära och väsentlig anknytning till de personer som avses i led a.

2. En sådan enkel begäran om uppgifter som avses i punkt 1 ska

a) hänvisa till denna artikel som rättslig grund för begäran,

b) ange syftet med begäran,

c) specificera vilka uppgifter som begärs,

d) ange en tidsfrist inom vilken uppgifterna ska lämnas,

e) innehålla en förklaring där det framgår att den person från vilken uppgifter begärs inte är skyldig att tillhandahålla dem, men att uppgifter som lämnas vid ett frivilligt svar på begäran inte får vara oriktiga eller vilseledande,

f) ange beloppet för de böter som kan utfärdas i enlighet med artikel [48f] om de uppgifter som lämnas är oriktiga eller vilseledande.

3. När Esma genom ett beslut begär uppgifter enligt punkt 1 ska Esma

a) hänvisa till denna artikel som rättslig grund för begäran,

b) ange syftet med begäran,

c) specificera vilka uppgifter som begärs,

d) fastställa en tidsfrist inom vilken uppgifterna ska lämnas,

e) e) ange de viten som föreskrivs i artikel 48 g om de begärda uppgifterna är ofullständiga,

f) f) ange de böter som föreskrivs i artikel 48f om svaren på frågorna är oriktiga eller vilseledande,

g) informera om rätten att överklaga beslutet inför Esmas överklagandenämnd och att få beslutet prövat av Europeiska unionens domstol (nedan kallad *domstolen*) i enlighet med artiklarna [ex60 Överklaganden] och ex61 [ex61 Talan inför Europeiska unionens domstol …] i förordning (EU) nr 1095/2010.

4. De personer som avses i punkt 1 eller deras företrädare och, för juridiska personer eller föreningar som inte är juridiska personer, de personer som är bemyndigade att företräda dem enligt lag eller stadgar, ska lämna de begärda uppgifterna. I behörig ordning befullmäktigade advokater får lämna de begärda uppgifterna på sina huvudmäns vägnar. Huvudmännen förblir ansvariga fullt ut om de lämnade uppgifterna är ofullständiga, oriktiga eller vilseledande.

5. Esma ska utan dröjsmål översända en kopia av den enkla begäran eller av sitt beslut till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den administratör eller rapportör under tillsyn som avses i punkt 1 och som berörs av begäran om uppgifter har hemvist eller är etablerad.

Artikel 48c

Allmänna utredningar

1. För att fullgöra sina uppgifter enligt denna förordning får Esma genomföra alla nödvändiga utredningar av personer som avses i artikel 48b.1. I detta syfte ska tjänstemän och andra personer som bemyndigats av Esma ha befogenhet att

a) granska alla handlingar, uppgifter, rutiner och allt annat material av relevans för utförandet av dess uppgifter oberoende av i vilken form de föreligger,

b) ta eller erhålla bestyrkta kopior av eller utdrag ur sådana handlingar, uppgifter, rutiner och sådant annat material,

c) kalla till sig någon av dessa personer eller deras företrädare eller personal och be dem om muntliga eller skriftliga förklaringar angående sakförhållanden eller dokument som rör föremålet för och syftet med kontrollen samt nedteckna svaren,

d) höra varje annan fysisk eller juridisk person som går med på att höras i syfte att samla in information om föremålet för utredningen,

e) begära in uppgifter om tele- och datatrafik.

2. De tjänstemän och andra personer som av Esma har bemyndigats att genomföra sådana utredningar som avses i punkt 1 ska utöva sina befogenheter mot uppvisande av ett skriftligt tillstånd där utredningens föremål och syfte anges. I

tillståndet ska även anges de viten som föreskrivs i artikel [48g], om handlingar, uppgifter, rutiner och annat material inte tillhandahålls eller tillhandahålls i ofullständig form eller svaren på de frågor som ställs till de personer som avses i artikel 48b.1 är ofullständiga, samt de böter som föreskrivs i artikel [48f], om svaren på de frågor som ställs till dessa personer är oriktiga eller vilseledande.

3. De personer som avses i artikel 48b.1 ska underkasta sig utredningar som inletts genom beslut av Esma. Beslutet ska ange föremålet för och syftet med utredningen, de viten som föreskrivs i artikel [48g], de rättsmedel som finns tillgängliga enligt förordning (EU) nr 1095/2010 samt rätten att få beslutet prövat av domstolen.

4. Esma ska i god tid före en sådan utredning som avses i punkt 1 underrätta den behöriga myndigheten i den medlemsstat där utredningen ska genomföras om utredningen och namnge de bemyndigade personerna. Tjänstemän vid den berörda behöriga myndigheten ska, på Esmas begäran, bistå de bemyndigade personerna vid utredningen. Tjänstemän vid den berörda behöriga myndigheten får på begäran närvara vid utredningarna.

5. Om den begäran om uppgifter om tele- eller datatrafik som avses i punkt 1 e kräver tillstånd av en nationell rättslig myndighet enligt tillämplig nationell lagstiftning ska ansökan om sådant tillstånd göras. En sådan ansökan om tillstånd får också göras som försiktighetsåtgärd.

6. Om en nationell rättslig myndighet mottar en ansökan om tillstånd att begära uppgifter om tele- eller datatrafik i enlighet med punkt 5 e ska myndigheten kontrollera följande:

a) Att beslutet som avses i punkt 3 är autentiskt.

b) Att alla åtgärder som ska vidtas är proportionerliga och inte godtyckliga eller för långtgående.

Vid tillämpningen av led b får den nationella rättsliga myndigheten be Esma om närmare förklaringar, framför allt om de grunder på vilka Esma misstänker att denna förordning har överträtts samt hur allvarlig den misstänkta överträdelsen är och på vilket sätt den person som är föremål för tvångsåtgärderna är inblandad. Den nationella rättsliga myndigheten får dock inte ompröva behovet av utredningen eller begära att få tillgång till uppgifterna i Esmas ärendehandlingar. Enbart domstolen får pröva lagenligheten av Esmas beslut, i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 61 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 48d

Kontroller på plats

1. För att fullgöra sina uppgifter enligt denna förordning får Esma genomföra alla nödvändiga kontroller på plats i företagslokaler som tillhör de personer som avses i artikel 48b.1.

2. Esmas tjänstemän och andra personer som av Esma har bemyndigats att genomföra en kontroll på plats ska ha tillträde till alla företagslokaler som tillhör de personer som är föremål för ett utredningsbeslut som antagits av Esma och ska ha alla de befogenheter som föreskrivs i artikel 48b.1. De ska ha befogenhet att försegla

företagslokaler, räkenskaper eller affärshandlingar så länge och i den omfattning det är nödvändigt för kontrollen.

3. Esma ska i tillräckligt god tid anmäla kontrollen till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där kontrollen ska genomföras. Om det krävs för kontrollernas korrekta genomförande och effektivitet får Esma, efter att ha informerat den relevanta behöriga myndigheten, genomföra kontrollen på plats utan förhandsanmälan. En kontroll i enlighet med denna artikel ska genomföras under förutsättning att den relevanta myndigheten har bekräftat att den inte invänder mot detta.

4. De tjänstemän och andra personer som Esma har bemyndigat att genomföra en kontroll på plats ska utöva sina befogenheter mot uppvisande av ett skriftligt tillstånd, som anger kontrollens föremål och syfte liksom de viten som föreskrivs i artikel 48 g om de berörda personerna inte underkastar sig kontrollen.

5. De personer som avses i artikel 48b.1 ska underkasta sig kontroller på plats som Esma beslutat om. Det beslutet ska ange föremålet för och syftet med kontrollen, den dag då den ska inledas och ange de viten som föreskrivs i artikel [48g], de rättsmedel som finns tillgängliga enligt förordning (EU) nr 1095/2010 samt rätten att få beslutet prövat av domstolen.

6. På Esmas begäran ska tjänstemän som är anställda vid den behöriga myndigheten i den medlemsstat där kontrollen ska genomföras samt de personer som har bemyndigats eller utsetts av denna myndighet aktivt bistå de tjänstemän och andra personer som har bemyndigats av Esma. Tjänstemän vid den behöriga myndigheten får också på begäran närvara vid kontrollerna på plats.

7. Esma får också begära att behöriga myndigheter på dess vägnar utför särskilda utredningsuppgifter och kontroller på plats som föreskrivs i denna artikel och artikel 48c.1. För detta syfte ska behöriga myndigheter ha samma befogenheter som Esma och som föreskrivs i denna artikel och artikel 48c.1.

8. Om de tjänstemän och andra medföljande personer som Esma bemyndigat finner att en person motsätter sig en kontroll som har beslutats enligt denna artikel, ska den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten lämna dem nödvändigt bistånd och, vid behov, begära bistånd av polis eller annan motsvarande verkställande myndighet för att de ska kunna genomföra sin kontroll på plats.

9. Om den kontroll på plats som föreskrivs i punkt 1 eller det bistånd som föreskrivs i punkt 7 enligt tillämplig nationell lagstiftning kräver tillstånd av en nationell rättslig myndighet ska ansökan om sådant tillstånd göras. En sådan ansökan om tillstånd får också göras som försiktighetsåtgärd.

10. Om en nationell rättslig myndighet mottar en ansökan om tillstånd att utföra en sådan kontroll på plats som avses i punkt 1 eller det bistånd som avses i punkt 7 ska myndigheten kontrollera följande:

a) Att det beslut av Esma som avses i punkt 4 är autentiskt.

b) Att alla åtgärder som ska vidtas är proportionerliga och inte godtyckliga eller för långtgående.

Vid tillämpningen av led b får den nationella rättsliga myndigheten be Esma om närmare förklaringar, framför allt om de grunder på vilka Esma misstänker att denna förordning har överträtts samt hur allvarlig den misstänkta överträdelsen är och på vilket sätt den person som är föremål för tvångsåtgärderna är inblandad. Den

nationella rättsliga myndigheten får dock inte ompröva behovet av utredningen eller begära att få tillgång till uppgifterna i Esmas ärendehandlingar. Enbart domstolen får pröva lagenligheten av Esmas beslut, i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel [61] i förordning (EU) nr 1095/2010.

AVSNITT 2

ADMINISTRATIVA SANKTIONER OCH ANDRA ÅTGÄRDER

Artikel 48e

Esmas tillsynsåtgärder

1. Om Esma i enlighet med artikel 48i.5 finner att en person har begått någon av de överträdelser som förtecknas i artikel 48f.2, ska den vidta en eller flera av följande åtgärder:

a) Anta ett beslut som förpliktigar personen att upphöra med överträdelsen.

b) Anta ett beslut om att förelägga böter enligt artikel 48f.

c) Utfärda offentliga underrättelser.

2. Vid vidtagande av åtgärder enligt punkt 1 ska Esma beakta överträdelsens natur och allvar med hänsyn till följande kriterier:

a) Överträdelsens varaktighet och frekvens.

b) Huruvida överträdelsen har lett till, underlättat eller på annat sätt avser ekonomisk brottslighet.

c) Huruvida överträdelsen har begåtts uppsåtligen eller av oaktsamhet.

d) Graden av ansvar hos den person som är ansvarig för överträdelsen.

e) Den finansiella styrkan hos den person som är ansvarig för överträdelsen, på basis av den ansvariga juridiska personens totala omsättning eller den ansvariga fysiska personens årsinkomst och nettotillgångar.

f) Överträdelsens inverkan på icke-professionella investerares intressen.

g) Storleken på de vinster som har gjorts eller de förluster som undvikits av den person som är ansvarig för överträdelsen eller förluster för tredje part till följd av överträdelsen, i den mån dessa kan fastställas.

h) I vilken mån den person som är ansvarig för överträdelsen samarbetar med Esma, utan att det påverkar behovet av att säkerställa återförande av de vinster som personen har erhållit eller de förluster som denne undvikit.

i) Tidigare överträdelser som den för överträdelsen ansvariga personen gjort sig skyldig till.

j) Åtgärder som den person som är ansvarig för överträdelsen har vidtagit efter överträdelsen för att förhindra att den upprepas.

3. Esma ska utan onödigt dröjsmål underrätta den person som är ansvarig för överträdelsen om varje åtgärd som vidtagits enligt punkt 1 och meddela detta till

medlemsstaternas behöriga myndigheter och kommissionen. Esma ska offentliggöra varje sådan åtgärd på sin webbplats inom tio arbetsdagar från dagen för antagandet.

Det offentliggörande som avses i första stycket ska omfatta följande:

a) Ett uttalande som bekräftar att den person som är ansvarig för överträdelsen har rätt att överklaga beslutet.

b) I tillämpliga fall, ett uttalande som bekräftar att ett överklagande har gjorts och som klargör att ett sådant överklagande inte har suspensiv verkan.

c) Ett uttalande som bekräftar att Esmas överklagandenämnd har möjlighet att tillfälligt upphäva tillämpningen av det överklagade beslutet i enlighet med artikel 60.3 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 48f

Böter

1. Om Esma i enlighet med artikel 48i.5 finner att en person uppsåtligen eller av oaktsamhet har begått en eller flera av de överträdelser som förtecknas i punkt 2 ska den fatta ett beslut om att förelägga böter i enlighet med punkt 3 i den här artikeln.

En överträdelse ska anses ha begåtts uppsåtligen om Esma upptäcker objektiva omständigheter som visar att en person har handlat med avsikt att begå överträdelsen.

2. Den förteckning över överträdelser som avses i punkt 1 är följande: Överträdelser av artiklarna 4–16, 21, 23–29 och 34 i förordning (EU) 2016/1011.

3. Böterna enligt punkt 1 får som högst fastställas till följande:

i) Om det rör sig om en juridisk person, 1 000 000 EUR eller, i medlemsstater vars valuta inte är euro, motsvarande värde i nationell valuta den 30 juni 2016, eller 10 % av den juridiska personens totala årsomsättning enligt den senaste tillgängliga redovisning som har godkänts av ledningsorganet, beroende på vilket belopp som är högst.

ii) Om det rör sig om en fysisk person, 500 000 EUR eller, i medlemsstater som inte har euron som valuta, motsvarande värde i nationell valuta den 30 juni 2016.

Utan hinder av första stycket får bötesbeloppet för överträdelser av artikel 11.1 d eller 11.4 i förordning (EU) 2016/1011 fastställas till högst 250 000 EUR eller, i medlemsstater som inte har euron som officiell valuta, motsvarande belopp i den nationella valutan den 30 juni 2016, eller 2 % av den juridiska personens totala årliga omsättning enligt det senaste bokslut som har godkänts av ledningsorganet, beroende på vilket belopp som är högst och 100 000 EUR eller, i medlemsstater som inte har euron som officiell valuta, motsvarande belopp i den nationella valutan den 30 juni 2016, för fysiska personer.

Vid tillämpning av led i, om den juridiska personen är ett moderbolag eller dotterbolag till ett moderbolag som är skyldigt att upprätta en koncernredovisning i enlighet med direktiv 2013/34/EU, ska den relevanta totala årsomsättningen vara den totala årsomsättningen eller motsvarande typ av inkomst enligt relevant unionslagstiftning på redovisningsområdet i den senast tillgängliga koncernredovisning som godkänts av ledningsorganet för det yttersta moderbolaget.

4. När nivån på böterna fastställs i enlighet med punkt 1 ska Esma ta hänsyn till de kriterier som anges i artikel 48e.2.

5. Utan hinder av punkt 4 ska bötesbeloppet, om en juridisk person direkt eller indirekt har dragit ekonomiska fördelar av överträdelsen, minst motsvara dessa fördelar.

6. Om en persons handling eller underlåtenhet utgör mer än en av de överträdelser som förtecknas i artikel 48f.2 ska endast det högre bötesbelopp som har beräknats i enlighet med punkt 3 och som är hänförlig till en av överträdelserna tillämpas.

Artikel 48g

Viten

1. Esma ska fatta beslut om att vite ska föreläggas för att tvinga

a) en person att upphöra med en överträdelse, i enlighet med ett beslut som fattats enligt artikel [48e.1 a],

b) en person som avses i artikel 48b.1

i) att lämna fullständiga uppgifter som har begärts genom ett beslut enligt artikel [48b],

ii) att underkasta sig en utredning och särskilt tillhandahålla fullständiga handlingar, uppgifter, rutiner eller annat begärt material samt komplettera och korrigera annan information som tillhandahållits i samband med en utredning som inletts genom ett beslut enligt artikel [48c],

iii) att underkasta sig en kontroll på plats som har beslutats enligt artikel [48d].

2. Ett vite ska vara effektivt och proportionerligt. Vite ska betalas per förseningsdag.

3. Utan hinder av punkt 2 ska vitesbeloppet uppgå till 3 % av den genomsnittliga dagliga omsättningen under det föregående verksamhetsåret eller, när det gäller fysiska personer, 2 % av den genomsnittliga dagsinkomsten under det föregående kalenderåret. Vitesbeloppet ska beräknas från det datum som anges i beslutet om föreläggande av vitet.

4. Vite ska föreläggas för maximalt sex månader från och med det att Esma meddelar sitt beslut. Efter utgången av denna period ska Esma se över åtgärden.

Artikel 48h

Offentliggörande, art, verkställighet och fördelning av böter och viten

1. Esma ska offentliggöra alla böter och viten som har ålagts enligt artiklarna 48f och 48g, utom i de fall då offentliggörandet skulle skapa allvarlig oro på finansmarknaderna eller orsaka de berörda parterna oproportionerligt stor skada. Sådana offentliggöranden får inte innehålla personuppgifter i den mening som avses i förordning (EG) nr 45/2001.

2. Böter och viten som har ålagts i enlighet med artiklarna [48f] och [48g] ska vara av administrativ karaktär.

3. Om Esma beslutar att inte förelägga böter eller viten ska den informera Europaparlamentet, rådet, kommissionen och den berörda medlemsstatens behöriga myndigheter om detta och motivera sitt beslut.

4. Böter och viten som har ålagts i enlighet med artiklarna [48f] och [48g] ska vara verkställbara.

Verkställigheten ska följa de civilprocessrättsliga regler som gäller i den medlemsstat eller det tredjeland inom vars territorium den sker.

5. De belopp som åläggs i form av böter och viten ska tillfalla Europeiska unionens allmänna budget.

AVSNITT 3

FÖRFARANDEN OCH ÖVERSYN

Artikel 48i

Förfaranderegler för tillsynsåtgärder och föreläggande av böter

1. Om Esma vid fullgörandet av sina uppgifter enligt denna förordning upptäcker att det finns allvarliga indikationer på att det kan föreligga sakförhållanden som kan utgöra en eller flera av de överträdelser som förtecknas i artikel 48f.2 ska Esma utse en oberoende utredare inom myndigheten för att utreda saken. Utredaren får inte vara inblandad eller ha varit direkt eller indirekt inblandad i tillsynen av de referensvärden som överträdelsen rör, och ska utföra sina uppgifter oberoende av Esmas tillsynsstyrelse.

2. Den utredare som avses i punkt 1 ska utreda de påstådda överträdelserna och därvid ta hänsyn till eventuella kommentarer som lämnas av de personer som är föremål för utredningarna samt lämna in en fullständig dossier med sina utredningsresultat till Esmas tillsynsstyrelse.

3. För att utföra sina uppgifter ska utredaren ha befogenhet att begära uppgifter i enlighet med artikel 48b och att genomföra utredningar och kontroller på plats i enlighet med artiklarna 48c och 48d.

4. När utredaren utför dessa uppgifter ska denne ha tillgång till alla handlingar och all information som samlats in av Esma i dess tillsynsverksamhet.

5. När utredningen är avslutad ska utredaren innan denne lämnar in dossiern med utredningsresultaten till Esmas tillsynsstyrelse ge de personer som är föremål för utredning möjlighet att höras i de frågor som utreds. Utredaren ska grunda sina utredningsresultat uteslutande på sakförhållanden som de berörda personerna har fått möjlighet att yttra sig över.

6. Rätten till försvar för de personer som är föremål för utredningarna ska iakttas fullt ut under utredningar enligt denna artikel.

7. När utredaren lämnar in dossiern med utredningsresultaten till Esmas tillsynsstyrelse ska denne underrätta de personer som är föremål för utredningarna. De personer som är föremål för utredningarna ska ha rätt att få tillgång till dossiern,

med förbehåll för andra personers berättigade intresse av att deras affärshemligheter skyddas. Rätten att få tillgång till dossiern ska inte omfatta konfidentiella uppgifter som påverkar tredje parters intressen.

8. På grundval av ärendehandlingarna med utredarens resultat och efter att ha hört de berörda personerna i enlighet med artikel [48j] om de begär det, ska Esma besluta om en eller flera av de överträdelser som anges i artikel 48f.1 har begåtts av de personer som är föremål för utredning och i sådana fall vidta en tillsynsåtgärd enligt artikel 48e och förelägga böter enligt artikel [48f].

9. Utredaren ska inte delta i Esmas tillsynsstyrelses överläggningar eller på något annat sätt ingripa i tillsynsstyrelsens beslutsprocess.

10. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 49 om närmare förfaranderegler för utövande av befogenheten att förelägga böter eller viten, inbegripet bestämmelser om rätten till försvar, tidsfrister och indrivande av böter eller viten, samt preskriptionstiden när det gäller föreläggande och verkställighet av böter och viten.

11. Esma ska överlämna ärenden till de relevanta nationella myndigheterna för lagföring om den vid fullgörandet av sina uppgifter enligt denna förordning upptäcker att det finns allvarliga indikationer på att det kan föreligga sakförhållanden som utgör brott. Esma ska inte förelägga böter eller viten i de fall där ett tidigare frikännande eller en tidigare fällande dom som bygger på identiska eller väsentligen samma sakförhållanden redan har vunnit laga kraft som ett resultat av straffrättsliga förfaranden enligt nationell lagstiftning.

Artikel 48j

Hörande av personer som är föremål för utredning

1. Innan Esma fattar beslut enligt artiklarna 48f, 48g och 48e ska de personer som är föremål för förfarandena ges möjlighet att höras om Esmas utredningsresultat. Esma ska grunda sina beslut endast på utredningsresultat som de personer som är föremål för förfarandena har getts möjlighet att yttra sig över.

2. Det första stycket ska inte tillämpas om skyndsamma åtgärder enligt artikel 48e krävs för att förhindra att det finansiella systemet lider väsentlig och omedelbar skada. Esma får i sådana fall anta ett preliminärt beslut och ska ge de berörda personerna möjlighet att höras snarast möjligt efter det att den har fattat sitt beslut.

3. Rätten till försvar för personer som är föremål för förfarandena ska iakttas fullt ut under utredningarna. De ska ha rätt att få tillgång till Esmas ärendehandlingar, med förbehåll för andra personers berättigade intresse av att deras affärshemligheter skyddas. Tillgången till ärendehandlingarna ska inte omfatta konfidentiella uppgifter eller Esmas interna förberedande handlingar.

Artikel 48k

Domstolens prövning

Domstolen ska ha obegränsad behörighet att pröva beslut genom vilka Esma har ålagt böter eller viten. Den får upphäva, sänka eller höja ålagda böter eller viten.

AVSNITT 4

AVGIFTER OCH DELEGERING

Artikel 48l

Tillsynsavgifter

1. Esma ska ta ut avgifter av administratörerna i enlighet med denna förordning och med de delegerade akter som antas enligt punkt 3. Dessa avgifter ska helt täcka Esmas nödvändiga kostnader för tillsyn av administratörer och för att ersätta varje kostnad som de behöriga myndigheterna kan ådra sig när de utför uppgifter enligt denna förordning, särskilt som ett resultat av en delegering av uppgifter i enlighet med artikel 48m.

2. Beloppet av en enskild avgift som tas ut av en viss administratör ska täcka alla administrativa kostnader som Esma ådrar sig för sin verksamhet i samband med tillsyn. Avgiften ska stå i proportion till administratörens omsättning.

3. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 49 för att närmare ange typ av avgifter, i vilka fall avgifter ska betalas, hur stora avgiftsbeloppen ska vara och hur de ska betalas.

Artikel 48m

Esmas delegering av uppgifter till behöriga myndigheter

1. Om det är nödvändigt för att en tillsynsuppgift ska kunna utföras korrekt får Esma delegera specifika tillsynsuppgifter till den behöriga myndigheten i en medlemsstat i enlighet med de riktlinjer som Esma har utfärdat enligt artikel 16 i förordning (EU) nr 1095/2010. Sådana specifika tillsynsuppgifter kan särskilt innefatta befogenhet att begära uppgifter i enlighet med artikel 48b och att genomföra utredningar och kontroller på plats i enlighet med artiklarna 48c och 48d.

Med avvikelse från första stycket får auktorisation av kritiska referensvärden inte delegeras.

2. Esma ska, innan en uppgift delegeras i enlighet med punkt 1, samråda med den berörda behöriga myndigheten om

a) den delegerade uppgiftens omfattning,

b) tidsfristen för utförandet av uppgiften, och

c) överföringen av nödvändig information från och till Esma.

3. Esma ska ersätta en behörig myndighet för kostnader som uppkommit till följd av utförandet av delegerade uppgifter i enlighet med en sådan förordning om avgifter som kommissionen antar i enlighet med 48l.3.

4. Esma ska med lämpliga intervall se över den delegering som gjorts i enlighet med punkt 1. En delegering får när som helst återkallas.

5. En delegering av uppgifter ska inte påverka Esmas ansvar och inte begränsa Esmas förmåga att genomföra och övervaka den delegerade verksamheten.”

Artikel 48o

Övergångsbestämmelser avseende Esma

1. Alla befogenheter och uppgifter som rör tillsyn och kontroll av regelefterlevnad i fråga om administratörer, som avses i artikel 40.1, och som tilldelats behöriga myndigheter ska upphöra att gälla den [Publikationsbyrån: för in datumet 36 månader efter ikraftträdandet]. Esma ska överta befogenheterna och uppgifterna från och med den dagen.

2. Alla original eller bestyrkta kopior av ärendehandlingar och arbetsdokument som rör tillsyn och kontroll av regelefterlevnad i fråga om sådana administratörer som avses i artikel 40.1, inbegripet eventuella pågående granskningar och verkställighetsåtgärder, ska övertas av Esma den dag som anges i punkt 1.

Ansökningar om auktorisation av administratörer av kritiska referensvärden, ansökningar om erkännande i enlighet med artikel 32 och ansökningar om godkännande i enlighet med artikel 33, som inkommit före [Publikationsbyrån: för in datumet 34 månader efter ikraftträdandet] ska dock inte överföras till Esma, och beslutet att bevilja eller avslå auktorisation, erkännande eller godkännande ska fattas av relevant behörig myndighet.

3. De behöriga myndigheterna ska säkerställa att alla befintliga handlingar och arbetsdokument eller bestyrkta kopior av dessa överförs till Esma så snart som möjligt och i alla händelser senast den [Publikationsbyrån: för in datumet 36 månader efter ikraftträdandet]. Dessa behöriga myndigheter ska även bistå Esma med all nödvändig hjälp och rådgivning, så att tillsyn och kontroll av regelefterlevnad i fråga om sådana administratörer som avses i artikel 40.1 effektivt kan överföras till och övertas av Esma.

4. Esma ska i rättsligt hänseende träda i stället för de behöriga myndigheter som avses i punkt 1 i sådana administrativa eller rättsliga förfaranden som följer av tillsyn och efterlevnadskontroll som dessa behöriga myndigheter utövat i ärenden som omfattas av denna förordning.

5. Alla auktorisationer av administratörer av kritiska referensvärden, erkännanden i enlighet med artikel 32 och godkännanden i enlighet med artikel 33 som beviljats av en behörig myndighet som avses i punkt 1 ska vara giltiga efter överföringen av befogenheter till Esma.”

(20) Artikel 53 ska ersättas med följande:

”Artikel 53

Esmas översyner

Esma ska ha befogenhet att begära dokumenterade underlag från en behörig myndighet för beslut som antagits i enlighet med första stycket i artikel 51.2, artikel 25.3 samt för åtgärder som vidtagits för verkställandet av artikel 24.1.”

Artikel 9

Ändringar av förordning (EU) 2017/1129 om prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad

Förordning (EU) 2017/1129 ska ändras på följande sätt:

(1) Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

(a) Led iii i definitionen av *hemmedlemsstat* i m ska utgå.

(b) Följande definitioner ska införas:

”za) *fastighetsföretag*: företag vars huvudsakliga verksamhet avser sådan ekonomisk verksamhet som anges i avsnitt L i bilaga I till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1893/2006*.

zb) *mineralföretag*: företag vars huvudsakliga verksamhet avser sådan ekonomisk verksamhet som anges i avsnitt B huvudgrupperna 05–08 i bilaga I till förordning (EG) nr 1893/2006.

zc) *forskningsföretag*: företag vars huvudsakliga verksamhet avser sådan ekonomisk verksamhet som anges i avsnitt M huvudgrupp 72 grupp 72.1 i bilaga I till förordning (EG) nr 1893/2006.

zd) *rederier*: företag vars huvudsakliga verksamhet avser sådan ekonomisk verksamhet som anges i avsnitt H huvudgrupp 50 i bilaga I till förordning (EG) nr 1893/2006.

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1893/2006 av den 20 december 2006 om fastställande av den statistiska näringsgrensindelningen Nace rev. 2 och om ändring av rådets förordning (EEG) nr 3037/90 och vissa EG-förordningar om särskilda statistikområden, EGT L 393, 30.12.2006, p.1.”

(2) I artikel 4 ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. Ett sådant frivilligt upprättat prospekt som godkänts av den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten i enlighet med artikel 2 m eller av Esma i enlighet med artikel 31a ska medföra alla obligatoriska rättigheter och skyldigheter gällande enligt denna förordning och ska omfattas av alla bestämmelser i förordningen, under överinseende av den behöriga myndigheten.”

(3) I artikel 20 ska punkt 8 ersättas med följande:

”8. På begäran av emittenten, erbjudaren eller den person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad får den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten besluta att godkännandet av prospektet ska överlämnas till den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat, förutsatt att den behöriga myndigheten godkänner detta, såvida inte Esma övertar rollen som behörig myndighet i hemmedlemsstaten i enlighet med artikel 31a, och förutsatt att Esma underrättats på förhand. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska i elektroniskt format överlämna den ingivna dokumentationen tillsammans med sitt beslut om beviljande av överlämnandet till den behöriga myndigheten i den andra medlemsstaten samma dag som beslutet fattas. Ett överlämnande ska meddelas emittenten, erbjudaren eller den person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad inom tre arbetsdagar från den dag då den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten fattade sitt beslut om överlämnande. Den tidsgräns som anges i punkt 2 första stycket och punkt 3 ska tillämpas från och med den dag då den

behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten fattade sitt beslut. Artikel 28.4 i förordning (EU) nr 1095/2010 ska inte tillämpas på överlämnande av godkännandet av prospektet i enlighet med denna punkt. Efter att överlämnandet av godkännandet slutförts ska den behöriga myndighet till vilken godkännandet av prospektet har överlämnats anses vara den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten för det prospektet vid tillämpningen av den här förordningen.”

(4) Artikel 22 ska ändras på följande sätt:

(a) Följande punkt ska införas som punkt 6 a:

”6a. Genom undantag från punkt 6 ska Esma i alla följande fall ha befogenhet att utöva kontroll över annonseringsverksamhetens efterlevnad av kraven i punkterna 2–4 i varje värdmedlemsstat där annonsering sker:

a) Om Esma är behörig myndighet i enlighet med artikel 31a.

b) Avseende alla prospekt som upprättats i enlighet med ett tredjelands lagar och som används i unionen i enlighet med artikel 29.

Utan att det påverkar artikel 32.1 ska Esmas granskning av annonseringen inte utgöra en förutsättning för erbjudanden av värdepapper till allmänheten eller upptagande till handel på en reglerad marknad i någon värdmedlemsstat.

Om Esma utövar någon av tillsyns- eller utredningsbefogenheterna enligt artikel 32 för att genomföra den här artikeln, ska detta utan onödigt dröjsmål meddelas den behöriga myndigheten i relevant hemmedlemsstat.

Esma ska på begäran av en behörig myndighet i en medlemsstat utöva den kontroll som avses i första stycket avseende all annonsering inom dess jurisdiktion avseende alla eller vissa kategorier av prospekt som godkänns av Esma i enlighet med artikel 31a. Esma ska offentliggöra och regelbundet uppdatera en förteckning över medlemsstater för vilka den utövar sådan kontroll och de prospektkategorier som avses. ”

(b) Punkt 7 ska ersättas med följande:

”7. 7. Värdmedlemsstaternas behöriga myndigheter och Esma får endast ta ut avgifter i samband med utförandet av deras tillsynsuppgifter enligt denna artikel. Avgiftsnivån ska offentliggöras på de behöriga myndigheternas och Esmas webbplatser. Avgifterna ska vara icke-diskriminerande, rimliga och stå i proportion till tillsynsuppgiften. Värdmedlemsstaternas behöriga myndigheter och Esma får inte införa några krav eller administrativa förfaranden utöver dem som krävs för utövandet av deras tillsynsuppgifter enligt denna artikel.

(c) Punkt 8 ska ersättas med följande:

”8. Genom undantag från punkterna 6 och 6a får två behöriga myndigheter, inbegripet Esma i tillämpliga fall, ingå en överenskommelse om tillsynen av annonsering i gränsöverskridande situationer eller i situationer där punkt 6a tillämpas varigenom hemmedlemsstatens behöriga myndighet eller, om punkt 6a tillämpas, värdmedlemsstatens behöriga myndighet behåller kontrollen över efterlevnaden i detta avseende. Alla sådana överenskommelser ska meddelas Esma, såvida inte Esma är part i överenskommelsen i egenskap av hemmedlemsstatens behöriga myndighet i enlighet med artikel 31a. Esma ska offentliggöra en förteckning över sådana överenskommelser och uppdatera den regelbundet.”

(5) Artikel 25 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Om de slutgiltiga villkoren för ett grundprospekt som redan har anmälts varken ingår i grundprospektet eller i ett tillägg ska den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten så snart det är praktiskt möjligt efter det att de givits in översända dem elektroniskt till Esma och, om grundprospektet har anmälts tidigare, till den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten eller värdmedlemsstaterna.

(b) Följande punkt ska införas som punkt 6a:

”6a. Det intyg om godkännande som avses i denna artikel ska ersättas med ett arkiveringsintyg för alla prospekt som upprättats av emittenter i tredjeländer i enlighet med artikel 29.”

(6) I artikel 27 ska följande punkt införas som punkt 3a:

”3a. Genom undantag från punkterna 1, 2 och 3 ska prospekt, om Esma är behörig myndighet i enlighet med artikel 31a, avfattas antingen på ett språk som de behöriga myndigheterna i varje hemmedlemsstat godtar eller på ett språk som allmänt används i internationella finanskretsar, enligt val av emittenten, erbjudaren eller den person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad.

Den behöriga myndigheten i varje värdmedlemsstat ska kräva att den sammanfattning som avses i artikel 7 ska finnas tillgänglig på dess officiella språk eller åtminstone ett av dess officiella språk eller på ett annat språk som godtas av den behöriga myndigheten i den medlemsstaten, men får inte kräva att någon annan del av prospektet översätts.”

(7) Artikel 28 ska ersättas med följande:

”Artikel 28

Erbjudande till allmänheten eller upptagande till handel av värdepapper på en reglerad marknad med ett prospekt som upprättats i enlighet med denna förordning

Om en emittent från ett tredjeland har för avsikt att erbjuda värdepapper till allmänheten i unionen eller ansöka om upptagande till handel av värdepapper på en reglerad marknad som är etablerad i unionen med ett prospekt som har upprättats i enlighet med denna förordning ska denne i enlighet med artikel 20 inhämta godkännande av sitt prospekt från Esma i enlighet med artikel 20.

När ett prospekt har godkänts i enlighet med första stycket ska detta medföra alla rättigheter och skyldigheter som gäller för ett prospekt enligt denna förordning, och prospektet och emittenter från tredjeländer ska omfattas av alla bestämmelser i denna förordning under tillsyn av Esma.”

(8) Artikel 29 ska ersättas med följande:

”Artikel 29

Erbjudande av värdepapper till allmänheten eller upptagande till handel på en reglerad marknad med ett prospekt som upprättas i enlighet med lagstiftningen i ett tredjeland

1. En emittent i tredjeland får erbjuda värdepapper till allmänheten eller upptagande till handel på en reglerad marknad som upprättats i enlighet med, och

omfattas av, den nationella lagstiftning som emittenten från tredjelandet lyder under, förutsatt att

a) kommissinen har antagit ett genomförandebeslut i enlighet med punkt 3,

b) emittenten i tredjeland har ingett prospektet till Esma,

c) emittenten i tredjeland har lämnat en skriftlig bekräftelse om att prospektet har godkänts av en tillsynsmyndighet i tredjeland och har lämnat kontaktuppgifter för den myndigheten,

d) prospektet uppfyller språkkraven i artikel 27,

e) all annonsering som emittenten i tredjelandet genomför i unionen i fråga om erbjudande eller upptagande för handel uppfyller kraven i artikel 22.2–22.5,

f) Esma har ingått samarbetsavtal med de relevanta tillsynsmyndigheterna för emittenten i tredjelandet i enlighet med artikel 30.

Hänvisningar till ”hemmedlemsstatens behöriga myndighet” ska i denna förordning förstås som hänvisningar till Esma med avseende på alla bestämmelser om prospekt som anges i denna punkt.

2. De krav som anges i artiklarna 24 och 25 ska gälla det prospekt som upprättats i enlighet lagarna i det tredjeland där kraven i punkt 1 uppfylls.

3. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 44 för att komplettera denna förordning genom att fastställa allmänna kriterier för likvärdighet på grundval av de krav som fastställs i artiklarna 6, 7, 11, 12 och 13 och i kapitel IV i denna förordning.

Kommissionen får på grundval av de kriterier som fastställs i dessa delegerade akter anta genomförandebeslut som fastslår att de rättsliga och tillsynsmässiga arrangemangen i ett tredjeland säkerställer att prospekt som upprättats i enlighet med tredjelandets nationella lagstiftning uppfyller rättsligt bindande krav med likvärdig rättslig effekt som de krav som fastställs i denna förordning. Sådana genomförandebeslut ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 45.2.

Vid tillämpningen av genomförandebeslutet får kommissionen kräva att tredjelandet fortlöpande och effektivt uppfyller kraven i genomförandebeslutet och att Esma får möjlighet att effektivt ta sitt tillsynsansvar i enlighet med artikel 33.2a i förordning (EU) 1095/2010.”

(9) Artikel 30 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Vid tillämpningen av artikel 29 och, när så anses nödvändigt, vid tillämpningen av artikel 28, ska Esma ingå samarbetsavtal med tillsynsmyndigheter i tredjeländer rörande informationsutbyte med tillsynsmyndigheter i tredjeländer och verkställande av de skyldigheter som uppstår enligt denna förordning. Dessa samarbetsavtal ska säkerställa åtminstone ett effektivt informationsutbyte som gör att Esma kan utföra sina skyldigheter enligt denna förordning.

Genom undantag från första stycket, om ett tredjeland finns med i förteckningen över jurisdiktioner som har befunnits ha strategiska brister i sina nationella system för

bekämpning av penningtvätt och terrorismfinansiering som utgör ett betydande hot mot unionens finansiella system, i enlighet med en gällande delegerad akt som antagits av kommissionen enligt artikel 9 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849*, får Esma inte ingå samarbetsavtal med tillsynsmyndigheter från det tredjelandet.

Esma ska informera alla behöriga myndigheter som utsetts i enlighet med artikel 31.1 om eventuella samarbetsavtal som ingåtts i enlighet med första stycket.

*Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73).”

(b) Punkt 2 ska utgå.

(c) Punkt 3 ska betecknas punkt 2 och ersätts av följande:

”2. Esma ska ingå samarbetsavtal om utbyte av information med tillsynsmyndigheterna i tredjeländer enbart om den utlämnade informationen omfattas av garantier om tystnadsplikt som minst motsvarar dem som anges i artikel 35.”

(d) Punkt 4 ska utgå.

(10) I kapitel VII ska följande artiklar ska införas som artiklarna 31a och 31b:

”Artikel 31a

Esmas tillsyn över vissa typer av prospekt

Esma ska vara behörig tillsynsmyndighet för följande typer av prospekt, inbegripet eventuella tillägg, med avseende på granskning och godkännande av sådana prospekt enligt artikel 20 och anmälan av sådana prospekt till behöriga myndigheter i värdmedlemsstater enligt artikel 25:

a) Prospekt som upprättats av en juridisk person som är etablerad i unionen som avser upptagande till handel på en reglerad marknad av icke-aktierelaterade värdepapper som avses handlas på en reglerad marknad, eller ett särskilt segment därav, som endast kvalificerade investerare kan ha tillgång till för handel med sådana värdepapper.

b) Prospekt som upprättats av en juridisk person som är etablerad i unionen som avser värdepapper med bakomliggande tillgångar.

c) Prospekt som upprättats av följande typer av företag som är etablerade i unionen:

i) Fastighetsföretag.

ii) Mineralföretag.

iii) Forskningsföretag.

iv) Rederier.

d) Prospekt som upprättats av en emittent i tredjeland i enlighet med artikel 28 i denna förordning.

Hänvisningar till ”hemmedlemsstatens behöriga myndighet” ska i denna förordning förstås som hänvisningar till Esma med avseende på alla bestämmelser om prospekt som anges i första stycket.”

(11) Följande nya artikel ska införas som artikel 31b:

”Artikel 31b

Övergångsbestämmelser avseende Esma

1. Prospekt som anges i artikel 31a som har lämnats in till en behörig myndighet för godkännande före [Publikationsbyrån: för in datumet 36 månader efter ikraftträdandet] ska även fortsatt stå under den behöriga myndighetens tillsyn, inbegripet eventuella tillägg och slutgiltiga villkor för sådana till dess giltigheten för dessa upphört.

En behörig myndighets godkännande av dessa prospekt som getts före [Publikationsbyrån: för in datumet 36 månader efter ikraftträdandet] ska fortsätta att gälla efter den överföring av befogenheter till Esma som avses i punkt 2.

Tillsynen av dessa prospekt, i tillämpliga fall inbegripet när det gäller eventuella tillägg och slutgiltiga villkor, ska fortsätta att omfattas av de regler som gällde vid tiden för inlämnande till den behöriga myndigheten.

2. Alla befogenheter och uppgifter som rör tillsyn och kontroll av regelefterlevnad för de prospekt som anges i artikel 31a och som lämnats in för godkännande från och med [Publikationsbyrån: för in datumet 36 månader efter ikraftträdandet] ska övertas av Esma.

”

(12) Artikel 32 ska ändras på följande sätt:

(a) I punkt 1 ska första meningen i första stycket ersättas med följande:

”1. För att utföra sina uppgifter enligt denna förordning ska behöriga myndigheter och Esma i enlighet med nationell rätt ha minst följande tillsyns- och utredningsbefogenheter:

(b) I punkt 1 ska led j i första stycket ersättas med följande:

j) Avbryta granskningen av ett prospekt som ingivits för godkännande eller avbryta eller begränsa ett erbjudande av värdepapper till allmänheten eller ett upptagande till handel på en reglerad marknad om den behöriga myndigheten eller Esma utnyttjar sin befogenhet att införa ett förbud eller en begränsning enligt artiklarna 40 eller 42 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014, till dess att förbudet eller begränsningen har upphört.”

(c) I punkt 1 ska andra stycket ersättas med följande:

När så krävs enligt nationell rätt får den behöriga myndigheten eller Esma begära att behörig rättslig myndighet ska besluta om att utnyttja befogenheterna enligt första stycket.”

(d) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. 2. De behöriga myndigheterna och Esma ska utöva sina funktioner och befogenheter enligt vad som avses i punkt 1 på något av följande sätt:

a) Direkt.

b) I samarbete med andra myndigheter.

c) På eget ansvar genom delegering till sådana myndigheter eller Esma.

d) Efter ansökan till behöriga rättsliga myndigheter.”

(e) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. En person som rapporterar information till den behöriga myndigheten eller Esma i enlighet med denna förordning ska inte anses överträda eventuella restriktioner för offentliggörande av information som ålagts genom avtal eller i någon lagbestämmelse eller administrativ bestämmelse, och den rapporterande personen ska inte ha någon form av ansvar med avseende på denna rapportering.

(13) Artikel 35.2 ska ersättas med följande:

”2. Tystnadsplikt ska gälla för alla personer som arbetar eller har arbetat för den behöriga myndigheten, för Esma eller för någon tredje part till vilken den behöriga myndigheten eller Esma har delegerat sina befogenheter. Information som omfattas av tystnadsplikt får inte lämnas ut till någon annan person eller myndighet utom när detta föreskrivs i unionslagstiftningen eller nationell lagstiftning.”

(14) I artikel 38.1 ska sista stycket ersättas med följande:

”Senast den 21 juli 2019 ska medlemsstaterna i detalj anmäla de regler som avses i första och andra stycket till kommissionen och Esma. De ska utan dröjsmål meddela kommissionen och Esma om eventuella senare ändringar av detta belopp.”

(15) Följande kapitel ska införas:

KAPITEL VIIIA

ESMAS BEFOGENHETER OCH BEHÖRIGHET

AVSNITT 1

BEHÖRIGHET OCH FÖRFARANDEN

Artikel 43 a

Esmas utövande av befogenheter

De befogenheter som enligt artiklarna 43b–43d tilldelas Esma eller dess tjänstemän eller någon annan person som bemyndigats av Esma får inte användas för att kräva att konfidentiella uppgifter eller handlingar lämnas ut.

Artikel 43b

Begäran om uppgifter

1. Esma får genom en enkel begäran eller genom ett beslut kräva att följande personer lämnar alla uppgifter som krävs för att Esma ska kunna fullgöra sina skyldigheter enligt denna förordning:

a) Emittenter, erbjudare eller personer som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad, och de personer som kontrollerar dem eller kontrolleras av dem.

b) Chefer för de personer som avses i led a.

c) Revisorer för och rådgivare till de personer som avses i led a.

d) Finansiella mellanhänder som fått i uppdrag av de personer som avses i led a att utföra erbjudandet av värdepapper till allmänheten eller ansöka om upptagande till handel på en reglerad marknad.

e) Garanten för de värdepapper som erbjuds till allmänheten eller som ska upptas till handel på en reglerad marknad.

2. En sådan enkel begäran om uppgifter som avses i punkt 1 ska

a) hänvisa till denna artikel som rättslig grund för begäran,

b) ange syftet med begäran,

c) specificera vilka uppgifter som begärs,

d) ange en tidsfrist inom vilken uppgifterna ska lämnas,

e) innehålla en förklaring där det framgår att den person från vilken uppgifter begärs inte är skyldig att tillhandahålla dem, men att uppgifter som lämnas vid ett frivilligt svar på begäran inte får vara oriktiga eller vilseledande,

f) ange beloppet för de böter som kan utfärdas i enlighet med artikel 43f om de uppgifter som lämnas är oriktiga eller vilseledande.

3. När Esma genom ett beslut begär uppgifter enligt punkt 1 ska Esma

a) hänvisa till denna artikel som rättslig grund för begäran,

b) ange syftet med begäran,

c) specificera vilka uppgifter som begärs,

d) fastställa en tidsfrist inom vilken uppgifterna ska lämnas,

e) ange de viten som föreskrivs i artikel 43g om de begärda uppgifterna är ofullständiga,

f) ange de böter som föreskrivs i artikel 43f om svaren på frågorna är oriktiga eller vilseledande,

g) informera om rätten att överklaga beslutet inför Esmas överklagandenämnd och att få beslutet prövat av Europeiska unionens domstol (nedan kallad *domstolen*) i enlighet med artiklarna 60 och 61 i förordning (EU) nr 1095/2010.

4. De personer som avses i punkt 1 eller deras företrädare och, för juridiska personer eller föreningar som inte är juridiska personer, de personer som är bemyndigade att företräda dem enligt lag eller stadgar, ska lämna de begärda uppgifterna. I behörig ordning befullmäktigade advokater får lämna de begärda uppgifterna på sina huvudmäns vägnar. Huvudmännen förblir ansvariga fullt ut om de lämnade uppgifterna är ofullständiga, oriktiga eller vilseledande.

5. Esma ska utan dröjsmål översända en kopia av den enkla begäran eller av sitt beslut till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där de personer som avses i punkt 1 och som berörs av begäran om uppgifter har hemvist eller är etablerade.

Artikel 43c

Allmänna utredningar

1. För att fullgöra sina uppgifter enligt denna förordning får Esma genomföra alla nödvändiga utredningar av personer som avses i artikel 43b.1. I detta syfte ska tjänstemän och andra personer som bemyndigats av Esma ha befogenhet att

a) granska alla handlingar, uppgifter, rutiner och allt annat material av relevans för utförandet av dess uppgifter oberoende av i vilken form de föreligger,

b) ta eller erhålla bestyrkta kopior av eller utdrag ur sådana handlingar, uppgifter, rutiner och sådant annat material,

c) kalla till sig personer som avses i artikel 43b.1 eller deras företrädare eller personal och be dem om muntliga eller skriftliga förklaringar angående sakförhållanden eller dokument som rör föremålet för och syftet med kontrollen samt nedteckna svaren,

d) höra varje annan fysisk eller juridisk person som går med på att höras i syfte att samla in information om föremålet för utredningen,

e) begära in uppgifter om tele- och datatrafik.

2. De tjänstemän och andra personer som av Esma har bemyndigats att genomföra sådana utredningar som avses i punkt 1 ska utöva sina befogenheter mot uppvisande av ett skriftligt tillstånd där utredningens föremål och syfte anges. I tillståndet ska även anges de viten som föreskrivs i artikel 43g, om handlingar, uppgifter, rutiner och annat material inte tillhandahålls eller tillhandahålls i ofullständig form eller svaren på de frågor som ställs till de personer som avses i artikel 43b.1 inte lämnas eller är ofullständiga, samt de böter som föreskrivs i artikel 43f, om svaren på de frågor som ställs till personer som avses i artikel 43b.1 är oriktiga eller vilseledande.

3. De personer som avses i artikel 43b.1 ska underkasta sig utredningar som inletts genom beslut av Esma. Beslutet ska ange föremålet för och syftet med utredningen, de viten som föreskrivs i artikel 43g, de rättsmedel som finns tillgängliga enligt förordning (EU) nr 1095/2010 samt rätten att få beslutet prövat av domstolen.

3. Esma ska i god tid före en sådan utredning som avses i punkt 1 underrätta den behöriga myndigheten i den medlemsstat där utredningen ska genomföras om utredningen och namnge de bemyndigade personerna. Tjänstemän vid den berörda behöriga myndigheten ska, på Esmas begäran, bistå de bemyndigade personerna vid utredningen. Tjänstemän vid den berörda behöriga myndigheten får också på begäran närvara vid utredningarna.

5. Om den begäran om uppgifter om tele- eller datatrafik som avses i punkt 1 e kräver tillstånd av en nationell rättslig myndighet enligt tillämplig nationell lagstiftning ska ansökan om sådant tillstånd göras. En sådan ansökan om tillstånd får också göras som försiktighetsåtgärd.

6. Om en nationell rättslig myndighet mottar en ansökan om tillstånd att begära uppgifter om tele- eller datatrafik i enlighet med punkt 1 e ska myndigheten kontrollera följande:

a) Att det beslut av Esma som avses i punkt 3 är autentiskt.

b) Att alla åtgärder som ska vidtas är proportionerliga och inte godtyckliga eller för långtgående.

Vid tillämpningen av led b får den nationella rättsliga myndigheten be Esma om närmare förklaringar, framför allt om de grunder på vilka Esma misstänker att denna förordning har överträtts samt hur allvarlig den misstänkta överträdelsen är och på vilket sätt den person som är föremål för tvångsåtgärderna är inblandad. Den nationella rättsliga myndigheten får dock inte ompröva behovet av utredningen eller begära att få tillgång till uppgifterna i Esmas ärendehandlingar. Enbart domstolen får pröva lagenligheten av Esmas beslut, i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 61 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 43d

Kontroller på plats

1. För att fullgöra sina uppgifter enligt denna förordning får Esma genomföra alla nödvändiga kontroller på plats i företagslokaler som tillhör de personer som avses i artikel 43b.1.

2. Esmas tjänstemän och andra personer som av Esma har bemyndigats att genomföra en kontroll på plats ska ha tillträde till alla företagslokaler som tillhör de personer som är föremål för ett utredningsbeslut som antagits av Esma och ska ha alla de befogenheter som föreskrivs i artikel 43c.1. De ska även ha befogenhet att försegla företagslokaler, räkenskaper eller affärshandlingar så länge och i den omfattning det är nödvändigt för kontrollen.

3. Esma ska i tillräckligt god tid anmäla kontrollen till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där kontrollen ska genomföras. Om det krävs för kontrollernas korrekta genomförande och effektivitet får Esma, efter att ha informerat den relevanta behöriga myndigheten, genomföra kontrollen på plats utan förhandsanmälan. En kontroll i enlighet med denna artikel ska genomföras under förutsättning att den relevanta myndigheten har bekräftat att den inte invänder mot detta.

4. De tjänstemän och andra personer som Esma har bemyndigat att genomföra en kontroll på plats ska utöva sina befogenheter mot uppvisande av ett skriftligt tillstånd, som anger kontrollens föremål och syfte liksom de viten som föreskrivs i artikel 43 g om de berörda personerna inte underkastar sig kontrollen.

5. De personer som avses i artikel 43b.1 ska underkasta sig kontroller på plats som Esma beslutat om. Beslutet ska ange föremålet för och syftet med kontrollen, fastställa den dag då den ska inledas och ange de viten som föreskrivs i artikel 43g, de rättsmedel som finns tillgängliga enligt förordning (EU) nr 1095/2010 samt rätten att få beslutet prövat av domstolen.

6. På Esmas begäran ska tjänstemän som är anställda vid den behöriga myndigheten i den medlemsstat där kontrollen ska genomföras samt de personer som har bemyndigats eller utsetts av denna myndighet aktivt bistå de tjänstemän och

andra personer som har bemyndigats av Esma. Tjänstemän vid den behöriga myndigheten får också på begäran närvara vid kontrollerna på plats.

7. Esma får också begära att behöriga myndigheter på dess vägnar utför särskilda utredningsuppgifter och kontroller på plats som föreskrivs i denna artikel och artikel 43c.1. För detta syfte ska behöriga myndigheter ha samma befogenheter som Esma och som föreskrivs i denna artikel och artikel 43c.1.

8. Om de tjänstemän och andra medföljande personer som Esma bemyndigat finner att en person motsätter sig en kontroll som har beslutats enligt denna artikel, ska den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten lämna dem nödvändigt bistånd och, vid behov, begära bistånd av polis eller annan motsvarande verkställande myndighet för att de ska kunna genomföra sin kontroll på plats.

9. Om den kontroll på plats som föreskrivs i punkt 1 eller det bistånd som föreskrivs i punkt 7 enligt tillämplig nationell lagstiftning kräver tillstånd av en nationell rättslig myndighet ska ansökan om sådant tillstånd göras. En sådan ansökan om tillstånd får också göras som försiktighetsåtgärd.

10. Om en nationell rättslig myndighet mottar en ansökan om tillstånd att utföra en sådan kontroll på plats som avses i punkt 1 eller det bistånd som avses i punkt 7 ska myndigheten kontrollera följande:

a) Att det beslut av Esma som avses i punkt 4 är autentiskt.

b) Att alla åtgärder som ska vidtas är proportionerliga och inte godtyckliga eller för långtgående.

Vid tillämpningen av led b får den nationella rättsliga myndigheten be Esma om närmare förklaringar, framför allt om de grunder på vilka Esma misstänker att denna förordning har överträtts samt hur allvarlig den misstänkta överträdelsen är och på vilket sätt den person som är föremål för tvångsåtgärderna är inblandad. Den nationella rättsliga myndigheten får dock inte ompröva behovet av utredningen eller begära att få tillgång till uppgifterna i Esmas ärendehandlingar. Enbart domstolen får pröva lagenligheten av Esmas beslut, i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 61 i förordning (EU) nr 1095/2010.

AVSNITT 2

ADMINISTRATIVA SANKTIONER OCH ANDRA ÅTGÄRDER

Artikel 43e

Esmas tillsynsåtgärder

1. Om Esma i enlighet med artikel 43i.5 finner att en person har begått någon av de överträdelser som förtecknas i artikel 38.1 a, ska den vidta en eller flera av följande åtgärder:

a) Anta ett beslut som förpliktigar personen att upphöra med överträdelsen.

b) Anta ett beslut om att förelägga böter enligt artikel 43f.

c) Utfärda offentliga underrättelser.

2. Vid vidtagande av åtgärder enligt punkt 1 ska Esma beakta överträdelsens natur och allvar med hänsyn till följande kriterier:

a) Överträdelsens varaktighet och frekvens.

b) Huruvida överträdelsen har lett till, underlättat eller på annat sätt avser ekonomisk brottslighet.

c) Huruvida överträdelsen har begåtts uppsåtligen eller av oaktsamhet.

d) Graden av ansvar hos den person som är ansvarig för överträdelsen.

e) Den finansiella styrkan hos den person som är ansvarig för överträdelsen, på basis av den ansvariga juridiska personens totala omsättning eller den ansvariga fysiska personens årsinkomst och nettotillgångar.

f) Överträdelsens inverkan på icke-professionella investerares intressen.

g) Storleken på de vinster som har gjorts eller de förluster som undvikits av den person som är ansvarig för överträdelsen eller förluster för tredje part till följd av överträdelsen, i den mån dessa kan fastställas.

h) I vilken mån den person som är ansvarig för överträdelsen samarbetar med Esma, utan att det påverkar behovet av att säkerställa återförande av de vinster som personen har erhållit eller de förluster som denne undvikit.

i) Tidigare överträdelser som den för överträdelsen ansvariga personen gjort sig skyldig till.

j) Åtgärder som den person som är ansvarig för överträdelsen har vidtagit efter överträdelsen för att förhindra att den upprepas.

3. Esma ska utan onödigt dröjsmål underrätta den person som är ansvarig för överträdelsen om varje åtgärd som vidtagits enligt punkt 1 och meddela detta till medlemsstaternas behöriga myndigheter och kommissionen. Esma ska offentliggöra varje sådan åtgärd på sin webbplats inom tio arbetsdagar från dagen för antagandet.

Det offentliggörande som avses i första stycket ska omfatta följande:

a) Ett uttalande som bekräftar att den person som är ansvarig för överträdelsen har rätt att överklaga beslutet.

b) I tillämpliga fall, ett uttalande som bekräftar att ett överklagande har gjorts och som klargör att ett sådant överklagande inte har suspensiv verkan.

c) Ett uttalande som bekräftar att Esmas överklagandenämnd har möjlighet att tillfälligt upphäva tillämpningen av det överklagade beslutet i enlighet med artikel 60.3 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 43f

Böter

1. Om Esma i enlighet med artikel 43i.5 finner att en person uppsåtligen eller av oaktsamhet har begått en eller flera av de överträdelser som förtecknas i artikel 38.1 a ska den anta ett beslut om att förelägga böter i enlighet med punkt 2 i den här artikeln.

En överträdelse ska anses ha begåtts uppsåtligen om Esma upptäcker objektiva omständigheter som visar att en person har handlat med avsikt att begå överträdelsen.

2. Böterna enligt punkt 1 får som högst fastställas till följande:

i) Om det rör sig om en juridisk person, 10 000 000 EUR eller, i medlemsstater vars valuta inte är euro, motsvarande värde i nationell valuta den 20 juli 2017, eller 6 % av den juridiska personens totala årsomsättning enligt den senaste tillgängliga redovisning som har godkänts av ledningsorganet.

ii) ii) Om det rör sig om en fysisk person, 1 400 000 EUR eller, i medlemsstater som inte har euron som valuta, motsvarande värde i nationell valuta den 20 juli 2017.

Vid tillämpning av led i, om den juridiska personen är ett moderbolag eller dotterbolag till ett moderbolag som är skyldigt att upprätta en koncernredovisning i enlighet med direktiv 2013/34/EU, ska den relevanta totala årsomsättningen vara den totala årsomsättningen eller motsvarande typ av inkomst enligt relevant unionslagstiftning på redovisningsområdet i den senast tillgängliga koncernredovisning som godkänts av ledningsorganet för det yttersta moderbolaget.

3. När nivån på böterna fastställs i enlighet med punkt 1 ska Esma ta hänsyn till de kriterier som anges i artikel 43e.2.

4. Utan hinder av punkt 3 ska bötesbeloppet, om en person direkt eller indirekt har dragit ekonomiska fördelar av överträdelsen, minst motsvara dessa fördelar.

5. Om en persons handling eller underlåtenhet utgör mer än en av de överträdelser som förtecknas i artikel 38.1 a ska endast det högre bötesbelopp som har beräknats i enlighet med punkt 3 och som är hänförlig till en av överträdelserna tillämpas.

Artikel 43 g

Viten

1. Esma ska fatta beslut om att vite ska föreläggas för att tvinga

a) en person att upphöra med en överträdelse, i enlighet med ett beslut som fattats enligt artikel 43e.1 a,

b) en person som avses i artikel 43b.1,

i) att lämna fullständiga uppgifter som har begärts genom ett beslut enligt artikel 43b,

ii) att underkasta sig en utredning och särskilt tillhandahålla fullständiga handlingar, uppgifter, förfaranden och annat nödvändigt material samt komplettera och korrigera annan information som tillhandahållits i samband med en utredning som inletts genom beslut enligt artikel 43c,

iii) att underkasta sig en kontroll på plats som har beslutats enligt artikel 43d.

2. Ett vite ska vara effektivt och proportionerligt. Vite ska betalas per förseningsdag.

3. Utan hinder av punkt 2 ska vitesbeloppet uppgå till 3 % av den genomsnittliga dagliga omsättningen under det föregående verksamhetsåret eller, när det gäller fysiska personer, 2 % av den genomsnittliga dagsinkomsten under det föregående kalenderåret. Vitesbeloppet ska beräknas från det datum som anges i beslutet om föreläggande av vitet.

4. Vite ska föreläggas för maximalt sex månader från och med det att Esma meddelar sitt beslut. Efter utgången av denna period ska Esma se över åtgärden.

Artikel 43h

Offentliggörande, art, verkställighet och fördelning av böter och viten

1. Esma ska offentliggöra alla böter och viten som har ålagts enligt artiklarna 43f och 43g, utom i de fall då offentliggörandet skulle skapa allvarlig oro på finansmarknaderna eller orsaka de berörda parterna oproportionerligt stor skada.

2. Böter och viten som har ålagts i enlighet med artiklarna 43f och 43 g ska vara av administrativ karaktär.

3. Om Esma beslutar att inte förelägga böter eller viten ska den informera Europaparlamentet, rådet, kommissionen och den berörda medlemsstatens behöriga myndigheter om detta och motivera sitt beslut.

4. Böter och viten som har ålagts i enlighet med artiklarna 43f och 43g ska vara verkställbara.

Verkställigheten ska följa de civilprocessrättsliga regler som gäller i den medlemsstat eller det tredjeland inom vars territorium den sker.

5. De belopp som åläggs i form av böter och viten ska tillfalla Europeiska unionens allmänna budget.

AVSNITT 3

FÖRFARANDEN OCH ÖVERSYN

Artikel 43i

Förfaranderegler för tillsynsåtgärder och föreläggande av böter

1. Om Esma vid fullgörandet av sina uppgifter enligt denna förordning upptäcker att det finns allvarliga indikationer på att det kan föreligga sakförhållanden som kan utgöra en eller flera av de överträdelser som förtecknas i artikel 38.1 a ska Esma utse en oberoende utredare inom myndigheten för att utreda saken. Utredaren får inte vara inblandad eller ha varit direkt eller indirekt inblandad i godkännandet av det prospekt som överträdelsen rör, och ska utföra sina uppgifter oberoende av Esmas tillsynsstyrelse.

2. Den utredare som avses i punkt 1 ska utreda de påstådda överträdelserna och därvid ta hänsyn till eventuella kommentarer som lämnas av de personer som är föremål för utredningarna samt lämna in en fullständig dossier med sina utredningsresultat till Esmas tillsynsstyrelse.

3. För att utföra sina uppgifter ska utredaren ha befogenhet att begära uppgifter i enlighet med artikel 43b och att genomföra utredningar och kontroller på plats i enlighet med artiklarna 43c och 43d.

4. När utredaren utför sina uppgifter ska denne ha tillgång till alla handlingar och all information som samlats in av Esma i dess tillsynsverksamhet.

5. När utredningen är avslutad ska utredaren innan denne lämnar in dossiern med utredningsresultaten till Esmas tillsynsstyrelse ge de personer som är föremål för utredning möjlighet att höras i de frågor som utreds. Utredaren ska grunda sina utredningsresultat uteslutande på sakförhållanden som de berörda personerna har fått möjlighet att yttra sig över.

6. Rätten till försvar för de personer som är föremål för utredningarna ska iakttas fullt ut under utredningar enligt denna artikel.

7. När utredaren lämnar in dossiern med utredningsresultaten till Esmas tillsynsstyrelse ska denne underrätta de personer som är föremål för utredningarna. De personer som är föremål för utredningarna ska ha rätt att få tillgång till dossiern, med förbehåll för andra personers berättigade intresse av att deras affärshemligheter skyddas. Rätten att få tillgång till dossiern ska inte omfatta konfidentiella uppgifter som påverkar tredje parters intressen.

8. På grundval av ärendehandlingarna med utredarens resultat och efter att ha hört de personer som är föremål för utredningar i enlighet med artikel 43j om de begär det, ska Esma besluta om en eller flera av de överträdelser som anges i artikel 38.1 a har begåtts av den person som är föremål för utredning och i sådana fall vidta en tillsynsåtgärd enligt artikel 43e och förelägga böter enligt artikel 48f.

9. Utredaren ska inte delta i Esmas tillsynsstyrelses överläggningar eller på något annat sätt ingripa i tillsynsstyrelsens beslutsprocess.

10. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 44 om närmare förfaranderegler för utövande av befogenheten att förelägga böter eller viten, inbegripet bestämmelser om rätten till försvar, tidsfrister och indrivande av böter eller viten, samt preskriptionstiden när det gäller föreläggande och verkställighet av böter och viten.

11. Esma ska överlämna ärenden till de relevanta nationella myndigheterna för lagföring om den vid fullgörandet av sina uppgifter enligt denna förordning upptäcker att det finns allvarliga indikationer på att det kan föreligga sakförhållanden som utgör brott. Esma ska inte förelägga böter eller viten i de fall där ett tidigare frikännande eller en tidigare fällande dom som bygger på identiska eller väsentligen samma sakförhållanden redan har vunnit laga kraft som ett resultat av straffrättsliga förfaranden enligt nationell lagstiftning.

Artikel 43j

Hörande av personer som är föremål för utredning

1. Innan Esma fattar beslut enligt artiklarna 43e, 43f och 43g ska de personer som är föremål för utredningarna ges möjlighet att höras om Esmas utredningsresultat. Esma ska endast grunda sina beslut på omständigheter som de personer som är föremål för utredningarna har getts möjlighet att yttra sig över.

Det första stycket ska inte tillämpas om skyndsamma åtgärder enligt artikel 43e krävs för att förhindra att det finansiella systemet lider väsentlig och omedelbar skada. Esma får i sådana fall anta ett preliminärt beslut och ska ge de berörda personerna möjlighet att höras snarast möjligt efter det att den har fattat sitt beslut.

2. Rätten till försvar för personer som är föremål för utredning ska iakttas fullt ut under utredningarna. De ska ha rätt att få tillgång till Esmas ärendehandlingar, med förbehåll för andra personers berättigade intresse av att deras affärshemligheter skyddas. Tillgången till ärendehandlingarna ska inte omfatta konfidentiella uppgifter eller Esmas interna förberedande handlingar.

Artikel 43k

Domstolens prövning

Domstolen ska ha obegränsad behörighet att pröva beslut genom vilka Esma har ålagt böter eller viten. Den får upphäva, sänka eller höja ålagda böter eller viten.

AVSNITT 4

AVGIFTER OCH DELEGERING

Artikel 43 l

Tillsynsavgifter

1. Esma ska ta ut avgifter av emittenter, erbjudare och personer som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad i enlighet med denna förordning och med de delegerade akter som antas enligt punkt 3. Dessa avgifter ska helt täcka Esmas nödvändiga kostnader för granskning och godkännande av prospekt, inbegripet tillägg, och anmälan av dessa till behöriga myndigheter i värdmedlemsstaten, och för att ersätta varje kostnad som de behöriga myndigheterna kan ådra sig när de utför uppgifter enligt denna förordning, särskilt som ett resultat av en delegering av uppgifter i enlighet med artikel 43m.

2. Den avgift som tas ut av en viss emittent, erbjudare eller person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad ska täcka samtliga administrativa kostnader som Esma har för sin verksamhet avseende de prospekt, inbegripet tillägg till dessa, som upprättas av sådana emittenter, erbjudare eller personer som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad. Avgiften ska stå i proportion till omsättningen för emittenten, erbjudaren eller den person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad.

3. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 44 för att närmare ange typ av avgifter, i vilka fall avgifter ska betalas, hur stora avgiftsbeloppen ska vara och hur de ska betalas.

Artikel 43 m

Esmas delegering av uppgifter till behöriga myndigheter

1. Om det är nödvändigt för att en tillsynsuppgift ska kunna utföras korrekt får Esma delegera specifika tillsynsuppgifter till den behöriga myndigheten i en medlemsstat i enlighet med de riktlinjer som Esma har utfärdat enligt artikel 16 i förordning (EU) nr 1095/2010. Sådana specifika tillsynsuppgifter kan särskilt innefatta befogenhet att begära uppgifter i enlighet med artikel 43b och att genomföra utredningar och kontroller på plats i enlighet med artiklarna 43c och 43d.

Genom undantag från första stycket får inte den slutliga bedömningen och uppföljningsbeslut avseende överträdelser när det gäller granskning, godkännande och anmälan av prospekt, inbegripet tillägg, delegeras.

2. Esma ska, innan en uppgift delegeras i enlighet med punkt 1, samråda med den berörda behöriga myndigheten om

a) den delegerade uppgiftens omfattning,

b) tidsfristen för utförandet av uppgiften, och

c) överföringen av nödvändig information från och till Esma.

3. Esma ska ersätta en behörig myndighet för kostnader som uppkommit till följd av utförandet av delegerade uppgifter i enlighet med den delegerade akt som avses i artikel 43l.3.

4. Esma ska med lämpliga intervall se över den delegering som gjorts i enlighet med punkt 1. En delegering får när som helst återkallas.

5. En delegering av uppgifter ska inte påverka Esmas ansvar och inte begränsa Esmas förmåga att genomföra och övervaka den delegerade verksamheten.”

Artikel 10

Övergångsbestämmelser

4. Artikel 1. Förfarandet för utseende av ledamöter av exekutivstyrelsen ska offentliggöras efter det att artiklarna 1, 2 och 3 har trätt i kraft. Tillsynsstyrelserna och förvaltningsstyrelsen ska fortsätta sina uppdrag till dess att exekutivstyrelsens samtliga ledamöter har tillträtt.

5. De ordförande som utses före ikraftträdandet av artiklarna 1, 2 och 3 ska fortsätta sina uppdrag till dess att deras mandat löper ut. De ordförande som utses efter ikraftträdandet av artiklarna 1, 2 och 3 ska väljas ut och utses i enlighet med det nya förfarandet för utseende.

Artikel 11

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med [24 månader efter ikraftträdandet].

Artiklarna 1, 2 och 3 ska tillämpas från och med [Publikationsbyrån: för in datumet 3 månader efter dagen för ikraftträdande]. Artikel 1 led [artikel 62], artikel 2 led [artikel 62] och artikel 3 led [artikel 62] ska dock tillämpas från och med den 1 januari [Publikationsbyrån: för in den 1 januari året efter utgången av en ettårsperiod efter dagen för ikraftträdande].

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
Ordförande	*Ordförande*

Finansieringsöversikt för organ

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslagets eller initiativets beteckning

1.2. Berörda politikområden

1.3. Typ av förslag eller initiativ

1.4. Mål

1.5. Motivering till förslaget eller initiativet

1.6. Tid under vilken åtgärden kommer att pågå respektive påverka resursanvändningen

1.7. Planerad metod för genomförandet

2. FÖRVALTNING

2.1. Bestämmelser om uppföljning och rapportering

2.2. Administrations- och kontrollsystem

2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter/oriktigheter

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

3.2. Beräknad inverkan på utgifterna

3.2.1. Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna

3.2.2. Beräknad inverkan på [organets] anslag

3.2.3. Beräknad inverkan på [organets] personalresurser

3.2.4. Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen

3.2.5. Bidrag från tredje part

3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslagets eller initiativets beteckning

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av

- Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten),

- Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten),

- Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten),

och om ändring av

förordning (EU) nr 2015/760 om europeiska långsiktiga investeringsfonder,

förordning (EU) nr 345/2013 om europeiska riskkapitalfonder,

förordning (EU) nr 346/2013 om europeiska fonder för socialt företagande, ändring av förordning (EU) nr 600/2014 om marknader för finansiella instrument,

direktiv 2014/65/EU om marknader för finansiella instrument,

förordning (EU) 2016/1011 om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat,

förordning (EU) 2017/1129 om prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad,

direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II)

1.2. Berörda politikområden

Politikområde: finansiell stabilitet, finansiella tjänster och kapitalmarknadsunionen

Verksamhet: finansiell stabilitet

1.3. Typ av förslag eller initiativ

☐ **Ny åtgärd**

☐ **Ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd**[39]

☒ **Befintlig åtgärd vars genomförande förlängs i tiden**

☐ **Tidigare åtgärd som omformas till eller ersätts av en ny**

[39] I den mening som avses i artikel 54.2 a eller b i budgetförordningen.

1.4. Mål

1.4.1. Fleråriga strategiska mål för kommissionen som förslaget eller initiativet är avsett att bidra till

Bidra till en fördjupad och mer rättvis inre marknad med en stärkt industribas

1.4.2. Specifikt/specifika mål

Specifikt mål nr…
2.5 Det finansiella regelverket ska utvärderas, genomföras på ett korrekt sätt och tillämpas i hela EU

1.4.3. Verkan eller resultat som förväntas

Beskriv den verkan som förslaget eller initiativet förväntas få på de mottagare eller den del av befolkningen som berörs.

De europeiska tillsynsmyndigheterna kommer att säkerställa större tillsynskonvergens med en starkare EU-dimension. Ökad tillsynskonvergens har potential att minska den administrativa bördan för samtliga enheter under tillsyn och att ge ytterligare synergieffekter genom att minska efterlevnadskostnaderna för gränsöverskridande enheter, samtidigt som systemet skyddas mot tillsynsarbitrage av marknadsaktörerna. De europeiska tillsynsmyndigheterna kommer att vara i stånd att bättre samordna de nationella myndigheterna och i tillämpliga fall utöva direkt tillsyn. Denna utökade roll för de europeiska tillsynsmyndigheterna kan främja marknadsintegration genom att underlätta gränsöverskridande verksamhet. Att öka tillsynskonvergensen och skapa lika spelregler på hela den inre marknaden med hjälp av en enhetlig mekanism för fastställandet av avgifter skulle göra det möjligt för de europeiska tillsynsmyndigheterna att finansiera sig (enligt en klar och transparent mekanism som respekterar principen om lika behandling) för att fullgöra sina nuvarande och framtida uppdrag. Detta skulle i slutändan gynna alla marknadsaktörer.

1.4.4. Indikatorer för bedömning av resultat eller verkan

Ange vilka indikatorer som ska användas för att följa upp hur förslaget eller initiativet genomförs.

Möjliga indikatorer: • Antal antagna tekniska standarder i förhållande till hur många standarder som ska tas fram. • Antal förslag till tekniska standarder som överlämnats till kommissionen för godkännande inom tidsfristerna. • Antal förslag till tekniska standarder som förkastats av kommissionen. • Antal antagna icke-bindande rekommendationer i förhållande till hur många rekommendationer som ska tas fram. • Antal begäranden om förklaringar av behöriga myndigheter. • Antal slutförda utredningar av överträdelser av EU-lagstiftningen. • Genomsnittlig längd för en utredning av överträdelser av EU-lagstiftningen. • Antal varningar om uppenbara överträdelser av EU-lagstiftningen.

- Antal framgångsrika medlingar utan bindande avgörande.
- Antal kollegier med deltagande av EBA/Eiopa/Esma.
- Antal bilaterala möten med behöriga myndigheter.
- Antal gemensamma kontroller på plats.
- Antal utbildningstimmar för personal vid tillsynsmyndigheten.
- Antal anställda som deltagit i utbyte/utlåning.
- Antal genomförda sakkunnigbedömningar.
- Antal identifierade och undanröjda hinder för konvergens.
- Nya praktiska verktyg och instrument för att främja konvergens.
- Antal initiativ om finanskunskap och utbildning.
- Antal publicerade analytiska studier.
- Antal kontroller på plats och särskilda utredningar.
- Antal möten med enheter under tillsyn.
- Antal klagomål/överklaganden från företag under tillsyn.
- Antal formella beslut som antagits för att hantera krissituationer.
- Antal populerade databaser.
- Antal utförda stresstester eller motsvarande övningar.
- Budgetförslag i förhållande till slutlig antagen budget (per år).

1.5. Motivering till förslaget eller initiativet

1.5.1. Behov som ska tillgodoses på kort eller lång sikt

Detta förslag bör åtgärda följande problem:

1) **Befogenheter:** Harmoniserad reglering genom det enhetliga regelverket är viktig för den inre marknaden, men inte tillräcklig. Det är lika viktigt att tolka och tillämpa EU-lagstiftningen på ett enhetligt sätt för att förbättra den inre marknadens funktion och minska riskerna för tillsynsarbitrage och konkurrens. De europeiska tillsynsmyndigheterna måste därför vara utrustade för att främja en korrekt tillämpning av EU-lagstiftningen och ändamålsenliga gemensamma tillsynstandarder i hela EU genom åtgärder för tillsynskonvergens och direkt tillsyn på vissa områden. Det här gäller särskilt Esma i samband med kapitalmarknadsunionen. Lagstiftningsförslaget syftar följaktligen till att bevilja nya befogenheter för att öka marknadsintegrationen (Esma) och stärka eller förtydliga befintliga befogenheter som fastställs i förordningarna om de europeiska tillsynsmyndigheterna.

2) Styrning: Det största problemet med den nuvarande styrningsstrukturen är tillsynsstyrelsens och förvaltningsstyrelsens sammansättning, som inte främjar EU:s intressen i beslutsprocessen i tillräcklig utsträckning och som hindrar de europeiska tillsynsmyndigheterna från att fullgöra sina uppdrag genom att skapa negativa incitament för användningen av vissa befintliga verktyg. Problemet är att de europeiska tillsynsmyndigheternas förvaltningsstyrelser och tillsynsstyrelser huvudsakligen består av

företrädare för nationella behöriga myndigheter, som också är de enda med rösträtt (förutom kommissionen vid omröstningar om budgeten i respektive förvaltningsstyrelse). Det här skapar intressekonflikter. Dessutom är ordförandenas roll och befogenheter mycket begränsade och de utses av tillsynsstyrelsen, vilket minskar deras auktoritet och oberoende. Tillsynsstyrelserna är därtill överbelastade, medan förvaltningsstyrelserna har mer begränsade uppgifter, vilket gör det omöjligt att fatta snabba beslut. Styrningsstrukturen inverkar också på de europeiska tillsynsmyndigheternas incitament att använda verktyg som bindande medling, omfattningen av sakkunnigbedömningar, inledandet av förfaranden vid överträdelser av EU-lagstiftningen eller antagandet av uppföljningsrapporter.

3) **Finansiering:** En översyn av det nuvarande finansieringssystemet är nödvändig för att säkerställa att de europeiska tillsynsmyndigheterna fungerar effektivt och att kostnaderna för deras verksamhet fördelas rättvist. Eftersom lagstiftningsförslaget syftar till att förbättra de europeiska tillsynsmyndigheternas roll i tillsynen behöver finansieringen justeras (sannolikt höjas) i ett läge där både EU:s och medlemsstaternas budgetar är ansträngda. Om de europeiska tillsynsmyndigheterna finansieras helt genom offentliga medel innebär detta dessutom att offentliga medel finansierar en tjänst som riktar sig till en särskild del av den privata sektorn. En effektivare och rättvisare fördelning av de europeiska tillsynsmyndigheternas kostnader mellan de ekonomiska aktörerna skulle vara möjlig genom tillämpning av ”allocation by cause”-principen och säkerställande av att branschen åtminstone finansierar en del. Det nuvarande systemet är slutligen inte helt rättvist för vissa nationella behöriga myndigheter som står för en oproportionerligt stor andel av finansieringen i förhållande till storleken på sektorn i deras respektive medlemsstat.

1.5.2. Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå (som kan bero på flera faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med ”mervärdet av en åtgärd på unionsnivå” menas det värde en unionsinsats tillför som går utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna.

Skäl för åtgärder på europeisk nivå (på förhand)

Utvärderingen 2017 visar att åtgärder på EU-nivå är motiverade och nödvändiga för att komma till rätta med de problem som identifierats i fråga om de europeiska tillsynsmyndigheternas befogenheter, styrningsram och finansieringsram. Alla åtgärder på detta område förutsätter att förordningarna om de europeiska tillsynsmyndigheterna ändras. De europeiska tillsynsmyndigheterna är unionsorgan vars befogenheter och verksamhet endast kan ändras av unionslagstiftaren – i detta fall på grundval av artikel 114 i EUF-fördraget.

Förväntat mervärde för unionen (i efterhand)

Inrättandet av de europeiska tillsynsmyndigheterna bekräftade att det fanns ett behov av ett tillsynssystem på EU-nivå för att förbättra konsument- och investerarskyddet och på ett hållbart sätt stärka det finansiella systemets stabilitet och effektivitet i hela EU. Dessa mål kan lättare uppnås på unionsnivå.

Intressenterna är överens om att de europeiska tillsynsmyndigheterna på ett väsentligt sätt har bidragit till mer samordning och samarbete mellan nationella tillsynsmyndigheter och spelat en viktig roll genom att se till att de finansiella marknaderna i EU fungerar korrekt, står under reglering och tillsyn och att konsumentskyddet förbättras.

Behovet av de europeiska tillsynsmyndigheterna och deras bidrag till en effektiv tillsyn i EU kommer att bli ännu viktigare på grund av de ökande sammankopplingarna mellan de finansiella marknaderna i EU och internationellt. De europeiska tillsynsmyndigheterna kommer att ha en nyckelroll i arbetet för att bygga en kapitalmarknadsunion på grund av deras betydelse för att främja marknadsintegration och skapa möjligheter på den inre marknaden för finansiella företag och investerare.

Det skulle helt enkelt inte vara möjligt att gå tillbaka till ett nationellt baserat tillsynssystem baserat på principen om hemlandskontroll med minimikrav på tillsyn och ömsesidigt erkännande om man vill ta itu med det brådskande behovet av att ytterligare integrera EU:s finansiella marknader och särskilt kapitalmarknadsreglerna. Detta skulle få negativa konsekvenser för EU:s förmåga att öka de långsiktiga investeringarna och skapa finansieringskällor för EU-baserade företag, vilket är nödvändigt för att stärka EU:s ekonomi och stimulera investeringar som skapar arbetstillfällen.

1.5.3. Huvudsakliga erfarenheter från liknande försök eller åtgärder

De tre europeiska tillsynsmyndigheterna inledde sin verksamhet som oberoende EU-organ i januari 2011 enligt förordningarna om de europeiska tillsynsmyndigheterna från 2010.

Kommissionen genomförde en utvärdering av de europeiska tillsynsmyndigheternas verksamhet 2014. Det konstaterades då att de europeiska tillsynsmyndigheterna hade fungerat bra, men att det fanns fyra områden där det fanns utrymme för förbättringar, nämligen 1) finansieringen (att ersätta den nuvarande ramen), 2) befogenheter (t.ex. ett större fokus på tillsynskonvergens, effektivare användning av befintliga befogenheter och förtydligande av och eventuella utvidgningar av nuvarande uppdrag), 3) styrning (t.ex. förbättrad intern styrning för att säkerställa att de beslut som fattas ligger i hela EU:s intresse) och 4) styrningsstrukturen (bedömning av strukturella förändringar som sammanslagning av myndigheterna till ett enda organ och med ett enda säte eller införande av en twin peaks-modell).

Även Europaparlamentet gjorde en utvärdering av de europeiska tillsynsmyndigheterna i oktober 2013. Vissa av slutsatserna var desamma som kommissionens vad gäller de europeiska tillsynsmyndigheternas funktion, inbegripet det faktum att observationsperioden var väldigt kort. Parlamentets rapport innehåller en detaljerad förteckning över punkter som kan förbättras, varav en del skulle kräva lagstiftningsändringar. I sin resolution från mars 2014 om översynen av det europeiska systemet för finansiell tillsyn bad parlamentet vidare kommissionen att lägga fram nya lagstiftningsförslag för en översyn av de europeiska tillsynsmyndigheterna inriktad på bland annat styrning, representation, tillsynssamarbete, tillsynskonvergens och utvidgade befogenheter.

Rådet konstaterade i november 2014 att riktade ändringar bör övervägas för att förbättra de europeiska tillsynsmyndigheternas funktion, styrning och finansiering.

Vid utarbetandet av detta lagstiftningsförslag har hänsyn tagits till frågor som väckts vid tidigare utvärderingar och synpunkter från intressenterna (även sådana som framförts i samband med kommissionens uppmaning att inkomma med synpunkter och kapitalmarknadsunionen). Särskild hänsyn har dock tagits till den utvärdering som avslutades under våren 2017, i vilken slutsatsen drogs att de europeiska tillsynsmyndigheterna i stort sett har uppnått sina nuvarande mål och att deras nuvarande tillsynsarkitektur som är inriktad på

olika sektorer är lämplig. Riktade förbättringar rekommenderades emellertid för att möta framtida utmaningar, framför allt att de europeiska tillsynsmyndigheterna skulle få ökade befogenheter och bättre styrning och finansiering.

1.5.4. Förenlighet med andra finansieringsformer och eventuella synergieffekter

Målen för detta initiativ är förenliga med ett antal andra EU-åtgärder och pågående initiativ som syftar till att i) utveckla den ekonomiska och monetära unionen (EMU), ii) utveckla kapitalmarknadsunionen, iii) göra tillsynen på EU-nivå mer effektiv och ändamålsenlig, både inom och utanför EU.

För det första är detta förslag förenligt med EMU. I de fem ordförandenas rapport om färdigställandet av EU:s ekonomiska och monetära union underströks att närmare integration av kapitalmarknaderna och ett gradvis undanröjande av kvarvarande nationella hinder kan medföra nya risker för den finansiella stabiliteten. Enligt rapporten kommer det att bli nödvändigt att utvidga och stärka tillsynssystemet för att säkerställa att alla finansiella aktörer är solida. I de fem ordförandenas rapport konstaterades att detta ytterst bör leda till en gemensam europeisk tillsynsmyndighet för kapitalmarknaderna. I diskussionsunderlaget nyligen om en fördjupad ekonomisk och monetär union framhölls dessutom följande: ”Det är avgörande med ett mer integrerat system för översyn som säkerställer en enhetlig tillämpning av reglerna för finanssektorn och ett mer centraliserat genomförande av översynen.” Även om lagstiftningsförslaget inte innehåller något åtagande om att inrätta en gemensam tillsynsmyndighet för kapitalmarknaderna är syftet är att stärka tillsynssystemet. Syftet är även att överföra vissa tillsynsuppgifter (t.ex. godkännande av vissa EU-prospekt, referensvärdesadministratörer, leverantörer av datarapporteringstjänster, vissa EU-fonder) till EU-nivån och framför allt Esma.

För det andra är detta förslag förenligt med projektet att upprätta en kapitalmarknadsunion. Genom att främja mer diversifierade finansieringsmöjligheter kommer kapitalmarknadsunionen att göra EU:s finanssystem mer motståndskraftigt. Man måste emellertid samtidigt vara uppmärksam på finansiella risker som kan uppstå på kapitalmarknaderna. Ett tillsynssystem av hög kvalitet är därför en förutsättning för väl fungerande och integrerade kapitalmarknader. Lagstiftningsförslaget bör säkerställa att det enhetliga regelverket genomförs på ett konsekvent sätt på hela den inre marknaden. För att undvika regelarbitrage skulle finansiella företag av ungefär samma storlek och med likartad riskprofil bli föremål för samma tillsyn oavsett var i EU de är belägna.

För det tredje är förslaget förenligt med det allmänna målet att göra tillsynen på EU-nivå mer effektiv och ändamålsenlig, både inom och utanför EU. Under de senaste åren har EU infört en rad reformer för att göra bank-, försäkrings- och kapitalmarknadssektorerna mer transparenta, väl reglerade och stabila. Genom att förtydliga en del av de europeiska tillsynsmyndigheternas befogenheter (gällande t.ex. tvistlösning och oberoende granskningar) och ändra deras styrningsstruktur kommer förslaget förbättra den interna tillsynen inom EU. EU:s finansiella lagstiftning har vidare i allt större utsträckning införlivat ”tredjelandssystem” som gör det möjligt för företag utanför EU att få tillträde till EU, vanligen under förutsättning att de är auktoriserade i en stat som har ett regelverk som motsvarar EU:s och som erbjuder en effektiv ömsesidig mekanism som ger EU-företag tillträde. Lagstiftningsförslaget förtydligar att de europeiska tillsynsmyndigheterna får bistå kommissionen i övervakningen av utvecklingen i tredjeländer (inom reglering, tillsyn, marknadsutveckling samt deras

myndigheters dokumenterade tillsynsresultat) som omfattas av ett positivt kommissionsbeslut om likvärdighet. Syftet med denna övervakning är att säkerställa att de villkor som ligger till grund för beslutet om likvärdighet fortfarande är uppfyllda och tonvikten ska ligga på utveckling i tredjeländer som kan påverka den finansiella stabiliteten i unionen eller en och flera av dess medlemsstater.

För det fjärde ligger detta lagstiftningsförslag också helt i linje med det förslag som kommissionen nyligen lagt fram om förfarandena för och myndigheter som ska delta i auktorisationen av centrala motparter och om kraven för godkännande av centrala motparter från tredjeland[40]. Genom förslaget om centrala motparter införs ett mer europeiskt perspektiv i tillsynen av centrala motparter i EU. En ny tillsynsmekanism ska inrättas inom Esma och vara ansvarig för att säkerställa en mer samstämmig och enhetlig tillsyn av centrala motparter i EU samt en stabilare tillsyn av centrala motparter i tredjeländer.

1.6. Tid under vilken åtgärden kommer att pågå respektive påverka resursanvändningen

☐ Förslag eller initiativ som pågår under en **begränsad tid**

– ☐ Förslaget eller initiativet ska gälla från [den DD/MM]ÅÅÅÅ till [den DD/MM]ÅÅÅÅ.

– ☐ Det påverkar resursanvändningen från ÅÅÅÅ till ÅÅÅÅ.

☒ Förslag eller initiativ som pågår under en **obegränsad tid**

– Efter en startfas 2019–2020

– beräknas verksamheten vara fullskalig.

1.7. Planerad metod för genomförandet[41]

☐ **Direkt förvaltning** som sköts av kommissionen

– ☐ genomförandeorgan

☐ **Delad förvaltning** med medlemsstaterna

☒ **Indirekt förvaltning** genom att uppgifter som ingår i budgetgenomförandet delegeras till

☐ internationella organisationer och organ kopplade till dem (ange vilka)

☐ EIB och Europeiska investeringsfonden

☒ organ som avses i artiklarna 208 och 209 i budgetförordningen

☐ offentligrättsliga organ

☐ privaträttsliga organ som anförtrotts uppgifter som faller inom offentlig förvaltning och som lämnat tillräckliga ekonomiska garantier

[40] Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) nr 1095/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 vad gäller förfarandena för och de myndigheter som ska delta i auktorisationen av centrala motparter samt om kraven för godkännande av centrala motparter från tredjeland.

[41] Närmare förklaringar av de olika metoderna för genomförande med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på BudgWeb: https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx.

☐ organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat, som anförtrotts genomförandet av ett offentlig-privat partnerskap och som lämnat tillräckliga ekonomiska garantier

☐ personer som anförtrotts ansvaret för genomförandet av särskilda åtgärder inom Gusp som följer av avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som anges i den grundläggande rättsakten

Anmärkningar

Ej tillämpligt.

2. FÖRVALTNING

2.1. Bestämmelser om uppföljning och rapportering

Ange intervall och andra villkor för sådana åtgärder

I linje med redan befintliga arrangemang utarbetar de europeiska tillsynsmyndigheterna regelbundna rapporter om sin verksamhet (inklusive intern rapportering till ledningen och styrelserna och upprättande av årsrapporten). Revisionsrätten och internrevisionstjänsten granskar deras resursanvändning och funktion. Övervakning och rapportering av de åtgärder som ingår i förslaget kommer att stämma överens med de redan befintliga kraven samt eventuella nya krav som detta förslag ger upphov till.

2.2. Administrations- och kontrollsystem

2.2.1. Risker som identifierats

För den rättsliga, ekonomiska, effektiva och ändamålsenliga användningen av anslag som förslaget ger upphov till förväntas förslaget inte skapa nya betydande risker som inte för närvarande täcks av ett befintligt internt kontrollramverk.

En ny utmaning kan dock vara relaterad till omläggningen av finansiering, nämligen att säkerställa att årliga avgifter från berörda finansinstitut och finansmarknadsaktörer betalas utan onödigt dröjsmål.

2.2.2. Planerade kontrollmetoder

Förvaltnings- och kontrollsystem i enlighet med förordningarna om de europeiska tillsynsmyndigheterna tillämpas redan. De europeiska tillsynsmyndigheterna samarbetar nära med kommissionens internrevisionstjänst för att säkerställa att lämpliga standarder uppfylls inom alla områden av internkontrollen. Dessa arrangemang kommer att gälla även med avseende på de europeiska tillsynsmyndigheternas roll enligt detta förslag.

Dessutom beviljar Europaparlamentet varje budgetår, på rekommendation av kommissionen, ansvarsfrihet för varje europeisk tillsynsmyndighet för genomförandet av deras budget.

2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter/oriktigheter

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade)

För att bekämpa bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet gäller bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) för de europeiska tillsynsmyndigheterna utan begränsningar.

De europeiska tillsynsmyndigheterna har en särskild strategi mot bedrägerier och en åtföljande handlingsplan. De europeiska tillsynsmyndigheternas ökade insatser inom bedrägeribekämpning kommer att vara förenliga med reglerna och vägledningen i budgetförordningen (bestämmelser om bedrägeribekämpning som en del av en sund ekonomisk förvaltning), Olafs bedrägeriförebyggande insatser, bestämmelserna i kommissionens strategi mot bedrägerier (KOM(2011) 376) samt med den gemensamma strategin om decentraliserade EU-myndigheter (juli 2012) och den tillhörande färdplanen.

Dessutom fastställs bestämmelserna om genomförande och kontroll av de europeiska tillsynsmyndigheternas budget och tillämpliga finansiella regler i de förordningar som inrättar

de europeiska tillsynsmyndigheterna samt deras budgetförordningar, även regler som syftar till att förebygga bedrägerier och oriktigheter.

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

- Befintliga budgetrubriker (även kallade ”budgetposter”)

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av anslag	Bidrag			
	Nummer [Beteckning…..….]	Diff./Icke-diff[42].	från Efta-länder[43]	från kandidat-länder[44]	från tredje-länder	enligt artikel 21.2 b i budget-förordningen
1a	12 02 04 EBA 12 02 05 Eiopa 12 02 06 Esma	Differentierade		NEJ		NEJ

- Nya budgetrubriker som föreslås Ej tillämpligt.

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av anslag	Bidrag			
	Nummer [Beteckning…..….]	Diff./Icke-diff.	från Efta-länder	från kandidat-länder	från tredje-länder	enligt artikel 21.2 b i budget-förordningen
[…]	[XX.YY.YY.YY] […]	[…]	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ

[42] Differentierade respektive icke-differentierade anslag.
[43] Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.
[44] Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidatländer i västra Balkan.

3.2. Beräknad inverkan på utgifterna

Detta lagstiftningsinitiativ kommer att påverka utgifterna på följande sätt:

1. Totalt 210 nya anställda till EBA, Eiopa och Esma under 2019–2022.

2. Kostnaderna för dessa nya anställda (och andra utgifter som rör de europeiska tillsynsmyndigheternas nya uppgifter) kommer att finansieras helt genom årliga avgifter för indirekt tillsyn och avgifter för direkt tillsyn som ska betalas av sektorn (ingen inverkan på EU:s budget). När det gäller Esma bör det noteras att ytterligare personal och alla ytterligare kostnader för direkt tillsyn kommer att täckas helt genom avgifter från sektorn.

Mot bakgrund av att kommissionen behöver utarbeta en delegerad akt för att fastställa de årliga avgifterna, för vad avgifter ska betalas, hur stora avgiftsbeloppen ska vara och hur de ska betalas, planeras i förslaget att årliga avgifter ska tas ut från och med början av det år som börjar ett helt år efter ikraftträdandet, vilket – förutsatt att antagandet och ikraftträdandet sker under första kvartalet 2019 – skulle innebära att de ytterligare utgifter för indirekt tillsyn som härrör från detta förslag kan finansieras genom de årliga avgifterna från och med den 1 januari 2021. Eftersom de europeiska tillsynsmyndigheterna emellertid skulle ådra sig kostnader enligt förordningen från det att den träder i kraft finns det dock ett behov av ytterligare medel från EU-budgeten under 2019 och 2020 för att under en övergångsperiod täcka den första fasen av verksamheten tills de årliga avgifterna börjar tas ut, men från och med 2021 kommer de att kunna ersätta EU-budgeten för dessa utgifter under övergångsperioden 2019 och 2020.

Även de avgifter som helt kommer att täcka utgifterna för direkt tillsyn (vilken enligt förslaget skulle tillämpas från och med 24 månader efter ikraftträdandet, dvs. 2021 i detta scenario) börjar tas ut först efter det att särskilda delegerade akter har trätt i kraft. I detta dokument förutsätts således att EU-budgeten år 2021 kommer att påverkas på grund av förskottsbetalningar innan dessa avgifter börjar tas ut och att de europeiska tillsynsmyndigheterna återbetalar dessa förskottsbetalningar till EU senast 2022. Inga ytterligare utgifter väntas för EU-budgeten 2022; i princip kommer ytterligare utgifter på området direkt tillsyn att finansieras genom avgifter som tas ut av de marknadsaktörer som står under tillsyn.

Dessa ytterligare medel bör komma från EU:s allmänna budget eftersom budgeten för GD Finansiell stabilitet, finansiella tjänster och kapitalmarknadsunionen inte räcker till för ett sådant belopp.

Kostnaderna för de europeiska tillsynsmyndigheternas nuvarande uppgifter och löpande verksamhet under 2019 och 2020 kommer att finansieras enligt den nuvarande finansieringsramen i enlighet med den fleråriga budgetramen 2014–2020.

BERÄKNAD INVERKAN PÅ UTGIFTER OCH PERSONAL FÖR ÅR 2021 OCH FRAMÅT INKLUDERAS I DENNA FINANSIERINGSÖVERSIKT I ILLUSTRERANDE SYFTE OCH FÖREGRIPER INTE DET FÖRSLAG TILL FLERÅRIG BUDGETRAM FÖR PERIODEN EFTER 2020 SOM SKA LÄGGAS FRAM SENAST I MAJ 2018. DET BÖR I DETTA SAMMANHANG ÄVEN PÅPEKAS ATT ÄVEN OM DEN PERSONAL SOM KRÄVS FÖR DEN DIREKTA TILLSYNEN KOMMER ATT BERO PÅ HUR ANTALET KAPITALMARKNADSAKTÖRER UNDER TILLSYN, OCH DERAS STORLEK, UTVECKLAS ÖVER TID, KOMMER RESPEKTIVE UTGIFTER I PRINCIP ATT FINANSIERAS GENOM AVGIFTER SOM TAS UT AV DESSA MARKNADSAKTÖRER.

3.2.1. Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Nummer	Rubrik 1a Konkurrenskraft för tillväxt och sysselsättning

GD Finansiell stabilitet, finansiella tjänster och kapitalmarknadsunionen			**2019**	**2020**	**2021**	**2022**	**TOTALT**
12.0204 EBA	Åtaganden	(1)	2 493,0	4 096,3	0		**6 589,3**
	Betalningar	(2)	2 493,0	4 096,3	0		**6 589,3**
12.0205 Eiopa	Åtaganden	(1a)	3 759,7	5 356,0	0		**9 115,7**
	Betalningar	(2 a)	3 759,7	5 356,0	0		**9 115,7**
12.0206 Esma	Åtaganden	(3 a)	17 728,6	20 589,6	10 142,8		**48 461,0**
	Betalningar	(3b)	17 728,6	20 589,6	10 142,8		**48 461,0**
TOTALA anslag för GD Finansiell stabilitet, finansiella tjänster och kapitalmarknadsunionen	Åtaganden	=1+1a +3a	23 981,3	30 041,9	10 142,8		**64 166,0**
	Betalningar	=2+2a+3b	23 981,3	30 041,9	10 142,8		**64 166,0**

Rubrik i den fleråriga budgetramen	**5**	”Administrativa utgifter”

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År **n**	År **n+1**	År **n+2**	År **n+3**	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			**TOTALT**
GD <…….>									
• Personalresurser									
• Övriga administrativa utgifter									
GD <….> TOTALT	Anslag								

TOTALA anslag för RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden = summa betalningar)								

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		2019	**2020**	**2021**	**2022**	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			**TOTALT**
TOTALA anslag för RUBRIKERNA 1–5 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	23 981,3	30 041,9	10 142,8					**64 166,0**
	Betalningar	23 981,3	30 041,9	10 142,8					**64 166,0**

3.2.2. Beräknad inverkan på [organets] anslag

– ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att driftsanslag tas i anspråk

– ☐ Förslaget/initiativet kräver att driftsanslag tas i anspråk enligt följande:

Åtagandebemyndiganden i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Mål- och resultatbeteckning ⇩			År **n**		År **n+1**		År **n+2**		År **n+3**		För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)						**TOTALT**	
	RESULTAT																	
	Typ[45]	Genomsnittliga kostnader	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Totalt antal	Total kostnad
SPECIFIKT MÅL nr 1[46] …																		
- Resultat																		
- Resultat																		
- Resultat																		
Delsumma för specifikt mål nr 1																		
SPECIFIKT MÅL nr 2…																		
- Resultat																		
Delsumma för specifikt mål nr 2																		
TOTALA KOSTNADER																		

[45] Resultaten som ska anges är de produkter eller tjänster som levererats (t.ex. antal studentutbyten som har finansierats eller antal kilometer väg som har byggts).

[46] Mål som redovisats under punkt 1.4.2: ”Specifikt/specifika mål…”.

3.2.3. Beräknad inverkan på [organets] personalresurser – se bilaga till finansieringsöversikten

1. Sammanfattning

– ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att anslag av administrativ natur tas i anspråk

– ☐ Förslaget/initiativet kräver att anslag av administrativ natur tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År **n** [47]	År **n+1**	År **n+2**	År **n+3**	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)	**TOTALT**
Tjänstemän (lönegrad AD)						
Tjänstemän (lönegrad AST)						
Kontraktsanställda						
Tillfälligt anställda						
Utstationerade nationella experter						
TOTALT						

Beräknad inverkan på personalen (ytterligare heltidsekvivalenter) – tjänsteförteckning

Tjänstegrupper och grader	År n	År n+1	År n+2	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)
AD16				
AD15				
AD14				
AD13				
AD12				

[47] Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras.

AD11 AD10 AD9 AD8 AD7 AD6 AD5				
AD Totalt				
AST11 AST10 AST9 AST8 AST7 AST6 AST5 AST4 AST3 AST2 AST1				
AST Totalt				
AST/SC 6 AST/SC 5 AST/SC 4 AST/SC 3 AST/SC 2 AST/SC 1				

AST/SC Totalt				
TOTALT				

Beräknad inverkan på personalen (ytterligare) – Extern personal

Kontraktsanställda	År n	År n+1	År n+2	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)
Tjänstegrupp IV Tjänstegrupp III Tjänstegrupp II Tjänstegrupp I				
Totalt				

Utstationerade nationella experter	År n	År n+1	År n+2	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)
Totalt				

Ange planerat anställningsdatum och anpassa beloppet enligt detta (om rekrytering sker i juli beaktas endast 50 % av de genomsnittliga kostnaderna) och ge ytterligare förklaringar i bilaga.

2. Beräknat personalbehov för det ansvariga generaldirektoratet

– ☒ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk

– ☐ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Beräkningarna ska anges i heltal (eller med högst en decimal)

		År **n**	År **n+1**	År **n+2**	År **n+3**	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)		
• **Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)**								
XX 01 01 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)								
XX 01 01 02 (vid delegationer)								
XX 01 05 01 (indirekta forskningsåtgärder)								
10 01 05 01 (direkta forskningsåtgärder)								
• **Extern personal (i heltidsekvivalenter)**[48]								
XX 01 02 01 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier finansierade genom ramanslaget)								
XX 01 02 02 (kontraktsanställda, lokalanställda, nationella experter, vikarier och unga experter som tjänstgör vid delegationerna)								
XX 01 04 ***yy***[49]	- vid huvudkontoret[50]							
	- vid delegationer							
XX 01 05 02 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier som arbetar med indirekta forskningsåtgärder)								
10 01 05 02 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier som								

[48] [Denna fotnot förklarar vissa initialförkortningar som inte används i den svenska versionen].

[49] Särskilt tak för finansiering av extern personal genom driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).

[50] Främst för strukturfonderna, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och Europeiska Fiskerifonden (EFF).

arbetar med direkta forskningsåtgärder)							
Annan budgetrubrik (ange vilken)							
TOTALT							

XX motsvarar det politikområde eller den avdelning i budgeten som avses.

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

Beskrivning av arbetsuppgifter:

Tjänstemän och tillfälligt anställda	
Extern personal	

En beskrivning av beräkningen av kostnaden för heltidsekvivalenten bör införas i avsnitt 3 i bilaga V.

3.2.4. Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen

– ☐ Förslaget/initiativet är förenligt med den gällande fleråriga budgetramen

– ☒ Förslaget/initiativet kräver omfördelningar under den berörda rubriken i den fleråriga budgetramen

Förklara i förekommande fall vilka ändringar i planeringen som krävs, och ange berörda budgetrubriker och belopp. Det krävs omfördelningar under budgetrubrikerna för de europeiska tillsynsmyndigheterna (12.0204, 12.0205 och 12.0206). Även om hela det avsedda beloppet i slutändan kommer att täckas av avgifter kommer det att krävas ett förskott från EU:s budget för att täcka kostnaderna under åtminstone de första 18 verksamhetsmånaderna. Efter förslagets antagande måste kommissionen anta en delegerad akt som specificerar vilka metoder som ska användas för beräkning och uttag av avgifter. Förutsatt att Europaparlamentet och rådet inte invänder mot akten måste den sedan offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* innan avgifter kan börja tas ut. Så småningom, senast 2021, bör dock dessa kostnader återfås fullt ut.

– ☐ Förslaget/initiativet förutsätter att flexibilitetsmekanismen utnyttjas eller att den fleråriga budgetramen revideras[51].

Beskriv behovet av sådana åtgärder, och ange berörda rubriker i budgetramen, budgetrubriker i den årliga budgeten samt belopp. […]

3.2.5. Bidrag från tredje part

– Det ingår inga bidrag från tredje part i det aktuella förslaget eller initiativet

– Förslaget eller initiativet kommer att medfinansieras enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År **n**	År **n+1**	År **n+2**	År **n+3**	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			Totalt
Ange vilken extern organisation eller annan källa som bidrar till finansieringen								
TOTALA anslag som tillförs genom medfinansiering								

[51] Se artiklarna 11 och 17 i rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020.

3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

– ☒ Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.

– ☐ Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:

  – ☐ Påverkan på egna medel

  – ☐ Påverkan på ”diverse inkomster”

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Budgetrubrik i den årliga budgetens inkomstdel:	Belopp som förts in för det innevarande budgetåret	Förslagets eller initiativets inverkan på inkomsterna[52]						
		År **n**	År **n+1**	År **n+2**	År **n+3**	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)		
Artikel ….								

Ange vilka budgetrubriker i utgiftsdelen som berörs i de fall där inkomster i diversekategorin kommer att avsättas för särskilda ändamål.

[…]

Ange med vilken metod inverkan på inkomsterna har beräknats.

[…]

[52] När det gäller traditionella egna medel (tullar och sockeravgifter) ska nettobeloppen anges, dvs. bruttobeloppen minus 25 % avdrag för uppbördskostnader.

BILAGA

De kostnader som har anknytning till de europeiska tillsynsmyndigheternas uppgifter har i fråga om personalkostnader uppskattats i enlighet med kostnadsklassificeringen i förslaget till de europeiska tillsynsmyndigheternas budget för 2018. Detta lagstiftningsinitiativ kommer att påverka kostnaderna för de europeiska tillsynsmyndigheterna på grund av ändringarna av (I.) styrningen, (II.) de europeiska tillsynsmyndigheternas befogenheter avseende indirekt tillsyn, (III.) finansieringssystemet för dessa organ, och (IV.) de befogenheter avseende direkt tillsyn som tilldelas Esma. Den ytterligare personalen kommer också att behöva stödjas med allmänna omkostnadsresurser och rättsliga experter (V.). På grund av personalökningen kan detta lagstiftningsförslag också innebära vissa förändringar av de europeiska tillsynsmyndigheternas lokalbehov (VI.).

I. De europeiska tillsynsmyndigheternas styrning

Till följd av detta lagstiftningsförslag skulle den nuvarande förvaltningsstyrelsen (som består av ordföranden, den verkställande direktören och ledamöter från tillsynsstyrelsen) ersättas av en exekutivstyrelse, ett nytt organ bestående av fyra oberoende ledamöter på heltid (inklusive ordföranden) för EBA och Eiopa och sex oberoende ledamöter på heltid (inklusive ordföranden) för Esma, med fokus enbart på de europeiska tillsynsmyndigheternas mandat. Den nuvarande verkställande direktören kan ingå i exekutivstyrelsen. Dessa ändringar kan kräva ytterligare två anställda för EBA och Eiopa och fyra nya anställda[53] för Esma (förutsatt att dessa anställda rekryteras utanför organisationen). De kommer att belasta de europeiska tillsynsmyndigheternas budget. De nya anställda (2 för EBA och Eiopa och 4 för Esma) bör vara erfarna och rekryteras som tillfälligt anställda med minst lönegrad AD 13. Kostnader i samband med rekryteringen (resor, hotell, läkarundersökningar och andra bidrag, flyttkostnader osv.), uppskattningsvis 12 700 EUR per person, kommer oundvikligen att uppstå för dessa nyanställda.

Enligt lagstiftningsförslaget skulle denna exekutivstyrelse ges befogenhet att fatta beslut i vissa ärenden som inte rör reglering, där felaktiga incitament till följd av nuvarande styrningsmodell är mest problematiska (t.ex. överträdelse av unionslagstiftningen och tvistlösning). Eftersom ett av målen med detta förslag är att öka användningen av dessa befogenheter bör de permanenta ledamöterna i exekutivstyrelsen få tillräckligt stöd i sina ytterligare uppgifter genom ytterligare personalresurser. Till exempel bör ändringarna av dessa befogenheter innebära ett ökat antal begäranden om uppgifter (som sänds till behöriga myndigheter eller marknadsaktörer) och en ökad användning av tvistlösningsbefogenheter. De flesta av dessa nya uppgifter kan utföras av de europeiska tillsynsmyndigheternas befintliga personal som kan omfördelas från lagstiftningsliknande arbete till uppgifter som rör tillsynskonvergens. I framtiden väntas regleringsarbetet i själva verket minska något eller stagnera, och flera heltidsekvivalenter vid de europeiska tillsynsmyndigheterna skulle kunna arbeta med tillsynskonvergens. Till följd av detta bör endast ytterligare två heltidsekvivalenter vara nödvändiga för EBA och Eiopa och 3 ytterligare

[53] 6 permanenta ledamöter i exekutivstyrelserna - 1 verkställande direktör - 1 ordförande = 4 nya permanenta ledamöter.

heltidsekvivalenter för Esma för att stödja den nya exekutivstyrelsen med dess nya uppgifter.

Sammanfattningsvis antas i denna finansieringsöversikt att förändringarna av de europeiska tillsynsmyndigheternas styrning kan innebära följande för vart och ett av dessa organ:

- Rekrytering av fyra nya tillfälligt anställda för Esma och två nya tillfälligt anställda för EBA och Eiopa med minst lönegrad AD 13 och omfattande arbetserfarenhet.
- Två heltidsekvivalenter (tillfälligt anställda) för EBA och Eiopa och tre heltidsekvivalenter för Esma för att hjälpa den nya exekutivstyrelsens ledamöter i deras nya uppgifter och för att kompensera den väntade ökade arbetsbördan för att uppnå tillsynskonvergens.
- Rekryteringsrelaterade kostnader för dessa ytterligare anställda (resor, hotell, läkarundersökningar och andra bidrag, flyttkostnader osv.).

II. De europeiska tillsynsmyndigheternas indirekta tillsyn:

i. Gemensamma uppgifter som kräver samma resurser för de tre europeiska tillsynsmyndigheterna

För att främja enhetlighet inom nätverket av finansiella tillsynsmyndigheter skulle de sakkunnigbedömningar som utförs av de europeiska tillsynsmyndigheterna ersättas av oberoende granskningar. Medan sakkunnigbedömningarna för närvarande genomförs av expertutvärderingspaneler som huvudsakligen består av personal från de 28 medlemsstaternas nationella behöriga myndigheter kommer de oberoende granskningarna att utföras under överinseende av den nyinrättade exekutivstyrelsen. För att fullgöra denna uppgift anges i lagstiftningsförslaget att exekutivstyrelsen kan inrätta en granskningskommitté. Denna kommitté skulle, för att säkerställa granskningarnas oberoende, endast bestå av personal från de europeiska tillsynsmyndigheterna. Inrättandet av en sådan kommitté skulle följaktligen kräva ytterligare personal, även om vissa av de europeiska tillsynsmyndigheternas anställda redan deltar i nuvarande sakkunnigbedömningar. Denna ökning av de europeiska tillsynsmyndigheternas personal kan uppskattas till fem ytterligare anställda för varje myndighet för att kompensera för att de behöriga myndigheterna inte bidrar med personalresurser till sådana övningar.

De europeiska tillsynsmyndigheterna kommer också att ges en ny uppgift som syftar till att samordna de behöriga myndigheterna och uppnå konvergens i tillsynspraxis och en enhetlig tillämpning av unionslagstiftningen. I detta sammanhang skulle de europeiska tillsynsmyndigheterna fastställa gemensamma mål och syften för tillsynen i form av en flerårig strategisk EU-plan. De europeiska tillsynsmyndigheterna utarbetar redan ett årligt arbetsprogram. De europeiska tillsynsmyndigheternas nuvarande årliga arbetsprogram är dock avsedda att omfatta reglerings- och tillsynsverksamhet som de europeiska tillsynsmyndigheterna själv ska bedriva, medan den nya strategiska EU-

planen är tänkt att omfatta tillsynsverksamhet som de behöriga myndigheterna ska utföra. Dessutom innebär de nya samordningsbefogenheterna också att de behöriga myndigheterna (även den gemensamma resolutionsmekanismen och dess styrelse) måste utarbeta årliga arbetsprogram (i enlighet med den strategiska EU-planen) och överlämna dem till de europeiska tillsynsmyndigheterna som skulle bedöma dem utifrån den strategiska EU-planen. De europeiska tillsynsmyndigheterna skulle därefter utfärda en rekommendation eller ett individuellt beslut om godkännande till varje behörig myndighet för dess respektive årliga program och se över genomförandet av det. Denna samverkan med de behöriga myndigheterna och samordningen med de berörd personal på varje europeisk tillsynsmyndighet skulle kräva ytterligare personalresurser. Tre ytterligare anställda skulle behövas för varje europeisk tillsynsmyndighet.

De europeiska tillsynsmyndigheterna skulle också få nya uppgifter som rör FinTech. Enligt lagstiftningsförslaget måste de europeiska tillsynsmyndigheterna i) sträva efter enhetliga licenskrav för finansteknikföretag, ii) klargöra och uppdatera tillsynsreglerna för utläggning på entreprenad, speciellt i fråga om utläggning på entreprenad till molntjänster, iii) samordna nationella centrum för teknisk innovation och möjligen utfärda riktlinjer om medlemsstaternas centrum för teknisk innovation/”regelsandlådor” samt iv) när det gäller cybersäkerhet, sträva efter enhetlig it-riskhantering och bidra till att tillsammans med kommissionen och Europeiska centralbanken utveckla metoder för cyberstresstester. Det skulle krävas särskilda resurser för finansteknik för dessa ytterligare arbetsuppgifter, uppskattningsvis tre anställda till.

ii. Uppgifter som kräver olika resurser för de tre europeiska tillsynsmyndigheterna

De europeiska tillsynsmyndigheterna skulle också ha mer tydligt definierade ansvarsuppgifter vad gäller övervakning av kommissionens beslut om likvärdighet som är tillämpliga på ett tredjelands reglerings- och tillsynssystem. Tidigare har vissa europeiska tillsynsmyndigheter inte kunnat bistå kommissionen med övervakning av likvärdighet på grund av bristande resurser, då det inte funnits en tydlig rättslig bas för detta. För närvarande tillhandahåller de europeiska tillsynsmyndigheterna i två olika scenarion en inledande analys som ligger till grund för kommissionens bedömning av likvärdighet, antingen om kommissionen uttryckligen har bett EBA om teknisk rådgivning eller om EBA specifikt ges i uppdrag att göra detta enligt primärrätten. Lagstiftningsförslaget förtydligar att de europeiska tillsynsmyndigheterna får bistå kommissionen i övervakningen av utvecklingen i tredjeländer (inom reglering, tillsyn, marknadsutveckling samt deras myndigheters dokumenterade tillsynsresultat) som omfattas av ett positivt kommissionsbeslut om likvärdighet. Syftet med denna övervakning är att säkerställa att de villkor som ligger till grund för beslutet om likvärdighet fortfarande är uppfyllda och tonvikten ska ligga på utveckling i tredjeländer som kan påverka den finansiella stabiliteten i unionen eller en och flera av dess medlemsstater. De europeiska tillsynsmyndigheterna skulle bland annat överlämna en årlig rapport om sina resultat till kommissionen. Denna förtydligade roll skulle kräva en fortlöpande analys av utvecklingen i tredjeland och samordning av arbetet med kontaktpersoner inom och utanför organisationen.

De tre europeiska tillsynsmyndigheterna har dock inte samma arbetsbörda när det gäller beslut om likvärdighet. Esma ansvarar för 11 av de 13 förordningar som gör det möjligt att fatta beslut om likvärdighet för tredjeländer. Eiopa och EBA ansvarar för en text var som föreskriver tredjeländers likvärdighet (dvs. Solvens II respektive

kapitalkravsdirektivet/kapitalkravsförordningen). Till följd av detta bör Esmas behov av extraresurser ha företräde framom Eiopas och EBA:s.

Esmas extra resurser kan uppskattas till 9 heltidsekvivalenter och sammanhörande transaktionskostnader kan uppskattas till 1 miljoner EUR per år. För Eiopa och EBA kan de extra personalresurserna uppskattas till 2 heltidsekvivalenter och sammanhörande transaktionskostnader kan uppskattas till 200 000 EUR per år.

iii. Specifik uppgift för Esma

Genom förslaget skulle Esma få ett starkare mandat att främja samarbete mellan nationella behöriga myndigheter i samband med potentiella gränsöverskridande fall av marknadsmissbruk, medan ansvaret för utredning, verkställighet och lagföring skulle ligga kvar på nationell nivå. Enligt lagstiftningsförslaget skulle Esma fungera som informationsförmedlare och samla in och sprida information på begäran av tillsynsmyndigheter som utbyter uppgifter som omfattar flera jurisdiktioner i EU. Om och när en behörig myndighet upptäcker en misstänkt gränsöverskridande transaktion under tillsynsprocessen skulle det dessutom vara obligatoriskt att rapportera denna till Esma, som i sin tur skulle få i uppdrag att aktivt samordna utredningsarbetet på EU-nivå. En sådan struktur skulle gå utöver de befintliga mandaten enligt förordningen om marknadsmissbruk och förordningen om marknader för finansiella instrument, eftersom Esma skulle ha större befogenheter att samordna och underlätta arbetet för tillsynsmyndigheter som deltar i gränsöverskridande utredningar. Dessa nya uppgifter skulle kräva ytterligare två heltidsekvivalenter (en för samordningen, en för it-tjänster), utöver de it-kostnader som är nödvändiga för att upprätta en delad resurs för fildelning som de behöriga myndigheterna kan använda för att ladda ner och ladda upp dokument som tillhandahållits av deras kolleger och som rör övervakning och utredning av marknadsmissbruk. Dessa löpande it-kostnader beräknas uppgå till 100 000 EUR per år och it-kostnaderna av engångskaraktär beräknas till 500 000 EUR.

Bland de rapporteringskrav som fastställs i Mifid II/Mifir finns det en skyldighet för de nationella behöriga myndigheterna att samla in uppgifter från handelsplatser om ett stort antal finansiella instrument och transaktionsrapporter som värdepappersföretag lämnat in (omkring 15 miljoner i hela EU). Enligt förslaget blir det Esmas uppgift att centralisera insamlingen av referensuppgifter i enlighet med Mifid II/Mifir och samla in dem direkt från handelsplatser. En gemensam it-infrastruktur inom Esma är ett sätt att förbättra tillsynskonvergensen vad gäller genomförandet av Mifid II/Mifir. Med tanke på den ökade mängden uppgifter som ska rapporteras kommer Esma att behöva ytterligare resurser, även it-resurser. Centraliseringen av transaktionsrapportering skulle kräva åtta heltidsekvivalenter samt it-kostnader (3 miljoner EUR det första året och 2 miljoner EUR för underhåll under de följande åren).

iv. Specifik uppgift för Eiopa

Enligt lagstiftningsförslaget skulle Eiopa också få nya befogenheter i fråga om interna modeller för försäkringsföretag. Eiopa skulle särskilt ges befogenhet att göra en oberoende bedömning av ansökningar om att använda eller ändra en intern modell och att avge ett yttrande till berörda behöriga myndigheter. I händelse av tvister mellan behöriga myndigheter om en intern modell kommer Eiopa att ha en bättre möjlighet att bistå i tvistlösningen genom en bindande medling. För närvarande har Eiopa en arbetsgrupp för interna modeller med fyra heltidsanställda (och, inom en snar framtid, fem anställda). Eiopas nya uppgift skulle öka arbetsbördan för denna grupp avsevärt

och kräva ytterligare personal som är specialiserad på interna modeller. Dessa behov av personalresurser kan beräknas uppgå till ytterligare fem heltidsekvivalenter, på grund av arbetets tekniska karaktär.

Sammanfattningsvis antas i denna finansieringsöversikt att tilldelningen av nya och stärkta indirekta tillsynsbefogenheter till de europeiska tillsynsmyndigheterna kan innebära följande:

- För Eiopa: 18 heltidsekvivalenter (15 tillfälligt anställda och 3 utstationerade nationella experter) skulle behövas; 200 000 EUR per år för översättningskostnader.
- För Esma: 30 heltidsekvivalenter (24 tillfälligt anställda och 6 utstationerade nationella experter) skulle behövas; 3,5 miljoner EUR för it-kostnader av engångskaraktär; 2,1 miljoner EUR per år för it-underhållskostnader; 1 miljon EUR per år för översättningskostnader.
- För EBA: 13 heltidsekvivalenter (11 tillfälligt anställda och 2 utstationerade nationella experter) skulle behövas; 200 000 EUR per år för översättningskostnader.

III. Finansiering

i. Resurser för beräkning av årliga bidrag

Detta lagstiftningsförslag syftar till att ändra finansieringen av de europeiska tillsynsmyndigheterna. Denna finansiering kommer främst att bygga på ett bidrag från EU:s allmänna budget samt årliga avgifter från de enheter som omfattas av myndighetens befogenheter. I lagstiftningsförslaget anges att de årliga avgifterna från den privata sektorn bör tas ut indirekt av de europeiska tillsynsmyndigheterna genom myndigheter som utsetts av var och en av medlemsstaterna. Även i det scenariot skulle de europeiska tillsynsmyndigheterna behöva i) begära uppgifter från de nationella behöriga myndigheterna, ii) beräkna de årliga avgifterna och iii) sända dessa uppgifter till medlemsstaterna/de nationella behöriga myndigheterna. De nationella behöriga myndigheterna eller medlemsstaterna skulle därefter i) utfärda fakturor och ii) ta ut de årliga avgifterna av den privata sektorn. De europeiska tillsynsmyndigheterna skulle slutligen kontrollera de årliga avgiftsbelopp som mottagits från medlemsstaterna/de nationella behöriga myndigheterna. Medlemsstaterna/de nationella behöriga myndigheterna skulle ansvara för att vidta åtgärder om avgifter inte betalas. Antalet enheter som omfattas av de europeiska tillsynsmyndigheternas befogenheter är mycket stort. EBA:s uppdrag omfattar över 11 600 kreditinstitut och värdepappersföretag, Esmas uppdrag 20 000 enheter och Eiopas uppdrag 20 000 försäkringsföretag och pensionsföretag. Till följd av detta kan den extra personal som behövs för denna nya uppgift uppskattas uppgå till fyra ytterligare heltidsekvivalenter (varav tre för datainsamling och beräkning av avgifter och en för driften av it-systemet).

Dessutom kommer detta nya finansieringssystem att kräva ett nytt it-system. I stället för att utveckla sina egna it-system kunde de europeiska tillsynsmyndigheterna utveckla en gemensam it-infrastruktur som skulle skapa synergieffekter. Ett gemensamt it-gränssnitt skulle också vara mer praktiskt för finansmarknadsaktörer som kan vara skyldiga att betala avgifter till fler än en europeisk tillsynsmyndighet (t.ex. värdepappersföretag).

Ett sådant it-system beräknas kosta 1,5 miljoner EUR (engångskostnader, dvs. 500 000 EUR per myndighet) och därefter 300 000 EUR i underhållskostnader per år (dvs. 100 000 EUR per myndighet). Detta nya it-system skulle behöva samverka med de europeiska tillsynsmyndigheternas verksamhetsbaserade redovisningssystem.

ii. Resurser för beräkning, fakturering och insamling av avgifter (Esma)

Detta lagstiftningsförslag skulle ge Esma nya befogenheter avseende direkt tillsyn (se nästa avsnitt). Därför skulle Esma ta ut avgifter från de enheter som den utövar direkt tillsyn över eller ta ut avgifter för de tillhandahållna tjänsterna. Esma behöver nya resurser för att fakturera dessa enheter och ta ut avgifter av dem.

Fyra nya sektorer kommer att överföras till Esma (fonder, prospekt, referensvärden och leverantörer av datarapporteringstjänster). Uppskattningsvis skulle en heltidsekvivalent behövas per sektor, dvs. tre ytterligare heltidsekvivalenter.

Sammanfattningsvis antas i denna finansieringsöversikt att förändringarna i de europeiska tillsynsmyndigheternas finansiering kan innebära följande:

- För EBA och Eiopa: 4 ytterligare heltidsekvivalenter (1 tillfälligt anställd och 3 kontraktsanställda) och för it-system uppskattningsvis 0,5 miljon EUR (engångskostnad) och 100 000 EUR per år (underhållskostnader).

- För Esma: 7 ytterligare heltidsekvivalenter (1 tillfälligt anställd och 6 kontraktsanställda) och för it-system uppskattningsvis 0,5 miljon EUR (engångskostnad) och 100 000 EUR per år (underhållskostnader).

IV. Befogenheter avseende direkt tillsyn – Esma

Inledningsvis bör det erinras om att enheter som står under Esmas direkta tillsyn bör betala avgifter till Esma (engångskostnader för registrering och löpande kostnader för kontinuerlig tillsyn). Detta är fallet för kreditvärderingsinstitut (se kommissionens delegerade förordning (EU) nr 272/2012) och transaktionsregister (kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1003/2013).

Enligt detta lagstiftningsförslag kommer Esma att ansvara för den direkta tillsynen av europeiska riskkapitalfonder (EuVECA), europeiska fonder för socialt företagande (EuSEF) och europeiska långsiktiga investeringsfonder (Eltif-fonder). Tillsynsuppgifterna skulle bestå av auktorisation/anmälan (passförfaranden) av dessa fonder och löpande tillsyn. Esma kommer också att ha direkta utredningsbefogenheter avseende dessa fonder. För närvarande finns det 117 EuVECA-fonder (som förvaltas av 97 EuVECA-förvaltare), 7 EuSEF-fonder (som förvaltas av 3 EuSEF-förvaltare) och färre än 10 Eltif-fonder som är auktoriserade i EU. Eftersom dessa fonder är relativt nya strukturer är antalet registreringar högt (t.ex. 22 nya EuVECA under 2016). Antalet ansökningar om auktorisation väntas öka, på grund av de nya rättsliga ramarna för EuVECA och EuSEF och förändringarna av kapitalkraven för försäkringsföretags investeringar i Eltif-fonder. Esma ska därför anställa ytterligare personal som är specialiserad på tillgångsförvaltning. Behoven av personalresurser uppskattas till sju heltidsekvivalenter (varav en heltidsekvivalent som är specialiserad inom it och en dataanalytiker). Ett it-system behövs också för att hantera auktorisations- och tillsynsprocessen samt för insamlingen av uppgifter från fonderna. Dessa kostnader beräknas uppgå till 500 000 EUR (engångskostnader) och 100 000 EUR per år för underhåll.

Det bör påpekas att denna överföring av befogenheter från de nationella behöriga myndigheterna till Esma vad gäller auktorisationen och den löpande tillsynen av dessa fonder (Eltif, EuVECA och EuSEF) också kan innebära en minskning av de nationella

behöriga myndigheternas personal som sköter tillsynen i dagsläget. De behöriga myndigheterna i de länder som har störst tillgångsförvaltningsbransch har i sin tjänst ett stort antal heltidsekvivalenter som sköter fonder, främst fondföretag och alternativa investeringsfonder (t.ex. har Luxemburg 197 heltidsekvivalenter, Frankrike 102, Tyskland 120, Nederländerna 25, Italien 65/70 plus regionala filialer och Förenade kungariket 100). Uppskattningsvis bör skapandet av sju heltidsekvivalenter på EU-nivå för att övervaka Eltif, EuVECA och EuSEF också leda till en total minskning av personalen vid de nationella behöriga myndigheterna med sju heltidsekvivalenter. Om antalet fonder ökar i framtiden kommer mer resurser att behövas, men dessa kommer då att finansieras genom avgifter från branschen.

Enligt lagstiftningsförslaget ska Esma också ansvara för att godkänna vissa prospekt (icke-aktierelaterade prospekt i grossistledet, prospekt som upprättats av specialiserade emittenter, prospekt för tillgångssäkrade värdepapper och prospekt från emittenter i tredjeland) och tillägg till dessa. Uppskattningsvis kommer Esma att godkänna 1 600 prospekt per år (1 100 prospekt, 400 prospekt för värdepapper med bakomliggande tillgångar som säkerhet och 60 prospekt från specialiserade emittenter). Genom detta förslag ges Esma dessutom även ansvar för tillsynen av annonsering som rör de prospekt som Esma skulle godkänna. För att utföra denna uppgift bör Esma ha tillräcklig personal med de rätta språkkunskaperna och tillräcklig kunskap om de relevanta nationella bestämmelserna om konsumentskydd, framför allt för kontroll av marknadsföringsmaterial. Uppskattningsvis skulle Esma behöva anställa 35 heltidsekvivalenter (varav 33 specialiserade på prospekt, en fulltidsekvivalent specialiserad på it-systemet och en dataanalytiker). Dessa nya befogenheter skulle också innebära it-kostnader för hanteringen av godkännandeförfarandet för prospekt. Dessa kostnader beräknas uppgå till 500 000 EUR (engångskostnader) och 100 000 EUR per år för underhåll. Eftersom prospektförslag kan läggas fram för godkännande på alla EU:s 23 officiella språk skulle dessa nya befogenheter för Esma också innebära översättningskostnader på uppskattningsvis 1,2 miljoner EUR per år.

Esma skulle godkänna 1 600 prospekt av de 3 500 prospekt som godkänns av alla nationella behöriga myndigheter i hela EU, dvs. 45 % av alla EU-prospekt. Till följd av detta torde denna överföring av befogenheter åtföljas av en minskning av de behöriga nationella myndigheternas personal som sysslar med godkännande av sådana prospekt som skulle godkännas av Esma.

I detta lagstiftningsförslag föreskrivs också att Esma kommer att auktorisera och övervaka administratörer av kritiska referensvärden, bekräfta godkännandet av tredjelandsreferensvärden och erkänna administratörer belägna i tredjeländer. Esma kommer också att ges utredningsbefogenheter avseende dessa administratörer av referensvärden. Sett till de synergieffekter som en direkt tillsyn på EU-nivå skulle ge kan det uppskattas att 10 ytterligare heltidsekvivalenter bör anställas. Denna överföring av befogenheter till Esma skulle göra att de nationella behöriga myndigheterna inte behöver rekrytera extra personal för att hantera tillsynen av administratörer av kritiska referensvärden[54].

[54] Till exempel uppskattar den brittiska finansinspektionen att tillsynen av t.ex. ett kritiskt referensvärde som Libor skulle uppgå till engångskostnader på 0,2 miljoner pund och löpande kostnader på 0,9 miljoner pund, inklusive både löner och allmänna omkostnader.

Esma kommer att ansvara för registrering av leverantörer av datarapporteringstjänster (dvs. godkända rapporteringsmekanismer, godkända publiceringsarrangemang och tillhandahållare av konsoliderad handelsinformation) som är nya typer av enheter som skapats genom direktivet om marknader för finansiella instrument. Esma kommer också att säkerställa deras löpande tillsyn och kommer att ha befogenhet att genomföra utredningar. Detta kräver också ytterligare specialiserad personal som beräknas till 20 heltidsekvivalenter, däribland tre heltidsekvivalenter som är specialiserade på it-system och två dataanalytiker. Mot bakgrund av den stora mängden uppgifter som dessa enheter hanterar behövs ett stort it-system för att bedöma kvaliteten på uppgifterna samt hur de behandlas och publiceras. Dessa it-kostnader beräknas uppgå till 2 miljoner EUR (engångskostnader) och 400 000 EUR per år (underhållskostnader). Denna överföring av befogenheter till Esma skulle göra att de nationella behöriga myndigheterna inte behöver rekrytera extra personal för att hantera tillsynen av leverantörer av datarapporteringstjänster.

Sammanfattningsvis antas i denna finansieringsöversikt att Esmas nya befogenheter avseende direkt tillsyn av de ovan nämnda enheterna skulle innebära följande:

- Rekrytering av 65 ytterligare heltidsekvivalenter till 2022.
- It-kostnader av engångskaraktär beräknas uppgå till 3 miljoner EUR.
- Löpande it-kostnader beräknas uppgå till 600 000 EUR per år.
- Översättningskostnaderna beräknas uppgå till 1,2 miljoner EUR per år.

V. Omkostnader och rättsligt stöd

Omkostnaderna för resursstöd på byrånivå omfattar personalfrågor, ekonomi, fastighetsförvaltning, samordning och grundläggande it-stöd (undantaget alleuropeiska it-projekt). Med tanke på de europeiska tillsynsmyndigheternas omfattande lagstiftningsarbete har de också betydande behov av rättsligt stöd. Baserat på Esmas verksamhetsbaserade förvaltningssystem utgör omkostnaderna för resurser och rättsligt stöd 22 % respektive 13 % av det totala antalet anställda. Med andra ord innebär det att för varje sju heltidsekvivalenter som utför en kärnverksamhet avdelas grovt räknat två ytterligare anställda till resursomkostnader och en anställd för rättsligt stöd. Med beaktande av att de europeiska tillsynsmyndigheterna växer och kan utveckla ytterligare stordriftsfördelar har vi i denna finansieringsöversikt antagit att omkostnaderna för resurser och rättsligt stöd skulle stå för 18 % respektive 8 % av det totala antalet anställda.

Till följd av detta kan ökningen av personalresurser (heltidsekvivalenter) fram till 2022 sammanfattas enligt följande:

EBA:

	Kärnverksamhet	**Resursomkostnader**	**Rättsligt stöd**	**Totalt**
Styrning	**4**	1	1	6
Befogenheter avseende indirekt tillsyn	**13**	3	2	18
Finansiering	**4**	1	0	5

Totalt	**21**	5	3	**29**

Eiopa:

	Kärnverksamhet	**Resursomkostnader**	**Rättsligt stöd**	**Totalt**
Styrning	**4**	1	1	6
Befogenheter avseende indirekt tillsyn	**18**	4	2	24
Finansiering	**4**	1	0	5
Totalt	**26**	6	3	**35**

Esma:

	Kärnverksamhet	**Resursomkostnader**	**Rättsligt stöd**	**Totalt**
Styrning	**7**	2	1	10
Befogenheter avseende indirekt tillsyn	**30**	7	3	40
Finansiering	**7**	2	0	9
Befogenheter avseende direkt tillsyn	**65**	16	6	87
Totalt	**109**	27	10	**146**

För att ytterligare minska kostnaderna för de europeiska tillsynsmyndigheterna skulle många av de nya heltidsekvivalenterna kunna anställas som kontraktsanställda eller utstationerade nationella experter. Antalet utlånade nationella experter bör dock inte beräknas för högt. De europeiska tillsynsmyndigheterna kan ha svårigheter med att rekrytera sådana experter på grund av de kostnader det skulle innebära för medlemsstaterna och de nationella behöriga myndigheterna. Förutom dessa svårigheter med tillgången kan man också vänta sig att de på området direkt tillsyn kan tillhandahålla viktiga erfarenheter när Esma tar sig an dessa uppgifter, men på lång sikt efter inledningsfasen är det viktigare för Esma att hålla sakkunskapen inom organisationen och relativt sett förlita sig mer på tillfälligt anställda. Följande tabell ger en indikativ uppdelning av personalen i dessa kategorier.

	2019	**2020**	**2021**	**2022**
Tillfälligt anställda	63	104	121	147
Utstationerade nationella experter	5	11	15	15
Kontraktsanställda	29	37	41	48
Totalt	**97**	**152**	**177**	**210**

(personalen 2021 och senare är uppskattningar)

VI. Lokalbehov

De förändrade uppgifterna kommer också att innebära nya lokalbehov för de europeiska tillsynsmyndigheterna. De uppskattade extrakostnaderna har beaktats för både Esma och Eiopa. När det gäller EBA har inga extra kostnader beaktats i detta dokument eftersom det för närvarande saknas information om det nya sätet och storleken på den byggnad som medlemsstaterna föreslår.